

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 juillet 2012

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code de la nationalité belge
afin de rendre l'acquisition
de la nationalité belge neutre
du point de vue de l'immigration

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code
de la nationalité belge

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code
de la nationalité belge

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code
de la Nationalité

PROPOSITION DE LOI

instaurant le Code
de la citoyenneté

PROPOSITION DE LOI

portant modification du Code de la
Nationalité belge

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR

M. **Christian BROTCORNE**

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 juli 2012

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek
van de Belgische Nationaliteit teneinde
het verkrijgen van de Belgische nationaliteit
migratieneutraal te maken

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek
van de Belgische nationaliteit

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek van
de Belgische nationaliteit

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek
van de Belgische Nationaliteit

WETSVOORSTEL

tot invoering van het
Staatsburgerschapswetboek

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek van de
Belgische nationaliteit

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Christian BROTCORNE**

**Composition de la commission à la date de dépôt du rapport/
Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag**

Président/Voorzitter: Sarah Smeyers

A. — Titulaires / Vaste leden:

N-VA	Siegfried Bracke, Sophie De Wit, Sarah Smeyers, Kristien Van Vaerenbergh
PS	Valérie Déom, Thierry Giet, Rachid Madrane, Özlem Özen
MR	Olivier Maingain, Marie-Christine Marghem
CD&V	Sonja Becq, Raf Terwingen
sp.a	Renaat Landuyt
Ecolo-Groen!	Stefaan Van Hecke
Open Vld	Sabien Lahaye-Battheu
VB	Bert Schoofs
cdH	Christian Brotcorne

B. — Suppléants / Plaatsvervangers:

Koenraad Degroote, Daphné Dumery, Theo Francken, Miranda Van Eetvelde, Ben Weyts
Anthony Dufrane, Karine Lalieux, Yvan Mayeur, N, N
Daniel Bacquelaïne, Jacqueline Galant, Philippe Goffin
Servais Verherstraeten, Liesbeth Van der Auwera, N
Maya Detiège, Peter Vanvelthoven
Juliette Boulet, N
Patrick Dewael, Carina Van Cauter
Gerolf Annemans, Peter Logghe
Joseph George, N

C. — Membre sans voix délibérative / Niet-stemgerechtigd lid:

INDEP	Laurent Louis
-------	---------------

<p>N-VA : Nieuw-Vlaamse Alliantie PS : Parti Socialiste MR : Mouvement Réformateur CD&V : Christen-Democratisch en Vlaams sp.a : socialistische partij anders Ecolo-Groen! : Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen Open Vld : Open Vlaamse liberalen en democraten VB : Vlaams Belang cdH : centre démocrate Humaniste LDD : Lijst Dedecker INDEP-ONAFH : Indépendant - Onafhankelijk</p>	<p>Abréviations dans la numérotation des publications: DOC 53 0000/000: Document parlementaire de la 53ème législature, suivi du n° de base et du n° consécutif QRVA: Questions et Réponses écrites CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte) CRABV: Compte Rendu Analytique (couverture bleue) CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon) PLEN: Séance plénière COM: Réunion de commission MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</p>	<p>Afkortingen bij de nummering van de publicaties: DOC 53 0000/000: Parlementair document van de 53e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft) CRABV: Beknopt Verslag (blauwe kaft) CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft) PLEN: Plenum COM: Commissievergadering MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</p>
---	--	---

<p>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</p> <p>Commandes: Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél.: 02/ 549 81 60 Fax: 02/549 82 74 www.lachambre.be e-mail: publications@lachambre.be</p>	<p>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</p> <p>Bestellingen: Natieplein 2 1008 Brussel Tel.: 02/ 549 81 60 Fax: 02/549 82 74 www.dekamer.be e-mail: publicaties@dekamer.be</p>
---	---

SOMMAIRE	Pages
I. Exposés introductifs	4
II. Procédure	11
III. Discussion des articles.....	12
A. La proposition de loi DOC 0476/001 et les amendements n ^{os} 1 à 122.....	12
B. Les amendements récapitulatifs n ^{os} 123 et 124	64
C. L' amendement récapitulatif n ^o 151	72
IV. Votes	109
V. Deuxième lecture (art. 94 du Règlement)	113
Annexes:	
1. Avis écrits.....	121
2. Texte adopté en première lecture par la commission de la Justice	141

INHOUD	Blz.
I. Inleidende uiteenzettingen	4
II. Procedure	11
III. Artikelsgewijze bespreking.....	12
A. Het wetsvoorstel DOC 53 0476/001 en de amendementen 1 tot 122	12
B. De globale amendementen 123 en 124.....	64
C. Het globale amendement 151.....	72
IV. Stemmingen	109
V. Tweede lezing (art. 94 van het Reglement).....	113
Bijlagen:	
1. Schriftelijke adviezen.....	121
2. Tekst aangenomen in eerste lezing door de commissie voor de Justitie	141

Documents précédents:

Doc 53 0476/ (2010/2011):

001: Proposition de loi de Mme Van Cauter et consorts.
002 à 010: Amendements.
011: Avis du Conseil d'État.
012 et 013: Amendements.

Doc 53 0494/ (2010/2011):

001: Proposition de loi de Mme Lanjri et consorts.
002 et 003: Amendement.

Doc 53 0574/ (2010/2011):

001: Proposition de loi de M. Francken et consorts.

Doc 53 0601/ (2010/2011):

001: Proposition de loi de Mme Galant et consorts.
002: Amendements.
003 Remplacement.

Doc 53 0618/ (2010/2011):

001: Proposition de loi de M. Schoofs et consorts.

Doc 53 0742/ (2010/2011):

001: Proposition de loi de M. Frédéric et consorts.

Voorgaande documenten:

Doc 53 0476/ (2010/2011):

001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter c.s.
002 tot 010: Amendementen.
011: Advies van de Raad van State.
012 en 013: Amendementen.

Doc 53 0494/ (2010/2011):

001: Wetsvoorstel van mevrouw Lanjri c.s.
002 en 003: Amendement.

Doc 53 0574/ (2010/2011):

001: Wetsvoorstel van de heer Francken c.s.

Doc 53 0601/ (2010/2011):

001: Wetsvoorstel van mevrouw Galant c.s.
002: Amendementen.
003: Vervanging.

Doc 53 0618/ (2010/2011):

001: Wetsvoorstel van de heer Schoofs c.s.

Doc 53 0742/ (2010/2011):

001: Wetsvoorstel van de heer Frédéric c.s.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné les propositions de loi jointes au cours de ses réunions des 23 et 30 novembre, 7 et 14 décembre 2010, 19 et 25 janvier, 1er, 15 et 22 février, 1er mars et 22 juin 2011, 17 et 19 juillet 2012.

I. — EXPOSÉS INTRODUCTIFS

A. Exposé introductif de Mme Carina Van Cauter, co-auteur de la proposition de loi modifiant le Code de la nationalité belge afin de rendre l'acquisition de la nationalité belge neutre du point de vue de l'immigration, n° 476/1

La proposition de loi à l'examen vise à objectiver à nouveau l'obtention de la nationalité et à la rendre neutre au niveau de l'immigration. Un étranger ne peut prétendre à l'obtention de la nationalité belge qu'à partir du moment où il jouit d'un statut de séjour stable sur le territoire. La nationalité ne peut en aucun cas constituer un moyen d'obtenir un titre de séjour ou de consolider le statut administratif de l'étranger. Dorénavant, seules les personnes autorisées à s'établir définitivement en Belgique peuvent introduire une déclaration ou une demande visant à l'obtention de la nationalité belge. La condition du séjour illimité imposée au moment de la souscription de la déclaration ou de la demande vise précisément à éviter qu'un droit de séjour temporaire puisse être converti en droit de séjour illimité par le biais de l'acquisition de la nationalité.

La proposition de loi vise à mieux définir la notion de séjour légal.

L'actuel article 7bis du Code de la nationalité belge prévoit ce qu'il faut entendre par séjour légal, mais génère une jurisprudence partagée. Pour des motifs évidents de bonne administration et de sécurité juridique, cette proposition de loi impose à l'étranger d'être immédiatement en séjour légal en Belgique et d'y avoir enregistré sa résidence principale, et ce tant au moment de sa déclaration que pour la période qui précède cette déclaration. Dans un souci de clarté maximale, cette proposition de loi vise à donner du séjour légal une définition uniforme et générale.

Le séjour doit donc avoir un caractère légal et l'intéressé doit également avoir séjourné physiquement en Belgique. Les périodes de court séjour ne sont pas prises en compte.

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft de samengevoegde wetsvoorstellen besproken tijdens de vergaderingen van 23 en 30 november, 7 en 14 december 2010, 19 en 25 januari, 1, 15 en 22 februari, 1 maart en 22 juni 2011, 17 en 19 juli 2012.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTINGEN

A. Inleidende uiteenzetting van mevrouw Carina Van Cauter, mede-indienster van het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken, nr. 476/1

Dit wetsvoorstel beoogt de verwerving van de nationaliteit opnieuw te objectiveren en migratieneutraal maken. Van de verwerving van de Belgische nationaliteit kan slechts sprake zijn op het moment dat de verblijfsstatus van de betrokkene op het grondgebied is gestabiliseerd. In geen geval mag zij een middel zijn om een verblijfstitel te bekomen of om het administratief statuut van de vreemdeling te consolideren. Voortaan kunnen alleen de personen die gemachtigd zijn om zich definitief in België te vestigen, een verklaring afleggen of een aanvraag indienen tot het bekomen van de Belgische nationaliteit. Met de voorwaarde van een onbeperkt verblijf, die vereist is op het ogenblik van het onderschrijven van de verklaring of de aanvraag, wil men juist vermijden dat een tijdelijk verblijfsrecht zou kunnen worden omgezet in een onbeperkt verblijfsrecht door middel van een nationaliteitsverkrijging.

Het wetsvoorstel heeft de bedoeling om te komen tot een betere definitie van het begrip wettelijk verblijf.

Het huidige artikel 7bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bepaalt wat onder wettelijk verblijf moet worden verstaan maar geeft aanleiding tot een verdeelde rechtspraak. Om evidente redenen van goed bestuur en rechtszekerheid, legt het wetsvoorstel de vreemdeling de verplichting op meteen wettig in België te verblijven en er zijn hoofdverblijfplaats te hebben ingeschreven, en dit zowel op het ogenblik van zijn verklaring als voor de periode die deze verklaring voorafgaat. Om maximale duidelijkheid te scheppen, streeft het voorstel ernaar om het wettelijk verblijf op een eenvormige en algemene wijze te omschrijven.

Het verblijf moet dus een wettelijk karakter hebben en de betrokkene moet ook fysiek in België verbleven hebben. Periodes van kort verblijf worden niet in aanmerking genomen.

La légalité du séjour au moment de la demande ou de la déclaration doit donc être prouvée par un séjour de durée illimitée. Les procédures ne peuvent être initiées depuis l'étranger.

La proposition de loi à l'examen instaure en outre des critères d'intégration pour toutes les procédures d'acquisition de la nationalité (déclaration de nationalité, acquisition par option, acquisition par le mariage et naturalisation). Ces critères consisteront en la fréquentation d'un cours d'intégration, en la connaissance de la langue nationale de la résidence principale (par le biais d'une attestation du SELOR) et en une déclaration par laquelle on s'engage à respecter l'État de droit démocratique et les droits fondamentaux.

Les procédures de perte de la nationalité sont également assouplies. La proposition de loi renonce à la procédure archaïque dans laquelle la perte de la nationalité devait être prononcée par la cour d'appel.

En cas de condamnation grave, le juge pénal peut également prononcer la perte de la nationalité. Ce sera non seulement le cas pour les condamnations pour des infractions mais aussi pour les mariages de complaisance. Dès lors que le mariage ne visait pas la création d'une relation durable, mais l'obtention d'un avantage en matière de séjour, il est logique qu'une condamnation pour l'infraction de mariage de complaisance entraîne la perte de la nationalité belge.

B. Exposé introductif de Mme Sarah Smeyers, coauteure de la proposition de loi modifiant le Code de la nationalité belge, n° 574/1.

Cette proposition de loi peut être résumée en cinq principes.

— Neutralité du point de vue de l'immigration: les possibilités offertes par la loi sur la nationalité de contourner la législation sur le séjour sont radicalement éliminées.

Seules les personnes pouvant se prévaloir d'un séjour suffisamment long et ininterrompu en Belgique peuvent prétendre à l'obtention de la nationalité.

Il est en outre requis que l'intéressé dispose d'une résidence légale au moment de la demande et pendant la durée du séjour.

— Objectivation: les conditions liées à l'obtention de la nationalité doivent être objectivées. En particulier, la naturalisation accordée par la Chambre des représentants doit absolument devenir une procédure d'exception.

De wettelijkheid van het verblijf op het ogenblik van het verzoek of de verklaring moeten dus aangetoond worden met een verblijf van onbepaalde duur. De procedures kunnen niet vanuit het buitenland gestart worden.

Voorts voert het wetsvoorstel integratiecriteria in voor alle procedures van nationaliteitsverkrijging (nationaliteitsverklaring, nationaliteitskeuze, nationaliteit door het huwelijk en naturalisatie). Deze criteria zullen bestaan uit het volgen van een inburgeringscursus, de kennis van de landstaal van de hoofdverblijfplaats (via SELOR-attest) en een verklaring waarin staat dat men de democratische rechtstaat en de fundamentele grondrechten zal respecteren.

Ook de procedures voor het verlies van de nationaliteit worden versoepeld. Er wordt afgestapt van de archaïsche procedure waarbij het verlies van de nationaliteit door het hof van beroep moest worden uitgesproken.

De strafrechter kan bij zware veroordelingen ook het verlies van de nationaliteit uitspreken. Dit zal niet alleen het geval zijn bij veroordelingen voor misdrijven maar ook bij schijnhuwelijk. Aangezien het huwelijk niet gericht was op het tot stand brengen van een duurzame relatie, maar op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel, is het logisch dat men bij een veroordeling voor het misdrijf van schijnhuwelijk, men de Belgische nationaliteit verliest.

B. Inleidende uiteenzetting van mevrouw Sarah Smeyers, mede-indienster van het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, nr. 574/1

Dit wetsvoorstel kan samengevat worden in vijf principes.

— Migratieneutraal: de mogelijkheden om via de nationaliteitswet de verblijfswetgeving te omzeilen, worden radicaal weggewerkt.

Slechts wie voldoende lang en ononderbroken in België heeft verbleven, kan in aanmerking komen voor nationaliteitsverwerving.

Bovendien wordt vereist dat de betrokkene bij de aanvraag en gedurende zijn verblijf over een wettelijk verblijf beschikt.

— Geobjectiveerd: de voorwaarden voor de nationaliteitsverwerving moeten worden geobjectiveerd. In het bijzonder moet de naturalisatie, die door de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt toegekend, een absolute uitzonderingsprocedure worden.

— *Légitimité sociale*: seules les personnes capables de prouver qu'elles sont suffisamment intégrées dans la société peuvent obtenir la nationalité belge. De plus, celles qui émargent au CPAS n'entreront plus en ligne de compte.

— *Un véritable engagement*: les auteurs d'infractions graves ne peuvent pas prétendre à l'obtention de la nationalité belge et ceux qui ont déjà obtenu cette nationalité peuvent se la voir retirer.

— *Uniformité des procédures*: la proposition de loi prévoit de restreindre le nombre de procédures permettant d'obtenir la nationalité belge. En particulier, les procédures relatives à la déclaration d'option et à la déclaration de nationalité sont intégrées, et le renvoi automatique des dossiers négatifs vers la Chambre des représentants en vue d'une procédure de naturalisation est supprimé. Ce système a le mérite d'offrir plus de clarté et de permettre une simplification administrative.

C. Exposé introductif de Mme Nahima Lanjri, co-auteur de la proposition de loi modifiant le Code de la nationalité belge, n° 494/1

La proposition de loi initialement déposée a été entièrement remplacée, par le biais de l'amendement n° 1 (DOC 53 0494/002), par le texte d'un projet du gouvernement déjà en préparation. La proposition de loi n° 494 se base sur un texte de 2004 et devait par conséquent être amendée. L'objectif est à présent de tirer le meilleur des deux textes, donc tant du projet du gouvernement que de la proposition de loi. C'est pourquoi un sous-amendement sera encore présenté, en vue de dépolitiser la procédure de naturalisation par la création d'une Commission nationale.

La procédure de naturalisation a été sensiblement accélérée le 1er mars 2000. Entre-temps sont cependant apparus quelques problèmes auxquels ces textes souhaitent remédier.

La proposition de loi vise à rendre la naturalisation neutre du point de vue de l'immigration et à subordonner l'octroi de la nationalité au respect de certains critères d'intégration.

Par ailleurs, la déchéance voit son champ d'application sensiblement étendu. Une série d'infractions contre la sécurité publique entraîneront la déchéance. La conclusion d'un mariage de complaisance en vue d'acquérir la nationalité donnera également lieu à une déchéance.

— *Maatschappelijk verantwoord*: slechts wie kan aantonen op voldoende wijze ingeburgerd te zijn, kan de Belgische nationaliteit verwerven. Bovendien zal wie ten laste valt van het OCMW niet langer in aanmerking komen.

— *Niet vrijblijvend*: wie ernstige strafrechtelijke inbreuken heeft gepleegd, komt niet in aanmerking om de Belgische nationaliteit te verwerven of kan deze opnieuw verliezen.

— *Eenvormigheid in procedures*: de veelheid aan procedures die toelaten om de Belgische nationaliteit te bekomen, wordt ingeperkt. In het bijzonder worden de procedures inzake de nationaliteitskeuze en de nationaliteitsverklaring geïntegreerd, en wordt de automatische doorverwijzing van negatieve dossiers naar een naturalisatieprocedure in de Kamer van volksvertegenwoordigers afgeschaft. Dit verhoogt de duidelijkheid en zorgt voor een administratieve vereenvoudiging.

C. Inleidende uiteenzetting van mevrouw Nahima Lanjri, mede-indienster van het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, nr. 494/1

Het oorspronkelijke wetsvoorstel wordt met amendement nr. 1 (DOC 53 0494/002) volledig vervangen door de tekst van een regeringsontwerp dat reeds in voorbereiding was. Wetsvoorstel DOC 53 494/001 gaat terug op een tekst van 2004 en was bijgevolg aan amendering toe. Het is nu de bedoeling om het beste uit de twee teksten, dus zowel uit het regeringsontwerp als uit het wetsvoorstel, over te nemen. Daarom zal nog een subamendement ingediend worden dat ertoe strekt de naturalisatieprocedure te depolitiseren door een Nationale Commissie in het leven te roepen.

De nationaliteitsprocedure werd op 1 maart 2000 gevoelig versneld. Ondertussen zijn er echter een aantal problemen aan het licht gekomen en daar willen deze teksten aan verhelpen.

Het wetsvoorstel sterkt ertoe de naturalisatie migratieneutraal te maken en de toekenning afhankelijk te maken van het voldoen aan een aantal integratiecriteria.

Voorts wordt het toepassingsgebied voor de vervallenverklaring gevoelig uitgebreid. Een aantal misdrijven tegen de openbare veiligheid zullen de vervallenverklaring tot gevolg hebben. Ook het aangaan van een schijnhuwelijk met de bedoeling om de nationaliteit te verwerven zal tot een vervallenverklaring leiden.

Toute personne qui souhaite être naturalisée doit séjourner légalement en Belgique et y avoir sa résidence principale depuis cinq ans. Un séjour à l'étranger ne pourra plus être pris en considération qu'à concurrence de six mois maximum. Les demandes devront dorénavant être adressées depuis la Belgique. On attend de l'étranger qu'il soit intégré dans le pays d'accueil et/ou qu'il y suive une scolarité dans une des langues nationales. La naturalisation reste une faveur pour les personnes qui ont plus de 18 ans, résident en Belgique depuis cinq ans et disposent d'un titre de séjour pour une durée indéterminée.

D. Exposé introductif de Mme Jacqueline Galant, auteur principal de la proposition de loi modifiant le Code de la Nationalité belge, DOC 53 0601/001

Comme les autres propositions de loi, la proposition à l'examen met également l'accent sur l'intégration de l'étranger et prévoit certains critères à cet égard.

Il est précisé que l'étranger qui fait une demande ou une déclaration de nationalité doit disposer d'un droit de séjour de longue durée.

Le texte prévoit en outre que le demandeur doit avoir sa résidence principale en Belgique, couverte par un droit de séjour légal, au moment de la demande ou déclaration. Ces deux notions sont également définies dans le texte.

La nationalité belge peut s'obtenir de différentes manières. La durée minimale de la résidence principale en Belgique dont l'étranger doit apporter la preuve dépend de la voie d'acquisition de la nationalité:

1. au moins 7 ans pour les étrangers justifiant d'une résidence principale en Belgique en cas d'acquisition de la nationalité par déclaration (article 12*bis*, § 1er, 3);

2. au moins 12 mois en cas d'acquisition de la nationalité par option (articles 13 et 14);

3. au moins 3 ans ou au moins 6 mois, selon le cas, en cas d'acquisition de la nationalité par mariage (article 16);

4. au moins 3 ans en cas d'acquisition de la nationalité par naturalisation (article 19).

En sa qualité de présidente de la commission des Naturalisations, l'intervenante a, dans le cadre de cette

Wie genaturaliseerd wil worden moet wettig in België verblijven en er gedurende 5 jaar zijn hoofdverblijfplaats hebben. Verblijf in het buitenland zal nog slechts voor maximaal 6 maanden kunnen meetellen. Aanvragen gebeuren voortaan vanuit België zelf. Van de vreemdeling wordt verwacht dat hij geïntegreerd is in het gastland en/of er onderwijs in één van de landstalen volgt. De naturalisatie blijft een gunst voor wie 18 jaar is, vijf jaar in België verblijft en beschikt over een verblijfstitel van onbepaalde duur.

D. Inleidende uiteenzetting van mevrouw Jacqueline Galant, hoofdindienster van het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit, nr. 601/1

Net zoals de andere wetsvoorstellen legt deze tekst ook de nadruk op de integratie van de vreemdeling en stelt daar een aantal criteria voor op.

Zo wordt gesteld dat de vreemdeling die een nationaliteitsaanvraag indient of een nationaliteitsverklaring aflegt, over een recht van verblijf van lange duur moet beschikken.

Voorts bepaalt het wetsvoorstel dat de aanvrager, op het ogenblik van de aanvraag of de verklaring, zijn hoofdverblijf in België moet hebben en over een recht van wettelijk verblijf moet beschikken. Ook die twee begrippen worden in de tekst gedefinieerd.

De Belgische nationaliteit kan op verschillende manieren worden verkregen. De minimale termijn van hoofdverblijf in België die een vreemdeling moet aantonen, hangt af van de wijze waarop de nationaliteit wordt verkregen:

1. minstens 7 jaar voor de vreemdeling die zich kan beroepen op een hoofdverblijf in België, bij verkrijging van de nationaliteit door nationaliteitsverklaring (artikel 12*bis*, § 1, 3);

2. minstens 12 maanden bij verkrijging van de nationaliteit door nationaliteitskeuze (artikelen 13 en 14);

3. minstens 3 jaar dan wel minstens 6 maanden bij verkrijging van de nationaliteit via het huwelijk (artikel 16);

4. minstens 3 jaar bij verkrijging van de nationaliteit door naturalisatie (artikel 19).

Als voorzitter van de commissie voor de Naturalisaties heeft de spreekster in die commissie een aantal hoorzit-

commission, organisé un certain nombre d'auditions, notamment du parquet et de l'Office des étrangers. Il est ressorti de ces auditions que les différentes possibilités d'acquisition de la nationalité ont pour effet que le demandeur débouté dans une procédure se rabat sur une autre procédure pour tenter une nouvelle fois sa chance. D'où l'importance de prévoir un délai spécifique pour chaque procédure. L'étranger qui veut acquérir la nationalité belge doit parler une des langues nationales ainsi que respecter les lois du pays et ne pas avoir de casier judiciaire.

La naturalisation reste bien entendu une faveur. Le ministère public doit pouvoir disposer d'un délai de six mois pour rendre un avis. Une modique somme à payer est par ailleurs réintroduite.

E. Exposé introductif de M. Hagen Goyvaerts, coauteur de la proposition de loi instaurant le Code de la citoyenneté, n° 618/1

L'intervenant déplore que les gouvernements précédents aient assoupli la législation en matière de nationalité, ouvrant ainsi la porte à de nombreux abus.

L'appartenance à une communauté a été réduite à l'octroi d'une carte d'identité. L'intégration dans la communauté, la véritable citoyenneté, a cependant disparu. L'aspect le plus injustifiable de la loi du 1er mars 2000 est la suppression complète de la condition d'intégration. La volonté d'intégration est supposée être présente uniquement parce que l'étranger introduit une demande de nationalité, alors que l'acquisition de la nationalité devrait être le couronnement d'un processus d'intégration réussi. Le parquet ne peut plus émettre un avis négatif que pour des "faits personnels graves" et non plus, par exemple, parce que le demandeur ne maîtrise aucune des trois langues nationales. Compte tenu de l'arriéré des parquets, ceux-ci ne sont évidemment pas parvenus à émettre un avis convenable dans le délai d'un mois. Autrefois, les étrangers devaient par ailleurs payer pour cette procédure. La loi susvisée l'a rendue entièrement gratuite et en a sensiblement réduit les délais. Le Vlaams Belang n'a cessé de protester contre ces mesures.

D'autres groupes politiques ayant pris conscience de la nécessité de modifier la législation, il convient de décider à présent quel texte pourrait servir de base à la discussion. Il serait étrange d'entamer la discussion au départ de la proposition de loi du VLD, puisque c'est précisément le VLD qui a proposé une série de simplifications. Les propositions de loi à l'examen apportent des modifications mineures à la législation actuelle sans

tingen georganiseerd, onder meer met het parket en met de Dienst Vreemdelingen zaken. Tijdens die hoorzittingen werd vernomen dat de verschillende mogelijkheden om de nationaliteit te verwerven tot gevolg hebben dat wie geen succes heeft in één procedure overstapt naar een andere procedure om het nogmaals te proberen. Vandaar dat het belangrijk is om voor elke procedure in een specifieke termijn te voorzien. De vreemdeling die de Belgische nationaliteit wil verwerven moet één van de landstalen spreken en de wetten van het land respecteren en mag geen strafblad hebben.

De naturalisatie blijft uiteraard een gunst. Het openbaar ministerie moet over een termijn van zes maanden kunnen beschikken om een advies te geven. Voorts wordt opnieuw een kleine vergoeding ingevoerd.

E. Inleidende uiteenzetting van de heer Hagen Goyvaerts, mede-indiener van het wetsvoorstel tot invoering van het Staatsburgerschapswetboek nr. 618/1

De spreker betreurt dat de vorige regeringen de nationaliteitswetgeving steeds versoepeld hebben waardoor heel wat misbruiken mogelijk werden.

Behoren tot een gemeenschap werd teruggebracht tot het toekennen van een identiteitskaart. De integratie in de gemeenschap, het echte staatsburgerschap is echter verloren gegaan. Het meest onverantwoorde aspect van de wet van 1 maart 2000 was de volledige afschaffing van het integratievereiste. De integratiebereidheid werd verondersteld aanwezig te zijn, louter op grond van het feit dat de vreemdeling een nationaliteitsaanvraag indien, terwijl de nationaliteitsverwerving de bekroning van een geslaagd integratieproces zou moeten zijn. Het parket kon enkel nog een negatief advies uitbrengen wegens "gewichtige feiten eigen aan de persoon" en bijvoorbeeld niet langer omdat de aanvrager geen enkele van de drie landstalen beheerst. Gelet op de achterstand bij de parketten slaagden ze er uiteraard niet in om binnen de termijn van één maand een behoorlijk advies te geven. Vroeger moesten de vreemdelingen ook betalen voor deze procedure. Deze wet heeft ze volledig gratis gemaakt en de termijnen gevoelig ingekort. Vlaams Belang heeft daar steeds tegen geprotesteerd.

Ook de andere politieke fracties zien in dat de wetgeving moet gewijzigd worden en daarom wordt nu nagegaan welke tekst als basis voor de bespreking zou kunnen genomen worden. Het zou vreemd zijn om het wetsvoorstel van de VLD als basis van de bespreking te nemen omdat het juist de VLD was die een aantal vereenvoudigingen heeft voorgesteld. De wetsvoorstellen die voorliggen sleutelen aan de huidige wetgeving en bieden

apporter de solution. Il est préférable de travailler en profondeur et de repenser fondamentalement la législation.

Le Vlaams Belang ne croit pas en la nation belge, mais considère la nationalité comme un contrat entre le citoyen et l'État qui est réglé par un Code de citoyenneté.

C'est pourquoi il faut remettre le *ius sanguinis* à l'honneur. L'octroi de la nationalité sur la base de la filiation ou de l'adoption par un parent belge doit être la règle.

Le séjour ou la naissance sur le territoire n'est pas une raison suffisante pour demander la nationalité. Le Vlaams Belang s'oppose aussi à la nationalité multiple. La personne qui acquiert la nationalité belge doit, si nécessaire, renoncer volontairement à sa nationalité étrangère.

Les personnes qui possèdent plusieurs citoyennetés doivent opérer ce choix dans les 3 ans.

La naturalisation devient la seule manière d'acquérir la citoyenneté et est soumise à une série de conditions:

- abandon obligatoire de la nationalité étrangère;
- séjour de 10 ans sur le territoire;
- avoir atteint l'âge de 25 ans;
- prouver son intégration par une épreuve de citoyenneté (y compris la connaissance de la langue);
- ne pas avoir encouru de condamnation à une peine d'emprisonnement de plus de 3 mois;
- avoir une capacité financière suffisante pour entretenir son ménage;
- faire une déclaration de loyauté à l'égard de la communauté dont on va faire partie;
- ne pas représenter un danger pour la société;
- pouvoir produire un certificat de bonnes vie et mœurs.

geen soelaas. Het is beter om grondig tewerk te gaan en de wetgeving op fundamentele wijze aan te pakken.

Vlaams Belang gelooft niet in de Belgische natie, maar beschouwt de nationaliteit als een overeenkomst is tussen de burger en de Staat die geregeld wordt in een Staatsburgerschapswetboek.

Daarom moet het *ius sanguinis* in ere worden hersteld. De toekenning van de nationaliteit op grond van de afstamming van of adoptie door een Belgische ouder moet de regel zijn.

Het verblijf of de geboorte op het grondgebied is geen voldoende reden om de nationaliteit aan te vragen. Het Vlaams Belang keert zich ook tegen de meervoudige nationaliteit. Wie de Belgische nationaliteit verwerft moet zo nodig vrijwillig afstand doen van zijn vreemde nationaliteit.

Personen die meerdere staatsburgerschappen bezitten moeten die keuze binnen 3 jaar maken.

De naturalisatie wordt de enige manier om het staatsburgerschap te verwerven en is aan een aantal voorwaarden onderworpen:

- verplichte afstand van de vreemde nationaliteit;
- verblijf van 10 jaar op het grondgebied;
- de leeftijd van 25 jaar bereikt hebben;
- zijn integratie bewijzen door een burgerschapsproef (inclusief taalkennis);
- geen veroordeling hebben opgelopen tot een gevangenisstraf van meer dan 3 maanden;
- voldoende financiële draagkracht hebben om zijn gezin te onderhouden;
- een loyaliteitsverklaring afleggen ten aanzien van de gemeenschap waar hij deel zal van gaan uitmaken;
- geen gevaar betekenen voor de maatschappij;
- een bewijs van goed gedrag en zeden kunnen voorleggen.

F. Exposé introductif de M. Thierry Giet, coauteur de la proposition de loi portant modification du Code de la nationalité belge (doc 53 742/001)

La loi du 1er mars 2000 instaurant une procédure accélérée d'acquisition de la nationalité a permis un assouplissement sensible des conditions applicables aux procédures d'acquisition de la nationalité et ce par le biais de la suppression du contrôle de la volonté d'intégration. La proposition de loi n'entend pas se distancier de ces considérations mais plutôt d'éviter les abus de procédure qui ont pu être détectés au cours de ces dernières années. Dans ce but, et de manière transversale pour toutes les procédures, seules les personnes qui auront résidé légalement en Belgique et qui y auront inscrit leur résidence principale, ce tant au moment de l'introduction de la demande que pendant la période antérieure sous réserve d'exception, pourront demander l'obtention de la nationalité belge. De cette manière, la possibilité d'introduire une demande d'acquisition de la nationalité belge depuis l'étranger ne sera plus possible.

En ce qui concerne le séjour légal préalable qui est exigé, le texte vise, dans son article 7bis, tous les séjours légaux y compris donc le séjour qui autorise une personne à séjourner sur le territoire en attente d'une décision définitive relative à la demande d'asile ou de regroupement familial.

En ce qui concerne la déclaration de nationalité, la proposition exige un séjour à durée illimitée lors de l'introduction de la demande de la déclaration de la nationalité pour des procédures de déclaration de résidence de sept années ainsi que pour les déclarations de nationalité du conjoint étranger ayant contracté un mariage avec un Belge et ce, si les époux ont résidé ensemble en Belgique sur la base légale d'un séjour de plus ou moins 3 ans.

Par ailleurs, le texte prévoit qu'on pourra assimiler à la vie commune en Belgique la vie commune en pays étranger lorsque le déclarant prouvera qu'il a acquis durant la période préalablement requise au moins deux attaches véritables avec la Belgique. Ces attaches véritable pourront être démontrées par la connaissance d'une des langues nationales, par des séjours en Belgique, des contacts réguliers avec des personnes résidant en Belgique, le suivi d'une scolarité dans l'une des langues nationales, le fait d'être propriétaire immobilier ou encore des liens étroits avec la Belgique sur le plan social ou professionnel.

F. Inleidende uiteenzetting door de heer Thierry Giet, mede-indiener van het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (DOC 53 742/001)

Dankzij de wet van 1 maart 2000, waarbij de procedure tot verkrijging van de Belgische nationaliteit werd versneld, werden de voorwaarden voor de procedures van nationaliteitsverkrijging aanzienlijk versoepeld; zo werd de integratiewil bij de kandidaat-Belg niet langer gecontroleerd. Het ligt niet in de bedoeling van het wetsvoorstel afstand te nemen van die overwegingen, maar veeleer het proceduremisbruik te voorkomen dat de jongste jaren werd vastgesteld. Daarom zal de Belgische nationaliteit alleen kunnen worden aangevraagd door personen die legaal in België hebben verbleven en die hier hun hoofdverblijfplaats hebben, zowel op het tijdstip van de indiening van de aanvraag, als in het tijdvak dat daaraan voorafging – uitzonderingen niet te na gesproken. Dat geldt op transversale wijze voor alle procedures. Daardoor valt de mogelijkheid weg om de Belgische nationaliteit vanuit het buitenland aan te vragen.

Met betrekking tot het vereiste voorafgaande legaal verblijf heeft de tekst in artikel 7bis betrekking op alle legale verblijven, dus met inbegrip van het verblijf op grond waarvan een persoon op het grondgebied mag verblijven in afwachting van een definitieve beslissing over zijn asielaanvraag of zijn aanvraag tot gezinshereniging.

Met betrekking tot de nationaliteitsverklaring vereist het wetsvoorstel dat de vreemdeling in onbeperkt verblijf is op het ogenblik van de indiening van zijn aanvraag of verklaring. De bedoelde procedures zijn de verklaringen na een verblijf van zeven jaar in België en de nationaliteitsverklaringen door de vreemde echtgenoot die gehuwd is met een Belg, als de echtgenoten samen legaal in België hebben verbleven gedurende een periode van ongeveer drie jaar.

Voorts bepaalt het wetsvoorstel dat samenleven in het buitenland kan worden gelijkgesteld met samenleven in België, wanneer de belanghebbende bewijst dat er, gedurende de vereiste voorafgaande periode, tussen hem en België minstens twee "werkelijke banden" zijn ontstaan. Die werkelijke band kan worden aangetoond door de kennis van één van de landstalen, verblijven in België, regelmatige contacten met personen die in België verblijven, school hebben gelopen in één van de landstalen, eigenaar zijn van vastgoed of nauwe banden hebben met België op sociaal en professioneel vlak.

En ce qui concerne l'acquisition de la nationalité par option, la durée de la condition de résidence est portée à 3 ans au lieu de 12 mois, parallèlement la limite d'âge actuellement fixée à 22 ans est relevée à 24 ans.

Dans le cadre de l'acquisition de la nationalité belge par mariage avec une ou un Belge, la résidence à l'étranger du demandeur pourra être assimilée à la résidence en Belgique lorsque le déclarant prouvera qu'il a conservé au moins deux attaches véritables avec la Belgique durant la ou les périodes légalement requises. Ces attaches véritables seraient identiques à celles précédemment énumérées.

Et enfin, en ce qui concerne la procédure de naturalisation, celle-ci ne serait plus accessible qu'aux personnes âgées de plus de 18 ans qui auront établi leur résidence de manière continue en Belgique sur la base d'un séjour légal d'au moins 5 ans et qui posséderont également un type de séjour à durée illimitée au moment de l'introduction de leur demande.

Le précédent délai serait toutefois réduit de moitié pour ceux dont la qualité de réfugié ou d'apatride aura été reconnue en Belgique ainsi que pour ceux qui auront obtenu la protection subsidiaire et ce en vertu de conventions internationales liant la Belgique.

II. — PROCÉDURE

La commission n'a pas pu trouver, après les exposés introductifs, de consensus quant au choix de la proposition de loi à prendre comme base de discussion. Au cours du débat sur la procédure, tant la proposition de loi n° 494 et les amendements y afférents (qui comprennent le texte d'un avant-projet de loi déposé par le gouvernement au cours de la législature précédente, DOC 53 0494/002) que la proposition de loi n° 476 ont été évoquées comme possibles textes de base pour la poursuite de la discussion. Les auteurs respectifs ont néanmoins estimé qu'il n'était pas indiqué de trancher cette question par un vote formel. Sur la proposition de la présidente, la première proposition de loi déposée, portant le n° 476, a été acceptée comme proposition de loi de base.

La commission a également décidé de demander des avis écrits aux organismes suivants:

— le Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme;

Met betrekking tot de verkrijging van de nationaliteit bij een verklaring van nationaliteitskeuze, wordt de verblijfsvoorwaarde opgetrokken van 12 maanden tot 3 jaar; tegelijk wordt de huidige leeftijdsgrens van 22 jaar verhoogd tot 24 jaar.

Men kan de Belgische nationaliteit verkrijgen door in het huwelijk treden met een Belg(ische). In dat verband kan het verblijf in het buitenland met verblijf in België worden gelijkgesteld, wanneer de belanghebbende bewijst op zijn minst twee werkelijke banden met België te hebben behouden gedurende de vereiste wettelijke periode(s). Die werkelijke banden zijn dezelfde als de voormelde.

Ten slotte wordt de naturalisatieprocedure nog slechts opengesteld voor de vreemdeling die de volle leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, die ononderbroken in België heeft verbleven onder dekking van een legaal verblijf gedurende ten minste vijf jaar, en die op het ogenblik van het indienen van de aanvraag beschikt over een verblijfstitel van onbepaalde duur.

Die termijn wordt echter met de helft verminderd voor degenen die in België, met toepassing van de internationale overeenkomsten waaraan België onderworpen is, in ons land als vluchteling of staatloze zijn erkend, alsook voor degenen die subsidiaire bescherming hebben gekregen.

II. — PROCEDURE

Nadat de inleidende uiteenzettingen hadden plaatsgevonden bleek er in de commissie geen eensgezindheid te bestaan over de vraag welk wetsvoorstel als basis voor de bespreking zou genomen worden. Tijdens een proceduredebat werden zowel het wetsvoorstel nr 494 en de daarop ingediende amendementen (die teruggingen op een voorontwerp van de regering uit de vorige legislatuur, DOC 53 0494/002) als het wetsvoorstel nr 476 als mogelijke basisteksten voor de verdere bespreking naar voren geschoven. De respectieve indieners vonden het evenwel niet aangewezen om deze kwestie met een formele stemming te beslechten. Op voorstel van de voorzitter werd het eerst ingediende voorstel nr. 476 als basiswetsvoorstel aanvaard.

De commissie besliste tevens om schriftelijke adviezen te vragen aan volgende instanties:

— het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding;

- le CIRé (coordination et initiative pour les réfugiés et les étrangers);
- le Collège des procureurs généraux;
- le Conseil des procureurs du Roi;
- la *Vlaamse Vereniging van Ambtenaren en Beampten van de Burgelijke Stand*;
- la *Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten*.

Ces avis figurent en annexe du présent rapport.

Au cours de la discussion, la commission a également reçu l'avis du Groupement des Agents de la Population et de l'état civil (Gapec).

La commission s'est accordée sur la nécessité de demander l'avis du Conseil d'État. Pour certains membres, il serait plus indiqué de ne demander l'avis du Conseil d'État qu'en dernière instance, au sujet du texte adopté en première lecture par la commission. D'autres membres estimaient qu'il valait mieux demander l'avis du Conseil d'État avant ce premier vote. Le Conseil d'État pourrait alors se prononcer sur le texte de base et sur les amendements y afférents.

Les membres de la commission ont également pu consulter les procès-verbaux des réunions des 9 et 16 novembre 2010 du groupe de travail de la commission des Naturalisations chargé de la révision des critères généraux pour l'appréciation des demandes de naturalisation. Ce groupe de travail a organisé des auditions des parquets, de l'Office des étrangers et de la Sûreté de l'État.

Lors de sa réunion du 22 juin 2011, la commission décide par 14 voix et une abstention de demander au président de la Chambre de solliciter l'avis du Conseil d'État sur l'amendement n° 124.

III. — DISCUSSION DES ARTICLES

A. La proposition de loi DOC 0476/001 et les amendements n°s 1 à 122

Disposition générale

Article 1er

Cet article ne donne lieu à aucune discussion.

- le CIRé (*coordination et initiative pour les réfugiés et les étrangers*);
- het College van procureurs-generaal;
- de Raad van de procureurs des Konings;
- de Vlaamse Vereniging van Ambtenaren en Beambten van de Burgelijke Stand;
- de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

Deze adviezen zijn opgenomen als bijlage bij dit verslag.

Tijdens de bespreking ontving de commissie eveneens het advies van de "*Groupement des Agents État Civil-Population (Gapec)*".

De commissie was het erover eens dat een advies van de Raad van State diende te worden gevraagd. Sommige leden vonden het aangewezen om het advies van de Raad van State te vragen over de door de commissie in eerste lezing aangenomen tekst. Andere leden waren van oordeel dat het advies van de Raad van State best voor die eerste stemmingen zou gevraagd worden. De Raad van State zou zich dan kunnen uitspreken over de basistekst en de daarop ingediende amendementen.

De commissieleden hebben ook inzage kunnen nemen van de notulen van de vergaderingen van 9 en 16 november 2010 van de Werkgroep van de commissie voor de Naturalisaties die belast was met de herziening van de algemene criteria voor de beoordeling van de naturalisatieaanvragen. Deze werkgroep heeft hoorzittingen gehouden met de parketten, de dienst Vreemdelingenzaken en de Veiligheid van de Staat.

Tijdens haar vergadering van 22 juni 2011 heeft de commissie met 14 stemmen en 1 onthouding beslist om de Kamervoorzitter te verzoeken het advies van de Raad van State in te winnen over amendement nr. 124.

III. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

A. Het wetsvoorstel DOC 53 0476/001 en de amendementen 1 tot 122

Algemene Bepaling

Artikel 1

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Modifications du chapitre 1er (art. 1er à 7bis) du Code de la nationalité belge: dispositions générales

Art. 1er/1 (nouveau)

MM. Eric Jadot et Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) déposent l'amendement n° 91 (DOC 53 0476/007) visant à insérer dans le texte de la proposition un article 1er/1, lequel complète l'article 5 du Code de la nationalité belge. La disposition qui y est proposée stipule qu'un "acte de naissance conforme du point de vue des législations n'est pas périssable dans le temps."

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) dépose l'amendement n° 95 (DOC 53 0476/008) qui complète l'article 5, § 1er, du Code de la nationalité belge. En vertu de la disposition proposée, les personnes qui sont dans l'impossibilité ou qui ont des difficultés sérieuses à se procurer un document équivalent à un acte de naissance devront prouver cette impossibilité ou ces difficultés sur la base d'un certificat motivé de l'autorité étrangère confirmant la raison pour laquelle aucun acte de naissance ne peut être obtenu. Il est renvoyé pour le reste à la justification écrite de l'amendement.

Mme Van Cauter dépose ensuite l'amendement n° 96 (DOC 53 0476/008) modifiant l'article 5, § 1er, du Code de la nationalité belge afin de tenir compte de l'avis des officiers de l'état civil selon lequel le recours abusif à l'article 5 du Code de la nationalité belge s'étend également à des procédures d'octroi automatique de la nationalité belge, bien que tel n'ait pas été l'objectif poursuivi initialement. L'article 5 dudit Code vise en effet uniquement les procédures "d'acquisition" de la nationalité belge.

Art. 2 (art. 7bis CNB)

L'article 2 de la proposition de loi tend à remplacer l'article 7bis du Code de la Nationalité belge par une nouvelle disposition précisant que l'étranger doit avoir fixé sa résidence principale en Belgique sur la base d'un séjour légal ininterrompu. La disposition proposée définit également ce qu'il faut entendre par "séjour légal" et par "résidence principale".

M. Théo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 27 (DOC 53 0476/003) qui vise à remplacer l'article 7bis proposé par une nouvelle disposition. L'auteur de

Wijzigingen van hoofdstuk I (art. 1 tot 7bis) van het Wetboek van de Belgische nationaliteit: algemene bepalingen

Art. 1/1 (nieuw)

De heren Eric Jadot (Ecolo-Groen) en Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dienen amendement nr. 91 (DOC 53 0476/007) in, dat ertoe strekt een artikel 1/1 in te voegen, ter aanvulling van artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. De daarbij voorgestelde bepaling luidt: "Een akte van geboorte die overeenstemt met alle voorschriften inzake echtverklaring, is onbeperkt geldig in de tijd."

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 95 (DOC 53 0476/008) in, ter aanvulling van artikel 5, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. De voorgestelde bepaling voorziet erin dat de mensen die in de onmogelijkheid verkeren, dan wel zware moeilijkheden ondervinden om zich een met een geboorteakte gelijkgesteld document te verschaffen, die onmogelijkheid zullen moeten bewijzen aan de hand van een met redenen omkleed attest van de desbetreffende vreemde overheid waarin wordt bevestigd waarom er geen geboorteakte verkrijgbaar is. Voor het overige wordt verwezen naar de schriftelijke verantwoording van het amendement.

Vervolgens dient mevrouw Van Cauter ook amendement nr. 96 (DOC 53 0476/008) in tot wijziging van artikel 5, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, teneinde rekening te houden met de opmerking van de ambtenaren van de burgerlijke stand dat het misbruik van artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zich ook uitbreidt naar procedures tot automatische "toekenning" van de Belgische nationaliteit, terwijl dit destijds niet de bedoeling was. Artikel 5 van voormeld Wetboek heeft immers alleen betrekking op procedures tot "verkrijging" van de Belgische nationaliteit.

Art. 2 (art. 7bis WBN)

Artikel 2 van het wetsvoorstel strekt ertoe dat artikel 7bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit te vervangen door een nieuwe bepaling die stelt dat de vreemdeling zijn hoofdverblijfplaats in België moet hebben op grond van een ononderbroken wettelijk verblijf. De voorgestelde bepaling schrijft ook voor wat moet worden verstaan onder "wettelijk verblijf" en "hoofdverblijfplaats".

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 27 (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt het voorgestelde artikel 7bis te vervangen door een nieuwe bepaling.

l'amendement juge notamment que la définition du "séjour légal" contenue dans la proposition de loi manque de précision et omet la situation des demandeurs d'asile auxquels le statut de réfugié a été conféré. Il convient en effet de tenir compte de l'effet déclaratif de cette reconnaissance et, par conséquent, de comptabiliser la totalité de la période de traitement de la demande d'asile, conformément aux obligations internationales résultant de la Convention de Genève.

L'amendement tend également à éviter que puisse acquérir la nationalité belge, l'étranger qui se trouverait dans une situation identique à celle d'un Belge susceptible d'être déchu de sa nationalité en vertu de l'article 23 du Code de la Nationalité belge. L'intervenant juge que cet ajout est essentiel afin de garantir la cohérence du texte.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) et consorts déposent l'amendement n° 50 (DOC 53 0476/004) qui tend à remplacer l'article 2 par une disposition identique à celle que contenait le projet de loi sur lequel s'était accordé le gouvernement. La disposition ainsi proposée définit plus précisément la notion de "séjour légal" en tenant compte du droit de séjour basé sur la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation et du droit de séjour pour une durée limitée, différent du séjour de moins de trois mois. La notion de "résidence principale" est également affinée.

Par ailleurs, le texte se veut réaliste et assimile des périodes de séjour à l'étranger pour raisons personnelles ou professionnelles à un séjour ininterrompu en Belgique pour autant que ces périodes n'excèdent pas six mois et que la totalité de ces périodes n'excède pas un sixième des délais requis.

Mme Lanjri souligne à cet égard que l'exigence d'une résidence principale ininterrompue peut poser problème pour certains étrangers qui, sans avoir quitté la Belgique, sont rayés des registres à la suite d'une erreur administrative survenue, par exemple, à l'occasion d'un déménagement.

M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 1 (DOC 53 0476/002) visant à mieux définir la notion de "séjour légal" ainsi qu'à tempérer la règle selon laquelle le séjour et la résidence principale doivent avoir été ininterrompus. Ce faisant, le texte de l'amendement entend permettre des séjours à l'étranger pour régler des problèmes de convenance personnelle, professionnelle, académique ou scolaire.

De indiener van het amendement vindt de definitie van "wettelijk verblijf" in het wetsvoorstel namelijk onnauwkeurig en dat die definitie geen rekening houdt met de situatie van de asielzoekers aan wie de status van vluchteling is gegeven. Men moet immers het declaratief effect van die erkenning in aanmerking nemen, en bijgevolg de hele periode van de behandeling van de asielaanvraag meerekenen, conform de internationale verplichtingen die voortvloeien uit het Verdrag van Genève.

Het amendement beoogt ook te voorkomen dat de vreemdeling die zich in een identieke situatie zou bevinden als een Belg die op grond van artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit van zijn nationaliteit vervallen kan worden verklaard, de Belgische nationaliteit zou kunnen verwerven. De spreker acht die toevoeging essentieel om de samenhang van de tekst te garanderen.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) c.s. dient amendement nr. 50 (DOC 53 0476/004) in, dat ertoe strekt artikel 2 te vervangen door een identieke bepaling als die in het voorontwerp waarover de vorige regering een akkoord had bereikt. De aldus voorgestelde bepaling definieert het begrip "wettelijk verblijf" preciezer, omdat het rekening houdt met het verblijfsrecht op basis van de regularisatiewet van 22 december 1999 en het verblijfsrecht voor beperkte duur, die verschilt van het verblijf voor minder dan 3 maanden. Het begrip "hoofdverblijfplaats" is ook verfijnd.

Voorts wil de tekst realistisch zijn door periodes van verblijf in het buitenland om persoonlijke of beroepsredenen gelijk te stellen met een ononderbroken verblijf in België, voor zover die periodes zes maanden niet te boven gaan en het totaal van die periodes niet 1/6 van de vereiste termijnen overschrijdt.

De spreekster onderstreept in dit verband dat de vereiste inzake een ononderbroken hoofdverblijfplaats een probleem kan zijn voor sommige vreemdelingen die zonder België te hebben verlaten, uit de registers worden geschrapt als gevolg van een administratieve fout die bijvoorbeeld bij een verhuizing is opgetreden.

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 1 (DOC 53 0476/002) in, dat ertoe strekt het begrip "wettelijk verblijf" beter te definiëren, alsook de regel af te zwakken dat het verblijf en het hoofdverblijf onderbroken moeten zijn. Daarmee wil de tekst van het amendement verblijven in het buitenland met het oog op het regelen van problemen uit de privésfeer dan wel om redenen van professionele of academische aard, of nog voor een opleiding, mogelijk maken.

M. Rachid Madrane (PS) précise que dans ce contexte, l'amendement supprime la référence au caractère ininterrompu du séjour et de la résidence principale. Par ailleurs, les auteurs de l'amendement jugent la définition de la notion de séjour légal trop restrictive. La définition proposée par l'amendement privilégie le principe selon lequel "tout séjour qui n'est pas illégal est un séjour légal". Enfin, l'amendement précise encore que les dispositions du Code de la nationalité ne peuvent être interprétées qu'à l'aune des définitions et règles qui y sont contenues.

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) déposent l'amendement n° 16 (DOC 53 0476/003) qui modifie l'article 2 de la proposition de loi afin qu'y apparaisse clairement l'obligation pour le candidat à la nationalité de disposer préalablement à sa demande d'un titre de séjour de durée illimitée. En outre, la condition de résidence principale en Belgique — lorsqu'elle est exigée — doit être couverte par un titre de séjour légal de longue durée.

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 66 (DOC 53 0476/005) qui vise à étendre la définition de la notion de séjour légal et à tempérer le principe selon lequel la durée de résidence principale en Belgique doit avoir été ininterrompue. Il renvoie à cet égard au texte de l'amendement ainsi qu'à sa justification écrite.

M. Brotcorne souligne que l'amendement ne fait que reprendre le texte sur lequel le gouvernement s'était accordé et qui traduisait un consensus politique.

MM. Eric Jadot et Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) déposent l'amendement n° 88 (DOC 53 0476/007) visant également à autoriser dans le cadre de l'acquisition de la nationalité, des absences temporaires du territoire belge. Cet amendement est ensuite retiré.

M. Theo Francken (N-VA) ne se dit pas opposé à un compromis qui permettrait, dans certaines conditions, à un étranger de demander la nationalité belge alors que son séjour en Belgique n'aurait pas le caractère ininterrompu exigé dans le futur article 7bis du Code de la nationalité belge. L'on doit en effet pouvoir tolérer des absences justifiées, par exemple, par la maladie d'un parent se trouvant à l'étranger.

Pour le reste, l'intervenant insiste pour que l'on privilégie la cohérence du texte à l'examen dans le sens proposé à l'amendement n° 27. Il serait en effet illogique de permettre à un étranger d'obtenir la nationalité belge

De heer Rachid Madrane (PS) preciseert dat het amendement in die context de verwijzing weglaat naar de ononderbroken aard van het verblijf en hoofdverblijf. Voorts vinden de indieners van het amendement de definitie van "wettelijk verblijf" te beperkend. De in het amendement voorgestelde definitie bevoordeelt het principe "elk niet illegaal verblijf is een legaal verblijf". Tot slot preciseert het amendement nog dat de bepalingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteit alleen maar mogen worden geïnterpreteerd volgens de daarin opgenomen definities en regels.

De dames Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR) dienen amendement nr. 16 (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt artikel 2 van het wetsvoorstel te wijzigen, zodat voor de kandidaat-Belg duidelijk wordt gesteld dat hij vóór zijn aanvraag over een verblijfsvergunning van onbeperkte duur moet beschikken. Bovendien moet de voorwaarde voor een hoofdverblijf in België — als die wordt geëist — worden gedekt door een wettelijke verblijfsvergunning van lange duur.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 66 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt het begrip "wettelijk verblijf" uit te breiden en het beginsel af te zwakken dat de duur van het hoofdverblijf in België onderbroken moet zijn geweest. Hij verwijst in dat verband naar de tekst van het amendement, alsook naar zijn schriftelijke verantwoording.

De spreker onderstreept dat het amendement louter de tekst overneemt waarover de regering een akkoord had bereikt en de weerspiegeling was van een politieke consensus.

De heren Eric Jadot en Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dienen amendement nr. 88 (DOC 53 0476/007) in, dat ertoe strekt ook periodes van tijdelijke afwezigheid van het Belgische grondgebied in aanmerking te nemen bij de verwerving van de Belgische nationaliteit. Dit amendement wordt later ingetrokken.

De heer Theo Francken (N-VA) is niet gekant tegen een compromis dat onder bepaalde voorwaarden een vreemdeling de mogelijkheid zou bieden de Belgische nationaliteit aan te vragen, ofschoon zijn verblijf in België niet ononderbroken is, zoals wordt opgelegd krachtens het voorgestelde artikel 7bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Gerechtigde afwezigheden moeten immers kunnen, bijvoorbeeld wegens ziekte van een in het buitenland verblijvende verwant.

Voor het overige dringt de spreker erop aan dat er bij voorrang voor wordt gezorgd dat de ter bespreking voorliggende tekst coherent is in de zin van wat met amendement nr. 27 wordt voorgesteld. Het ware immers

alors que ce dernier serait dans la même situation qu'un Belge pouvant être déchu de cette nationalité par application de l'article 23 du Code de la nationalité belge.

Enfin, il convient également de prendre en considération la durée de traitement d'une demande d'asile lorsque celui qui l'a introduit a été reconnu réfugié.

M. Rachid Madrane (PS) se demande si la notion de "séjour légal" ne devrait pas être définie dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

M. Theo Francken (N-VA) relève que l'amendement n° 27 dont il est l'auteur définit le "séjour légal" en se référant à la loi précitée.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) attire l'attention des membres sur la situation des étrangers ayant fait l'objet d'une régularisation conformément à la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume. Définir la notion de "séjour légal" par la seule référence à la loi de 1980 serait omettre la situation de ces personnes qui séjournent légalement sur le territoire belge depuis plusieurs années. Elle plaide par conséquent pour que la commission retienne la définition proposée dans l'amendement n° 50. Cette définition exclut par ailleurs le court séjour tel que visé aux articles 6, 40, § 3, et 40bis, § 3, de la loi du 15 décembre 1980.

Mme Zoé Genot (Ecolo-Groen) se demande quels sont les arguments justifiant l'exclusion d'étrangers ayant bénéficié de titres de séjour de moins de trois mois à partir du moment où ces personnes peuvent exciper d'une durée de séjour suffisamment longue. Elle cite à cet égard le cas des étrangers victimes d'un réseau de traite des êtres humains qui, dans ce contexte, bénéficient d'un titre de séjour limité.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) estime que l'on doit limiter l'octroi de la nationalité belge aux étrangers qui ont fixé leur centre de vie en Belgique et qui jouissent au moment de la demande ou de la déclaration d'un titre de séjour de durée illimitée. Il ne faudrait pas que l'application des règles relatives à l'acquisition de la nationalité belge permette de contourner la législation relative au droit de séjour.

onlogisch een vreemdeling toe te staan de Belgische nationaliteit te verkrijgen, terwijl hij in dezelfde situatie verkeert als een Belg wiens nationaliteit vervallen kan worden verklaard met toepassing van artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Ten slotte moet ook rekening worden gehouden met de behandelingstermijn van een asielaanvraag, wanneer de persoon die de aanvraag heeft ingediend, is erkend als vluchteling.

De heer Rachid Madrane (PS) vraagt zich af of het begrip "wettelijk verblijf" niet zou moeten worden gedefinieerd in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De heer Theo Francken (N-VA) wijst erop dat het door hem ingediende amendement nr. 27 een omschrijving van het begrip "wettelijk verblijf" bevat, met verwijzing naar voormelde wet.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) vestigt de aandacht van de leden op de situatie van de vreemdelingen die werden geregulariseerd overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk. Indien het begrip "wettelijk verblijf" louter met verwijzing naar de wet van 1980 zou worden omschreven, wordt voorbijgegaan aan de situatie van de mensen die al enkele jaren legaal in België verblijven. Zij dringt er dan ook op aan dat de commissie zou opteren voor de in amendement nr. 50 voorgestelde definitie, die overigens het kort verblijf als bedoeld in artikel 6, artikel 40, § 3, en artikel 40bis, § 3, van de wet van 15 december 1980, uitsluit.

Mevrouw Zoé Genot (Ecolo-Groen) vraagt zich af welke argumenten de uitsluiting verantwoorden van vreemdelingen die een verblijfsvergunning hebben gekregen van minder dan drie maanden zo zij een voldoende lang verblijf kunnen aanvoeren; het lid citeert in dat verband het geval van vreemdelingen die het slachtoffer zijn van een netwerk van mensenhandelaars en die in dat kader een verblijfsvergunning van beperkte duur hebben gekregen.

Volgens *mevrouw Nahima Lanjri (CD&V)* mag de Belgische nationaliteit alleen worden toegekend aan de vreemdelingen wier leven zich vooral in België afspeelt en die op het tijdstip van de aanvraag of de verklaring beschikken over een verblijfsvergunning van onbepaalde duur. De regels in verband met de verwerving van de Belgische nationaliteit mogen niet de mogelijkheid bieden de wetgeving inzake het verblijfsrecht te omzeilen.

Par ailleurs, l'intervenante indique que son amendement prévoit un tempérament dans la mesure où le Roi peut fixer les motifs valables au titre desquels la durée d'un séjour à l'étranger de plus de six mois peut être assimilée à la résidence principale en Belgique.

Enfin, l'intervenante juge essentiel d'éviter les dérives auxquelles on a pu assister les dernières années: des étrangers résidant à l'étranger pouvaient demander la nationalité belge alors que les conditions imposées à des étrangers résidant en Belgique étaient parfois plus sévères.

M. Rachid Madrane (PS) s'interroge quant aux conséquences de l'exigence d'un séjour et d'une résidence principale ininterrompue pour un étudiant parti étudier un an à l'étranger ou de l'étranger détaché par son employeur dans une filiale étrangère.

Le ministre de la Justice précise que les délais retenus dans le texte du gouvernement et qui sont repris par plusieurs amendements faisaient l'objet d'un compromis entre les partenaires de la majorité. Ce compromis prévoyait la possibilité de tempérer la rigidité de ces délais en habilitant le Roi à fixer les motifs selon lesquels un séjour à l'étranger plus long pourra également être pris en considération.

Le ministre constate en outre que la proposition de loi à l'examen omet la situation des étrangers qui ont été régularisés sur la base de la loi de 1999. Or, rien ne justifie cette omission qu'il convient, par conséquent, de rectifier comme le proposent les auteurs des amendements n°s 1, 16, 50 ou encore 66.

Enfin, en ce qui concerne la proposition de M. Francken d'empêcher l'étranger qui se trouve dans une situation analogue à celle d'un Belge susceptible d'être déchu de sa nationalité d'acquérir la nationalité, le ministre dit vouloir y réfléchir: tant les modalités de cette assimilation que ses conséquences doivent faire l'objet d'un examen approfondi.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) rappelle que la règle selon laquelle l'étranger doit avoir séjourné légalement et de manière ininterrompue en Belgique est justifiée par la volonté de ne conférer le bénéfice de la nationalité belge qu'aux seuls étrangers ayant un lien effectif avec le pays. C'est la raison pour laquelle des exceptions à ce principe doivent rester marginales.

La législation régissant la nationalité belge est pour le moins complexe. Il faut garder à l'esprit que l'étranger né en Belgique peut aisément acquérir la nationalité belge.

Voorts wijst de spreekster erop dat haar amendement in een beperking voorziet: de Koning zou mogen bepalen op grond van welke geldige redenen de duur van een verblijf in het buitenland van meer dan zes maanden kan worden gelijkgesteld met een hoofdverblijf in België.

Ten slotte acht de spreekster het cruciaal de excessen te voorkomen die we de afgelopen jaren hebben meegemaakt, waarbij in het buitenland verblijvende vreemdelingen de Belgische nationaliteit konden aanvragen, terwijl aan in België verblijvende vreemdelingen soms strengere voorwaarden werden opgelegd.

De heer Rachid Madrane (PS) vraagt zich af welke gevolgen het vereiste ononderbroken verblijf en hoofdverblijf hebben voor een student die een jaar in het buitenland heeft gestudeerd, of nog voor een werknemer die door zijn werkgever is gedetacheerd naar een buitenlandse dochteronderneming.

De minister van Justitie licht toe dat de meerderheidspartners een compromis hadden bereikt over de in de regeringstekst gehanteerde termijnen, die in verscheidene amendementen zijn overgenomen. Dat compromis voorzag in de mogelijkheid om de strikte inachtneming van die termijnen te versoepelen door de Koning te machtigen vast te leggen om welke redenen ook een langer verblijf in het buitenland terzake in aanmerking kan worden genomen.

Voorts constateert de minister dat het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel voorbijgaat aan de situatie van de vreemdelingen die zijn geregulariseerd op grond van de wet van 1999. Niets rechtvaardigt evenwel dat verzuim, dat dus moet worden rechtgezet zoals de indieners van de amendementen nrs. 1, 16, 50 en 66 voorstellen.

Tot slot moet de minister nog nadenken over het voorstel van de heer Francken om te verhinderen dat de Belgische nationaliteit wordt verleend aan een vreemdeling die zich in een gelijkaardige situatie bevindt als iemand wiens Belgische nationaliteit dreigt vervallen te worden verklaard. Zowel de nadere voorwaarden als de gevolgen van die gelijkstelling moeten grondig worden onderzocht.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) brengt de grondgedachte in herinnering achter de regel dat een vreemdeling legaal en ononderbroken in België moet hebben verbleven, te weten dat men de Belgische nationaliteit uitsluitend wil verlenen aan vreemdelingen met een werkelijke band met België. Daarom moet het aantal uitzonderingen op de regel zo beperkt mogelijk blijven.

De wetgeving inzake Belgische nationaliteit is op zijn minst complex te noemen. Zo kan een in België geboren vreemdeling makkelijk de Belgische nationa-

Celui qui, au contraire, est arrivé en Belgique après son vingtième anniversaire et qui, après quelques années, souhaite étudier une année à l'étranger pourra toujours demander la nationalité. Dans ce cas, il devra néanmoins avoir comptabilisé la durée de séjour requise.

Quant à la prise en considération de la durée de traitement des demandes d'asile, Mme Lanjri la qualifie d'évidente dans la mesure où ces personnes tombent sous le champ d'application de la loi de 1980 et que leur séjour en Belgique est légal. Il lui semble donc superflu de les reprendre expressément dans la définition de la notion de séjour légal.

M. Bert Schoofs (VB) constate que certains membres souhaitent inclure dans la notion de la "séjour légal" le séjour des étrangers ayant fait l'objet d'une régularisation. Or, de nombreuses régularisations ont été acquises sur la base de documents dont l'authenticité peut être mise en doute.

L'intervenant estime qu'il faut privilégier la sécurité juridique. À cette fin, il dépose l'amendement n° 86 (DOC 53 0476/006) selon lequel pour être prise en considération, la résidence principale en Belgique doit être prouvée par l'inscription de l'étranger au registre de la population, au registre des étrangers ou encore au registre d'attente (pour autant que cette dernière inscription ait immédiatement été suivie de l'inscription au registre des étrangers à la suite de la reconnaissance de la qualité de réfugié).

Mme Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld) se réfère à l'avis des fonctionnaires de l'Association flamande des officiers et agents de l'état civil (VLAVABBS) qui plaident pour que le législateur définit le plus clairement possible la notion de séjour légal et évite de recourir à des constructions complexes ou des exceptions qui favorisent des interprétations divergentes. C'est cette approche que les auteurs de la proposition de loi ont privilégié en exigeant un séjour légal ininterrompu. Si l'intervenante peut admettre que l'on admette certains motifs humanitaires justifiant que l'étranger quitte temporairement du territoire belge, ceux-ci doivent être interprétés de manière restrictive. À l'estime de Mme Lahaye-Battheu, un séjour à l'étranger de plus de six mois pour des raisons purement académiques ne peut constituer une exception valable.

M. Theo Francken (N-VA) comprend la réticence des fonctionnaires de l'état civil à l'égard d'une législation trop complexe. Il rappelle toutefois qu'il est rare que l'étranger en séjour légal informe les autorités d'un

litéit verkrijgen. Anders vergaat het echter iemand die na zijn twintigste verjaardag in België is aangekomen en die na enkele jaren een jaar in het buitenland wil gaan studeren: ook hij kan nog steeds de Belgische nationaliteit aanvragen, maar moet dan wel de vereiste verblijfsduur kunnen voorleggen.

Voorts vindt mevrouw Lanjri het vanzelfsprekend dat rekening wordt gehouden met de duur van de behandeling van de asielaanvragen, aangezien de aanvragers onder de toepassingsfeer van de vreemdelingenwet van 1980 vallen en zij legaal in België verblijven. Het lijkt haar dus overbodig de asielaanvragers expliciet op te nemen in de definitie van het begrip "wettelijk verblijf".

De heer Bert Schoofs (VB) stelt vast dat sommige leden het verblijf van de geregulariseerde vreemdelingen willen opnemen in de definitie van het begrip "wettelijk verblijf". Heel wat van die regularisaties werden echter verkregen op grond van documenten die wellicht niet zo authentiek waren als men deed uitschijnen.

De spreker vindt dat voorrang moet worden gegeven aan de rechtszekerheid. Daartoe dient hij amendement nr. 86 (DOC 53 0476/006) in, op grond waarvan "[een] hoofdverblijf in België [...] slechts in aanmerking [wordt] genomen voor zover de betrokkene tijdens dat hoofdverblijf is ingeschreven, hetzij in het bevolkingsregister, hetzij in het vreemdelingenregister, hetzij in het wachtregister voor zover laatstgenoemde inschrijving onmiddellijk is gevolgd door de inschrijving in het vreemdelingenregister als gevolg van de erkenning in de hoedanigheid van vluchteling".

Mevrouw Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld) verwijst naar het advies van de Vlaamse Vereniging van Ambtenaren en Beambten van de Burgerlijke Stand (VLAVABBS), die ervoor pleiten dat de wetgever het begrip "wettelijk verblijf" zo duidelijk mogelijk omschrijft, zonder complexe constructies of uitzonderingen die uiteenlopende interpretaties in de hand werken. Precies die invalshoek hebben de indieners van het wetsvoorstel gekozen, door een ononderbroken legaal verblijf te eisen. De spreekster kan weliswaar aanvaarden dat men de vreemdeling toestaat het Belgische grondgebied tijdelijk te verlaten om bepaalde humanitaire redenen, maar die gevallen moeten restrictief worden geïnterpreteerd. Volgens mevrouw Lahaye-Battheu kan een meer dan zes maanden durend verblijf in het buitenland, uitsluitend om academische redenen, niet als een geldige uitzondering worden beschouwd.

De heer Theo Francken (N-VA) begrijpt dat de ambtenaren van de burgerlijke stand weigerachtig staan tegenover een te complexe wetgeving. Hij wijst er echter op dat de vreemdelingen die hier legaal verblijven de

départ à l'étranger. Il semble donc difficile de prouver que le séjour en Belgique ait été interrompu.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) dépose l'amendement n° 97 (DOC 0476/008) visant à compléter la disposition proposée au § 2, par un nouvel alinéa chargeant le Roi d'établir la liste claire des titres de séjour pour une durée illimitée.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) dépose également l'amendement n° 98 (DOC 53 0476/008) qui définit la notion de "résidence principale" comme le propose le parquet et les officiers de l'état civil dans leurs avis respectifs.

Art. 3

Le nouvel article 7ter introduit le concept de "critères d'intégration" dans le Code de la nationalité belge. L'article énumère trois conditions:

1° la connaissance de la langue nationale de la résidence principale.

À cet effet, des examens linguistiques sont organisés par le SELOR qui, en cas de connaissance suffisante, délivrera un "certificat de connaissance suffisante de la langue nationale";

2° le fait de suivre, le cas échéant, un cours d'intégration;

3° la signature, par l'étranger, d'une déclaration libellée comme suit: "Le soussigné déclare qu'il respecte l'État de droit démocratique et ses libertés et droits fondamentaux".

L'amendement n° 2 (DOC 53 0476/002) tend à supprimer l'article. *M. Rachid Madrane (PS)* souligne que la connaissance d'une des langues nationales n'est pas une condition générale mais qu'elle peut être imposée pour certaines procédures strictement limitées d'obtention de la nationalité belge.

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) présentent un amendement n° 17 (DOC 53 0476/003) qui tend également à supprimer cet article.

Les auteurs de cet amendement estiment que tout candidat à la nationalité belge doit démontrer sa volonté d'intégration et ce par des critères concrets comme la connaissance d'une des langues nationales du

bevoegde instanties slechts zelden op de hoogte brengen van een reis naar het buitenland. Vandaar dat het voor de overheid niet eenvoudig lijkt te bewijzen dat het verblijf in België onderbroken is geweest.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 97 (DOC 53 0476/008) in, dat ertoe strekt die bij § 2 voorgestelde bepaling aan te vullen met een nieuw lid, waarbij de Koning wordt verzocht een duidelijke lijst op te stellen, met de documenten die in aanmerking komen als verblijfstitel van onbepaalde duur.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient voorts amendement nr. 98 (DOC 53 0476/008) in, dat ertoe strekt het begrip "hoofdverblijfplaats" te bepalen op de wijze die het parket en de ambtenaren van de burgerlijke stand voorstellen in hun respectieve adviezen.

Art. 3

Het nieuwe artikel 7ter introduceert het begrip "integratiecriteria" in het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Het artikel somt drie voorwaarden op:

1° de kennis van de landstaal van de hoofdverblijfplaats.

Hiertoe worden taalexamens georganiseerd door SELOR, die ingeval van voldoende kennis een "attest van voldoende kennis van de landstaal" zal afleveren;

2° het volgen, in voorkomend geval, van een inburgeringscursus;

3° een verklaring, ondertekend door de vreemdeling, luidende: "Ondergetekende verklaart de democratische rechtstaat en zijn grondrechten en vrijheden te respecteren."

Amendement nr. 2 (DOC 53 0476/002) beoogt de weglating van het artikel. *De heer Rachid Madrane (PS)* onderstreept dat de kennis van één van de landstalen geen algemene voorwaarde is maar slechts kan opgelegd worden voor sommige, strikt beperkte procedures ter verwerving van de Belgische nationaliteit.

Amendement nr. 17 van *mevrouw Marie-Christine Marghem en mevrouw Jacqueline Galant (MR)* (DOC 53 0476/003) beoogt eveneens de weglating van dit artikel.

De indiensters zijn het ermee eens dat elke kandidaat-Belg aan de hand van tastbare criteria dient te bewijzen dat hij zich wil integreren. Ze menen evenwel dat die criteria getrap kunnen worden toegepast, in het

pays. Elles pensent toutefois que ces critères peuvent être gradués en fonction du mode d'acquisition de la nationalité et du degré d'attaches déjà existant dans le chef du demandeur: lorsque l'on est né en Belgique ou qu'un des parents est Belge, le lien existant avec la Belgique est *a priori* plus fort que lorsque l'on sollicite une naturalisation sans attaches concrètes à notre pays.

L'amendement n° 67 de M. Christian Brotcorne (cdH) poursuit le même objectif (DOC 53 0476/005).

Mme Nahima Lanjri (CD&V) présente un amendement n° 51 (DOC 53 0476/004).

Il va sans dire que la connaissance de l'une des langues nationales constitue un élément essentiel de cette intégration. L'intervenante considère cependant que le SELOR ne doit pas être exclusivement chargé du contrôle de cette connaissance. Il lui semble préférable d'accepter également des certificats scolaires ou des attestations de bureaux d'accueil. Dans la mesure où l'intégration est organisée par les Communautés et qu'elle ne se déroule pas partout de la même manière, il est nécessaire d'autoriser que la preuve de la connaissance de la langue puisse être fournie par toute voie de droit.

En outre, il est tout aussi important pour l'étranger de connaître la communauté au sein de laquelle il réside et de jouer un rôle dans cette communauté d'accueil. L'amendement propose également que le candidat à la nationalité belge signe une déclaration dans laquelle il s'engage à respecter l'État de droit démocratique et ses libertés et droits fondamentaux.

Dans la plupart des cas, la connaissance d'une langue nationale signifiera que l'intéressé parle aussi la langue de la communauté d'accueil. Si tel n'est pas le cas, il est certainement important que le candidat à la nationalité belge s'intègre dans la communauté d'accueil et fasse des efforts pour comprendre la langue de celle-ci.

M. Bert Schoofs (VB) et M. Hagen Goyvaerts (VB) présentent un amendement n° 57 (DOC 53 0476/005) qui tend à détailler ce que l'on entend par le fait de satisfaire aux critères d'intégration. Quiconque souhaite acquérir la nationalité doit obtenir un certificat de citoyenneté délivré à l'issue d'un examen de citoyenneté organisé par une commission de la citoyenneté. On n'attend pas des candidats un exercice d'érudition, mais la maîtrise de connaissances que peut acquérir une personne normalement scolarisée (niveau enseignement primaire, par exemple). D'autres pays d'immigration imposent un examen de citoyenneté similaire.

licht van de manier waarop de nationaliteit wordt verworven en van de mate waarin de aanvrager aan België is gehecht: iemand die in België geboren is of die een Belgische ouder heeft, heeft a priori een sterkere band met ons land dan iemand die zich wenst te naturaliseren zonder dat hij een tastbare band met ons land heeft.

Amendement nr. 67 van de heer Christian Brotcorne (cdH) heeft dezelfde strekking (DOC 53 0476/005).

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) dient amendement nr. 51 in (DOC 53 0476/004).

Het spreekt voor zich dat de kennis van één van de landstalen een essentieel deel is van die integratie. De spreekster vindt echter niet dat SELOR exclusief moet belast worden met de controle van die kennis. Het lijkt haar beter om ook bewijzen van scholen te aanvaarden of attesten van onthaalbureaus. Aangezien de inburgering door de Gemeenschappen georganiseerd wordt en niet overal op dezelfde wijze verloopt, moet men toestaan dat het bewijs van de kennis van de taal met alle rechtsmiddelen geleverd wordt.

Daarnaast is kennis van de leefgemeenschap waarin men verblijft en het deelnemen aan die onthaalgemeenschap even belangrijk. In het amendement wordt ook voorgesteld dat de kandidaat-Belg een verklaring zou ondertekenen waarin staat dat hij de democratische rechtstaat en zijn grondrechten en vrijheden zal respecteren.

In de meeste gevallen zal de kennis van een landstaal betekenen dat betrokkene ook de taal van de onthaalgemeenschap spreekt. Indien dat niet zo is dan is het zeker van belang dat de kandidaat-Belg zich integreert in de onthaalgemeenschap en inspanningen doet om die taal te begrijpen.

De heer Bert Schoofs (VB) en de heer Hagen Goyvaerts (VB) (DOC 53 0476/005) dienen amendement nr. 57 in dat op gedetailleerde wijze weergeeft wat onder integratiecriteria moet worden verstaan. Wie de nationaliteit wil verkrijgen moet een burgerschapscertificaat krijgen dat uitgereikt wordt na het succesvol afleggen van een burgerschapsproef, die georganiseerd wordt door een burgerschapscommissie. Van de kandidaten wordt geen hooggeleerd traktaat verwacht, wel een inzicht dat verworven kan worden door een persoon die een normale scholing (bijvoorbeeld lager onderwijs) gevolgd heeft. Ook andere immigratielanden leggen dergelijke burgerschapsproef op.

L'amendement prévoit en outre une déclaration de loyauté par laquelle l'étranger s'engage à respecter la démocratie parlementaire, la séparation de l'Église et de l'État, les lois nationales ainsi que les usages et la culture de la communauté à laquelle il désire appartenir.

L'amendement n° 28 (DOC 53 0476/003) de M. Theo Francken (N-VA) remplace le 2° par ce qui suit: "le fait d'avoir suivi un parcours d'intégration tel que défini par l'autorité compétente;"

Le membre estime que l'acquisition de la nationalité doit être liée à l'intégration. La Flandre organise déjà des cours d'intégration et le but est qu'il en soit de même en Wallonie. La politique d'intégration doit être liée à l'acquisition de la nationalité.

Mme Zoé Genot (Ecolo-Groen) fait observer que de nombreux étrangers sont disposés à suivre des cours de langue, mais que l'offre est trop limitée, ce qui occasionne de longues listes d'attente. Les nouvelles procédures que la proposition de loi vise à instaurer entraînent quantité de complications inutiles. Comment contrôle-t-on qu'un candidat à la nationalité belge participe à la vie de la communauté d'accueil dans laquelle il séjourne? Précédemment, ce contrôle était effectué par l'agent de quartier, mais il s'est avéré qu'il ne s'agissait pas d'une bonne méthode, dès lors qu'il n'existait aucune directive convenable. Cette mission est à présent confiée aux communautés, mais celles-ci disposeront-elles de moyens suffisants pour organiser l'accueil et l'intégration?

Mme Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld) souscrit à la thèse de M. Francken selon laquelle la nationalité ne peut être acquise qu'une fois le cours d'intégration terminé.

Elle ne souscrit pas au point de vue de M. Madrane, qui plaide en faveur de la suppression de l'article. L'intervenante estime que la notion d'intégration doit être clairement définie au début de la loi, dès lors qu'il s'agit d'une notion clé dans le cadre de l'acquisition de la nationalité.

L'amendement de Mme Lanjri exige que le candidat à la nationalité belge participe à la vie de la communauté d'accueil. Mme Lahaye-Battheu estime, tout comme Mme Genot, que cela est difficile à contrôler.

Il est de la plus haute importance que l'étranger parle la langue. Le cours d'intégration est, lui aussi, nécessaire, ainsi que le prévoit également l'accord de gouvernement de la Communauté française.

Voorts wordt een loyaliteitsverklaring vereist waarin de vreemdeling respect belooft voor de parlementaire democratie, de scheiding van Kerk en Staat, de nationale wetten, alsook de gewoonten en de cultuur van de Gemeenschap waartoe hij wenst te behoren.

Amendement nr. 28 (DOC 53 0476/003) van de heer Theo Francken (N-VA) vervangt het 2° als volgt: "2° een integratie- of inburgeringstraject hebben gevolgd als bepaald door de bevoegde overheid;"

Het lid is van oordeel dat nationaliteitsverwerving moet gekoppeld worden aan de inburgering. Vlaanderen organiseert reeds inburgeringscursussen en het is de bedoeling dat zulks ook in Wallonië gebeurt. Het inburgeringsbeleid moet aan de nationaliteitsverwerving gekoppeld worden.

Mevrouw Zoé Genot (Ecolo-Groen) merkt op dat heel wat vreemdelingen wel taalcursussen willen volgen maar dat het aanbod te beperkt is waardoor lange wachtlijsten ontstaan. De nieuwe procedures die het wetsvoorstel beoogt in te voeren, leiden tot heel wat nodeloze complicaties. Hoe controleert men of de kandidaat-Belg deelneemt aan het leven van de ontvanggemeenschap waar hij verblijft? Vroeger werd dit door de wijkagent gecontroleerd maar dat bleek geen goede methode omdat er helemaal geen behoorlijke richtlijnen waren. Nu wordt die taak aan de gemeenschappen toegewezen maar zullen zij over voldoende middelen beschikken om het onthaal en de inburgering te organiseren?

Mevrouw Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld) volgt de stelling van de heer Francken dat de nationaliteit pas kan verworven worden na het beëindigen van de inburgeringscursus.

Zij is het niet eens met het standpunt van de heer Madrane die de weglating van het artikel bepleit. De spreekster meent dat het begrip integratie in het begin van de wet duidelijk moet gedefinieerd worden omdat het een sleutelbegrip is bij de nationaliteitsverwerving.

Het amendement van mevrouw Lanjri vereist dat de kandidaat-Belg deelneemt aan het leven van de ontvanggemeenschap. Mevrouw Lahaye-Battheu is het met mevrouw Genot eens dat dit moeilijk te controleren valt.

Het is van het allergrootste belang dat de vreemdeling de taal spreekt. De inburgeringscursus is eveneens noodzakelijk, dat staat ook in het regeerakkoord van de Franse Gemeenschap.

Mme Lahaye renvoie à cet égard à l'avis de la Vlaabbs, libellé comme suit: *“La capacité de parler ou, à tout le moins, de comprendre une des langues nationales et/ou la langue de la région linguistique constitue une condition supplémentaire importante et évidente pour la VLAVABBS. Notre association se demande toutefois comment la connaissance de la langue peut être prouvée dans la pratique, surtout si la preuve peut être apportée par tous les moyens légaux. Appartient-il aux agents et officiers de l'état civil de contrôler la connaissance de la langue et, dans l'affirmative, de quelle manière? La VLAVABBS craint, à cet égard, une application non uniforme de la législation.”* (traduction).

Dans son avis, le ministère public souligne également l'importance de la connaissance de la langue nationale.

L'intervenante conclut qu'il est préférable que la connaissance d'une langue nationale soit prouvée à l'aide d'une attestation officielle.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) fait observer que la condition d'intégration n'est pas neuve. Pour ce qui est de la connaissance des langues, elle estime qu'il y a lieu de prouver la connaissance d'une seule langue nationale. Si cette langue n'est pas celle de la région où l'on habite, il s'indique que le demandeur apporte également la preuve de son intégration. Les communautés sont compétentes pour organiser ces parcours d'intégration, le législateur fédéral n'a aucune compétence en la matière. Il est important que la personne qui introduit la demande apporte elle-même la preuve de son ancrage dans la communauté.

M. Theo Francken (N-VA) ne voit pas d'objection à ce que la connaissance de la langue nationale soit évaluée par le biais d'un examen. Il faudra cependant vérifier quelle sera l'instance la plus indiquée pour organiser cet examen. L'intervenant ne voit pas non plus d'objection à l'attestation de citoyenneté proposée par le *Vlaams Belang* et qui est à présent également imposée dans certains pays d'immigration. *“Le fait de fournir ou d'avoir fourni des efforts en vue de comprendre et de parler la langue de la région linguistique dans laquelle le requérant est établi”*, comme le propose le CD&V, n'est pas suffisant. Il s'agit de prouver l'intégration, la volonté d'intégration ne suffit pas. Il s'agit en fin de compte de personnes qui séjournent ici depuis longtemps, parfois de nombreuses années. Il conclut qu'un demandeur qui habite dans la région linguistique néerlandaise et qui parle exclusivement français aura beaucoup de mal à trouver du travail.

Mme Zoë Genot (Ecolo-Groen) souligne que dans son dernier rapport, l'OCDE constate que l'octroi de la nationalité favorise l'intégration des migrants et aug-

Mevrouw Lahaye verwijst in dit verband ook naar het advies van Vlaabbs dat luidt als volgt: *“Het spreken of minstens begrijpen van een landstaal en/of de taal van het taalgebied is een belangrijke extra voorwaarde, die voor VLAVABBS vanzelfsprekend is. Onze vereniging vraagt zich wel af hoe de talenkennis praktisch te bewijzen is, zeker indien het bewijs met alle wettelijke middelen mag geleverd worden. Zal het aan de ambtenaren en beambten van de burgerlijke stand toekomen de talenkennis te controleren, en zo ja op welke manier. VLAVABBS vreest op dit punt een niet-uniforme toepassing van de wetgeving.”*

Het openbaar ministerie wijst in zijn advies eveneens op het belang van de kennis van de landstaal.

De spreekster besluit dat de kennis van een landstaal best aan de hand van een officieel attest wordt aangetoond.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) merkt op dat de integratievereiste geen nieuwheid is. Wat de taalkennis betreft is zij van oordeel dat alleen de kennis van één landstaal moet bewezen worden. Indien dat niet de taal is van het gebied waar men woont dan is het aangewezen dat de aanvrager ook zijn integratie aantoonde. De gemeenschappen zijn bevoegd om die inburgeringstrajecten organiseren, de federale wetgever heeft op dit vlak geen enkele bevoegdheid. Het is belangrijk dat de persoon die de aanvraag doet zelf aantoonde dat hij verankerd is in de gemeenschap.

De heer Theo Francken (N-VA) heeft geen bezwaar tegen een examen om de kennis van de landstaal te testen. Wel dient men na te gaan welke de meest aangewezen instantie is om dit examen te organiseren. De spreker heeft evenmin bezwaar tegen het burgerschapsattest dat door het Vlaams Belang wordt voorgesteld en dat nu ook in sommige immigratielanden wordt opgelegd. Het volstaat niet om, zoals CD&V voorstelt, *“inspanningen gedaan (te) hebben of doen om de taal van het taalgebied waar de verzoeker is gevestigd te begrijpen en te spreken”*. Integratie moet aangetoond worden, integratiebereidheid volstaat niet. Het gaat ten slotte om personen die hier al een hele tijd, soms ettelijke jaren, verblijven. Hij besluit dat een verzoeker die in het Nederlandse taalgebied woont en uitsluitend Frans spreekt het zeer moeilijk zal hebben om werk te vinden.

Mevrouw Zoë Genot (Ecolo-Groen) wijst op het standpunt van de OESO die in zijn laatste rapport schrijft dat het toekennen van de nationaliteit de integratie en

mente leurs chances de trouver un emploi. Elle répète que l'offre de cours de langues est trop limitée. L'inscription sur une liste d'attente peut-elle être considérée comme une preuve suffisante de la volonté d'intégration? L'intervenante constate ensuite que l'exigence de la connaissance de la langue de la région linguistique risque dans certains cas de donner lieu à des situations surprenantes. Ainsi, il serait par exemple aberrant d'obliger un Français parfaitement intégré, domicilié en périphérie et travaillant à Bruxelles, de suivre des cours de néerlandais!

Dans le passé, l'intégration du requérant était contrôlée par l'agent de quartier. Ces contrôles ont toutefois été vivement critiqués, car les questions posées étaient souvent hors de propos et parfois même humiliantes.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) répond que la proposition de loi offre une définition beaucoup plus précise du critère de l'intégration. Cette modification législative stipulera clairement que la connaissance de l'une des langues nationales suffit et que l'intéressé doit prouver qu'il fait des efforts pour apprendre la langue de sa région. Ces conditions figuraient déjà dans le texte préparé par le gouvernement, et elles ont également été acceptées par le Conseil d'État. L'intervenante rappelle par ailleurs que 90 % des personnes qui acquièrent la nationalité belge (par déclaration de nationalité ou par option) sont nées en Belgique, et qu'elles connaissent par conséquent la langue de la région. Les personnes souhaitant obtenir la nationalité par voie de naturalisation ne devront connaître qu'une des langues nationales. La demande de naturalisation constitue en soi une preuve d'intégration.

M. Theo Francken (N-VA) ne partage pas l'avis de Mme Genot en ce qui concerne la connaissance de la langue de la région linguistique. Il lui reproche d'adopter en la matière un point de vue qui n'est certainement pas celui des mandataires Groen de la périphérie. Il est en tout état de cause fermement opposé à l'application du principe de personnalité dans cette matière.

M. Rachid Madrane (PS) souligne que le PS est bel et bien partisan de l'intégration. Il fait toutefois observer que l'autorité fédérale n'est pas compétente pour organiser l'intégration. La majorité des requérants sont en tout état de cause très bien intégrés. Cette discussion donne une image erronée de la situation.

M. Christian Brotcorne (cdH) constate que c'est de la nationalité belge qu'il s'agit, et non d'une nationalité flamande ou wallonne. Il lui semble en tout cas suffisant que le requérant s'exprime dans l'une des langues nationales. Exigera-t-on d'un Français domicilié et

de arbeidskansen van de migranten bevordert. Zij herhaalt dat het aanbod van taalcursussen te beperkt is. Kan een inschrijving op een wachtlijst volstaan als blijk van integratiebereidheid? Voorts stelt ze vast dat de vereiste van de kennis van de taal van het taalgebied in sommige gevallen tot merkwaardige toestanden zou leiden. Zij denkt bijvoorbeeld aan een perfect geïntegreerde Fransman die in Brussel werkt en in de rand woont. Het zou toch onzin zijn om hem te verplichten om Nederlandse les te volgen!

Vroeger werd de integratie van de verzoeker door de wijkagent gecontroleerd. Die controles stuitten echter op heel veel kritiek omdat de vragen vaak niet relevant en soms zelfs vernederend waren.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) antwoordt dat het criterium integratie nu veel beter omschreven wordt. Deze wetswijziging zal duidelijk stellen dat de kennis van één van de landstalen volstaat en dat de inspanningen om de taal van het gebied te leren moeten aangetoond worden. Deze voorwaarden stonden al in de tekst die door de regering was voorbereid en werden ook door de Raad van State aanvaard. Zij herinnert er nog aan dat 90 % van de personen die de Belgische nationaliteit verwerven (door nationaliteitsverklaring of keuze) hier geboren zijn en dat zij dus de taal van het gebied kennen. Voor wie de nationaliteit via naturalisatie wenst te verkrijgen, zal de kennis van één van de landstalen volstaan. Het naturalisatieverzoek op zich is al een bewijs van integratie.

De heer Theo Francken (N-VA) is het niet met mevrouw Genot eens wat haar standpunt over de kennis van de taal van het taalgebied betreft. Hij verwijt haar op dit punt een standpunt in te nemen dat zeker niet gedragen wordt door de Groenl-mandatarissen uit de Vlaamse rand. Wat hem betreft is het in elk geval uitgesloten dat het personaliteitsbeginsel in deze materie zou toegepast worden.

De heer Rachid Madrane (PS) onderstreept dat de PS wel degelijk voorstander is van integratie. Alleen wijst hij erop dat de federale overheid niet bevoegd is om de inburgering te organiseren. De meerderheid van de aanvragers is in elk geval zeer goed geïntegreerd. Deze discussie geeft een verkeerd beeld van de situatie.

De heer Christian Brotcorne (cdH) stelt vast dat het om de Belgische nationaliteit gaat en niet om een Vlaamse of Waalse nationaliteit. Het lijkt hem in elk geval voldoende dat de aanvrager een van de landstalen spreekt. Zal men een Fransman die in het Duitstalige

parfaitement intégré dans la partie germanophone du pays qu'il suive des cours d'allemand?

L'intervenant souligne ensuite que l'article 3 de la proposition de loi à l'examen énumère trois conditions cumulatives. Or, il est précisé, en ce qui concerne la deuxième condition, que le cours d'intégration ne doit être suivi que "le cas échéant". Comment interpréter ces termes? Cette disposition est source d'incertitude.

Mme Marie-Christine Marghem (MR) partage ce point de vue. Le texte en question doit être retravaillé.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) précise que la plupart des candidats à la nationalité belge connaîtront la langue de la région, c'est-à-dire l'une des langues nationales. Si ce n'est pas le cas, l'intéressé sera invité à faire des efforts pour apprendre cette langue. Le groupe de travail naturalisations a d'ailleurs adopté un point de vue identique.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) renvoie également au commentaire de l'article, qui indique clairement que l'intégration est une compétence communautaire.

M. Rachid Madrane (PS) demande ce qu'implique un cours d'intégration.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) répète que cette question relève, elle aussi, de la compétence des communautés.

Le ministre de la Justice attache, lui aussi, beaucoup d'importance à la connaissance d'une langue nationale. La volonté d'apprendre la langue de la région doit également être démontrée, au même titre que l'intégration dans la communauté. L'organisation de cette intégration, par exemple par le biais d'un cours d'intégration ou l'offre de cours de langue, ne relève toutefois pas de la compétence de l'autorité fédérale. C'est pourquoi les textes gouvernementaux rédigés sur le sujet devaient rester vagues. Chaque communauté en assume elle-même la responsabilité.

M. Bert Schoofs (VB) constate que la nationalité belge ne représente plus grand-chose au niveau de son contenu, parce que les communautés organiseront différemment l'octroi de celle-ci et le contrôle des critères d'intégration. Il ne peut par conséquent plus être question, dans la pratique, d'une nationalité "belge".

M. Rachid Madrane (PS) constate qu'un immigrant français a donc intérêt à aller habiter, du moins temporairement, dans la partie francophone du pays en vue d'obtenir la nationalité belge. C'est quand même

landsgedeelte woont en er perfect geïntegreerd is, vragen om Duits te leren?

De spreker wijst er voorts op dat het voorgestelde artikel 3 drie voorwaarden opsomt die cumulatief vervuld moeten worden. Bij de tweede voorwaarde wordt echter vermeld dat de inburgeringscursus alleen "*in voorkomend geval*" moet gevolgd worden. Wat betekent dit? Deze bepaling leidt tot onzekerheid.

Mevrouw Marie-Christine Marghem (MR) heeft dezelfde bedenking. Deze tekst moet verder uitgewerkt worden.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) verduidelijkt dat de meeste kandidaat-Belgen de taal van het gebied zullen kennen en dus ook één landstaal. Indien dat niet het geval is worden er van betrokkene inspanningen verwacht om die taal te leren. De werkgroep naturalisaties heeft overigens hetzelfde standpunt ingenomen.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) verwijst ook naar de toelichting bij het artikel waarin duidelijk staat dat de Gemeenschappen bevoegd zijn voor inburgering.

De heer Rachid Madrane (PS) wil weten wat een inburgeringscursus inhoudt.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) herhaalt dat ook dit tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort.

Ook *de minister van Justitie* hecht veel belang aan de kennis van een landstaal. Voorts moet de bereidheid om de taal van het gebied te kennen aangetoond worden, net zoals de verankering in de gemeenschap. Het organiseren van die integratie, bijvoorbeeld door middel van een inburgeringscursus of het aanbieden van taalcurssussen behoort echter niet tot de bevoegdheid van de federale overheid. Dat is de reden waarom de regeringsteksten die hierover opgesteld werden vaag dienden te blijven. Elke gemeenschap neemt hier zelf de verantwoordelijkheid voor op.

De heer Bert Schoofs (VB) stelt vast dat de Belgische nationaliteit inhoudelijk niet veel meer voorstelt omdat de toekenning ervan en de toetsing van de integratiecriteria door de gemeenschappen op een verschillende wijze zal uitgewerkt worden. Bijgevolg kan er in de praktijk geen sprake meer zijn van een "Belgische" nationaliteit.

De heer Rachid Madrane (PS) stelt vast dat een Franstalige immigrant er dus belang bij heeft om, met het oog op het bekomen van de Belgische nationaliteit, minstens tijdelijk, in het Franstalige landsgedeelte te

insensé! Le nouveau Belge peut ensuite retourner vivre sans problème en Flandre.

Il attire également l'attention sur l'avis que le ministère public a rendu à ce sujet:

“Si le critère de l'apprentissage d'une langue est incontestable, le second critère paraît moins évident dans sa mise en œuvre et le troisième quelque peu illusoire.

Le cours d'intégration devra être organisé par les Communautés. Ce système pourra dès lors être source de divergences alors que le but est d'acquérir une nationalité.

Non seulement les Communautés seront libres d'organiser ces cours, aussi d'en choisir le programme. Des inégalités pourraient conduire à des différences d'accès à la nationalité incompatibles avec un État fédéral.

Enfin, l'engagement sur l'honneur n'a pas beaucoup de sens aujourd'hui. On peut en effet penser qu'aucun candidat ne refusera de signer cet engagement, le non-respect de celui-ci n'entraînant pas, de surcroît, de sanction particulière”

Mme Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld) cite, à son tour, l'avis du Centre pour l'égalité des chances:

“L'exigence d'un certain niveau de connaissance de la langue peut, dans ce contexte, prouver sa légitimité et son sens par rapport à la société.

Il ne s'agit bien évidemment pas d'organiser pour chaque personne un test linguistique en vue de l'acquisition de la nationalité belge. Beaucoup de situations, de diplômes, de compétences, d'attestations, obtenus à l'étranger ou en Belgique par la voie de l'enseignement, de l'intégration, du travail, etc., devront être acceptés comme des preuves suffisantes qu'une personne demandant la nationalité belge maîtrise à un certain niveau la connaissance d'une des langues nationales.

On pourrait fixer dans un arrêté royal les éléments ayant force probante pour le niveau de connaissances linguistiques exigé dans le cadre de l'acquisition de la nationalité belge.

Subsidiairement, il faudrait alors prévoir une procédure permettant d'attester et de contrôler un certain niveau de connaissance de la langue. Le cadre européen

gaan wonen. Dit houdt toch weinig steek!. De nieuwe Belg kan daarna opnieuw en probleemloos in Vlaanderen gaan wonen.

Hij wijst ook op het advies van het openbaar ministerie dat hierover het volgende zegt:

“Terwijl het buiten kijf staat dat als criterium moet gelden dat men een taal dient te leren, blijkt het minder vanzelfsprekend het tweede criterium ten uitvoer te leggen en is het derde kennelijk enigszins illusoir.

De integratiecursus zal moeten worden georganiseerd door de Gemeenschappen. Die regeling zal dus bron van verschillen kunnen worden, terwijl het de bedoeling is een nationaliteit te verwerven.

Niet alleen zal het de Gemeenschappen vrij staan die cursussen te organiseren, ze zullen bovendien het programma ervan mogen kiezen. Ongelijkheden kunnen leiden tot verschillen in de toegang tot de nationaliteit welke onverenigbaar zijn met een federale Staat.

Ten slotte heeft een verbintenis op erewoord vandaag niet veel zin meer. Men kan zich immers indenken dat geen enkele kandidaat zal weigeren die overeenkomst te ondertekenen, aangezien op de niet-inachtneming bovendien geen specifieke sanctie staat”

Mevrouw Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld) haalt op haar beurt het advies van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen aan, dat het volgende stelt:

“Het vereiste van een zeker niveau van taalkennis kan in deze context z'n maatschappelijke zin en legitimiteit bewijzen.

Het komt er natuurlijk niet op aan voor elke persoon een taaltoets te gaan organiseren met het oog op de verkrijging van de Belgische nationaliteit. Vele situaties, diploma's, competenties, attesten, behaald in het buitenland of in België, via onderwijs, inburgering, werk, etc., zullen als afdoende bewijskrachtig moeten aanvaard worden dat een aanvrager van de Belgische nationaliteit op een zeker niveau de kennis van één van de landstalen beheerst.

In een koninklijk besluit zou kunnen vastgelegd worden welke elementen bewijskracht hebben voor het niveau van taalkennis dat vereist wordt in het kader van de verkrijging van de Belgische nationaliteit.

Subsidiar zou dan in een procedure moeten worden voorzien waarbij een bepaald niveau van taalkennis kan worden aangetoond en nagegaan. Het Europees ge-

commun de référence pour les langues peut constituer, à cet effet, un instrument capable d'offrir une norme commune d'objectivité et de déterminer le niveau, quelle que soit la langue nationale¹. D'autres pays de l'Union européenne où la condition de la connaissance de la langue intervient dans les procédures d'acquisition de la nationalité utilisent cet instrument." (voir avis en annexe).

Mme Nahima Lanjri (CD&V) répète que son amendement est issu de l'avant-projet du gouvernement de la précédente législature, à propos duquel il existait un accord politique. La connaissance de la langue de la région, que l'on acquiert indubitablement en participant à la vie de sa communauté d'accueil, peut être prouvée par tous les moyens possibles.

M. Theo Francken (N-VA) souligne que la notion de "bonne citoyenneté" est une notion connue sur le plan international et qu'elle est par exemple utilisée aux États-Unis. Elle implique trois choses: une contribution active à la société (volonté de travailler et intégration), la connaissance de la langue et une bonne conduite.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) dépose l'amendement n° 99 (DOC 53 0476/008) visant à remplacer l'article 7ter, 3°, proposé. La référence à une déclaration sur l'honneur ne présentant pas de plus value selon le ministère public, Mme Van Cauter propose de remplacer ce point par une référence à "l'absence d'empêchement résultant de faits graves".

Art. 3/1 (nouveau)

MM. Bert Schoofs et Hagen Goyvaerts (VB) déposent l'amendement n° 58 (DOC 53 476/005) qui vise à insérer dans le Code de la nationalité belge un article 7quater consacré à l'organisation de l'examen de citoyenneté auquel les auteurs de l'amendement souhaitent soumettre les candidats à la nationalité belge.

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 29 (DOC 53 476/003) qui tend à abroger l'article 11 du Code de la nationalité belge. Cet amendement forme un tout avec les amendements n°s 30 et 31.

L'intervenant souhaite de la sorte regrouper dans une seule disposition les possibilités d'acquisition de la nationalité reprises dans les articles 11, 11bis, 12 et

¹ <http://www.coe.int/T/DG4/Portfolio/documents/cadrecommun.pdf> http://www.languages.unimaas.nl/Cursussen/Niveaus_Common_European_Framework_Reference/CEF_Francais.htm

meenschappelijk referentiekader voor talen kan daartoe het instrument aanreiken waarmee een gemeenschappelijke standaard aan objectiviteit wordt geboden en niveau wordt gevraagd, ongeacht de landstaal.¹ In nog andere landen van de Europese Unie waar een taalkennisvereiste een rol speelt in de nationaliteitsprocedures, wordt met dit instrument gewerkt." (zie advies in bijlage).

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) herhaalt dat haar amendement teruggaat op het voorontwerp van de regering uit de vorige legislatuur, waarover een politiek akkoord bestond. De kennis van de taal van het gebied, die men zonder twijfel verwerft door deel te nemen aan het leven in de onthaalgemeenschap, kan op alle mogelijk middelen bewezen worden.

De heer Theo Francken (N-VA) werpt op dat het begrip "goed burgerschap" een internationaal gekend begrip is en dat bijvoorbeeld in de Verenigde Staten gebruikt wordt. Het houdt drie dingen in: actieve bijdrage aan de samenleving (werkbereidheid en integratie), taalkennis en goed gedrag.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 99 (DOC 53 0476/008) in, dat ertoe strekt het voorgestelde artikel 7ter, 3°, te vervangen. Aangezien het openbaar ministerie van oordeel is dat een verklaring op erewoord geen meerwaarde biedt, stelt de indiener voor dit punt 3° te vervangen door een verwijzing naar "geen beletsel wegens gewichtige feiten".

Art. 3/1 (nieuw)

De heren Bert Schoofs (VB) en Hagen Goyvaerts (VB) beogen met hun amendement nr. 58 (DOC 53 476/005) in het Wetboek van de Belgische nationaliteit een artikel 7quater in te voegen. Het betreft de organisatie van de burgerschapsproef waaraan de indieners de kandidaten voor de Belgische nationaliteit wensen te onderwerpen.

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 29 (DOC 53 476/003) in, met de bedoeling artikel 11 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit op te heffen. Dit amendement vormt een geheel met de amendementen nrs. 30 en 31.

De indiener wenst op die manier de mogelijkheden tot nationaliteitsverkrijging die in de artikelen 11, 11bis, 12 en 13 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

¹ http://taalunieversum.org/onderwijs/gemeenschappelijk_europees_referentiekader/http://www.languages.unimaas.nl/Cursussen/Niveaus_Common_European_Framework_Reference/CEF_Nederlands.htm

13 du Code de la nationalité belge. L'acquisition de la nationalité qui, jusqu'à présent, était réglée à l'article 12 requerra dorénavant que l'enfant réside en Belgique le jour où son auteur ou son adoptant acquiert ou recouvre la nationalité. Il convient en effet d'éviter que des enfants séjournant à l'étranger obtiennent de manière collective la nationalité belge sans jamais avoir mis un pied sur le territoire belge. On maintient néanmoins, à cet égard, la possibilité de souscrire la déclaration devant l'officier de l'état civil de la résidence principale de l'enfant et le fait que le procureur du Roi doit toujours accorder une place centrale à l'intérêt de l'enfant reste également d'application. De plus, l'article 11*bis* requiert désormais de manière générale que les auteurs soient intégrés.

Le fait de rassembler différentes procédures dans le même article rend la législation plus cohérente et plus transparente.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) présente l'amendement n° 100 (DOC 53 0476/008).

Depuis l'introduction du Code de droit international privé (CDIP), le lien de filiation est régi par le droit de l'État dont l'auteur a la nationalité au moment de la naissance de l'enfant (article 62 du CDIP). Concrètement, cela signifie qu'il faut connaître et interpréter un droit étranger. Des problèmes spécifiques et quelquefois des abus se présentent lorsqu'il s'avère que des actes de naissance ont été établis après que l'auteur est devenu belge.

L'amendement insère un nouvel article 7*quater* qui, en dérogation au Code de droit international privé, permet l'application du droit belge à l'état de la personne d'un étranger, dans le cadre d'une procédure d'acquisition de la nationalité belge.

Art. 3/2 (nouveau)

*M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 30 (DOC 53 476/003) qui vise à modifier l'article 11*bis* actuel du Code de la nationalité belge en y intégrant les modes d'acquisition de la nationalité qui sont prévus aux articles 11 et 12. Il se réfère à cet égard à la justification de l'amendement n° 29 ainsi qu'à la discussion y relative. L'article 11*bis*, tel que modifié par l'amendement n° 30, prévoit que les candidats à l'acquisition de la nationalité belge apportent la preuve de leur intégration dans la région linguistique dans laquelle ils sont établis. Les critères d'intégration — dans l'appréciation desquels il devra également être*

teit opgenomen zijn, samen te brengen in één enkele bepaling. De nationaliteitsverkrijging, die tot dusver door artikel 12 wordt geregeld, zou voortaan vereisen dat het kind in België moet verblijven de dag waarop de ouder of de adoptant ervan de nationaliteit verkrijgt of herkrijgt. Er moet immers worden voorkomen dat in het buitenland verblijvende kinderen collectief de Belgische nationaliteit verwerven zonder ooit een voet op Belgische bodem te hebben gezet. Wel wordt daarbij de mogelijkheid behouden om de verklaring af te leggen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de hoofdverblijfplaats van het kind; ook het feit dat de procureur des Konings steeds het belang van het kind centraal moet stellen, blijft gelden. Bovendien wordt voortaan met artikel 11*bis* op algemene wijze vereist dat de ouders ingeburgerd moeten zijn.

Door verschillende procedures in één artikel onder te brengen wordt de wetgeving coherenter en transparanter.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 100 (DOC 53 0476/008) in.

Sinds de invoering van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (WIPR) dient voor de afstammingsband het recht van het land te worden toegepast waarvan de ouder op het moment van de geboorte van het kind onderdaan was, (artikel 62 WIPR). Dit betekent concreet dat vreemd recht moet gekend en geïnterpreteerd worden. Specifieke problemen en soms misbruiken doen zich voor wanneer geboorteakten blijken opgesteld te zijn nadat de ouder reeds Belg is geworden.

Het amendement stelt in een nieuw artikel 7*quater* dat, in afwijking van het Wetboek van internationaal privaatrecht, het Belgisch recht mag toegepast worden op de staat van de persoon van een vreemdeling, in het kader van een procedure tot het verwerven van de Belgische nationaliteit.

Art. 3/2 (nieuw)

*De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 30 (DOC 53 476/003) in, dat ertoe strekt artikel 11*bis* van het Wetboek van de Belgische nationaliteit te wijzigen, door daarin de in de artikelen 11 en 12 bepaalde mogelijkheden tot nationaliteitsverkrijging op te nemen. De indiener verwijst terzake naar de verantwoording van amendement nr. 29 en naar de daarop betrekking hebbende bespreking. Het aldus door amendement nr. 30 gewijzigde artikel 11*bis* bepaalt dat de kandidaten voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit hun inburgering bewijzen in het taalgebied waar zij gevestigd zijn. De inburgeringscriteria — bij de beoordeling waarvan ook*

tenu compte de la connaissance de la langue — seront fixés par arrêté royal.

L'auteur explique qu'on revient à la situation qui existait avant la "loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation". Il signale également que la politique flamande d'intégration civique se déroule très bien en Flandre et prédit qu'en Europe, l'intérêt pour l'intégration augmentera encore.

M. Bert Schoofs (VB) n'est pas d'accord. Il y a trop peu de cours et trop peu de candidats à l'acquisition de la nationalité belge peuvent par conséquent participer à ces cours. Il souligne ensuite qu'il n'y a pas que l'aspect linguistique qui est important. Une véritable intégration va beaucoup plus loin. À cela s'ajoute aussi le fait que les amendes sont trop faibles pour les personnes qui ne prennent pas part à l'intégration et que peu de récalcitrants se voient infliger une amende.

M. Theo Francken (N-VA) conteste ce point. Les amendes peuvent grimper jusqu'à 5 000 euros. L'intégration doit être liée à la législation sur le séjour et c'est ce qui garantira son succès. L'intégration ne concerne évidemment pas seulement l'apprentissage de la langue, elle porte également sur la connaissance de la société, du marché du travail, des normes et des valeurs.

M. Rachid Madrane (PS) maintient que la nationalité doit être accordée aux personnes qui connaissent une langue nationale. La Belgique est un État fédéral, la législation sur la nationalité est une matière fédérale et les exigences mises à l'acquisition de la nationalité doivent par conséquent être les mêmes pour l'ensemble du territoire.

M. Bert Schoofs (VB) attire l'attention de M. Madrane sur le contexte historique de la Flandre en tant que petite région linguistique où on est bien plus sensible à la connaissance de la langue de la région. Il est sans doute regrettable qu'en raison notamment de ces exigences linguistiques, deux sortes de nationalité belge apparaîtront, mais ce n'est jamais que la conséquence de l'histoire de ce pays.

M. Theo Francken (N-VA) rappelle que les flux migratoires traditionnels sont plutôt issus de pays francophones. Dans la région de langue française, la connaissance de la langue de la région ne pose donc aucun problème. Le problème se posera toutefois à l'avenir, car les flux migratoires changent. Les nouveaux Belges viennent notamment des pays des Balkans ou du Caucase, où les gens ne parlent pas le français. La connaissance de la langue de la région où l'on habite est extrêmement importante pour l'intégration. Le fait

met de la connaissance de la langue — seront fixés par arrêté royal.

De indiener legt uit dat teruggedaan wordt naar de toestand die bestond voor de "snel- Belgwet". Hij wijst er tevens op dat het inburgeringsbeleid in Vlaanderen heel goed verloopt en voorspelt dat inburgering in Europa nog aan belang zal winnen.

De heer Bert Schoofs (VB) is het daar niet mee eens. Er zijn te weinig cursussen en bijgevolg kunnen te weinig kandidaat-Belgen aan deze cursussen deelnemen. Voorts onderstreept hij dat niet alleen het taalaspect van belang is. Echte integratie gaat veel verder. Feit is ook dat de boetes voor de personen die niet aan de inburgering deelnemen, te laag zijn en dat weinig onwilligen beboet worden.

De heer Theo Francken (N-VA) betwist dit. De boetes kunnen oplopen tot 5 000 euro. Inburgering moet aan de verblijfwetgeving gekoppeld worden, dan zal het zeker een succesverhaal zijn. De inburgering gaat natuurlijk over veel meer dan taal alleen, het gaat ook over de samenleving, de arbeidsmarkt, normen en waarden.

De heer Rachid Madrane (PS) blijft erbij dat de nationaliteit moet toegekend worden aan de personen die één landstaal kennen. Dit is een federale Staat en de nationaliteitswetgeving is een federale materie, de eisen voor de verwerving van de nationaliteit moeten bijgevolg voor het hele grondgebied dezelfde zijn.

De heer Bert Schoofs (VB) wijst de heer Madrane op de historische context van Vlaanderen als klein taalgebied, waar men veel gevoeliger is voor de kennis van de taal van de regio. Het valt misschien te betreuren dat er, onder meer door die taalvereisten, twee soorten van Belgische nationaliteit zullen ontstaan maar dat is nu eenmaal het gevolg van de geschiedenis van dit land.

De heer Theo Francken (N-VA) herinnert eraan dat de traditionele migratiestromen eerder uit francophone landen komen. In het Franse taalgebied is er daardoor geen probleem met de kennis van de taal van het gebied. Het probleem zal zich in de toekomst echter wel voordoen omdat de migratiestromen wijzigen. De nieuwe Belgen komen nu onder meer uit Balkanlanden of de Kaukasus, waar geen Frans gesproken wordt. De kennis van de taal van het gebied waar men woont is uitermate belangrijk voor de integratie. Dat het hier om

que les pays voisins aussi posent cette exigence prouve qu'il s'agit en l'occurrence d'une condition de base.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) renvoie à son amendement n° 51 (DOC 53 0476/004) qui prévoit que les candidats à l'acquisition de la nationalité belge doivent prouver qu'ils fournissent des efforts en vue d'apprendre la langue de la région. Eu égard aux points de vue des différents partis, elle estime que l'amendement constitue une bonne base pour arriver à un consensus.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) présente les amendements n°s 101 et 102 (DOC 53 0476/008). Ces amendements s'appuient sur les propositions des officiers de l'état civil (voir l'avis de la VLAVABBS annexé), lesquels sont favorables à une simplification du CNB et une diminution du nombre de procédures. Ils font dès lors la proposition suivante:

“Si l'article 11bis était ouvert aux enfants jusque dix-huit ans, l'article 12bis, § 1er, 1° du CNB, pourrait être abrogé. Les enfants dont les parents omettent de faire une déclaration, peuvent faire eux-mêmes une déclaration lorsqu'ils atteignent l'âge de dix-huit ans ou sont émancipés. Ils rempliront généralement les conditions prévues à l'article 12bis, § 1er, 3°, du CNB.

En soi, l'article 12bis, § 1er, 2°, du CNB ne doit pas être maintenu si des conditions de séjour plus strictes que les conditions actuelles sont imposées. La situation des personnes concernées peut être régie par l'article 12bis, § 1er, 3°, ce point pouvant dès lors constituer la seule possibilité qui subsisterait sous l'article 12bis du CNB.”

M. Bert Schoofs (VB) dépose l'amendement n° 87 (DOC 53 0476/007) dont l'objet est d'insérer dans le texte de la proposition de loi, une disposition abrogatoire des articles 11 et 11bis du Code de la nationalité belge.

Art. 4 (art. 12 CNB)

L'article 4 de la proposition de loi modifie l'article 12 du Code de la nationalité belge afin d'y prévoir qu'en cas d'acquisition volontaire ou de recouvrement de la nationalité belge d'un auteur ou d'un adoptant, cette nationalité est également conférée aux enfants qui sont sous leur autorité pour autant que ces derniers aient leur résidence principale en Belgique.

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 31 (DOC 53 476/003) qui vise à abroger l'article 12 du Code de la nationalité belge. Cet amendement doit être lu parallèlement aux amendements n°s 29 et 30 à la dis-

un grondvoorwaarde gaat bewijst het feit dat ook de buurlanden die eis stellen.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) verwijst naar haar amendement nr. 51 (DOC 53 0476/004) waarin staat dat kandidaat-Belgen moeten aantonen dat ze inspanningen doen om de taal van het grondgebied te leren. Gelet op de standpunten van de verschillende partijen meent ze dat het amendement een goede basis biedt om een consensus te bereiken.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient de amendementen nrs. 101 en 102 in (DOC 53 0476/008). Deze amendementen zijn gesteund op de voorstellen van de ambtenaren van de burgerlijke stand (zie bijlage, advies van VLAVABBS) die voorstander zijn van een vereenvoudiging van het WBN en een vermindering van het aantal procedures. Zij doen daarom volgend voorstel:

“Indien artikel 11bis wordt opengesteld voor kinderen tot achttien jaar, zou het artikel 12bis, § 1, 1° WBN kunnen worden afgeschaft. Kinderen van wie de ouders nalaten een verklaring te doen, kunnen wanneer zij achttien jaar of ontvoegd zijn, zelf een verklaring afleggen. Zij zullen veelal voldoen aan de voorwaarden van artikel 12bis, § 1, 3° WBN.

Artikel 12bis, § 1, 2° WBN hoeft op zich niet behouden te blijven, indien strengere verblijfsvoorwaarden dan vandaag het geval zijn, worden opgelegd. Deze personen kunnen doorverwezen worden naar artikel 12bis, § 1, 3° WBN, dat dus als enige onderdeel onder artikel 12bis WBN zou kunnen overblijven.”

De heer Bert Schoofs (VB) dient amendement nr. 87 (DOC 53 0476/007) in, dat ertoe strekt in de tekst van het wetsvoorstel een bepaling op te nemen waarbij de artikelen 11 en 11bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit worden opgeheven.

Art. 4 (art. 12 WBN)

Artikel 4 wijzigt artikel 12 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit in die zin dat wordt bepaald dat de Belgische nationaliteit ook wordt verleend aan de kinderen die onder het gezag staan van een ouder of adoptant die vrijwillig de Belgische nationaliteit verkrijgt of herkrijgt, op voorwaarde dat die kinderen hun hoofdverblijfplaats in België hebben.

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 31 (DOC 53 476/003) in, tot opheffing van artikel 12 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Aangezien dit amendement moet worden gelezen in samen-

cussion desquels il est donc renvoyé. Les procédures ont été regroupées dans l'article 11bis.

L'amendement n° 59 de MM. Bert Schoofs et Hagen Goyvaerts (VB) (DOC 53 0476/005) modifie l'article 12 du Code de la nationalité belge ainsi que l'intitulé de la section dans laquelle cette disposition est inscrite. Les auteurs de l'amendement préfèrent l'utilisation du terme "acquisition" en lieu et place d' "attribution". Ils jugent à cet égard que les personnes qui ont acquis la nationalité belge par effet collectif doivent également pouvoir la perdre par effet collectif.

M. Rachid Madrane (PS) expose l'amendement n° 3 de M. André Frédéric et consorts (PS) (DOC 53 0476/002 M. déposent) visant à compléter le texte proposé à l'article 4 par trois nouveaux alinéas. L'orateur souligne qu'il ne faut pas pénaliser l'enfant dont les parents ne vivent plus ensemble et qui, en raison d'un accord amiable ou d'une décision judiciaire, ne résident pas à titre principal en Belgique. À cette fin, l'amendement prévoit l'attribution de la nationalité belge à cet enfant, moyennant le consentement préalable du parent chez lequel cet enfant vit. À défaut de consentement, l'auteur ou l'adoptant qui acquiert ou recouvre la nationalité belge pourra saisir le tribunal de la jeunesse. L'intervenant renvoie pour le reste à la justification écrite de son amendement.

Mme Zoé Genot (Ecolo-Groen) dépose l'amendement n° 85 (DOC 53 0476/006), sous-amendement à l'amendement n° 3, qui vise à étendre le texte à l'enfant de moins de 18 ans venu rejoindre par regroupement familial son auteur ou adoptant qui a acquis ou recouvré la nationalité belge.

M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) renvoie à la justification écrite de l'amendement. L'amendement n° 89 (DOC 53 0476/007) du même auteur, dont l'objet est identique à l'amendement n° 85, est retiré.

L'amendement n° 68 de M. Christian Brotcorne (cdH) (DOC 53 0476/005) a le même objet que l'amendement n° 3. Il répond à l'observation pertinente du Conseil d'État.

La représentante du ministre de la Justice ajoute qu'il convient effectivement de prévoir en l'espèce, en vertu du droit international privé, une procédure de recours

hang met de amendementen nrs. 29 en 30, verwijst hij naar de verantwoording van die beide amendementen. De procedures werden gehergroepeerd in artikel 11bis.

De heren Bert Schoofs (VB) en Hagen Goyvaerts (VB) dienen amendement nr. 59 (DOC 53 0476/005) in, tot wijziging van artikel 12 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en van het opschrift van de afdeling waarin die bepaling is opgenomen. De indieners van het amendement geven de voorkeur aan het woord "verkrijging" boven het woord "toekenning". In dat verband menen zij dat de personen die de Belgische nationaliteit op collectieve wijze hebben verkregen, die ook op collectieve wijze moeten kunnen verliezen.

De heer Rachid Madrane (PS) geeft toelichting bij het door de heer André Frédéric (PS) c.s. ingediende amendement nr. 3 (DOC 53 0476/002), tot aanvulling met drie nieuwe leden van de in artikel 4 voorgestelde tekst. Volgens de spreker mag geen nadeel worden berokkend aan kinderen wier ouders niet meer samenleven en die, ingevolge een minnelijke schikking of een rechterlijke beslissing, niet hoofdzakelijk in België verblijven. Daartoe voorziet dit amendement in de toekenning van de Belgische nationaliteit aan deze kinderen, op voorwaarde dat de andere ouder bij wie ze leven, daar vooraf heeft in toegestemd. Wordt die toestemming niet verleend, dan kan de ouder of de adoptant die de Belgische nationaliteit verkrijgt of herkrijgt, de zaak ahangig maken bij de jeugdrechtbank. De spreker verwijst voor het overige naar de schriftelijke verantwoording van het amendement.

Mevrouw Zoé Genot (Ecolo-Groen) dient amendement nr. 85 (DOC 53 0476/006) in, als subamendement op amendement nr. 3. Dit subamendement strekt ertoe de wet te verruimen tot kinderen jonger dan 18 jaar die zich via gezinshereniging bij hun ouder of adoptant voegen die de Belgische nationaliteit heeft verkregen of herkregen.

De heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) verwijst naar de gedrukte toelichting bij het amendement. Amendement nr. 89 (DOC 53 0476/007) dat dezelfde strekking heeft dan amendement nr. 85, van dezelfde indiener wordt ingetrokken.

Amendement nr. 68 van de heer Christian Brotcorne (cdH) (DOC 53 0476/005) heeft dezelfde strekking als amendement nr. 3. Het komt tegemoet aan een terechte opmerking van de Raad van State.

De vertegenwoordiger van de minister van Justitie voegt hieraan toe dat er op grond van het internationaal privaatrecht hier inderdaad in een beroepsprocedure

qui pourrait éventuellement être alignée sur la procédure actuellement décrite à l'article 12bis.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) souligne à nouveau que la condition supplémentaire de résidence prévue pour les enfants vise seulement à exclure les abus. Elle ne se rallie donc pas aux amendements proposés.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) souscrit à l'article proposé. L'attribution de la nationalité doit être un automatisme pour les enfants qui habitent ici tandis que des formalités supplémentaires se justifient pour les enfants qui résident à l'étranger.

Elle ne peut toutefois pas se rallier à l'amendement n° 31 de M. Francken.

M. Theo Francken (N-VA) répète que, pour être bien compris, son amendement n° 31 doit être lu conjointement avec l'amendement n° 30.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) estime qu'il n'est pas correct de faire une distinction, comme le prévoit l'amendement n° 30, entre les enfants mineurs de moins ou de plus de douze ans. Elle estime qu'il n'est pas non plus correct que les parents qui, par définition, sont Belges, doivent, selon la procédure proposée, apporter en outre la preuve de leur intégration.

M. Theo Francken (N-VA) répond que l'intégration peut être prouvée aisément, au moyen du diplôme scolaire par exemple.

M. Christian Brotcorne (cdH) considère que l'amendement de M. Francken n'est pas complet parce qu'il ne règle pas la situation de l'enfant qui est né à l'étranger. L'article 4 de la proposition de loi tient compte de cette possibilité mais doit être complété, comme exposé ci-avant.

M. Bert Schoofs (VB) fait observer que les discussions pourraient être évitées si l'on se fondait sur le *ius soli* au lieu du *ius sanguinis*.

M. Olivier Maingain (MR) fait observer qu'un enfant ne détermine pas lui-même où il habite. Ne doit-il dès lors pas y avoir d'automatisme pour les enfants qui habitent à l'étranger mais qui ont précédemment séjourné en Belgique pendant une longue période?

Cette discussion montre que le débat sur l'octroi de la nationalité doit être mené sur la base de critères objectifs qui doivent être remplis dans le chef du demandeur.

moet voorzien worden die eventueel zou kunnen gealigneerd worden op de procedure die thans beschreven wordt in artikel 12bis.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) wijst er nogmaals op dat de bijkomende verblijfsvoorwaarde voor kinderen alleen bedoeld is om misbruiken uit te sluiten. Zij kan bijgevolg niet instemmen met de voorgestelde amendementen.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) is het eens met het voorgestelde artikel. Voor kinderen die hier wonen moet de toekenning van de nationaliteit een automatisme zijn. Voor de kinderen die in het buitenland verblijven zijn bijkomende formaliteiten te verantwoorden.

Zij kan echter niet instemmen met amendement nr. 31 van de heer Francken.

De heer Theo Francken (N-VA) herhaalt dat zijn amendement nr. 31 voor een goed begrip moet samen gelezen worden met amendement nr. 30.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) vindt het niet correct om, zoals amendement nr. 30 voorstelt, een onderscheid te maken tussen minderjarige kinderen die jonger of ouder zijn dan 12 jaar. Zij vindt het evenmin correct dat de ouders, die per definitie Belg zijn, volgens de voorgestelde procedure nog bijkomend hun inburgering moeten bewijzen.

De heer Theo Francken (N-VA) antwoordt dat inburgering heel eenvoudig kan aangetoond worden, bijvoorbeeld aan de hand van een schooldiploma.

De heer Christian Brotcorne (cdH) stelt dat het amendement van de heer Francken niet volledig is omdat het de situatie van het kind dat in het buitenland geboren is, niet regelt. Het ontworpen artikel 4 van het wetsvoorstel houdt wel met die mogelijkheid rekening, maar moet aangevuld worden, zoals hoger reeds uiteengezet werd.

De heer Bert Schoofs (VB) merkt op dat de discussies zouden kunnen vermeden worden indien zou uitgegaan worden van het *ius soli* in de plaats van het *ius sanguinis*.

De heer Olivier Maingain (MR) merkt op dat een kind niet zelf bepaalt waar het woont. Moet er daarom geen automatisme zijn voor kinderen die in het buitenland wonen maar voorheen geruime tijd in België verbleven hebben?

Deze discussie toont aan dat het debat over de toekenning van de nationaliteit moet gevoerd worden aan de hand van objectieve criteria die in hoofde van de aanvrager moeten vervuld zijn.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) répond que sa proposition de loi prévoit en tout cas des critères objectifs.

Art. 5 (art. 12bis CNB)

L'article 5 de la proposition de loi remplace l'article 12bis du Code de la nationalité belge, qui traite de la déclaration de nationalité.

La proposition de loi à l'examen rétablit le caractère ininterrompu de l'ancienne version de l'article 12bis, § 1er, 3°, tel qu'il existait avant la réforme de 2006. On a en effet constaté qu'en raison de cette modification légale de 2006, la nouvelle formulation de la disposition ne comportait plus explicitement la condition du caractère ininterrompu précédant immédiatement le dépôt de la demande, ce qui a suscité une nouvelle controverse jurisprudentielle.

M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 4 (DOC 53 476/002). *M. Rachid Madrane (PS)* stipule que l'amendement vise à remplacer l'article 12bis proposé par une nouvelle disposition régissant la déclaration de nationalité par un seul critère de durée de séjour et de résidence en Belgique. La disposition proposée ne tient plus compte de la nationalité des auteurs ou adoptants du demandeur majeur. L'amendement tend à rationaliser les procédures et à les rendre applicables en pratique.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) ne souscrit pas à cet amendement dès lors qu'il souhaite maintenir le délai actuel de sept ans. Elle estime que le délai de 10 ans prévu dans la proposition de loi est suffisamment justifié.

M. Olivier Maingain (MR) rappelle que la déclaration remonte jusqu'au séjour des parents ou de l'adoptant et que l'on peut par conséquent considérer qu'il s'agit d'une période de référence significative. Il souligne également que les motifs d'exclusion doivent être mentionnés clairement et d'une façon objectivable dans la loi.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) présente un amendement n° 52 (DOC 53 0476/004). Elle renvoie pour la justification à l'amendement n° 1 à sa proposition de loi jointe à la présente discussion (DOC n° 53 0494/002) et répète que les critères d'intégration ne doivent pas faire l'objet d'un contrôle pour les enfants qui sont nés ici.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) antwoordt dat haar wetsvoorstel in elk geval objectieve criteria vooropstelt.

Art. 5 (art. 12bis WBN)

Artikel 5 van het wetsvoorstel vervangt artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit dat handelt over de nationaliteitsverklaring.

Dit wetsvoorstel herstelt het ononderbroken karakter van de oude versie van artikel 12bis, § 1, 3°, zoals ze bestond vóór de hervorming van 2006. Men stelde inderdaad vast dat door de wetwijziging van 2006 de nieuwe formulering van de bepaling niet meer uitdrukkelijk de voorwaarde bevatte van het ononderbroken karakter die de indiening van de aanvraag onmiddellijk moet voorafgaan, waardoor opnieuw de jurisprudentiële controverse werd aangewakkerd.

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 4 (DOC 53 476/002) in. *De heer Rachid Madrane (PS)* geeft aan dat dit amendement strekt tot vervanging van het voorgestelde artikel 12bis door een nieuwe bepaling die de nationaliteitsverklaring voortaan regelt volgens één enkel criterium inzake de verblijfsduur en de vestiging van het hoofdverblijf in België, zonder rekening te houden met de nationaliteit van de ouders of de adoptiefouders van de meerderjarige aanvrager. Het amendement beoogt de procedures te rationaliseren en praktisch toepasbaar te maken.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) is het niet eens met dit amendement omdat het de huidige termijn van zeven jaar wenst te behouden. Zij meent dat de in het wetsvoorstel voorgestelde termijn van 10 jaar voldoende verantwoord is.

De heer Olivier Maingain (MR) herinnert eraan dat de verklaring teruggaat op het verblijf van de ouders of adoptant en stelt dat men er bijgevolg van kan uitgaan dat het een significante referentieperiode betreft. Hij onderstreept tevens dat de uitsluitingsgronden duidelijk en op een objectieveerbare wijze in de wet moeten vermeld worden.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) dient amendement nr. 52 in (DOC 53 0476/004). Zij verwijst voor de verantwoording naar amendement nr. 1 op haar aan deze bespreking toegevoegd wetsvoorstel (DOC nr. 53 0494/002) en herhaalt dat voor kinderen die hier geboren zijn de integratiecriteria niet moeten afgetoetst worden.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) présente un amendement n° 103 (DOC 53 0476/008), qui est lié à l'amendement n° 102 du même auteur tendant à insérer un article 3/1. Ces deux amendements s'inscrivent dans le cadre d'une simplification du Code de la nationalité belge. Cet amendement fixe les conditions pour faire la déclaration de nationalité.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) ne souscrit pas à cet amendement. Après cette simplification, il sera plus difficile de nuancer. Il y a malgré tout clairement une différence entre les enfants qui sont nés ici et ceux qui ne sont pas nés chez nous. Les exigences en matière d'intégration peuvent être assouplies pour ceux qui sont nés ici.

L'amendement n° 60 (DOC 53 0476/005) de *MM. Bert Schoofs et Hagen Goyvaerts (VB)* remplace l'article 5 par une disposition abrogeant l'article 12bis et supprimant de ce fait la possibilité d'acquérir la nationalité belge par une déclaration de nationalité. M. Schoofs est partisan d'une limitation draconienne des possibilités d'obtention ou d'acquisition de la nationalité. Pour justifier son point de vue, l'auteur renvoie à l'existence de règles similaires dans d'autres pays démocratiques.

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) déposent l'amendement n° 18 (DOC 53 0476/003) qui visent à modifier l'article 12bis afin d'y inscrire une référence aux critères d'intégration et soumettre les personnes qui y sont visées à l'obligation de connaissance de l'une des langues nationales, quel que soit le lieu où elles souhaitent résider.

Les critères utilisés dans les différentes procédures doivent être objectivables.

M. Olivier Maingain (MR) et Mme Marie-Christine Marghem (MR) déposent l'amendement n° 122 (DOC 53 0476/008), sous-amendement à l'amendement n° 18, afin de prévoir que sont présumés connaître une des langues nationales:

— les ressortissants d'États ou de régions dont la langue officielle est l'une des langues nationales;

— les personnes justifiant avoir suivi, pendant au minimum 3 ans, une formation ou un enseignement dans une de ces langues.

L'amendement n° 32 (DOC 53 0476/003) de *M. Theo Francken (N-VA)* vise à modifier la phrase introductive de l'article 12bis de manière à y intégrer l'article 14. Il dépose également l'amendement n° 33 (DOC 53

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 103 in (DOC 53 0476/008). Het amendement hangt samen met amendement nr. 102 van dezelfde indiener tot invoeging van een artikel 3/1. Beide amendementen kaderen in een vereenvoudiging van het WBN. Dit amendement legt de voorwaarden vast om een nationaliteitsverklaring te kunnen afleggen.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) is het niet met dit amendement eens. Door deze vereenvoudiging wordt het moeilijker om te nuanceren. Er is toch duidelijk een verschil tussen kinderen die hier geboren werden en kinderen die hier niet geboren werden. Voor wie hier geboren werd kunnen er minder strenge eisen inzake integratie gesteld worden.

Amendement nr. 60 (DOC 53 0476/005) van de heren *Bert Schoofs (VB) en Hagen Goyvaerts (VB)* strekt tot vervanging van artikel 5 door een bepaling die artikel 12bis opheft, waardoor de mogelijkheid wegvalt om de Belgische nationaliteit door een nationaliteitsverklaring te verkrijgen. De heer Schoofs bepleit een strenge inperking van de mogelijkheden om de Belgische nationaliteit te verwerven of te verkrijgen. Ter verantwoording verwijst de indiener naar gelijkaardige regels in andere democratische landen.

De dames *Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR)* dienen amendement nr. 18 (DOC 53 0476/003) in, tot wijziging van artikel 12bis, teneinde daarin te verwijzen naar de integratiecriteria, alsook de belanghebbenden de kennis van één van de landstalen op te leggen, ongeacht waar ze willen wonen.

De criteria die in de verschillende procedures worden gebruikt, moeten objectiveerbaar zijn.

De heer *Olivier Maingain (MR) en mevrouw Marie-Christine Marghem (MR)* dienen amendement nr. 122 (DOC 53 0476/008) in, als subamendement op amendement nr. 18. Het strekt ertoe te bepalen dat worden geacht aan die voorwaarden te voldoen:

— de onderdanen van Staten of regio's waarvan de officiële taal of een van de officiële talen een van de landstalen is;

— de personen die bewijzen gedurende ten minste drie jaar een opleiding of onderwijs in een van die talen te hebben gevolgd.

De heer *Theo Francken (N-VA)* dient amendement nr. 32 (DOC 53 0476/003) in, tot wijziging van de inleidende zin van artikel 12bis, teneinde dit artikel en artikel 14 tot één artikel te bundelen. Tevens dient hij amende-

476/003) qui tend à supprimer le point 2° de l'article 12bis. Les personnes majeures — pour autant qu'elles soient nées en Belgique et y aient toujours résidé ou qu'elles y résident depuis suffisamment longtemps — ne pourront désormais acquérir la nationalité belge que si elles fournissent elles-mêmes les efforts nécessaires à cette fin. En outre, elle ne pourront acquérir la nationalité que pour autant qu'elles ne soient pas à charge du CPAS et qu'elles prouvent qu'elles sont intégrées dans la région où elles résident.

L'auteur observe encore que ce principe est également appliqué dans les pays voisins et qu'il n'est certainement pas extrême.

Mme Eva Brems (Ecolo-Groen) n'est pas de cet avis. Il est inadmissible de ne pas considérer les pauvres comme des citoyens égaux. C'est une discrimination et c'est donc anticonstitutionnel et contraire aux règles du droit international.

Selon *M. Bert Schoofs (VB)*, la condition de disposer d'un revenu propre n'est pas discriminatoire. Il rappelle que l'octroi de la nationalité est une faveur et que les conditions doivent être fixées par la loi.

Mme Sarah Smeyers (N-VA) ne trouve pas non plus que l'on puisse parler de discrimination. Cette condition sera imposée à tous les candidats à la nationalité belge, les cas identiques seront traités de la même manière.

M. Theo Francken (N-VA) rappelle qu'au moment où ils demandent la nationalité, les intéressés séjournent déjà en Belgique depuis longtemps et qu'ils ont évidemment pu faire appel, au cours de cette période, à toutes les aides dispensées par les différentes institutions sociales. Cette disposition peut être considérée comme un incitant supplémentaire pour contribuer activement à la vie en société. Les étrangers sans emploi qui bénéficient d'une allocation de chômage ou qui tombent malades peuvent quand même acquérir la nationalité.

L'auteur souligne encore que le groupe de travail "naturalisations" s'était également entendu pour exclure les personnes sanctionnées par une institution de sécurité sociale en raison de leur refus de travailler ou les personnes condamnées pour des faits de fraude sociale ou fiscale. Si cette commission considère qu'il est exagéré d'exclure des personnes qui perçoivent le revenu d'intégration, il est peut-être possible de se mettre d'accord sur une nouvelle formulation des motifs d'exclusion dans le sens proposé par le groupe de travail "naturalisations".

ment nr. 33 (DOC 53 476/003) in, dat ertoe strekt artikel 12bis, 2°, weg te laten. Meerderjarige personen — mits die in België geboren zijn, er altijd hebben verbleven of er voldoende lang verblijven — kunnen de Belgische nationaliteit voortaan alleen verkrijgen als zij zelf de nodige inspanningen daartoe leveren. Bovendien komen zij voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit alleen in aanmerking indien zij niet ten laste zijn van de OCMW's en zij bovendien aantonen dat zij ingeburgerd zijn in het taalgebied waar zij gevestigd zijn.

De indiener merkt nog op dat dit principe ook in de buurlanden toegepast wordt en zeker niet extreem is.

Mevrouw Eva Brems (Ecolo-Groen) vindt van wel. Het is niet gepast om armen niet als gelijkwaardige burgers te beschouwen. Dit is discriminatie en bijgevolg niet grondwettelijk en gaat in tegen de regels van het internationaal recht.

Volgens *de heer Bert Schoofs (VB)* is de voorwaarde om een eigen inkomen te verwerven niet discriminatoir. Hij herinnert eraan dat de toekenning van de nationaliteit een gunst is en dat de voorwaarden bij wet worden bepaald.

Mevrouw Sarah Smeyers (N-VA) vindt evenmin dat er van discriminatie kan gesproken worden. Deze voorwaarde zal aan alle kandidaat-Belgen opgelegd worden, gelijke gevallen zullen op dezelfde manier behandeld worden.

De heer Theo Francken (N-VA) herinnert eraan dat de betrokkenen op het ogenblik dat ze hun nationaliteit aanvragen reeds geruime tijd in België verblijven en dat ze in die periode uiteraard konden beroep doen op alle ondersteuning die door de diverse sociale instellingen worden geboden. Deze bepaling kan beschouwd worden als een bijkomende stimulus om actief bij te dragen aan de samenleving. Wie werkloos is en een werkloosheidsuitkering geniet of wie ziek valt kan de nationaliteit wel verkrijgen.

De indiener merkt nog op dat er ook in de werkgroep naturalisaties een akkoord was over de uitsluiting van personen die gesanctioneerd werden door een sociale zekerheidsinstelling omwille van werkonwilligheid of van personen die veroordeeld waren omwille van sociale of fiscale fraude. Indien men het in deze commissie te vergaand vindt om personen die van een leefloon genieten uit te sluiten, kan er misschien een akkoord gevonden worden over een herformulering van de uitsluitingsgronden in de zin zoals gesteld door de werkgroep naturalisaties.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) partage ce point de vue. Le fait d'abuser de la sécurité sociale est un critère justifié d'exclusion.

M. Rachid Madrane (PS) fait observer que la commission des Naturalisations reporte des dossiers lorsqu'il est question de fraude sociale ou fiscale. Ce que M. Francken propose va cependant bien plus loin et peut avoir des conséquences particulièrement inéquitable. Il songe, par exemple, à un chef d'entreprise qui doit s'adresser au CPAS par suite d'une faillite ou à une personne qui, en raison d'un concours de circonstances, est temporairement confrontée à de grosses difficultés. Dans ces cas-là, l'octroi de la nationalité peut éventuellement être reporté.

Mme Sarah Smeyers (N-VA) fait observer que rien n'empêche qu'un dossier refusé soit à nouveau introduit plus tard.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) estime également que quiconque abuse du droit social ne peut acquérir la nationalité. Il faut cependant veiller au maintien de la cohérence du système et éviter le "shopping". Ainsi pourrait-on prévoir une durée de séjour plus brève et des critères stricts pour la naturalisation et une durée de séjour plus longue et des conditions moins sévères pour la déclaration.

Mme Eva Brems (Ecolo-Groen) estime, elle aussi, que des critères sévères peuvent être imposés dans la procédure de faveur. Le critère de la fraude sociale peut être considéré comme tel. Elle fait cependant observer qu'il faut se garder d'infliger des "doubles peines". On ne peut certainement pas partir du principe que les personnes qui émargent au CPAS abusent de l'État-providence. L'acquisition de la nationalité belge est souvent considérée comme le point final d'une intégration parfaitement réussie. Il ressort cependant d'études que la naturalisation peut également servir de levier à l'intégration. En Belgique, l'écart en matière d'emploi entre les Belges et les non-Belges est de 20 %. Cela signifie que les étrangers qui peuvent se présenter légalement sur le marché de l'emploi y ont nettement moins d'opportunités que les Belges.

M. Theo Francken (N-VA) fait observer que l'étude à laquelle renvoie Mme Brems a été réalisée par l'OCDE, et que l'enquête concernait des pays comme le Canada et les États-Unis. Or, ces pays ont des exigences très élevées en ce qui concerne l'attribution de la nationalité.

L'obtention de la nationalité va de pair avec l'intégration et cela implique notamment une contribution active

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) is het hiermee eens. Misbruik van de sociale zekerheid is een gerechtvaardigd criterium voor uitsluiting.

De heer Rachid Madrane (PS) merkt op dat commissie voor de naturalisaties dossiers uitstelt indien er sprake is van sociale of fiscale fraude. Wat de heer Francken voorstelt gaat echter veel verder en kan bijzonder onrechtvaardige gevolgen hebben. Hij denkt bijvoorbeeld aan een ondernemer die als gevolg van een faillissement zich tot het OCMW moet wenden of iemand die zich door een samenloop van omstandigheden tijdelijk in grote problemen bevindt. In die gevallen kan het toekennen van de nationaliteit eventueel worden uitgesteld.

Mevrouw Sarah Smeyers (N-VA) merkt op dat niets belet dat een dossier dat geweigerd werd later opnieuw wordt ingediend.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) vindt ook dat wie misbruik maakt van het sociaal recht de nationaliteit niet kan verkrijgen. Men dient het systeem echter coherent te houden en te vermijden dat er "geshopt" wordt. Zo zou voor de naturalisatie een kortere verblijfsduur en strengere criteria kunnen gelden en voor de verklaring een langere verblijfsduur en minder strenge voorwaarden kunnen worden gesteld.

Mevrouw Eva Brems (Ecolo-Groen) is het ermee eens dat in de gunstprocedure strengere criteria mogen opgelegd worden. Het criterium van de sociale fraude kan als dusdanig worden beschouwd. Zij wijst er niettemin op dat men zich ervoor moet hoeden om "dubbele straffen" op te leggen. Men kan er zeker niet van uitgaan dat mensen die van het OCMW leven misbruik maken van de welvaartsstaat. De verwerving van de Belgische nationaliteit wordt vaak voorgesteld als eindpunt van een perfect verlopen integratie. Onderzoek wijst echter uit dat naturalisatie ook als hefboom voor integratie kan gebruikt worden. In België is de kloof inzake tewerkstelling tussen Belgen en niet-Belgen 20 %. Dat betekent dat vreemdelingen, die zich wettelijk op de arbeidsmarkt kunnen aanbieden, daar veel minder kansen krijgen dan Belgen.

De heer Theo Francken (N-VA) merkt op dat de studie waar mevrouw Brems naar verwijst, gedaan werd door de OESO en dat het onderzoek betrekking had op landen zoals Canada en de Verenigde Staten. Die landen hanteren echter zeer hoge eisen bij de toekenning van de nationaliteit.

Nationaliteitsverwerving gaat gepaard met integratie en dat betekent onder meer een actieve bijdrage aan de

à la société. Cet élément reste essentiel et vaut aussi bien après 3 ans qu'après 5 ou 7 ans.

M. Rachid Madrane (PS) rappelle que cette disposition porte sur la déclaration de nationalité et concerne dès lors les étrangers qui résident déjà en Belgique depuis sept ans. La nationalité leur est accordée après une enquête sérieuse. Il ne s'agit certainement pas d'une simple formalité.

M. Christian Brotcorne (cdH) présente l'amendement n° 69 (DOC 53 0473/005). Cet amendement supprime la référence aux critères d'intégration que la proposition de loi entend voir pris en considération pour l'acquisition de la nationalité par déclaration de nationalité. Par ailleurs, tout en imposant des critères plus stricts que ceux inscrits dans la version actuelle de l'article 12bis du Code de la nationalité, il retient des délais de résidence principale en Belgique ou de possession de la nationalité belge selon le cas plus courts que ceux qui figurent dans la proposition de loi.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) estime que cet amendement n'améliore pas le texte original.

M. Rachid Madrane (PS) rappelle une nouvelle fois que l'acquisition de la nationalité a un effet positif sur l'intégration et renvoie à une étude réalisée à ce sujet par l'*Université van Antwerpen*.

Le *Centrum voor Sociaal Beleid* de l'UA souhaitait savoir si l'acquisition de la nationalité belge avait un effet positif sur le taux d'emploi. Il est parvenu à la conclusion que le fait de devenir Belge faisait augmenter le taux d'emploi de 11 à 15 pour cent. Il s'avère que le taux d'activité des immigrés non occidentaux qui sont devenus Belges est de 55 pour cent, contre 43 pour cent pour ceux qui ne le sont pas. Chez les Nord-Africains, le fait de devenir Belge fait augmenter le pourcentage de travailleurs de 35 à 46 pour cent, chez les Sud-Américains de 54 à 66 pour cent et chez les Asiatiques, de 48 à 63 pour cent.

Selon *M. Theo Francken (N-VA)*, l'acquisition de la nationalité doit être le point final d'un parcours d'intégration réussi et non, comme l'affirme *M. Madrane*, un moyen de s'intégrer. Toute personne qui souhaite acquérir la nationalité belge doit prouver qu'elle est intégrée, qu'elle ne bénéficie pas d'une aide du CPAS et qu'elle a résidé dans notre pays de manière ininterrompue.

samenleving. Dit blijft een essentieel element en geldt zowel na drie als na vijf als na zeven jaar.

De heer Rachid Madrane (PS) herinnert eraan dat deze bepaling over nationaliteitsverklaring gaat en dus handelt over vreemdelingen die hier al zeven jaar verblijven. Die nationaliteit wordt toegekend na een ernstig onderzoek. Dit is zeker geen formaliteit.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr 69 (DOC 53 0473/005) in. Het amendement schrapt de verwijzing naar de integratiecriteria die in het wetsvoorstel zijn opgenomen met het oog op de verwerving van de nationaliteit door middel van een nationaliteitsverklaring. Voorts verkort het amendement de in het wetsvoorstel opgenomen termijnen inzake, naar gelang van het geval, het hebben van een hoofdverblijf in België of het bezitten van de Belgische nationaliteit. Toch blijven die criteria strenger dan die welke vandaag zijn opgenomen in artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) vindt dit amendement geen verbetering ten opzichte van de oorspronkelijke tekst.

De heer Rachid Madrane (PS) herinnert er nogmaals aan dat het verwerven van de nationaliteit een positief effect heeft op de integratie en verwijst naar een studie die hierover door de *Universiteit van Antwerpen* werd uitgevoerd.

Het *Centrum voor Sociaal Beleid* van de UA wou weten of het verwerven van de Belgische nationaliteit een positieve invloed had op de tewerkstellingsgraad. De conclusie was dat Belg worden de tewerkstelling met 11 tot 15 procent doet toenemen. De activiteitsgraad van de niet-westerse immigranten die Belg werden, blijkt op 55 procent te liggen tegenover 43 procent voor wie geen Belg is. Bij de Noord-Afrikanen doet Belg worden het percentage werkenden stijgen van 35 naar 46 procent, bij de Zuid-Amerikanen van 54 naar 66 procent en bij de Aziaten van 48 naar 63 procent.

Volgens *de heer Theo Francken (N-VA)* moet de verwerving van de nationaliteit het eindpunt zijn van een geslaagd integratieparcours en niet, zoals *de heer Madrane* voorhoudt, een middel om zich te integreren. Wie de Belgische nationaliteit wil verwerven moet aantonen dat hij ingeburgerd is, geen OCMW -steun geniet en hier ononderbroken verbleven heeft.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) estime que la vérité se situe plutôt au milieu. Il est un fait que le chômage chez les allochtones, qu'ils aient ou non la nationalité belge, est cinq fois plus élevé que chez les Belges. Le fait d'avoir la nationalité n'offre donc pas de garantie de trouver un emploi. L'affirmation selon laquelle la nationalité doit être le couronnement d'un parcours d'intégration réussi n'est pas non plus correcte.

Mme Karin Temmerman (sp.a) estime tout de même que la nationalité a un effet favorable sur l'emploi. C'est la raison pour laquelle on plaide aussi constamment pour rendre les emplois dans la fonction publique accessibles aux allochtones.

M. Theo Francken (N-VA) le confirme. M. Bourgeois, ministre de la Fonction publique dans le gouvernement flamand, plaide depuis longtemps déjà en faveur d'une modification du statut des fonctionnaires en ce sens, mais le gouvernement flamand n'est provisoirement pas compétent en la matière.

M. Bert Schoofs (VB) souligne que ce n'est pas parce qu'une personne travaille qu'elle est intégrée. Il a lui-même pu constater que les migrants turcs, par exemple, disposent de leur propre réseau. Il arrive souvent que des employeurs turcs engagent des travailleurs turcs, et beaucoup de femmes turques ne parviennent pas à trouver du travail sur le marché de l'emploi régulier.

M. Rachid Madrane (PS) renvoie à cet égard à une étude réalisée par le professeur Albert Martens, du département de Sociologie de la K.U.Leuven. Ce chercheur définit la situation des travailleurs étrangers sur le marché de l'emploi par le concept d'"ethnostratification". Selon la théorie de l'"ethnostratification", les allochtones ont plus de chances de travailler dans des secteurs et d'occuper des fonctions relevant du segment secondaire du marché du travail dual. On considère généralement qu'en Flandre, la concentration d'allochtones est la plus forte au sein du secteur primaire, des secteurs secondaires et de secteurs tertiaires spécifiques comme l'horeca et le travail intérimaire.

Modifications du chapitre II (art. 8 à 12) du Code de la nationalité belge: attribution de la nationalité belge

Art. 5/1 (*nouveau*)

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 34 (DOC 53 0476/003) qui vise à abroger l'intitulé du Chapitre III, section II, du Code de la nationalité belge. Cet amendement forme un tout avec les amendements

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) meent dat de waarheid eerder in het midden ligt. Feit is wel dat de werkloosheid onder allochtonen, ongeacht of zij de Belgische nationaliteit hebben, vijf keer hoger is dan bij de Belgen. Het hebben van de nationaliteit biedt dus geen garantie op het vinden van een job. De stelling dat de nationaliteit een bekroning moet zijn van een geslaagd integratieparcours is evenmin correct.

Mevrouw Karin Temmerman (sp.a) is wel van oordeel dat nationaliteit een gunstige invloed heeft op tewerkstelling. Dat is de reden waarom er ook steeds voor gepleit wordt om overheidsjobs toegankelijk te maken voor allochtonen.

De heer Theo Francken (N-VA) beaamt dit. De heer Bourgeois, minister van ambtenarenzaken in de Vlaamse regering pleit al lang voor een wijziging van het ambtenarenstatuut in die zin, maar voorlopig is de Vlaamse regering daar niet voor bevoegd.

De heer Bert Schoofs (VB) werpt op dat wie werk heeft niet noodzakelijk geïntegreerd is. Uit zijn ervaringen met bijvoorbeeld Turkse migranten blijkt dat zij beschikken over een eigen netwerk. Turken stellen vaak andere Turken tewerk en vele Turkse vrouwen geraken niet aan de slag op de reguliere arbeidsmarkt.

De heer Rachid Madrane (PS) verwijst in dit verband naar een studie van professor Albert Martens, van het departement Sociologie van de K.U.Leuven. Deze onderzoeker beschrijft de situatie van vreemde werknemers op de arbeidsmarkt aan de hand van het begrip "ethnostratificatie". De theorie van de ethnostratificatie stelt dat allochtonen meer kans hebben om terecht te komen in sectoren en functies die behoren tot het "secundaire segment van de duale arbeidsmarkt." Algemeen wordt gesteld dat het in Vlaanderen voornamelijk de primaire sector, de secundaire sectoren en specifieke tertiaire sectoren zoals de horeca en de interim-arbeid zijn waar de concentratie van allochtonen het sterkst is.

Wijziging van Hoofdstuk II (art. 8 tot 12) van het Wetboek van de Belgische nationaliteit: Toekenning van de Belgische nationaliteit

Art. 5/1 (*nieuw*)

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 34 (DOC 53 476/003) in, dat ertoe strekt het opschrift van hoofdstuk III, afdeling II van het Wetboek van de Belgische nationaliteit op te heffen. Dit amendement

qui tendent à modifier les articles 11, 11bis, 12 et 13 du même Code.

Art. 5/2 (nouveau)

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 35 (DOC 53 0476/003) qui vise à abroger l'article 13 du Code de la nationalité belge. Cet amendement forme un tout avec les amendements qui tendent à modifier les articles 11, 11bis et 12 du même Code.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) présente l'amendement n° 104 (DOC 53 0476/008), qui tend à abroger les articles 13 et 14 du Code de la nationalité belge. Cet amendement se fonde sur l'avis des officiers de l'état civil (voir l'annexe), qui proposent une réduction du nombre de procédures. La déclaration d'option n'est plus que très rare. Il s'indiquerait dès lors de la supprimer. Les deux procédures étant assorties des mêmes conditions, il est inutile qu'elles continuent à coexister.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) considère qu'il est utile de maintenir différentes conditions et de prévoir une procédure spécifique pour un certain groupe-cible. Il est par exemple absurde d'imposer des critères d'intégration à des enfants qui sont nés dans notre pays et qui y ont suivi leur scolarité.

Mme Van Cauter (Open Vld) renvoie aux amendements n°s 101 et 102 (DOC 53 0476/008) qui tendent à insérer un article 3/1 qui ouvre cette procédure (article 11bis) aux enfants de moins de 18 ans.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) ne s'oppose pas à des simplifications, et elle examinera si ces amendements permettent de lever ses objections.

Modifications du chapitre III (art. 12bis à 21) du Code de la Nationalité belge: Acquisition de la nationalité belge

Art. 6 (art. 14 CNB)

L'article 6 de la proposition de loi modifie les conditions de recevabilité de la demande d'option, plus précisément les conditions d'âge et de séjour actuellement exigées par l'article 14 du Code de la nationalité belge.

vormt één geheel met de amendementen die ertoe strekken de artikelen 11, 11bis, 12 en 13 van hetzelfde Wetboek te wijzigen.

Art. 5/2 (nieuw)

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 35 (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt artikel 13 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit op te heffen. Dit amendement vormt één geheel met de amendementen die ertoe strekken de artikelen 11, 11bis en 12 van hetzelfde Wetboek te wijzigen.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 104 in (DOC 53 0476/008) dat de opheffing van de artikelen 13 en 14 van het WBN beoogt. Het amendement vindt steun in het advies van de ambtenaren van de burgerlijke stand (zie bijlage) die een vermindering van de procedures voorstellen. De nationaliteitskeuze komt nauwelijks voor en wordt daarom beter afgeschaft. Voor beide procedures gelden dezelfde voorwaarden, het heeft dus geen zin om ze naast mekaar te laten bestaan.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) acht het nuttig om verschillende voorwaarden te behouden en voor een bepaalde doelgroep in een specifieke procedure te voorzien. Het heeft bijvoorbeeld geen zin om integratiecriteria op te leggen aan kinderen die hier geboren zijn en school gelopen hebben.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) verwijst naar de amendementen nrs. 101 en 102 (DOC 53 0476/008) tot invoeging van een artikel 3/1 dat deze procedure (in artikel 11bis) opent voor kinderen tot 18 jaar.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) kant zich niet tegen vereenvoudigingen en zal nagaan of haar bezwaren in deze amendementen ondervangen worden.

Wijzigingen van hoofdstuk III (art. 12bis tot 21) van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit: Verkrijging van de Belgische nationaliteit

Art. 6 (art. 14 WBN)

Artikel 6 van het wetsvoorstel wijzigt de voorwaarden voor de ontvankelijkheid van de verklaring van nationaliteitskeuze, meer bepaald de voorwaarden inzake leeftijd en verblijf die momenteel vereist worden door artikel 14 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 5 (DOC 53 0476/002) qui vise à remplacer l'article 14 du Code de la nationalité belge par une nouvelle disposition adaptant les conditions de recevabilité de la déclaration d'option (condition de durée de résidence, limite d'âge) et définissant la notion d'attaches véritables.

L'amendement n° 36 (DOC 53 0476/003) de M. Theo Francken (N-VA) vise à abroger l'article 14 du Code de la nationalité belge et doit être lu parallèlement aux amendements n°s 32 et 33 sur l'article 12bis. L'article 14 dont l'abrogation est proposée est en effet intégré dans l'article 12bis à la discussion duquel il est renvoyé.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) dépose l'amendement n° 53 (DOC 53 0476/004) pour la justification duquel il est renvoyé à l'amendement n° 1 de la proposition de loi DOC 53 0494/001. L'amendement porte l'âge de l'acquisition de la nationalité par option à 24 ans (contre 22 ans actuellement). Cette prolongation se justifie par le fait qu'à cet âge, les jeunes ont terminé leurs études et cherchent du travail. Ils constateront alors qu'il est avantageux de posséder la nationalité belge sur le marché de l'emploi.

L'intéressé doit avoir eu sa résidence principale de manière ininterrompue en Belgique pendant cinq ans. Il est par ailleurs nécessaire qu'il ait eu sa résidence principale en Belgique depuis l'âge de quatorze ans jusqu'à l'âge de dix-huit ans, ou pendant neuf ans au moins. Des critères d'intégration sont également imposés.

L'auteur explique que son amendement se base sur trois groupes-cibles susceptibles d'obtenir la nationalité belge. Moins les liens avec la Belgique sont étroits et plus les conditions à remplir pour obtenir la nationalité se durcissent. Si le nombre de groupes-cibles est ramené à deux, comme le propose l'Open Vld, il faudra toutefois éviter que la "catégorie intermédiaire" ne soit plus prise en considération pour une déclaration de nationalité et doive suivre la procédure la plus lourde, c'est-à-dire la naturalisation.

M. Rachid Madrane (PS) observe une anomalie dans cet amendement. Si l'intéressé a eu sa résidence en Belgique depuis l'âge de quatorze ans et jusqu'à l'âge de dix-huit ans, la durée de sa résidence est de quatre ans et non de cinq ans comme cet amendement l'exige.

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 5 (DOC 53 0476/002) in, dat ertoe strekt artikel 14 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit te vervangen door een nieuwe bepaling waarbij de voorwaarden voor de ontvankelijkheid van de verklaring van nationaliteitskeuze (met name met betrekking tot de duur van het verblijf en de leeftijd) worden aangepast en het begrip "werkelijke band" wordt gedefinieerd.

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 36 (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt artikel 14 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit op te heffen; dat amendement moet worden gelezen in samenhang met de amendementen nrs. 32 en 33 op artikel 12bis. Artikel 14 waarvan de opheffing wordt voorgesteld, zou immers worden opgenomen in artikel 12bis; voorts wordt verwezen naar de bespreking van dat artikel.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) dient amendement nr. 53 (DOC 53 0476/004) in. Voor de verantwoording ervan wordt verwezen naar amendement nr. 1 op wetsvoorstel DOC 53 0494/001. Het amendement verhoogt de leeftijd voor de nationaliteitskeuze tot 24 jaar (thans 22 jaar). Die verlenging wordt verantwoord door het feit dat jongeren op die leeftijd afgestudeerd zijn en werk zoeken. Ze zullen dan vaststellen dat het een voordeel is op de arbeidsmarkt om de Belgische nationaliteit te hebben.

De betrokkene moet op ononderbroken wijze gedurende vijf jaar zijn hoofdverblijf in België hebben gehad. Voorts wordt vereist dat hij zijn hoofdverblijf in België had sedert de leeftijd van veertien jaar tot de leeftijd van achttien jaar, of gedurende ten minste negen jaar. Er worden ook integratiecriteria opgelegd.

De indienster legt uit dat haar amendement uitgaat van drie doelgroepen die in aanmerking komen voor de Belgische nationaliteit. Naarmate de band met België minder nauw is worden de voorwaarden voor het bekomen van de nationaliteit strenger. Indien de doelgroepen tot twee herleid worden, zoals Open Vld voorstelt, dient wel vermeden te worden dat de zogenaamde "tussencategorie" niet meer in aanmerking komt voor een nationaliteitsverklaring en verwezen wordt naar de zwaarste procedure, de naturalisatie.

De heer Rachid Madrane (PS) merkt een anomalie op in het amendement. Als betrokkene op ononderbroken wijze sedert de leeftijd van veertien jaar tot de leeftijd van achttien jaar in België was dan komt dat neer op vier jaar en geen vijf, zoals het amendement vereist.

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 70 (DOC 53 476/005) ayant le même objet que l'amendement n° 5 de M. Frédéric et consorts, à savoir l'adaptation des conditions de recevabilité de la déclaration d'option, la suppression de la référence aux critères d'intégration ou encore la définition de la notion d'attaches véritables avec la Belgique.

M. Brotcorne suit le raisonnement logique exposé par Mme Lanjri. Plus les liens avec la Belgique sont évidents et moins les conditions à remplir pour obtenir la nationalité sont sévères.

En ce qui concerne les conditions de recevabilité de la déclaration d'option, l'amendement propose de faire passer de douze mois à trois années la durée de résidence principale continue couverte sans interruption par des titres de séjours légaux prévue à l'article 14, 2°, (et donc pas à cinq ans comme dans la proposition de loi).

Parallèlement, la limite d'âge fixée à 22 ans par la proposition de loi, est relevée à 24 ans afin que l'intéressé soit en mesure d'exercer utilement son droit d'option.

Par ailleurs, l'amendement supprime la référence aux critères d'intégration que la proposition de loi entend voir pris en considération pour l'acquisition de la nationalité par déclaration d'option. En revanche, il définit, sous la forme d'une liste exhaustive, ce qu'il y a lieu d'entendre par les "attaches véritables avec la Belgique" (cf. justification écrite, DOC 53 0476/005, p. 17).

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) déposent l'amendement n° 19 (DOC 53 476/003) ayant un objet similaire aux amendements n° 5 de M. Frédéric et consorts et n° 70 de M. Brotcorne.

L'amendement n° 104 (partim) de Mme Carina Van Cauter (Open Vld) a déjà été exposé plus haut. Les conditions relatives à l'option et à la déclaration de nationalité étant assimilées, la procédure d'option est abrogée.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 70 (DOC 53 0476/005) in, dat dezelfde strekking heeft als amendement nr. 5 van de heer Frédéric c.s., namelijk de aanpassing van de ontvankelijkheidsvoorwaarden inzake de verklaring van nationaliteitskeuze, het weglaten van de verwijzing naar de integratiecriteria, of nog de definitie van het begrip "werkelijke band met België".

De heer Brotcorne volgt de logische redenering die door mevrouw Lanjri werd uiteengezet. Naarmate de band met België evidenter is worden de vereisten voor het bekomen van de nationaliteit minder streng.

Met betrekking tot de ontvankelijkheidsvoorwaarden inzake de verklaring van nationaliteitskeuze, trekt het amendement de duur van de verblijfsvoorwaarde, zoals bepaald bij artikel 14, 2°, op van twaalf maanden tot drie jaar hoofdverblijf (en dus geen vijf jaar zoals in het wetsvoorstel), onder ononderbroken dekking van titels van wettig verblijf.

Tegelijk daarmee wordt de leeftijdslimiet die in het wetsvoorstel op 22 jaar is bepaald, verhoogd tot 24 jaar, teneinde de betrokkene in de mogelijkheid te stellen nuttiggebruik te maken van zijn keuzerecht.

Voorts strekt dit amendement tot weglating van de verwijzing naar de integratiecriteria die in het wetsvoorstel zijn opgenomen met het oog op de verwerving van de nationaliteit via een verklaring van nationaliteitskeuze. Daarentegen omschrijft het amendement, door middel van een exhaustieve lijst, wat moet worden verstaan onder een "werkelijke band met België" (zie schriftelijke verantwoording, DOC 53 0476/005, blz. 17).

De dames Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR) dienen amendement nr. 19 (DOC 53 0476/003) in, dat ongeveer dezelfde strekking heeft als amendement nr. 5 van de heer Frédéric c.s. en amendement nr. 70 van de heer Brotcorne.

Amendement nr. 104 (partim) van mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) werd hoger reeds toegelicht. De voorwaarden voor nationaliteitskeuze en nationaliteitsverklaring worden gelijkgesteld, de procedure van nationaliteitskeuze wordt bijgevolg geschrapt.

Art. 7 (art. 15 CNB)

L'article 7 de la proposition de loi modifie l'article 15 du Code afin d'y décrire la procédure s'appliquant à toutes les procédures d'acquisition de la nationalité belge et d'exclure la possibilité d'introduire une déclaration depuis l'étranger.

Avec leur amendement n° 6, M. André Frédéric (PS) et consorts (DOC 53 0476/002) visent à remplacer la disposition à l'examen afin d'adapter certains points de la procédure qui y est proposée.

L'amendement n° 20 (DOC 53 0476/003) de Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) vise également une adaptation de la procédure décrite à l'article 15. Les auteurs de l'amendement souhaitent supprimer la possibilité de faire une déclaration depuis l'étranger et prolongent le délai laissé au procureur du Roi pour émettre son avis. Enfin, il convient également de mettre fin à la transformation automatique d'une déclaration ayant reçu un avis négatif en une demande de naturalisation.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) et consorts déposent l'amendement n° 54 (DOC 53 0476/004) ayant un objet similaire à l'amendement n° 6 de M. Frédéric et consorts.

L'amendement n° 61 (DOC 53 0476/004) de M. Schoofs (VB) remplace l'article par une disposition abrogatoire des articles 13, 14 et 15 du Code de la nationalité belge. Il veut limiter les possibilités d'obtention ou d'acquisition de la nationalité et souhaite supprimer la possibilité d'acquérir la nationalité belge par déclaration d'option.

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 71 (DOC 53 0476/005) qui tend à adapter la procédure visée à l'article 15 du Code de la nationalité belge. La procédure contenue dans cet amendement diffère partiellement de celle proposée par les auteurs de la proposition de loi.

L'amendement n° 90 (DOC 53 0476/007) de MM. Eric Jadot et Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vise à limiter le rôle du fonctionnaire de l'état civil à celui de guichet et non de contrôle. Il donnera des informations sur les documents requis pour la demande de nationalité mais ne devra en aucun cas entraver l'envoi

Art. 7 (art. 15 WBN)

Artikel 7 van het wetsvoorstel strekt tot wijziging van artikel 15 van het Wetboek, teneinde de procedure te omschrijven die van toepassing is op alle wijzen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, alsook om de mogelijkheid uit te sluiten om vanuit het buitenland een nationaliteitsverklaring af te leggen.

Met amendement nr. 6 (DOC 53 0476/002) beoogt de heer André Frédéric (PS) c.s. de vervanging van de ter bespreking voorliggende bepaling, teneinde sommige aspecten van de in die bepaling voorgestelde procedure bij te sturen.

Ook amendement nr. 20 (DOC 53 0476/003) van de dames Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR) strekt ertoe de in artikel 15 voorgestelde procedure aan te passen. De indiensters van het amendement willen een einde maken aan de mogelijkheid een nationaliteitsverklaring af te leggen vanuit het buitenland; tevens wensen zij dat de procureur des Konings over een langere termijn beschikt om zijn advies uit te brengen. Tot slot zou het op grond van dit amendement niet meer mogelijk zijn nog langer een nationaliteitsverklaring waarover een negatief advies werd uitgebracht, automatisch om te zetten in een naturalisatieaanvraag.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) c.s. dient amendement nr. 54 (DOC 53 0476/004) in, dat qua strekking gelijkaardig is aan amendement nr. 6 van de heer Frédéric c.s.

Amendement nr. 61 (DOC 53 0476/004) van de heer Bert Schoofs (VB) strekt tot vervanging van dit artikel door een bepaling tot opheffing van de artikelen 13, 14 en 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Het is de bedoeling aldus de mogelijkheden tot verwerving of verkrijging van de Belgische nationaliteit in te perken, alsook het voortaan onmogelijk te maken die nationaliteit nog te verwerven via een verklaring van nationaliteitskeuze.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 71 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt de in artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bedoelde procedure aan te passen. De in dit amendement vervatte procedure verschilt gedeeltelijk van die welke de indieners van het wetsvoorstel naar voren schuiven.

Amendement nr. 90 (DOC 53 0476/007) van de heren Eric Jadot en Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) strekt ertoe de ambtenaar van de burgerlijke stand alleen de rol van doorgeefluik te doen spelen en hem geen controlerende taak op te dragen. Hij moet informatie verstrekken over de documenten die voor de nationa-

du dossier au procureur du Roi, qui reste seul apte à prendre une décision de refus parce qu'une ou plusieurs conditions de base ne sont pas remplies ou en raison de faits personnels graves.

Le délai de 15 jours pour la procédure d'appel étant très bref et inférieur aux délais habituels en la matière, l'amendement l'étend à 30 jours.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) constate qu'il n'y a pas que l'orthographe du nom de l'étranger qui puisse poser problème, mais qu'il est possible que l'étranger n'ait ni nom ni prénom.

Si le nom et le prénom de l'étranger ne sont pas orthographiés de la même façon dans le registre de la population, le registre des étrangers, le casier judiciaire ou les documents présentés, la demande est suspendue jusqu'à ce que l'orthographe ait été uniformisée dans tous les registres et documents.

Les étrangers n'ayant ni nom ni prénom doivent faire l'objet d'une procédure conformément à la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms. Telle est la teneur de l'amendement n° 105 (DOC 53 0476/008). Mme Van Cauter renvoie également à la justification écrite détaillée de son amendement.

L'amendement n° 106 du même auteur (DOC 53 0476/008) porte sur les délais et les modalités d'envoi des documents.

Ces deux amendements font suite aux observations formulées par les officiers d'état civil (voir annexe, avis VLAVABBS).

M. Rachid Madrane (PS) estime que le demandeur ne peut être victime de la faute administrative commise dans des documents portant son nom. Il arrive souvent, par exemple, que le nom "Mohammed" désignant la même personne soit orthographié de manière différente, avec un ou deux "m", avec ou sans "h".

Il renvoie, à ce propos, à l'avis que la commission a reçu du "Groupement Agents Population état civil" (Gapec), qui précise ce qui suit:

liteitsaanvraag vereist zijn, maar mag in geen geval de verzending van het dossier naar de procureur des Konings belemmeren; alleen de procureur des Konings is immers bevoegd een negatieve beslissing over de verkrijging te nemen, omdat een of meer grondvoorwaarden niet zijn vervuld of op grond van gewichtige feiten met betrekking tot de belanghebbende.

De termijn van vijftien dagen voor het instellen van hoger beroep is heel kort — korter dan de gangbare termijnen terzake — en wordt via dit amendement dan ook verlengd tot dertig dagen.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) stelt vast dat er niet alleen problemen kunnen rijzen bij de schrijfwijze van de naam van de vreemdeling maar merkt tevens op dat het mogelijk is dat de vreemdeling geen naam of voornaam heeft.

Indien de schrijfwijze van de naam en voornaam van de vreemdeling niet identiek vermeld wordt in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister, strafregister of op de voorgelegde documenten, dan wordt de aanvraag opgeschort totdat de schrijfwijze in alle registers en documenten met elkaar in overeenstemming is gebracht.

Voor vreemdelingen die geen naam of voornaam hebben moet een procedure opgestart worden overeenkomstig de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen. Dit is de strekking van amendement nr. 105 (DOC 53 0476/008). Mevrouw Van Cauter verwijst ook naar de uitgebreide schriftelijke verantwoording van haar amendement.

Amendement nr. 106 van dezelfde indienst (DOC 53 0476/008) handelt over de termijnen en de wijze waarop de documenten worden toegestuurd.

Beide amendementen zijn het gevolg van de opmerkingen die gemaakt werden door de ambtenaren van de burgerlijke stand (zie bijlage, advies VLAVABBS).

De heer Rachid Madrane (PS) vindt dat de aanvrager geen slachtoffer kan zijn van de ambtelijke fout op documenten met zijn naam. Het gebeurt maar al te vaak dat bijvoorbeeld de naam "Mohammed" met betrekking tot dezelfde persoon, op verschillende wijzen geschreven wordt, met één of een dubbele "m", met of zonder "h".

Hij verwijst in dat verband naar het advies dat de commissie ontving van de "Groupement Agents Population état Civil" (Gapec), die hierover het volgende stelt:

“*Nous sommes également très sensible à la question du nom dans le cadre de l’acquisition de la nationalité. Nous considérons que le nom choisi à l’occasion du mariage par les intéressés en fonction de leur statut personnel (article 38 du Code de droit international privé) doit être conservé lorsqu’ils acquièrent la nationalité belge. Toutefois, nous pensons, contrairement à nos collègues du VLAVABBS, que lorsqu’un étranger n’ayant pas de prénom devient Belge et qu’il doit donc s’en octroyer un conformément à notre régime juridique, il serait opportun de prévoir un recours généralisé à la loi relative aux noms et prénoms du 15 mai 1987 (Moniteur belge du 10 juillet 1987) pour requérir un arrêté ministériel de substitution de prénom et ce, afin que les actes d’état civil éventuellement établis précédemment à ce choix puissent être englobés dans la modification du prénom apportée. Ceci éviterait d’avoir des discordances entre les différents actes d’état civils établis en Belgique au sujet de l’identité de l’intéressé.*”

Par ailleurs, de manière plus générale, en ce qui concerne l’identité, il est selon nous indispensable d’arriver à un accord entre le SPF Justice et le SPF Intérieur, concernant l’attribution du nom (acte de naissance, acte de mariage, passeport), de manière à avoir une logique concordante entre les registres de l’état civil et population.”

Mme Nahima Lanjri (CD&V) estime également qu’une personne qui ne possède pas de nom doit pouvoir choisir gratuitement un nom et un prénom. Elle propose d’adapter l’amendement n° 105 en ce sens, par le biais d’un sous-amendement.

Par ailleurs, il est également important de se reporter autant que possible au même acte. Dès qu’un acte est transcrit, il risque d’y avoir des fautes.

La représentante du ministre de la Justice fait observer que les personnes ne possédant pas la nationalité belge ne peuvent pas non plus se prévaloir de la loi du 15 mai 1987. Elle renvoie à l’arrêté royal du 16 juillet 1992 relatif au droit d’accès aux registres de la population et au registre des étrangers ainsi qu’au droit de rectification desdits registres, qui prévoit une procédure gratuite.

M. Bert Schoofs (VB) souligne qu’il convient d’être prudent en ce qui concerne les différentes façons d’orthographier un même nom et les rectifications accordées trop facilement. Certaines personnes sont bel et bien de mauvaise foi, et il faut toujours être sur ses gardes. L’intervenant s’étonne qu’une personne ne pos-

“Bij de verwerving van de nationaliteit ligt ook de naamskwestie erg gevoelig voor ons. Wij zijn van mening dat de naam die de betrokkenen bij hun huwelijk hebben gekozen volgens hun persoonlijke status (artikel 38 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht) gehandhaafd moet blijven wanneer zij de Belgische nationaliteit verwerven. In tegenstelling tot onze collega’s van VLAVABBS achten wij het, wanneer een vreemdeling zonder voornaam Belg wordt en hij er dus in overeenstemming met onze rechtsorde een moet aannemen, wenselijk te bepalen dat in alle gevallen gebruik wordt gemaakt van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen (Belgisch Staatsblad van 10 juli 1987), alsmede dat op grond daarvan een ministerieel besluit vereist is ter vervanging van de voornaam; doel daarvan is ervoor te zorgen dat de eventueel vóór die naamkeuze opgestelde aktes van de burgerlijke stand kunnen worden opgenomen in de aangebrachte voornamswijziging. Dat zou discrepanties voorkomen tussen de verschillende aktes van de burgerlijke stand die in België worden opgemaakt over de identiteit van de betrokkene.

Ook meer in het algemeen is het in verband met de identiteit volgens ons onontbeerlijk te komen tot een overeenkomst tussen de FOD Justitie en de FOD Binnenlandse Zaken over de toekenning van de naam (geboorteakte, huwelijksakte, paspoort), opdat een logische samenhang bestaat tussen de registers van de burgerlijke stand en de bevolkingsregisters.”

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) vindt ook dat wie geen naam heeft gratis een naam en voornaam moet kunnen kiezen. Ze stelt voor dat amendement nr. 105 in die zin zou worden aangepast met een subamendement.

Voorts is het ook belangrijk dat zoveel mogelijk teruggegaan wordt naar dezelfde akte. Van zodra een akte overgeschreven wordt is er een risico op fouten.

De vertegenwoordiger van de minister van Justitie merkt op dat een persoon die geen Belg is ook geen beroep kan doen op de wet van 15 mei 1987. Zij verwijst naar het koninklijk besluit van 16 juli 1992, betreffende het recht op toegang tot de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister en betreffende het recht op verbetering van deze registers, dat in een gratis procedure voorziet.

De heer Bert Schoofs (VB) merkt op dat men toch moet opletten met verschillende schrijfwijzen van dezelfde naam en al te gemakkelijk toegestane verbeteringen. Kwade trouw komt wel degelijk voor en men moet daar steeds voor op zijn hoede zijn. Hij vindt het vreemd dat een persoon zonder naam en voornaam hier gedurende

sédant ni nom ni prénom puisse séjourner en Belgique pendant cinq ans. Si cette personne souhaite acquérir la nationalité belge, c'est la procédure de naturalisation qui lui offre le plus de garanties juridiques.

M. Christian Brotcorne (cdH) souhaite obtenir du gouvernement davantage d'informations au sujet de l'accord évoqué par le Gapec (voir ci-dessus) qui devrait être conclu entre le SPF Justice et le SPF Intérieur.

En réponse à cette demande, *le ministre* dépose une note qui figure à la fin du présent rapport.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) estime qu'il est en tout état de cause essentiel que l'identité soit établie de façon irréfutable au moment de l'octroi de la nationalité. Des problèmes surgissent quelquefois lors de la transcription de l'acte de naissance ou du passeport national. L'intervenante fait néanmoins observer que les officiers belges de l'état civil ne peuvent pas être tenus responsables de fautes commises à l'étranger.

M. Theo Francken (N-VA) dépose *les amendements nos 37, 38, 39 et 40* (DOC 53 0476/003) qui visent à adapter sur plusieurs points la procédure proposée à l'article 7 de la proposition de loi. Les adaptations proposées sont les suivantes:

- le maintien des règles existantes en matière de transmission des informations entre le procureur du Roi, l'Office des étrangers et la Sûreté de l'État;

- la suppression de la possibilité de faire une déclaration de nationalité à l'étranger;

- le maintien de la prolongation du délai accordé au procureur du Roi pour rendre son avis dans le cas d'une transmission tardive des dossiers par les communes;

- la suppression de la requalification d'un dossier négatif en une demande de naturalisation.

L'auteur renvoie également à une question écrite adressée au ministre de la Justice et restée sans réponse à ce jour, concernant le nombre d'étrangers qui demandent la nationalité belge depuis l'étranger. Il suppose que cette procédure est fréquente. En tout état de cause, il est parfaitement illogique d'octroyer la nationalité à une personne qui n'a encore jamais séjourné sur le territoire.

L'intervenant estime par ailleurs qu'il est injustifiable de convertir des demandes rejetées en demandes de

vijf jaar kan verblijven. Indien die persoon Belg wenst te worden dan biedt de naturalisatieprocedure het meeste rechtswaarborgen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) vraagt dat de regering meer informatie geeft over het akkoord waar de Capec gewag van maakt (zie hoger) en dat zou moeten afgesloten worden tussen de FOD Justitie en de FOD Binnenlandse zaken.

In antwoord op deze vraag dient *de minister* een nota in die *in fine* van dit verslag opgenomen wordt.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) vindt het in elk geval onontbeerlijk dat de identiteit onomstootbaar vaststaat op het ogenblik dat de nationaliteit wordt toegekend. Er zijn af en toe problemen met het overschrijven van de geboorteakte of het nationaal paspoort. Zij merkt toch op dat de Belgische ambtenaren van de burgerlijke stand niet verantwoordelijk kunnen gesteld worden voor fouten die in het buitenland gemaakt werden.

De heer Theo Francken (N-VA) dient *de amendementen 37, 38, 39 en 40* (DOC 53 0476/003) in, die ertoe strekken verschillende aspecten van de in artikel 7 van het wetsvoorstel vervatte procedure aan te passen. Het betreft de volgende aanpassingen:

- de handhaving van de vigerende regels inzake de informatieoverdracht tussen de procureur des Konings, de Dienst Vreemdelingenzaken en de Staatsveiligheid;

- de afschaffing van de mogelijkheid om vanuit het buitenland een nationaliteitsverklaring in te dienen;

- de instandhouding van de verlenging van de termijn waarover de procureur des Konings beschikt om zijn advies uit te brengen, ingeval een dossier niet tijdig door de gemeenten wordt overgezonden;

- de afschaffing van de herkwalificering van een negatief dossier tot een naturalisatieaanvraag.

De indiener verwijst ook naar een tot nog toe onbeantwoorde schriftelijke vraag aan de minister van Justitie waarin hij vraagt naar het aantal vreemdelingen dat de Belgische nationaliteit vanuit het buitenland aanvragen. Hij veronderstelt dat dit vaak voorkomt. Het is in elk geval totaal onlogisch om de nationaliteit toe te kennen aan een persoon die nog nooit in het land verbleven heeft.

De spreker vindt het tevens onverantwoord dat afgevoerde aanvragen omgezet worden in een aanvraag tot

naturalisation. Il s'ensuit que la commission des naturalisations est submergée de dossiers.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) présente un amendement n° 107 (DOC 53 0476/008) prévoyant d'insérer, dans le 1°, dans le § 1er proposé, entre les alinéas 4 et 5, une disposition qui prévoit la possibilité, pour l'officier de l'état civil, de refuser les demandes manifestement non conformes et dont il sait par avance qu'elles donneront lieu à un avis négatif.

L'amendement répond aux observations formulées par le ministère public dans son avis (voir annexe). Cela permet d'éviter que le parquet ouvre un grand nombre de dossiers superflus, ce qui retarde les autres dossiers. Étant donné l'engorgement des parquets, un allègement de cette charge de travail administratif inutile serait le bienvenu. Ce principe existe déjà dans le Code civil, en vertu duquel les officiers de l'état civil refusent aussi la déclaration du mariage si les demandeurs n'ont pas respecté la procédure. Le reste de la procédure a dès lors été repris de l'article 63, § 4, du Code civil. Les officiers de l'état civil sont demandeurs d'une telle réglementation. En l'absence d'une réglementation claire, certains officiers de l'état civil acceptent pour l'instant toutes les demandes sans exception, même s'ils savent que le parquet et le tribunal rendront un avis négatif. Certains refusent les demandes si elles semblent manifestement non fondées.

L'amendement n° 108 de *Mme Carina Van Cauter (Open Vld)* (DOC 53 0476/008) concerne le problème des diverses demandes parallèles et successives introduites par une seule et même personne. Il apparaît parfois, tandis qu'une procédure est en cours à l'audience, que l'intéressé a, dans l'intervalle, obtenu la nationalité belge par la voie de la naturalisation ou inversement.

Le parquet a proposé plusieurs possibilités pour y remédier. L'amendement opte pour la solution la plus simple, qui consiste à fixer un délai d'attente minimum entre deux demandes.

L'amendement n° 109 de *Mme Carina Van Cauter (Open Vld)* (DOC 53 0476/008) modifie la procédure de notification. Le ministère public demande que la décision soit notifiée par le greffe du tribunal de première instance plutôt que par le procureur du Roi. Cette solution est plus logique dès lors qu'il s'agit d'une décision prise par le tribunal et non par le procureur.

Enfin, l'amendement n° 110 de la même auteure (DOC 53 0476/008) doit être lu conjointement avec l'amendement n° 101 qui insère un article 3/1.

naturalisatie. Het gevolg hiervan is dat de commissie voor de naturalisaties overspoeld wordt met dossiers.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) heeft amendement nr. 107 ingediend (DOC 53 0476/008). Het amendement stelt voor om in het 1°, in de voorgestelde § 1, tussen het vierde en vijfde lid, een bepaling in te voegen die in de mogelijkheid voorziet dat de ambtenaar van de burgerlijke stand aanvragen die duidelijk niet in orde zijn en waarvan hij op voorhand weet dat ze tot een negatief advies zullen leiden, kan weigeren.

Het amendement komt tegemoet aan de opmerkingen die gemaakt werden in het advies van het openbaar ministerie (zie bijlage). Beoogd wordt te vermijden dat het parket talloze overbodige dossiers opstart, wat de andere dossiers vertraagt. Met de overbelasting van de parketten zou een verlichting van deze onnodige administratieve werklast welkom zijn. Dit principe bestaat nu al in het Burgerlijk Wetboek, waar de ambtenaren van de burgerlijke stand ook de aangifte van het huwelijk weigeren, indien de aanvragers niet in orde zijn met de procedure. De rest van de procedure, werd dan ook overgenomen van artikel 63, § 4, van het Burgerlijk Wetboek. Ook de ambtenaren van de burgerlijke stand zijn vragende partij voor een dergelijke regeling. Bij gebrek aan duidelijke regeling, aanvaardden sommige ambtenaren van de burgerlijke stand momenteel alle aanvragen, ook al weten ze dat het parket en de rechtbank negatief zullen oordelen. Sommigen weigeren als de aanvraag manifest ongegrond lijkt.

Amendement nr. 108 van *mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld)* (DOC 53 0476/008) betreft het probleem van diverse gelijklopende en achtereenvolgende aanvragen uitgaande van één persoon. Terwijl een procedure loopt ter zitting, blijkt soms dat de betrokkene inmiddels Belg geworden is via naturalisatie of omgekeerd.

Het parket heeft verschillende mogelijkheden voorgesteld om hieraan te verhelpen. Het amendement kiest voor de eenvoudigste oplossing die bestaat in een minimale wachttijd tussen twee aanvragen.

Amendement nr. 109 van *mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld)* (DOC 53 0476/008) wijzigt de procedure voor de betekening. Het openbaar ministerie vraagt dat de beslissing betekend zou worden door de griffie van de rechtbank van eerste aanleg, en niet door de procureur des Konings. Dit is logischer vermits het een beslissing betreft van de rechtbank en niet van de procureur.

Amendement nr. 110 ten slotte van dezelfde indiener (DOC 53 0476/008) dient samen gelezen te worden met amendement nr. 101 dat een artikel 3/1 invoegt.

Art. 8 (art. 16 CNB)

L'article 8 modifie l'article 16, § 2, du Code de la nationalité relatif à l'acquisition de la nationalité par mariage.

M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 7 (DOC 53 0476/002) qui vise à maintenir dans la disposition à l'examen le délai de vie commune requis actuellement à savoir trois ans.

M. Rachid Madrane (PS) souligne qu'exiger une durée plus longue pourrait paraître tout à fait disproportionné dans le cas où l'étranger et son conjoint belge ont déjà des attaches véritables avec la Belgique. Il renvoie également à la justification écrite de son amendement.

L'amendement n° 41 (DOC 53 0476/003) de M. Theo Francken (N-VA) remplace la disposition à l'examen par une disposition abrogeant l'article 16, § 2 du Code de la nationalité belge et renforçant, de ce fait, le principe selon lequel le mariage n'a aucune incidence sur la nationalité.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) et consorts déposent l'amendement n° 55 (DOC 53 0476/004) visant à modifier l'article 16, § 2, du Code de la nationalité belge. Cet amendement et l'article, tel que proposé par les auteurs de la proposition de loi, diffèrent principalement sur les durées de séjour et de vie commune requises. Étant donné que la durée de séjour obligatoire de trois ans est déjà très courte, elle estime que le séjour à l'étranger ne peut pas être assimilé à un séjour en Belgique.

MM. Bert Schoofs et Hagen Goyvaerts (VB) présentent l'amendement n° 62 (DOC 53 0476/005) qui tend à remplacer l'article par une disposition abrogeant l'article 16 du Code de la nationalité belge. Les auteurs souhaitent en effet limiter le plus possible la possibilité d'acquérir la nationalité belge. Les auteurs estiment que le mariage ne peut pas être un instrument d'immigration et qu'il ne peut certainement pas être couronné par l'obtention de la nationalité.

L'amendement n° 111 de Mme Carina Van Cauter (Open Vld) tend également à remplacer cet article. Les parquets et les officiers de l'état civil constatent que de nombreux étrangers se marient afin d'obtenir la nationalité belge, et divorcent ensuite en tant que "nouveau belge", pour ensuite se remarier avec une personne étrangère qui obtient à son tour la nationalité belge.

Art. 8 (art. 16 WBN)

Artikel 8 strekt tot wijziging van artikel 16, § 2, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, wat de verkrijging van de nationaliteit door het huwelijk betreft.

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 7 (DOC 53 0476/002) in, dat ertoe strekt in de ter bespreking voorliggende bepaling, de thans vereiste termijn van drie jaar gemeenschappelijk leven in stand te houden.

De heer Rachid Madrane (PS) onderstreept dat een langere termijn opleggen volstrekt buiten verhouding zou zijn, ingeval de vreemdeling of zijn Belgische partner al werkelijke banden met België hebben. Tevens verwijst hij naar de schriftelijke verantwoording van zijn amendement.

Amendement nr. 41 (DOC 53 0476/003) van de heer Theo Francken (N-VA) strekt tot vervanging van de ter bespreking voorliggende bepaling door een bepaling tot opheffing van artikel 16, § 2, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, teneinde op die manier het beginsel te versterken volgens welk het huwelijk geen enkele weerslag heeft op de nationaliteit.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) c.s. dient amendement nr. 55 (DOC 53 0476/004) in, dat strekt tot wijziging van artikel 16, § 2, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Dit amendement en het artikel, zoals dat is voorgesteld door de indieners van het wetsvoorstel, verschillen vooral van elkaar wat de vereiste duur van het verblijf en van het gemeenschappelijk leven betreft. Aangezien de vereiste verblijfsperiode van drie jaar reeds zeer kort is, kan het verblijf in het buitenland voor haar niet worden gelijkgesteld met een verblijf in België.

De heren Bert Schoofs en Hagen Goyvaerts (VB) dienen amendement nr. 62 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt dit artikel te vervangen door een bepaling tot opheffing van artikel 16 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. De indieners wensen de mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te verkrijgen immers zo veel mogelijk in te perken. Het huwelijk kan geen immigratie-instrument zijn en mag zeker niet bekroond worden met de nationaliteit, aldus de indieners.

Ook amendement nr. 111 van mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) beoogt het artikel te vervangen. De parketten en de ambtenaren van de burgerlijke stand stellen vast dat veel vreemdelingen huwen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, daarna scheiden als 'nieuwe Belg', om nadien opnieuw te huwen met een vreemdeling die op zijn beurt de Belgische nationaliteit verwerft.

Pour réduire l'attrait du mariage en tant que canal d'immigration, ils demandent dès lors que l'on brise la chaîne qui permet de devenir belge grâce au mariage. Cette forme de mariage vise principalement l'obtention d'un droit de séjour et d'autres avantages.

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) déposent l'amendement n° 21 (DOC 53 0476/003) visant à remplacer, dans la disposition proposée, la référence aux critères d'intégration par l'exigence de la connaissance d'une des langues nationales. L'amendement porte également à deux ans la durée de vie commune requise à l'article 16, § 2, alinéa 2. Enfin, le texte proposé permet d'assimiler à la vie commune en Belgique la vie commune à l'étranger lorsque le déclarant prouve qu'il a acquis durant la période requise des attaches véritables avec la Belgique

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 72 (DOC 53 0476/005) qui supprime la référence aux critères d'intégration et adapte les délais de vie commune qui y sont requis. En outre, l'amendement maintient le principe actuellement inscrit à l'article 16, § 2, 4°, selon lequel une durée de vie commune à l'étranger peut être assimilée à une durée de vie commune en Belgique pour autant que le déclarant puisse démontrer qu'il a acquis, durant cette période, des attaches véritables avec la Belgique. Cette notion d'attaches véritables est définie par une liste exhaustive identique à celle contenue dans l'amendement n° 70 (voir discussion de l'article 6).

Art. 9 (art. 17 CNB)

L'article 9 de la proposition de loi complète l'article 17, alinéa 2, du Code de la nationalité belge afin que soit dorénavant requis un séjour illimité dans le chef de l'étranger qui souhaite engager une procédure d'obtention de la nationalité sur la base de la possession d'état.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) et consorts déposent l'amendement n° 56 (DOC 53 0476/004) visant à supprimer l'article 9. L'intervenante fait remarquer que l'ajout proposé n'a aucun sens dans la mesure où l'étranger qu'il vise est considéré par son entourage et dans sa vie quotidienne comme un Belge. Il n'aura par conséquent jamais d'autorisation de séjour.

L'amendement n° 73 (DOC 53 0476/005) de *M. Christian Brotcorne (cdH)* tend à supprimer l'article.

Om het huwelijk als migratiepoort minder aantrekkelijk te maken, vragen zij om de ketting van Belg door huwelijk te doorbreken. Deze vorm van huwelijk is vooral gericht op het bekomen van verblijfsrechtelijke en andere voordelen.

De dames Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR) dienen amendement nr. 21 (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt in de voorgestelde bepaling de verwijzing naar de integratiecriteria te vervangen door de vereiste een van de landstalen te kennen. Voorts brengt het amendement de in artikel 16, § 2, tweede lid, vereiste duur van het gemeenschappelijk leven op twee jaar. Tot slot wordt voorgesteld samenleven in het buitenland gelijk te stellen met samenleven in België, op voorwaarde dat de belanghebbende bewijst dat er tijdens de vereiste periode tussen hem en België een werkelijke band is ontstaan.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 72 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt de verwijzing naar de integratiecriteria weg te laten en de bij het bedoelde artikel opgelegde termijnen inzake gemeenschappelijk leven aan te passen. Bovendien handhaaft het amendement het momenteel in artikel 16, § 2, 4°, opgenomen beginsel volgens welk een bepaalde periode van samenleven in het buitenland kan worden gelijkgesteld met een periode van samenleven in België, op voorwaarde dat de belanghebbende bewijst dat er tijdens de vereiste periode tussen hem en België een werkelijke band is ontstaan. Dat begrip "werkelijke band" wordt omschreven met behulp van een uitputtende lijst die identiek is aan die welke is opgenomen in amendement nr. 70 (zie bespreking van artikel 6).

Art. 9 (art. 17 WBN)

Artikel 9 van het wetsvoorstel strekt tot aanvulling van artikel 17, tweede lid, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en vereist voortaan een onbeperkt verblijf van de vreemdeling die een procedure tot nationaliteitsverwerving wegens het bezit van de staat van Belg wenst te starten.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) c.s. dient amendement nr. 56 (DOC 53 0476/004) in, dat ertoe strekt artikel 9 weg te laten. De spreekster stipt aan dat de in dit artikel voorgestelde aanvulling helemaal geen zin heeft, aangezien de erin bedoelde vreemdeling door zijn entourage en in zijn dagelijks leven als een Belg wordt beschouwd. Bijgevolg zal hij nooit over een verblijfsvergunning beschikken.

Amendement nr. 73 (DOC 53 0476/005) van *de heer Christian Brotcorne (cdH)* strekt ertoe dit artikel weg

L'article 17 du Code de la nationalité belge vise en effet la situation particulière d'une personne ayant joui de façon constante, durant dix années, de la possession d'état de Belge.

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 42 (DOC 53 0476/003), lequel vise également à remplacer l'article 9 par un nouvel article requérant une condition d'intégration. L'intéressé devra en outre prouver qu'il n'est pas à la charge d'un CPAS et qu'il dispose d'un droit de séjour stable dans le pays.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) présente un amendement n° 112 (DOC 53 0476/008) tendant à insérer, dans l'article 17, l'alinéa suivant entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2: "La possession d'état doit être continue pendant les dix années précédant immédiatement la demande. Elle s'établit par des faits qui, ensemble ou séparément, indiquent le rapport de filiation avec un auteur belge. (...)".

Le ministère public estime que la procédure de possession d'état doit continuer à exister parce que, sans analyse ADN, il est souvent impossible de contrôler la véracité des liens de filiation prétendus et parce qu'il n'existe souvent pas d'état civil organisé dans le pays d'origine, où la corruption n'est pas une exception.

Le peu de pièces justificatives exigées dans le cadre de la procédure de la possession d'état ne peut toutefois avoir pour effet qu'il soit fait un usage abusif de la procédure par des étrangers qui ne répondent pas aux critères des autres procédures et qui s'orienteraient, en fin de compte, vers la procédure de possession d'état.

C'est pourquoi le parquet propose de concrétiser la possession d'état, comme cela a été fait dans le Code civil.

À cet effet, les critères de l'article 331*nonies* du Code civil sont repris, la possession d'état avec l'auteur belge devant être prouvée pendant les 10 années précédant immédiatement la demande.

M. Theo Francken (N-VA) constate qu'un compromis est manifestement possible pour un séjour de cinq ans. À titre personnel, il préférerait un séjour de sept ans. L'intervenant explique que la commission des naturalisations allonge également la période de séjour, par exemple jusqu'à dix ans pour les personnes qui ont des périodes de séjour interrompues. Si la période de séjour était limitée à cinq ans, il faudrait au moins que l'intéressé démontre que le séjour a été ininterrompu.

te laten. Artikel 17 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit behelst immers de specifieke situatie van iemand die gedurende tien jaar ononderbroken de staat van Belg heeft gehad.

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 42 (DOC 53 0476/003) in, dat er eveneens toe strekt artikel 9 te vervangen door een nieuw artikel dat een integratievereiste bevat. Bovendien moet de betrokkene aantonen dat hij niet ten laste van het OCMW komt en dat hij over een stabiel recht op verblijf in België beschikt.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 112 in (DOC 53 0476/008) in dat in artikel 17 van tussen het eerste en het tweede lid het volgende lid beoogt in te voegen: "Het bezit van staat moet voortdurend zijn, gedurende tien jaar onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag. Het wordt bewezen door feiten die te samen of afzonderlijk de betrekking van afstamming van een Belgische ouder aantonen. (...)".

Het openbaar ministerie stelt dat de procedure van bezit van staat moet blijven bestaan omdat het zonder DNA-onderzoek vaak onmogelijk is om de waarachtigheid te controleren van de beweerdde afstammingsband en vermits er in het land van oorsprong vaak geen georganiseerde burgerlijke stand bestaat en corruptie er geen uitzondering is.

Deze laagdrempeligheid van bewijsstukken bij de procedure bezit van staat mag er echter niet toe leiden dat er misbruik wordt gemaakt van de procedure om vreemdelingen die niet voldoen aan de criteria van andere procedures, zich uiteindelijk richten tot de procedure bezit van staat.

Daarom stelt het parket voor het bezit van staat te concretiseren, net zoals dat in het Burgerlijk Wetboek is gebeurd.

Daarvoor worden de criteria van artikel 331*nonies* BW overgenomen, waarbij het bezit van staat met de Belgische ouder moet worden aangetoond gedurende 10 jaar onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag.

De heer Theo Francken (N-VA) stelt vast dat er blijkbaar een compromis kan gevonden worden voor een verblijf van vijf jaar. Hijzelf zou eerder voor zeven jaar kiezen. De spreker legt uit dat de commissie voor de naturalisaties de verblijfsperiode ook verlengt, bijvoorbeeld tot tien jaar, voor een persoon die onderbroken verblijfsperiodes heeft. Indien de verblijfsperiode tot vijf jaar zou beperkt worden, dan dient men minstens een ononderbroken verblijf aan te tonen.

Par ailleurs, la question de la langue du pays ou de la région n'a pas encore été tranchée. Dans la partie francophone du pays, cette question n'est pas encore à l'ordre du jour car de nombreux immigrants proviennent de pays francophones mais maintenant que les flux migratoires changent, les francophones vont également s'apercevoir que de nombreux étrangers qui viennent en Belgique ne parlent aucune de nos langues nationales.

M. Christian Brotcorne (cdH) admet que la connaissance de la langue de la région constitue une preuve d'intégration. Cependant, pour l'acquisition de la nationalité, la connaissance d'une seule langue nationale suffit, même s'il ne s'agit pas de la langue de la région. Les traités internationaux vont dans le même sens.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) renvoie à son amendement n° 51 (DOC 53 0476/004, voir ci-dessus) fixant comme condition que le demandeur doit connaître l'une des langues nationales et faire des efforts pour apprendre la langue de la région où il habite.

En ce qui concerne la période de séjour, elle estime qu'un séjour à l'étranger n'excédant pas six mois consécutifs qui, au total, ne dépasse pas la durée d'un sixième des délais exigés dans le Code de la nationalité belge pour l'obtention de la nationalité, peut être assimilé à la résidence principale en Belgique.

Mme Özlem Özen (PS) estime que les critères imposés doivent également être objectivables. Une personne qui doit se rendre à l'étranger pour son travail ou qui travaille à un doctorat doit parfois résider plus de six mois à l'étranger, mais conserve tout de même une attache avec la Belgique. Il arrive également qu'il y ait des interruptions qui ne sont pas dues à l'intéressé mais à l'administration. Il convient également de tenir compte de cet élément; la loi doit être claire sur ce point.

M. Theo Francken (N-VA) estime que tous ces points pourront certainement faire l'objet d'un accord.

Art. 10 (art. 19 CNB)

L'article 10 de la proposition de la loi modifie les conditions de base d'accès à la naturalisation.

MM. Bert Schoofs et Hagen Goyvaerts (VB) déposent l'amendement n° 63 (DOC 53 0476/005) visant à remplacer les articles 18 à 21 du Code de la nationalité belge afin de renforcer la procédure de naturalisation. Pour ce faire, la condition d'âge est portée à 25 ans et un séjour légal de dix ans sera désormais requis. En

Voorts blijft de discussie over de landstaal/streektaal onbeslecht. In het Franse landsgedeelte is dit nog geen item omdat heel wat inwijkelingen uit Franssprekende landen komen, nu de migratiestromen wijzigen zullen ook Franstaligen gaan merken dat heel wat vreemdelingen naar hier komen die geen enkele landstaal machtig zijn.

De heer Christian Brotcorne (cdH) erkent dat de kennis van de streektaal een bewijs van integratie levert. Voor het verkrijgen van de nationaliteit volstaat echter de kennis van één landstaal, ook al is dat niet de streektaal. De internationale overeenkomsten gaan in dezelfde zin.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) verwijst naar haar amendement nr. 51 (DOC 53 0476/004, zie hoger) waarin als vereiste wordt gesteld dat de aanvrager kennis moet hebben van een landstaal en dat hij inspanningen moet doen om de taal van het gebied waar hij woont te leren.

Wat de periode van verblijf betreft, meent ze dat verblijf in het buitenland van niet meer dan zes opeenvolgende maanden dat in totaal niet de duur van 1/6 van de in het WBN vereiste termijnen voor verkrijging van de nationaliteit overschrijdt, met hoofdverblijf in België gelijkgesteld kan worden.

Mevrouw Özlem Özen (PS) vindt dat de criteria die opgelegd worden ook objectief vaststelbaar moeten zijn. Wie voor zijn werk naar het buitenland moet of aan een doctoraat werkt moet soms langer wegblijven dan zes maanden maar behoudt toch zijn band met België. Het gebeurt ook dat er onderbrekingen zijn die niet aan de betrokkene te wijten zijn maar wel aan de administratie. Met dat element moet ook rekening gehouden worden, de wet moet op dit vlak de nodige duidelijkheid bieden.

De heer Theo Francken (N-VA) meent dat er zeker een overeenkomst kan gevonden worden over al deze punten.

Art. 10 (art. 19 WBN)

Artikel 10 van het wetsvoorstel voorziet in een wijziging van de basisvoorwaarden om te kunnen worden genaturaliseerd.

De heren Bert Schoofs en Hagen Goyvaerts (VB) dienen amendement nr. 63 (DOC 53 0476/005) in, ter vervanging van de artikelen 18 tot 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, dat ertoe strekt de naturalisatieprocedure te verstrengen. Daartoe wordt de leeftijdsvereiste op 25 jaar gebracht en is het de

outré, l'amendement entend imposer au demandeur la réussite d'un examen de citoyenneté. Le demandeur devra par ailleurs pourvoir à ses besoins ainsi qu'à ceux de sa famille. Enfin, il ne pourra pas avoir été condamné pour une infraction sanctionnée par la loi belge d'une peine d'emprisonnement de trois mois ou plus.

M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) commente l'amendement n° 92 (DOC 53 0476/008). Il existe de nombreuses situations où la longueur du séjour en Belgique est génératrice d'attaches fortes qui rendent légitimes la demande et l'octroi de la naturalisation belge. C'est notamment le cas des étudiants ainsi que celui des personnes qui, en raison de leur statut de personnel diplomatique résident en Belgique et, le cas échéant, y ont des enfants scolarisés depuis longtemps.

Pour cette raison, il apparaît opportun de rendre possible l'octroi de la naturalisation à des personnes qui ne totalisent pas trois ans de séjour illimité, mais qui, par contre, résident en Belgique depuis 5 ans sous le couvert de séjours limités (séjour étudiant, par exemple) et disposent d'un titre de séjour illimité au moment de l'introduction de la demande.

Conscient du fait que ces délais peuvent paraître relativement courts, le membre souligne que le groupe de personnes visé par son amendement a bel et bien des liens étroits avec la Belgique.

M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 8 (DOC 53 0476/002).

Pour la justification de l'amendement, *Mme Özlem Özen* renvoie à l'amendement n° 1. Elle fait également observer que conformément aux conventions internationales, les personnes ayant obtenu la protection subsidiaire doivent pouvoir bénéficier des mêmes dispositions que celles prévues pour les personnes dont la qualité de réfugié ou d'apatride a été reconnue. De plus, un délai réduit de moitié est proportionnel au but poursuivi, à savoir une intégration de ces personnes dans notre pays.

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) déposent l'amendement n° 22 (DOC 53 0476/003) qui vise à adapter les conditions d'octroi de la naturalisation afin de garantir que le demandeur justifie d'une ancrage durable en Belgique. Un dossier de naturalisation ne pourra en outre pas être introduit en cas de condamnation pénale d'une certaine gravité. Il ne pourra être recouru à la naturalisation que dans les cas où aucun autre mode d'acquisition de la nationalité ne peut être envisagé. Enfin, les auteurs de l'amende-

bedoeling dat voortaan een legaal verblijf van tien jaar vereist is. Voorts beoogt het amendement een burgerschapsproef op te leggen. Bovendien zou de aanvrager moeten kunnen voorzien in de behoeften van zichzelf en van zijn gezinsleden. Ten slotte zou hij niet mogen zijn veroordeeld voor een misdrijf waarop door de Belgische wet gevangenisstraf van drie maanden of meer staat.

De heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) licht amendement nr. 92 toe (DOC 53 0476/008). In veel gevallen leidt een langdurig verblijf in ons land tot sterke bindingen met België, die het aanvragen en het verlenen van de naturalisatie tot Belg rechtvaardigen. Dat is onder meer het geval voor studenten, alsook voor mensen die op grond van hun diplomatieke status in België verblijven en wier kinderen in voorkomend geval hier sinds geruime tijd schoollopen.

Daarom lijkt het aangewezen te voorzien in de mogelijkheid dat de naturalisatie tot Belg wordt verleend aan personen die geen drie jaar met een verblijfstitel voor onbepaalde duur in België hebben verbleven, maar er wel sinds vijf jaar wonen met verblijfstitels voor beperkte duur (bijvoorbeeld als student), en die beschikken over een verblijfstitel voor onbepaalde duur op het ogenblik dat de aanvraag wordt ingediend.

Het lid is er zich van bewust dat deze termijnen vrij kort kunnen lijken maar onderstreept dat de groep van personen die zijn amendement viseert wel degelijk nauwe banden met België heeft.

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 8 (DOC 53 0476/002) in.

Voor de verantwoording van het amendement verwijst *mevrouw Özlem Özen (PS)* naar amendement nr. 1. Tevens merkt ze op dat, overeenkomstig de internationale verdragen, voor personen die de subsidiaire beschermingsstatus hebben verkregen dezelfde bepalingen moeten gelden als voor personen aan wie de hoedanigheid van vluchteling of staatloze werd verleend. Bovendien staat een met de helft ingekorte termijn in verhouding tot het nagestreefde doel, dat erin bestaat dat die mensen zich in ons land integreren.

De dames Marie-Christine Marghem en Jacqueline Galant (MR) dienen amendement nr. 22 (DOC 53 0476/003) in, strekt tot aanpassing van de voorwaarden om naturalisatie te verlenen, teneinde te garanderen dat de aanvrager het bewijs levert van zijn stabiele verankering in België. Voorts zou een enigermate ernstige strafrechtelijke veroordeling het onmogelijk maken een naturalisatiedossier in te dienen. Naturalisatie zou alleen mogelijk zijn in de gevallen waarin geen enkele andere vorm van nationaliteitsverkrijging te overwegen valt. Ten slotte stellen de

ment prévoient également la publication annuelle d'un rapport d'activités par la Chambre.

M. Theo Francken (N-VA) dépose les amendements n°s 43, 44 et 45 (DOC 53 0476/003) visant à modifier les conditions subordonnant la possibilité d'introduire une demande de naturalisation. En vertu de ces amendements, le demandeur devra exciper d'une durée de séjour légal ininterrompu de sept ans au moins, dont cinq sur la base d'un séjour illimité. Pour pouvoir introduire une demande de naturalisation, il devra par ailleurs avoir suivi au préalable un parcours d'intégration et ne pas être à charge d'un CPAS.

Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 74 (DOC 53 0476/005) qui réduit le délai de résidence requis pour l'étranger dont la qualité de réfugié ou d'apatride a été reconnue en Belgique en vertu des conventions internationales. L'amendement supprime également la référence aux critères d'intégration retenus par la proposition de loi au profit de la connaissance d'une des langues nationales et de la participation à la vie de sa communauté d'accueil. M. Brotcorne précise que ces éléments peuvent être prouvés par toute voie de droit. Afin de favoriser la transparence du processus décisionnel de la Chambre, l'amendement impose à la Chambre des représentants l'obligation de publier annuellement un rapport d'activités. Il renvoie enfin à son amendement n° 66, commenté ci-avant, qui peut constituer un texte consensuel présentant une définition acceptable de la notion de "séjour légal".

Le ministre fait observer que l'amendement est repris du texte du gouvernement préparé au cours de la législature précédente.

Mme Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld) constate qu'il existe une volonté largement partagée d'imposer une durée de séjour de cinq ans. En ce qui concerne les interruptions, elle renvoie aux suggestions formulées par les officiers d'état civil, qui estiment qu'il y a lieu d'arrêter des directives précises.

À l'attention de M. Francken, l'intervenante fait également observer que le CPAS remplit plusieurs missions. Il ne peut être question qu'une personne faisant appel au CPAS pour une médiation de dettes soit dès lors sanctionnée lors de la demande de nationalité.

M. Theo Francken (N-VA) répond que son amendement tend uniquement à repousser les demandeurs qui perçoivent un revenu d'intégration, bénéficient de

indiensters van het amendement in uitzicht dat de Kamer jaarlijks een activiteitenverslag publiceert.

De heer Theo Francken (N-VA) dient de amendementen nrs. 43, 44 en 45 (DOC 53 0476/003) in, die ertoe strekken de voorwaarden te wijzigen waaronder een naturalisatieaanvraag mag worden ingediend. Volgens die amendementen zou de aanvrager zich moeten kunnen laten voorstaan op een ononderbroken legaal verblijf van ten minste zeven jaar, waarvan vijf jaar krachtens een verblijf van onbepaalde duur. Om een naturalisatieaanvraag te mogen indienen, zou de aanvrager vooraf een integratie- of inburgeringstraject moeten hebben gevolgd en geen OCMW-steuntrekker mogen zijn.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 74 (DOC 53 0476/005) in, dat voorziet in een inkorting van de termijn jegens de vreemdeling die als vluchteling of staatloze in België is erkend op grond van de internationale verdragen. Voorts beoogt het amendement de in het wetsvoorstel opgenomen verwijzing naar de integratiecriteria weg te laten en die te vervangen door de bepaling dat de betrokkene het bewijs moet leveren dat hij kennis heeft van een van de landstalen, alsook dat hij deelneemt aan het gemeenschapsleven van de gemeenschap die hem opvangt. De heer Brotcorne licht toe dat die aspecten met alle rechtsmiddelen kunnen worden bewezen. Om de transparantie van het besluitvormingsproces van de Kamer te verhogen, strekt het amendement ertoe op te leggen dat de Kamer jaarlijks een activiteitenverslag moet publiceren. Hij verwijst ten slotte naar zijn amendement nr. 66 dat reeds hoger toegelicht werd en dat een consensusstekst kan zijn voor een aanvaardbare definitie van het begrip "wettig verblijf".

De minister merkt op dat het amendement overgenomen werd uit de regeringstekst die tijdens de vorige legislatuur werd voorbereid.

Mevrouw Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld) stelt vast dat er een grote eensgezindheid is om een verblijfsduur van vijf jaar op te leggen. Wat de onderbrekingen betreft verwijst ze naar de suggesties van de ambtenaren van de burgerlijke stand die stellen dat er duidelijke richtlijnen moeten opgesteld worden.

De spreekster merkt ook op aan de heer Francken dat het OCMW meerdere opdrachten vervult. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat een persoon die voor schuldbemiddeling een beroep doet op het OCMW, daarvoor bestraft zou worden bij het aanvragen van de nationaliteit.

De heer Theo Francken (N-VA) antwoordt dat zijn amendement alleen aanvragers beoogt te weren die een leefloon krijgen, maatschappelijke dienstverlening

l'aide sociale ou qui se sont rendus coupables de fraude sociale ou fiscale. Il ne concerne pas la médiation de dettes.

Pour ce qui est de l'amendement de M. Brotcorne, l'intervenant fait observer que même si l'intégration relève des compétences des communautés, il est inadmissible que la preuve de cette intégration puisse être apportée par toute voie de droit.

Mme Özlem Özen (PS) rappelle que l'organisation de l'intégration n'est pas une mission du gouvernement fédéral. Les divergences d'opinion entre le Nord et le Sud sont en tout état de cause trop importantes.

Le ministre de la Justice constate que cette discussion revient sans cesse sur l'intégration et sur la volonté d'intégration. Il estime que la preuve de ces éléments peut être harmonisée sur la base de la pratique et de la politique d'intégration des Communautés.

La présidente répète que la connaissance de la langue constitue tout de même l'un des éléments essentiels de l'intégration. Les parents qui ne connaissent pas la langue ont par exemple de grandes difficultés à suivre les progrès scolaires de leurs enfants.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) annonce qu'elle va s'atteler à la rédaction d'un amendement de consensus relatif à la politique d'intégration.

Article 10/1 (*nouveau*)

M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) présente un amendement n° 93 (DOC 53 0476/008) tendant à créer un Conseil des naturalisations, composé de chambres francophones et de chambres néerlandophones. Chaque chambre est composée d'un magistrat, d'un avocat et d'un membre d'une organisation non gouvernementale.

Le Conseil des naturalisations est chargé de rendre un avis motivé à la Chambre des représentants pour chaque demande de naturalisation introduite.

M. Theo Francken (N-VA) est opposé à cette proposition. La composition proposée suscite également des questions. Ainsi, il ne lui semble pas utile de faire siéger un avocat au sein de ce Conseil, étant donné que beaucoup d'avocats traitent des dossiers relatifs aux étrangers et qu'il y a donc un risque de partialité. Il en va de même des ONG oeuvrant dans le domaine des droits de l'homme. Il est inopportun que celles-ci soient à la fois juge et partie.

genieten of die zich schuldig hebben gemaakt aan sociale of fiscale fraude. Het heeft geen betrekking op schuldbemiddeling.

Met betrekking tot het amendement van de heer Brotcorne merkt de spreker op dat ook al zijn de gemeenschappen bevoegd voor integratie, het niet aanvaardbaar is dat die integratie met alle mogelijke rechtsmiddelen kan aangetoond worden.

Mevrouw Özlem Özen (PS) herhaalt dat het organiseren van de integratie geen opdracht van de federale regering is. De meningsverschillen tussen Noord en Zuid zijn in elk geval te groot.

De minister van Justitie stelt vast dat deze bespreking steeds terugkomt op de integratie en de integratiebereidheid. Hij meent dat het bewijs hiervan kan gestroomlijnd worden op grond van de praktijk en het inburgeringsbeleid van de Gemeenschappen.

De voorzitter herhaalt dat de kennis van de taal toch één van de belangrijkste elementen van integratie is. Ouders die de taal niet kennen hebben het bijzonder moeilijk om bijvoorbeeld de schoolvorderingen van hun kinderen te volgen.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) kondigt aan dat ze zal werken aan een consensusamendement over de het integratiebeleid.

Artikel 10/1 (*nieuw*)

De heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) dient amendement nr. 93 (DOC 53 0476/008) in. Het strekt ertoe een Raad voor de Naturalisaties op te richten, samengesteld uit Nederlandstalige en Franstalige kamers. Elke kamer bestaat uit een magistraat, een advocaat en een lid van een niet-gouvernementele organisatie.

De Raad voor de Naturalisaties heeft tot taak ten behoeve van de Kamer van volksvertegenwoordigers een met redenen omkleed advies uit te brengen over elke naturalisatieaanvraag.

De heer Theo Francken (N-VA) kant zich tegen dit voorstel. Ook de voorgestelde samenstelling doet vragen rijzen. Zo lijkt het hem niet nuttig om een advocaat in die Raad op te nemen omdat heel wat advocaten vreemdelingenzaken pleiten en er bijgevolg partijdigheid dreigt. Hetzelfde geldt voor de ngo's die opkomen voor de mensenrechten. Het is niet goed om hen tezelfdertijd rechter en partij te laten zijn.

La justification écrite précise que le but est de rendre la procédure plus transparente, moins arbitraire et plus uniforme. M. Francken doute que la division en deux chambres, l'une francophone et l'autre néerlandophone, permette de promouvoir la transparence et l'uniformité. L'intervenant établit un parallèle avec le Conseil du contentieux des étrangers, qui est également composé d'une chambre néerlandophone et d'une chambre francophone, mais dont la jurisprudence manque totalement d'uniformité. Il constate enfin que dans les débats consacrés à ce sujet, les députés Groen plaident, eux aussi, en faveur de l'intégration, qui avait déjà été rendue obligatoire en Flandre par la ministre Groen Mieke Vogels en 2003. Or, les amendements présentés dans le cadre du débat actuel laissent à penser que pour le groupe Ecolo-Groen, l'intégration s'imposerait uniquement au niveau de la procédure de naturalisation, qui ne concerne que 25 % de toutes les demandes. Le groupe a-t-il changé d'avis dans l'intervalle, ou y a-t-il des divergences d'opinion entre Ecolo et Groen?

En ce qui concerne la proposition de créer un Conseil des naturalisations, *Mme Nahima Lanjri (CD&V)* se déclare également favorable à la dépolitisation des naturalisations. Sa proposition de loi jointe prévoit de créer une Commission nationale (DOC 53 0494/001, p. 16). En vertu de l'article 9 de la Constitution, l'octroi de la naturalisation relève de la compétence des Chambres législatives et cet article n'a pas été déclaré sujet à révision.

La présidente fait remarquer qu'à l'occasion du débat en cours, plusieurs groupes politiques plaident en faveur d'une révision de l'article de la Constitution concerné. Elle espère qu'ils défendront ce point de vue au moment où la liste des articles de la Constitution ouverts à révision sera établie.

M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) réplique qu'il ne sera jamais d'accord avec M. Francken sur ce dossier. Il s'étonne aussi de la méfiance de M. Francken à l'égard des avocats et des organisations de défense des droits de l'homme. Enfin, il n'apprécie pas du tout que M. Francken essaie toujours de semer la discorde entre Ecolo et Groen.

Art 10/2 (nouveau)

L'amendement n° 94 de M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) prévoit que les demandes de naturalisation sont communiquées pour avis par la Chambre des représentants au Conseil des naturalisations créé en vertu de l'amendement n° 93.

In de schriftelijke verantwoording wordt gesteld dat het de bedoeling is om de procedure transparanter, minder willekeurig en eenvormiger te maken. De heer Francken gelooft niet dat de opdeling in een Nederlandstalige en een Franstalige kamer veel transparantie en eenvormigheid zal teweegbrengen. De spreker maakt de parallel met de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die ook met een Nederlandstalige en een Franstalige kamer werkt en waar men dient vast te stellen dat er absoluut geen eenvormige rechtspraak is. Ten slotte stelt de spreker nog vast dat parlementsleden van Groen in debatten over dit onderwerp, ook voor inburgering pleiten. De inburgering werd reeds in 2003 door Groenminister Mieke Vogels in Vlaanderen verplicht. Op basis van de in deze bespreking ingediende amendementen lijkt het echter of de Ecolo-Groen-fractie de inburgering alleen nodig vindt voor de naturalisatieprocedure, die slechts 25 % van alle aanvragen betreft. Is het standpunt van de fractie ondertussen gewijzigd of is er een verschil in zienswijze tussen Ecolo en Groen?

Met betrekking tot het voorstel om een Raad voor de Naturalisaties in te stellen, zegt *mevrouw Nahima Lanjri (CD&V)* ook voorstander te zijn van het depolitiseren van de naturalisaties. Haar wetsvoorstel dat aan deze bespreking werd toegevoegd, bevatte het voorstel om een Nationale Commissie op te richten (DOC 53 0494/001, blz. 16). Het toekennen van de naturalisatie is volgens artikel 9 van de Grondwet een bevoegdheid van de wetgevende Kamers en dit artikel werd niet voor herziening vatbaar verklaard.

De voorzitter merkt op dat meerdere fracties naar aanleiding van dit debat pleiten voor een herziening van het betreffende Grondwetsartikel. Zij rekent erop dat ze dit standpunt zullen verdedigen op het ogenblik dat de lijst van artikelen van de Grondwet die voor herziening vatbaar worden verklaard, opgesteld wordt.

De heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) repliceert dat hij het nooit eens zal worden met de heer Francken over dit dossier. Hij is ook ontsteld over het wantrouwen dat de heer Francken heeft tegenover advocaten en mensenrechtenorganisaties. Ten slotte apprecieert hij het allerminst dat de heer Francken steeds een wig probeert te drijven tussen Ecolo en Groen.

Art 10/2 (nieuw)

Amendement nr. 94 van de heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) strekt ertoe dat de naturalisatieaanvragen door de Kamer van volksvertegenwoordigers ter advies worden overgezonden aan de Raad voor de Naturalisaties die krachtens het amendement nr. 93 wordt opgericht.

Art. 11 (art. 21 CNB)

L'article 11 modifie l'article 21 du Code de la nationalité belge afin de l'adapter aux modifications proposées à l'article 19.

M. André Frédéric (PS) dépose l'amendement n° 9 (DOC 53 0476/002) visant à supprimer l'article 11 à l'examen dans la mesure où il ne sera désormais plus possible d'introduire une demande de naturalisation à l'étranger.

L'amendement n° 23 (DOC 53 0476/003) de *Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR)* vise notamment à allonger le délai dans lequel le ministre public doit rendre son avis. Le texte de l'amendement supprime en outre la possibilité de transformer une déclaration ayant reçu un avis négatif du parquet en une demande de naturalisation. Il est renvoyé pour le reste à la justification écrite de l'amendement.

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 46 (DOC 53 0476/003) qui tend à tirer les conséquences de la dissociation de la procédure visée à l'article 15 du Code de la nationalité belge de la procédure de naturalisation. C'est la raison pour laquelle le texte de l'amendement propose l'abrogation de l'article 21, § 4, du même Code.

Les amendements n°s 113 et 114 de *Mme Carina Van Cauter (Open Vld)* concernent une adaptation de la procédure si des problèmes se posent avec le nom ou le prénom (DOC 53 0476/008).

Modifications du chapitre IV du Code de la nationalité belge – Perte de la nationalité belge (articles 22 et 23)

Art. 12 (art. 22 CNB)

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 75 (DOC 53 0476/005) visant à abroger l'article 22, § 1er, 5° et 6°, et § 3. Il est renvoyé sur ce point à la justification écrite de l'amendement.

L'amendement n° 115 (DOC 53 0476/008) de *Mme Carina Van Cauter (Open Vld)* tient compte d'une suggestion des officiers de l'état civil.

L'intervenante renvoie à la justification écrite.

Art. 11 (art. 21 WBN)

Artikel 11 strekt tot wijziging van artikel 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, om het af te stemmen op de in artikel 19 voorgestelde aanpassingen.

De heer André Frédéric (PS) dient amendement nr. 9 (DOC 53 0476/002) in, tot weglating van het ter bespreking voorliggende artikel 11, aangezien het voortaan niet langer mogelijk zou zijn een naturalisatieaanvraag in het buitenland in te dienen.

De dames Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR) dienen amendement nr. 23 (DOC 53 0476/003) in, dat er met name op gericht is de termijn te verlengen waarbinnen het openbaar ministerie zijn advies moet uitbrengen. Voorts beoogt het amendement de mogelijkheid af te schaffen om een verklaring waarover het parket een negatief advies heeft uitgebracht, in een naturalisatieaanvraag om te vormen. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording van het amendement.

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 46 (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt de consequenties in acht te nemen van het feit dat de naturalisatieprocedure wordt losgekoppeld van de procedure waarin artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziet. Derhalve wordt in het amendement voorgesteld artikel 21, § 4, van hetzelfde Wetboek op te heffen.

De amendementen nrs. 113 en 114 van mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) betreffen een aanpassing van de procedure indien er zich problemen stellen met de naam of voornaam (DOC 53 0476/008).

Wijzigingen van hoofdstuk IV van het Wetboek van de Belgische nationaliteit – Verlies van de Belgische nationaliteit (art. 22 en 23)

Art. 12 (art. 22 WBN)

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 75 (DOC 53 0476/005) in, tot opheffing van artikel 22, § 1, 5° en 6°, en § 3. Terzake wordt verwezen naar de schriftelijke verantwoording van het amendement.

Amendement nr. 115 (DOC 53 0476/008) van mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) gaat in op een suggestie van de ambtenaren van de burgerlijke stand.

De spreekster verwijst naar de schriftelijke verantwoording.

Art. 13 (art. 23 CNB)

L'article 13 de la proposition de loi étend le champ d'application de l'article 23, § 1er, du Code de la nationalité belge relatif à la déchéance de la nationalité.

M. André Frédéric (PS) dépose l'amendement n° 10 (DOC 53 0476/002) selon lequel l'article 13 doit être supprimé.

Mme Özlem Özen (PS) précise en effet que le Code de la nationalité belge prévoit déjà la déchéance en cas de manquement grave aux devoirs de citoyens. La déchéance est également permise par la loi en cas de mariage simulé lorsque la nationalité a été obtenue sur la base de fausses déclarations ou de faux documents.

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) déposent l'amendement n° 24 (DOC 53 0476/003) visant également à supprimer la disposition à l'examen. Les auteurs de l'amendement jugent en effet que l'article 23, dans sa rédaction actuelle, suffit et qu'il est donc inopportun de prévoir des cas supplémentaires de déchéance de nationalité. Il convient plutôt d'empêcher toute demande de nationalité par des personnes ayant été condamnées pour des infractions et d'encourager le parquet à lancer la procédure de déchéance prévue à l'article 23 du Code de la nationalité belge.

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 76 (DOC 53 0476/005) qui étend le champ d'application de l'article 23, § 1er, du Code de la nationalité belge en permettant au ministère public de poursuivre la déchéance de la nationalité devant la Cour d'appel dans trois nouvelles situations.

La première situation concerne les personnes condamnées à l'étranger pour certaines infractions d'une gravité extrême et limitativement énumérées. La déchéance ne pourra toutefois être prononcée que lorsque la personne aura été condamnée à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans, sans sursis, et pour autant que les faits concernés aient été commis dans les dix ans de l'acquisition de la nationalité.

La seconde situation a trait aux personnes condamnées à l'étranger à une peine d'emprisonnement de cinq ans au moins pour une infraction dont la commission a été facilitée par la possession de la nationalité belge.

Art. 13 (art. 23 WBN)

Artikel 13 van het wetsvoorstel stelt een verruiming in uitzicht van de werkingssfeer van artikel 23, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, wat de vervallenverklaring van de nationaliteit betreft.

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 10 (DOC 53 476/002) in tot weglating van artikel 13.

Mevrouw Özlem Özen (PS) preciseert dat het Wetboek van de Belgische nationaliteit nu al in de vervallenverklaring van de nationaliteit voorziet in geval van ernstig verzuim van de burgerplichten. Voorts staat de wet toe dat bij een schijnhuwelijk de nationaliteit vervallen wordt verklaard indien die nationaliteit werd verworven aan de hand van valse verklaringen of valse documenten.

De dames Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR) dienen amendement nr. 24 (DOC 53 0476/003) in, dat er eveneens toe strekt de ter bespreking voorliggende bepaling weg te laten. Volgens de indiensters van het amendement volstaat artikel 23 in zijn huidige redactie immers, en is het dus niet wenselijk te voorzien in bijkomende gevallen waarin de nationaliteit vervallen wordt verklaard. In de plaats daarvan moet worden voorkomen dat wegens misdrijven veroordeelde mensen een nationaliteitsaanvraag indienen, en dient het parket te worden aangemoedigd de bij artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bepaalde procedure tot vervallenverklaring worden in te stellen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 76 (DOC 53 0476/005) in, ter verruiming van de werkingssfeer van artikel 23, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, door het openbaar ministerie toe te staan in drie nieuwe situaties de vervallenverklaring van de nationaliteit te vorderen voor het hof van beroep.

De eerste situatie betreft personen die in het buitenland werden veroordeeld, op basis van een limitatieve lijst van nauwkeurig omschreven, uitermate ernstige misdrijven. De vervallenverklaring zal evenwel alleen mogen worden uitgesproken wanneer de betrokkene werd veroordeeld tot gevangenisstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel, en op voorwaarde dat de feiten werden gepleegd binnen een termijn van tien jaar, te rekenen van de datum van verkrijging van de nationaliteit.

De tweede situatie betreft de personen die in het buitenland tot een gevangenisstraf van ten minste vijf jaar werden veroordeeld voor een misdrijf waarvan het plegen werd vergemakkelijkt door het bezit van

La déchéance ne pourra toutefois être prononcée que lorsque l'infraction concernée aura été commise dans les cinq ans à compter de la date d'obtention de la nationalité belge.

La troisième situation, enfin, est celle des personnes ayant acquis la nationalité sur la base d'un mariage de complaisance.

M. Brotcorne précise encore que l'*amendement n° 76* prévoit certains tempéraments notamment lorsque la condamnation à l'étranger n'est pas conforme aux règles du procès équitable, s'il apparaît que la personne condamnée a été soumise à des traitements inhumains et dégradants ou qu'elle a été condamnée du fait de sa race, de sa religion, de sa nationalité ou de ses opinions politiques. Le juge devra par ailleurs tenir compte de la conséquence d'une déchéance sur l'apatridie éventuelle de la personne.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) dépose l'*amendement n° 116* (DOC 53 0476/008) qui vise à remplacer le texte proposé à l'article 13 par une disposition plus précise conformément à l'avis communiqué à la commission par le ministère public et les officiers de l'état civil.

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'*amendement n° 47* (DOC 53 0476/003) visant à adapter quelque peu le texte de la proposition de loi afin de permettre la déchéance de la nationalité belge lorsque la fraude concerne l'acquisition d'un titre de séjour ayant conduit ultérieurement à l'obtention de la nationalité belge.

Art. 14

L'article 14 de la proposition de loi insère dans le Code de la nationalité belge un nouvel article 23bis qui doit permettre au juge répressif de prononcer immédiatement la déchéance de nationalité belge, en même temps que la peine.

Pour les mêmes raisons que celles ayant justifié le dépôt de l'*amendement n° 10*, M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'*amendement n° 11* (DOC 53 0476/002) visant à supprimer l'article 14.

de Belgische nationaliteit. De vervallenverklaring zal evenwel alleen mogen worden uitgesproken wanneer het misdrijf werd gepleegd binnen een termijn van vijf jaar, te rekenen van de datum van verkrijging van de Belgische nationaliteit.

De derde situatie ten slotte betreft de personen die via een schijnhuwelijk de nationaliteit hebben verkregen.

Voorts preciseert de heer Brotcorne dat *amendement nr. 76* in bepaalde beperkingen voorziet, met name wanneer de veroordeling in het buitenland niet overeenstemt met de vereiste van een eerlijk proces, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de veroordeelde persoon werd onderworpen aan onmenselijke en vernederende behandelingen, of dat hij werd veroordeeld wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit of politieke overtuiging. Bovendien zal de rechter er rekening moeten mee houden dat een vervallenverklaring tot gevolg kan hebben dat de betrokkene staatloos wordt.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient *amendement nr. 116* (DOC 53 0476/008) in dat ertoe strekt de voorgestelde tekst van artikel 13 te vervangen door een nauwkeuriger bepaling overeenkomstig het advies dat het openbaar ministerie en de ambtenaren van de burgerlijke stand ter kennis hebben gebracht van de commissie.

De heer Theo Francken (N-VA) dient *amendement nr. 47* (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt de tekst van het wetsvoorstel enigszins aan te passen, zodat de Belgische nationaliteit vervallen kan worden verklaard als de fraude betrekking heeft op de verkrijging van een verblijfsrecht dat later heeft geleid tot de verwerving van de Belgische nationaliteit.

Art. 14

Artikel 14 van het wetsvoorstel voegt in het Wetboek van de Belgische nationaliteit een nieuw artikel 23bis in, dat het de strafrechter mogelijk moet maken onmiddellijk, tegelijkertijd met de straf, de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit uit te spreken.

Om dezelfde redenen als die welke hebben geleid tot de indiening van *amendement nr. 10* dient de heer André Frédéric (PS) c.s. *amendement nr. 11* (DOC 53 0476/002) in, dat ertoe strekt artikel 14 weg te laten.

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) déposent l'amendement n° 25 (DOC 53/003) ayant la même justification que l'amendement n° 24.

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 77 (DOC 53 0476/005) visant à remplacer la disposition à l'examen. Si l'auteur estime qu'il doit être permis aux juridictions pénales de fond de prononcer la déchéance de nationalité dans certaines situations, il juge par contre préférable de limiter cette possibilité aux situations analogues à celles visées à l'article 23, § 1er, 2° et 3°, du Code de la nationalité belge, tel que remplacé par l'amendement n° 76.

MM. Bert Schoofs en Hagen Goyvaerts (VB) déposent l'amendement n° 64 (DOC 53 0476/005) selon lequel il doit être possible de prononcer la déchéance de nationalité en cas de condamnation à une peine d'emprisonnement de plus de trois mois ou de plus d'un an selon que cette peine est prononcée dans les cinq ans ou dans les dix ans suivant l'acquisition de la nationalité.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) dépose les amendements nos 117 et 118 (DOC 53 0476/008). L'article 23bis, § 1er, 1°, du Code de la nationalité belge, tel qu'inséré par l'article 14 de la proposition de loi, prévoit la possibilité de prononcer la déchéance en cas de condamnation à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans sans sursis, pour autant que les faits reprochés aient été commis dans les dix ans de l'acquisition de la nationalité belge. Toutefois, il ressort de l'avis du ministère public, que des condamnations de cet ordre sont rarement prononcées et qu'il est donc préférable de tenir compte des durées cumulées de peines d'emprisonnement auxquelles une personne a été condamnée. L'amendement n° 117 modifie donc le texte de l'article 23bis, § 1er, 1°, proposé, en ce sens. L'amendement n° 118 propose pour sa part de supprimer l'article 23bis, § 1er, 2° (déchéance en cas de condamnation à une infraction dont la commission a été facilitée par la possession de la nationalité belge), qui, selon le ministère public n'offre pas de plus-value.

Mme Van Cauter dépose également l'amendement n° 119 (DOC 53 0476/008) qui adapte la terminologie utilisée à l'article 23bis, § 1er, 2°, proposé.

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 48 (DOC 53 0476/003) visant à remplacer l'article 23bis, § 1er, 3°, par une disposition tenant compte de

De dames Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR) dienen amendement nr. 25 (DOC 53 0476/003) in, dat dezelfde verantwoording heeft als amendement nr. 24.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 77 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt de ter bespreking voorliggende bepaling te vervangen. De indiener vindt dat de strafrechtbanken in sommige situaties de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit moeten kunnen uitspreken, maar acht het daarentegen beter die mogelijkheid te beperken tot situaties die gelijklopen met die welke zijn bedoeld in artikel 23, § 1, 2° en 3°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, als vervangen bij amendement nr. 76.

De heren Bert Schoofs (VB) en Hagen Goyvaerts (VB) dienen amendement nr. 64 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt het mogelijk te maken de vervallenverklaring uit te spreken bij een veroordeling tot een effectieve gevangenisstraf van meer dan drie maanden of meer dan één jaar, naar gelang die straf wordt uitgesproken binnen de vijf jaar, respectievelijk binnen de tien jaar na de verkrijging van de nationaliteit.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient de amendementen nrs. 117 en 118 (DOC 53 0476/008) in. Artikel 23bis, § 1, 1° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, zoals het wordt ingevoegd bij artikel 14 van het wetsvoorstel, voorziet in de mogelijkheid de vervallenverklaring uit te spreken bij veroordeling tot een gevangenisstraf van minstens vijf jaar zonder uitstel, wanneer de ten laste gelegde feiten zijn gepleegd binnen de tien jaar vanaf de datum van de verkrijging van de nationaliteit. Uit het advies van het openbaar ministerie blijkt echter dat dergelijk zware straffen heel zelden worden uitgesproken en het dus beter is rekening te houden met de samengetelde duur van de gevangenisstraffen waartoe iemand is veroordeeld. Amendement nr. 117 wijzigt dus de tekst van het voorgestelde artikel 23bis, § 1, 1°, in die zin. In amendement nr. 118 wordt voorgesteld artikel 23bis, § 1, 2°, weg te laten (vervallenverklaring bij veroordeling wegens een misdrijf dat makkelijker te plegen was als gevolg van het bezit van de Belgische nationaliteit), omdat het volgens het openbaar ministerie geen meerwaarde biedt.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient ook amendement nr. 119 (DOC 53 0476/008) in, dat ertoe strekt de terminologie in het voorgestelde artikel 23bis, § 1, 2°, aan te passen.

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 48 (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt artikel 23bis, § 1, 3°, te vervangen door een bepaling, waar-

l'abrogation proposée par l'amendement n° 41 de l'article 16, § 2, du Code de la nationalité belge.

Art. 15

L'article 15 de la proposition de loi insère dans le Code de la nationalité belge un nouvel article 23ter selon lequel quiconque aura obtenu la nationalité belge par le biais d'un mariage de complaisance sera automatiquement déchu de la nationalité. Il appartiendra au juge civil qui annule le mariage de prononcer automatiquement la déchéance.

M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 12 (DOC 53 0476/002) qui tend à supprimer la disposition à l'examen. Il est renvoyé à cet égard à la justification de l'amendement n° 10 (voir article 13).

Mmes Marie-Christine Marghem et Jacqueline Galant (MR) déposent l'amendement n° 26 (DOC 53 0476/003) qui vise également à supprimer l'article 15 de la proposition de loi. La justification de cet amendement est identique à celle des amendements n°s 24 et 25.

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 78 (DOC 53 0476/005) qui propose la suppression de la disposition à l'examen compte tenu de l'amendement n° 76 selon lequel le cas particulier de la déchéance de nationalité en cas de mariage de complaisance est réglé à l'article 23 du Code de la nationalité belge.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) dépose l'amendement n° 120 (DOC 53 476/008) visant à remplacer, pour des raisons terminologiques, le mot "arrêt" par le mot "jugement".

Recouvrement de la Nationalité belge (art. 24)

Art. 16 (art. 24 CNB)

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 79 (DOC 53 0476/005) dont l'objet est de reformuler l'article 16 à l'examen afin que le texte corresponde mieux à l'intention des auteurs de la proposition de loi.

bij rekening wordt gehouden met de bij amendement nr. 41 voorgestelde opheffing van artikel 16, § 2, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Art. 15

Dit artikel voegt in het Wetboek van de Belgische nationaliteit een nieuw artikel 23ter in volgens hetwelk de persoon die de Belgische nationaliteit via een schijnhuwelijk heeft verworven, automatisch die nationaliteit verliest. Het zal de burgerlijke rechter die het huwelijk vernietigt, toekomen de vervallenverklaring automatisch uit te spreken.

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 12 (DOC 53 0476/002) in, dat ertoe strekt de ter bespreking voorliggende bepaling weg te laten. Er wordt in dat opzicht verwezen naar de verantwoording van amendement nr. 10 (zie artikel 13).

De dames Marie-Christine Marghem (MR) en Jacqueline Galant (MR) dienen amendement nr. 26 (DOC 53 0476/003) in, dat er eveneens toe strekt artikel 15 van het wetsvoorstel weg te laten. De verantwoording van dat amendement is dezelfde als die van de amendementen nrs. 24 en 25.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 78 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt de ter bespreking voorliggende bepaling weg te laten, waarbij rekening wordt gehouden met amendement nr. 76 dat ertoe strekt het bijzonder geval van de vervallenverklaring van de nationaliteit in geval van een schijnhuwelijk te regelen bij artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 120 (DOC 53 0476/008) in, dat er om terminologische redenen toe strekt het woord "arrest" te vervangen door het woord "vonnis".

Herkrijging van de Belgische nationaliteit (art. 24)

Art. 16 (art. 24 WBN)

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 79 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt het ter bespreking voorliggende artikel 16 anders te formuleren, zodat de tekst beter overeenstemt met de bedoeling van de indieners van het wetsvoorstel.

Art. 16/1 (*nouveau*)

M. Theo Francken (N-VA) dépose l'amendement n° 49 (DOC 53 0476/003) visant à modifier l'article 24 du Code de la nationalité belge pour imposer à celui qui a perdu la nationalité belge et qui souhaite la recouvrer le respect de conditions strictes correspondant aux nouvelles conditions reprises dans la proposition de loi.

Modification du chapitre Vbis du Code de la Nationalité belge – Compétences d'avis du parquet (art. 24bis)

Art. 17 (*nouveau*)

— *Insertion d'un article 24ter dans le Code de la nationalité belge*

MM. Bert Schoofs et Hagen Goyvaerts (VB) déposent l'amendement n° 65 (DOC 53 0476/005) dont l'objet est d'insérer, dans le Code de la nationalité belge, un nouveau chapitre consacré à la pluralité de citoyennetés. Les auteurs souhaitent de la sorte limiter le nombre de cas de pluralité de citoyenneté. L'étranger qui souhaite être naturalisé devra renoncer à sa citoyenneté étrangère. Les autorités belges ne tiendront donc compte que de la citoyenneté belge. Par ailleurs, le nouvel article 24ter dont l'insertion est proposée stipule qu'aucune protection diplomatique ne sera désormais accordée à un citoyen belge majeur se trouvant, de son plein gré, sur le territoire d'un État étranger dont il possède la nationalité à moins que cet État n'en fasse la demande.

Art. 16/1 (*nieuw*)

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 49 (DOC 53 0476/003) in, dat ertoe strekt artikel 24 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit te wijzigen, zodat wie de Belgische nationaliteit heeft verloren en die wenst terug te krijgen, moet voldoen aan strengere voorwaarden, die gelijk lopen met de nieuwe voorwaarden die zijn vervat in het wetsvoorstel.

Wijziging van hoofdstuk Vbis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit – adviesbevoegdheden van het parket (art. 24bis)

Art. 17 (*nieuw*)

— *Invoeging van een artikel 24ter in het Wetboek van de Belgische nationaliteit*

De heren Bert Schoofs (VB) en Hagen Goyvaerts (VB) dienen amendement nr. 65 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt in het Wetboek van de Belgische Nationaliteit een nieuw hoofdstuk in te voegen dat gewijd is aan meervoudig staatsburgerschap. De indieners wensen aldus het aantal gevallen van meervoudig staatsburgerschap te beperken. De vreemdeling die zich wenst te laten naturaliseren, zal van zijn vreemde staatsburgerschap afstand moeten doen. De Belgische autoriteiten zullen dus alleen rekening houden met het Belgische staatsburgerschap. Voorts schrijft het nieuwe voor invoeging voorgestelde artikel 24ter voor dat voortaan geen diplomatieke bescherming wordt verleend aan een meerderjarige Belgische staatsburger die zich uit vrije wil bevindt op het grondgebied van een vreemde Staat waarvan hij het staatsburgerschap bezit, tenzij deze vreemde Staat er om verzoekt.

Modification du chapitre VI du code de la Nationalité belge – registres et mentions (art. 25)

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) dépose l'amendement n° 121 (DOC 53 0476/008) visant à abroger les alinéas 2 et 3 de l'article 25 du Code de la nationalité belge.

Modification du chapitre VII du Code de la Nationalité belge – dispositions transitoires (art. 26-30)

— *Insertion d'un article 31 dans le Code de la nationalité belge*

M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 13 (DOC 53 0476/002) visant à insérer, dans le même Code, un article 31 permettant aux étrangers ayant perdu la nationalité belge sur la base de l'article 22, § 1er, 1° et 5°, du Code de la recouvrer durant une période de deux ans à dater de l'entrée en vigueur de la future loi et ce, conformément à l'article 24, tel qu'il était appliqué antérieurement.

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 80 (DOC 53 0476/005) ayant un objet identique à l'amendement n° 13 de M. Frédéric et consorts.

Modifications du Code judiciaire

Art. 18 (nouveau)

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 81 (DOC 53 0476/005) visant à modifier l'article 569, 22°, du Code judiciaire, pour tenir compte de l'abrogation de l'article 12bis, §§ 2 et suivants, du Code de la nationalité belge.

Art.19 (nouveau)

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 82 (DOC 53 0476/005) dont l'objet est d'adapter la rédaction de l'article 628, 9°, du Code judiciaire dans lequel il est également fait référence à l'article 12bis du Code de la nationalité belge.

Wijziging van hoofdstuk VI van het Wetboek van de Belgische nationaliteit – registers en vermeldingen (art. 25)

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 121 (DOC 53 0476/008) in, dat ertoe strekt artikel 25, tweede en derde lid, van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit op te heffen.

Wijziging van hoofdstuk VII van het Wetboek van de Belgische nationaliteit – overgangsbepalingen (art. 26-30)

— *Invoeging van een artikel 31 in het Wetboek van de Belgische nationaliteit*

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 13 (DOC 53 0476/002) in, dat ertoe strekt in hetzelfde Wetboek een artikel 31 in te voegen dat het de vreemdelingen die de Belgische nationaliteit op grond van artikel 22, § 1, 5°, hebben verloren, mogelijk maakt gedurende een periode van twee jaar na de inwerking-treding van de toekomstige wet de Belgische nationaliteit te herkrijgen, overeenkomstig artikel 24, zoals dat voordien van toepassing was.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 80 (DOC 53 0476/005) in, dat dezelfde strekking heeft als amendement nr. 13 van de heer Frédéric c.s.

Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 18 (nieuw)

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 81 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt artikel 569, 22°, van het Gerechtelijk Wetboek te wijzigen, teneinde rekening te houden met de opheffing van artikel 12bis, §§ 2 en volgende, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Art. 19 (nieuw)

De heer Theo Francken (N-VA) dient amendement nr. 82 (DOC 53 0476/005) in, dat ertoe strekt de formulering aan te passen van artikel 628, 9°, van het Gerechtelijk Wetboek, waarin ook wordt verwezen naar artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Entrée en vigueurArt. 20 (*nouveau*)

*M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 14 (DOC 53 0476/002) afin de fixer l'entrée en vigueur de la loi au premier jour du deuxième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.*

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 83 (DOC 53 0476/005) dont l'objet et la rédaction sont identiques à ceux de l'amendement n° 14. L'objectif est évidemment de permettre une publicité suffisante des modifications apportées au Code de la nationalité belge ainsi qu'une information correcte des personnes intéressées.

Art. 21 (*nouveau*)

M. André Frédéric (PS) et consorts déposent l'amendement n° 15 (DOC 53 0476/002) afin de régler le sort des demandes et déclarations introduites avant l'entrée en vigueur de la loi.

M. Christian Brotcorne (cdH) dépose l'amendement n° 84 (DOC 53 0476/005) qui contient une disposition transitoire identique à celle proposée par M. Frédéric et consorts dans l'amendement n° 15.

*
* *

Lors de la réunion du 1er mars 2011, le ministre de la Justice a communiqué deux notes émanant de la direction générale de la Législation et des Libertés et Droits fondamentaux concernant la problématique du nom et du prénom de la personne étrangère ainsi que les contradictions existant entre les registres de la population et les registres de l'état civil. Ces notes analysent de manière approfondie les remarques formulées, dans leurs avis, par la VLAVABBS et par le GAPEC.

Le ministre de la Justice précise que conformément aux règles de droit international privé, la détermination des noms et prénoms est régie par le droit de l'État dont la personne a la nationalité. Or, en raison de certaines lois ou coutumes en vigueur à l'étranger, des étrangers peuvent être dépourvus de prénoms. Le ministre cite à titre d'illustration la loi congolaise. Il paraît par conséquent difficile de régler cette question dans le Code

InwerkingtredingArt. 20 (*nieuw*)

*De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 14 (DOC 53 0476/002) in, dat ertoe strekt de wet in werking te doen treden op de eerste dag van de tweede maand na die waarin ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.*

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 83 (DOC 53 0476/005) in, dat dezelfde strekking en dezelfde formulering heeft als amendement nr. 14. De bedoeling is uiteraard het mogelijk te maken de wijzigingen aan het Wetboek van de Belgische nationaliteit voldoende bekendheid te geven en de betrokkenen hierover correct in te lichten.

Art. 21 (*nieuw*)

De heer André Frédéric (PS) c.s. dient amendement nr. 15 (DOC 53 0476/002) in, dat ertoe strekt te regelen wat er zal geschieden met de aanvragen en verklaringen die vóór de inwerkingtreding van de wet zijn ingediend.

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 84 (DOC 53 0476/005) in, dat een zelfde overgangsbepaling bevat als die voorgesteld door de heer Frédéric c.s. in amendement nr. 15.

*
* *

Tijdens de vergadering van 1 maart 2011 heeft de minister van Justitie twee nota's van het directoraat-generaal Wetgeving en Fundamentele Rechten en Vrijheden overhandigd in verband met het vraagstuk van de naam en de voornaam van de vreemdeling, alsook van de bestaande tegenstellingen tussen de bevolkingsregisters en de registers van de burgerlijke stand. Die nota's bevatten een grondige analyse van de opmerkingen in de adviezen van de VLAVABBS en de GAPEC.

De minister van Justitie preciseert dat, overeenkomstig het internationaal privaatrecht, de vaststelling van de namen en voornamen wordt geregeld door het recht van de Staat waarvan de betrokkene de nationaliteit heeft. Als gevolg van bepaalde in het buitenland gangbare wetten of gebruiken kan het echter gebeuren dat vreemdelingen geen voornaam hebben; de minister geeft het voorbeeld van de Congolese wetgeving. Het

de la nationalité belge. Les amendements proposés sur ce point sont donc contraires aux règles de droit international privé.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) juge que l'argument du droit international privé ne convainc pas. Il est en effet logique que la personne qui souhaite obtenir la nationalité belge se voie imposer le respect de certaines conditions, d'autant plus que lorsque cette personne aura obtenu la nationalité, elle ne sera plus soumise à sa loi d'origine. L'auteur de la note communiquée par le ministre juge que les amendements n°s 105 et 113 ne seraient pas adéquats car ils prévoient une simple suspension de la procédure jusqu'à ce que l'identité du demandeur soit corrigée ou jusqu'à ce qu'il se soit vu attribuer un nom et un prénom. L'intervenante insiste toutefois sur le fait que ces amendements impliquent une obligation pour l'intéressé d'entreprendre les démarches nécessaires à la démonstration de son identité réelle.

Le ministre de la Justice répète que l'étranger a un nom qui correspond à son origine: à moins de changer les règles de droit international privé — ce qui serait contraire aux obligations internationales de la Belgique — on ne peut lui imposer le respect des dispositions de la loi belge relative aux noms et prénoms. Par contre, une fois que l'étranger aura acquis la nationalité belge, il lui sera bien sûr loisible d'entreprendre la procédure administrative d'adjonction de nom ou de prénom, telle définie dans la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) se demande si, en vertu du droit belge, toute personne est obligée d'avoir un prénom.

Le ministre de la Justice répond qu'il n'existe aucune disposition dans la loi belge obligeant à avoir un prénom.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) estime par conséquent que si pareille obligation est inexistante, il est inutile de créer des problèmes où il n'y en a pas.

Mme Carina Van Cauter se réfère à l'avis du VLA-VABBS selon lequel "le régime juridique belge du nom précise qu'un Belge a un nom et des prénoms".

M. Bert Schoofs (VB) demande si l'on ne peut invoquer à cette égard l'existence d'une règle de droit coutumier.

lijkt dus moeilijk die aangelegenheid via het Wetboek van de Belgische nationaliteit te regelen. Zijn besluit luidt dan ook dat de amendementen die over die aangelegenheid werden ingediend, indruisen tegen het internationaal privaatrecht.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) is niet onder de indruk van dat argument. Het is immers logisch dat wie de Belgische nationaliteit wil verwerven, zich aan een aantal voorwaarden moet houden — temeer daar de betrokkene niet langer onder de wetgeving van zijn land van herkomst valt wanneer hij eenmaal de Belgische nationaliteit heeft verkregen. Volgens de auteur van de door de minister bezorgde nota zijn de amendementen nrs. 105 en 113 ongepast, omdat ze de procedure gewoon opschorten tot de identiteit van de aanvrager is gecorrigeerd of de betrokkene een naam en voornaam heeft gekregen. De spreekster wijst de minister er echter op dat die amendementen ook de verplichting inhouden dat de betrokkene de nodige stappen onderneemt om zijn échte identiteit aan te tonen.

De minister van Justitie herhaalt dat de vreemdeling een naam draagt die overeenstemt met zijn herkomst. Tenzij men de regels van het internationaal privaatrecht bijstuurt (wat een schending zou inhouden van de internationale verplichtingen van België), kan men die vreemdeling niet verplichten tot naleving van de bepalingen uit de Belgische wetgeving betreffende de namen en voornamen. Wanneer echter de vreemdeling eenmaal de Belgische nationaliteit heeft verkregen, kan hij uiteraard de administratieve procedure starten om een naam of voornaam aan te nemen, overeenkomstig de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) vraagt zich af of iedereen, overeenkomstig de Belgische wetgeving, verplicht is een voornaam te hebben.

Volgens *de minister van Justitie* bestaat er in het Belgische recht geen enkele bepaling die een dergelijke verplichting inhoudt.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) besluit daaruit dat, zo een dergelijke verplichting onbestaande is, het geen zin heeft problemen te scheppen waar er geen zijn.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) verwijst naar het advies van VLA-VABBS volgens hetwelk de Belgische rechtsorde in verband met de naamgeving preciseert dat een Belge een naam en voornamen heeft.

De heer Bert Schoofs (VB) vraagt of terzake een gewoonterechtelijke regel kan worden ingeroepen.

Le ministre répond par la négative: le droit coutumier varie lui aussi d'un ordre juridique à l'autre.

À l'instar de Mme Lanjri, *M. Rachid Madrane (PS)* est d'avis qu'il ne faut pas créer de problèmes où il n'y en a pas. Aujourd'hui, déjà, des personnes étrangères — notamment congolaises — acquièrent la nationalité belge alors même qu'elles n'ont pas de prénoms.

De minister antwoordt daarop ontkennend; ook het gewoonterecht verschilt naargelang de rechtsorde.

Net zoals mevrouw Lanjri meent *de heer Rachid Madrane (PS)* dat geen moeilijkheden moeten worden opgeworpen waar er geen zijn. Ook nu al verkrijgen vreemdelingen — met name uit Congo — de Belgische nationaliteit zelfs al hebben zij geen voornamen.

B. Les amendements récapitulatifs n°s 123 et 124

B.1. Présentation

— L'amendement récapitulatif n° 123 (DOC 53 0476/009)

M. Rachid Madrane (PS) dépose l'amendement n° 123 (DOC 53 0476/009) dont l'objet est de rationaliser les divers modes d'obtention de la nationalité belge. À cette fin, l'amendement limite à trois le nombre de procédures — procédures qu'il simplifie par ailleurs.

L'intervenant décrit ensuite brièvement les trois procédures concernées.

La première est la procédure "dite" courte qui exige une condition de résidence de cinq ans fondée sur un séjour légal ainsi que la connaissance d'une des langues nationales.

La deuxième procédure est dite "longue" car elle requiert une condition de résidence de dix ans. Dans ce cas, le demandeur ne doit pas démontrer sa maîtrise d'une des langues nationales mais bien son appartenance à sa communauté d'accueil.

Les règles entourant ces deux procédures tendent à responsabiliser le demandeur en lui imposant d'une part, le paiement d'une redevance, destinée à couvrir les frais de la procédure et d'autre part, en exigeant de lui qu'il réagisse en cas d'avis négatif émis à l'égard de sa demande.

Enfin, la troisième procédure est celle de la naturalisation qui sera octroyée dans des cas exceptionnels par la Chambre des représentants, à savoir les cas de *doloris causa* et de *d'honoris causa*.

M. Madrane renvoie pour le reste à la justification de cet amendement dont il souligne qu'il traduit la position du groupe socialiste francophone.

— L'amendement récapitulatif n° 124 (DOC 53 0476/010)

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) précise que l'amendement n° 124, qui est greffé sur la proposition de loi n° 476/1, est le résultat de nombreuses concertations au sein d'un groupe de travail informel. L'amendement vise à rendre la législation sur la nationalité neutre du point de vue de l'immigration. C'est la raison pour laquelle il détermine, dans l'article 7bis proposé, ce

B. De globale amendementen 123 en 124

B.1. Voorstelling

— Het globale amendement 123 (DOC 53 0476/009)

De heer Rachid Madrane (PS) c.s. dient amendement nr. 123 (DOC 53 0476/009) in, dat ertoe strekt de verschillende wijzen te rationaliseren waarop men de Belgische nationaliteit kan verkrijgen. Daartoe worden in het amendement de procedures — die ook worden vereenvoudigd — tot drie beperkt.

De spreker beschrijft vervolgens kort de drie betrokken procedures.

De eerste is de zogenaamde "korte" procedure, die als voorwaarde een verblijf van vijf jaar op grond van een wettelijk verblijf vereist, alsook de kennis van een van de landstalen.

De tweede procedure is de zogenaamde "lange" procedure, want als voorwaarde vereist zij een verblijf van tien jaar. In dat geval moet de aanvrager niet aantonen dat hij een van de landstalen beheerst, maar wel dat hij behoort tot de gemeenschap waarin hij werd opgenomen.

De regels in verband met die twee procedures strekken ertoe de aanvrager te responsabiliseren door hem enerzijds de betaling op te leggen van een vergoeding om de kosten van de procedure te dekken, en anderzijds door van hem te eisen dat hij reageert als met betrekking tot zijn aanvraag een negatief advies wordt uitgebracht.

De derde procedure ten slotte is die van de naturalisatie, die door de Kamer van volksvertegenwoordigers in uitzonderlijke gevallen wordt verleend, namelijk de *doloris causa*- en de *d'honoris causa*-gevallen.

De spreker verwijst voor het overige naar de verantwoording van dat amendement, waarvan hij benadrukt dat het de positie vertolkt van de Franstalige socialistische fractie.

— Het globale amendement 124 (DOC 53 0476/010)

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) verduidelijkt dat amendement nr. 124, dat geënt is op het wetsvoorstel nr. 476/1, na veelvuldig overleg binnen een informele werkgroep tot stand is gekomen. Het amendement strekt tot het migratieneutraal maken van de nationaliteitswetgeving. Het bepaalt daarom in het voorgestelde artikel 7bis wat verstaan dient te worden onder wettelijk

qu'il y a lieu d'entendre par séjour légal. Des causes d'exclusion (faits graves) sont ensuite prévues pour l'obtention de la nationalité belge. À la demande des parquets, l'amendement définit de manière très précise les infractions qui donnent lieu à une exclusion.

Actuellement, il existe 12 procédures qui permettent d'obtenir la nationalité belge. L'amendement n° 124 ramène ce nombre à 5 procédures claires et univoques:

— la déclaration de nationalité d'un étranger né en Belgique (présomption d'intégration à condition que l'étranger ait atteint l'âge de 18 ans et ait, depuis sa naissance, sa résidence principale en Belgique);

— la procédure courte de déclaration de nationalité après 5 années de séjour légal, assorti d'une intégration sociale et d'une participation économique (l'étranger doit avoir 18 ans, doit séjourner légalement en Belgique depuis 5 ans, connaître une des trois langues nationales et prouver son intégration sociale et économique);

— la procédure courte de déclaration de nationalité après 5 années de séjour légal, assorti d'une intégration sociale (procédure pour l'étranger qui est marié avec une personne de nationalité belge ou est le parent d'un enfant belge);

— la procédure longue de déclaration de nationalité après 10 années de séjour légal (avoir 18 ans, séjourner légalement depuis 10 ans et justifier de sa participation à la vie de sa communauté d'accueil);

— la naturalisation à titre exceptionnel, si l'on peut démontrer des mérites extraordinaires contribuant au rayonnement international de la Belgique.

Pour le commentaire de ces procédures, l'intervenante renvoie à la justification de l'amendement.

Afin d'éviter toute discussion, une grande attention est accordée, dans l'amendement, à la clarification des critères tels que l'intégration sociale, la participation économique, la participation à la vie de la communauté d'accueil, la connaissance de l'une des langues nationales, etc.

L'intervenante approfondit la question de la preuve de l'intégration sociale. Elle renvoie, pour cela, à la législation applicable dans les entités fédérées. Concernant la technique du renvoi, dans la législation fédérale, à des notions telles que le parcours d'intégration conçu par les entités fédérées, des questions ont été posées à l'occasion de la discussion de la proposition de loi n° 474/1. C'est pour cette raison que ces critères ont dès lors été définis de façon explicite et circonstanciée dans la justification de l'amendement.

verbleef. Er worden voorts uitsluitinggronden (gewichtige feiten) voor het bekomen van de Belgische nationaliteit bepaald. Op vraag van de parketten worden de misdrijven die uitsluiting geven in het amendement zeer specifiek gedefinieerd.

Vandaag zijn er 12 mogelijke procedures tot het bekomen van de Belgische nationaliteit. Amendement nr. 124 brengt het aantal procedures terug tot de volgende 5 eenduidige en overzichtelijke procedures:

— de nationaliteitsverklaring van een in België geboren vreemdeling (vermoeden van integratie op voorwaarde dat de vreemdeling de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en sinds zijn geboorte zijn hoofdverblijfplaats heeft in België);

— de korte nationaliteitsverklaring na 5 jaar wettelijk verblijf met maatschappelijke integratie en economische participatie (de vreemdeling moet 18 jaar oud zijn, 5 jaar wettelijk verblijf hebben, één van de drie landstalen kennen, en zijn maatschappelijke en economische integratie bewijzen);

— de korte nationaliteitsverklaring na 5 jaar wettelijk verblijf met maatschappelijke integratie (procedure voor de vreemdeling die gehuwd is met een Belg of die ouder is van een Belgisch kind);

— de lange nationaliteitsverklaring na 10 jaar wettelijk verblijf (18 jaar oud zijn, 10 jaar wettelijk verblijf hebben en zijn deelname aan het leven van zijn onthaalgemeenschap leveren);

— de naturalisatie in uitzonderlijke gevallen, indien men buitengewone verdiensten kan aantonen die bijdragen aan de internationale uitstraling van België.

Voor de duiding van deze procedures verwijst de spreker naar de toelichting bij het amendement.

Teneinde discussies te vermijden, wordt in het amendement veel aandacht besteed aan de verduidelijking van criteria zoals de maatschappelijke integratie, de economische participatie, de deelname aan het leven in de onthaalgemeenschap, de kennis van een van de landstalen,...

De spreker gaat dieper in op het bewijs van maatschappelijke integratie. Hiervoor wordt verwezen naar de wetgeving zoals van toepassing in de deelstaten. Over de techniek van het verwijzen in federale wetgeving naar bijvoorbeeld het integratietraject zoals ontworpen door de deelstaten, werd naar aanleiding van de bespreking van het wetsvoorstel nr. 474/1, vragen gesteld. Het is dan ook om die reden dat deze criteria uitdrukkelijk en omstandig worden omschreven in de toelichting van het amendement.

La procédure de naturalisation a été réécrite afin de revenir à l'objectif initial de cette procédure, c'est-à-dire à l'octroi d'une faveur.

Les délais à respecter sont réglementés de façon raisonnable mais stricte. La possibilité de recours subsiste, mais la procédure est uniformisée. En tout état de cause, il convient d'être attentif à l'identité et à l'orthographe de nom du demandeur de la nationalité belge. Tous les actes concernés doivent être mis en concordance les uns avec les autres.

La déchéance de la nationalité belge est prévue en cas d'infractions graves. Le juge se prononce sur le fond de celle-ci. En cas de mariage de complaisance, le juge pourra en outre immédiatement annuler l'avantage obtenu irrégulièrement. Enfin, l'auteure estime qu'il est souhaitable de soumettre cet amendement à l'avis du Conseil d'État.

M. Theo Francken (N-VA) se félicite de l'amendement n° 124, qui aboutira à l'abrogation de la loi de naturalisation accélérée. Il exprime le souhait que cet amendement constitue l'aboutissement de quatre ans de négociations sur cette problématique. Jusqu'il y a peu, les migrants qui venaient en Belgique provenaient surtout des pays où le français joue un rôle majeur. L'intervenant estime que c'est la raison pour laquelle les Flamands sont également beaucoup plus sensibles à l'argument selon lequel les migrants doivent connaître ou apprendre le néerlandais. Ce n'est que de cette façon que la participation à la vie de la communauté est possible. Étant donné que les migrants proviennent aujourd'hui surtout de l'Est de l'Europe, M. Francken est convaincu que les connaissances linguistiques et l'obligation de suivre une formation linguistique vont également devenir un point de rupture essentiel pour les partis francophones.

En Flandre, la politique d'intégration a été lancée en 2004 sous l'impulsion de la ministre de l'époque, Mieke Vogels. C'était une bonne chose. Dans les pays voisins, la nationalité n'est acquise qu'après que le demandeur a prouvé qu'il est un bon citoyen qui contribue activement à la société et est également intégré dans celle-ci. Ce principe, qui était également en vigueur en Belgique, a cependant été remis en cause par l'instauration de la loi de naturalisation accélérée. Conformément à cette dernière, la nationalité belge est accordée immédiatement, dans l'espoir qu'elle donnera lieu à une intégration plus rapide. L'amendement n° 124 met fin à cette pratique et revient au concept de bonne citoyenneté (intégration, bon comportement et bonnes moeurs, contribution active à la société).

De naturalisatieprocedure werd dusdanig herschreven teneinde terug te keren naar de oorspronkelijke doelstelling van deze procedure, met name het verlenen van een gunst.

De te handhaven termijnen zijn redelijk maar strikt gereguleerd. De beroepsmogelijkheid blijft bestaan maar de procedure wordt eenvormig. In ieder geval dient er aandacht besteed te worden aan de identiteit en de schrijfwijze van de naam van de aanvrager van de Belgische nationaliteit. Alle betreffende aktes moeten met elkaar in overeenstemming worden gebracht.

De Belgische nationaliteit vervalt bij ernstige misdrijven. De rechter spreekt zich hierover te gronde uit. Bij schijnhuwelijken zal voorts de rechter het onrechtmatig verkregen voordeel onmiddellijk kunnen nietig verklaren.

De indienster acht het ten slotte aangewezen dat over dit amendement het advies van de Raad van State wordt ingewonnen.

De heer Theo Francken (N-VA) uit zijn tevredenheid over amendement nr. 124 dat zal leiden tot de afschaffing van de snel-Belg-wet. Hij drukt de hoop uit dat dit amendement het sluitstuk wordt van 4 jaar onderhandelen over deze problematiek. Tot voor kort was migratie naar België vooral afkomstig uit landen waar het Frans een heel belangrijke rol speelt. De Vlamingen zijn volgens de spreker daarom ook veel gevoeliger voor het argument dat een migrant Nederlands moeten kennen of leren. Alleen op die manier is een participatie in de samenleving mogelijk. Aangezien de migratie momenteel voornamelijk uit het oosten van Europa komt, is de heer Francken ervan overtuigd dat de taalkennis en het verplichten van een taalopleiding ook bij de Franstalige partijen een essentieel breekpunt zal worden.

In Vlaanderen werd in 2004 onder impuls van de toenmalige minister Mieke Vogels een aanvang genomen met het inburgeringsbeleid. Dit was een goede zaak. In de ons omringende landen is het zo dat men pas de nationaliteit verwerft nadat de aanvrager bewezen heeft een goede staatsburger te zijn die actief bijdraagt aan de samenleving en hierin ook geïntegreerd is. Dit principe dat in België ook in voege was, werd evenwel op losse schroeven gezet met de invoering van de snel-Belg-wet. Overeenkomstig deze laatste wordt de Belgische nationaliteit onmiddellijk toegekend in de hoop dat dit zal leiden tot een snellere integratie. Amendement nr. 124 maakt hiermee komaf en keert terug naar het concept van goed burgerschap (integratie, goed gedrag en zeden, actieve bijdrage aan de samenleving).

L'intervenant souligne que l'amendement à l'examen va plus loin que le compromis gouvernemental de juillet 2008.

Le groupe N-VA a toujours mis l'accent sur les points suivants:

— La condition de l'intégration. Pour la première fois, un lien est établi entre la politique d'intégration flamande et la législation en matière de nationalité.

— La transformation de la loi de naturalisation accélérée en une loi de nationalisation méritée. Une personne qui contribue activement à la société pourra devenir belge.

— La naturalisation redevient une faveur et non un filet de sécurité. La naturalisation devient une procédure exceptionnelle, pour des personnes exceptionnelles, comme des sportifs, des scientifiques ou autres.

— La nationalité belge ne sera pas accordée en cas d'infraction grave et de mariage de complaisance.

— La nationalité ne peut plus être demandée qu'après au minimum cinq ans de séjour en Belgique.

Ces éléments ont tous été intégrés dans l'amendement n° 124.

L'intervenant fait observer qu'aucun accord n'a été atteint sur la double nationalité. Dans ce domaine, la N-VA souhaite également renforcer la procédure sur une série de points. M. Francken déplore à cet égard le manque de chiffres sur le nombre de personnes qui possèdent la double nationalité.

M. Francken remercie enfin les auteurs de l'amendement pour la collaboration constructive.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) souligne que, depuis l'adoption de la loi de naturalisation accélérée, près de 600 000 personnes ont acquis la nationalité belge. En adoptant cette loi, on a toutefois abandonné la piste de l'intégration. Parmi ces 600 000 personnes, il y en a dès lors beaucoup qui ne peuvent pas participer pleinement à la vie de la société, par exemple parce qu'elles ne maîtrisent pas suffisamment l'une des langues nationales.

Depuis lors, beaucoup de chemin a été parcouru, et ce travail a abouti, au-delà des clivages entre les partis et des clivages linguistiques, au dépôt de l'amendement n° 124 à l'examen. Désormais, la procédure d'acquisition de la nationalité belge sera neutre du point de vue de la migration. Certaines condamnations pénales graves excluent l'acquisition de la nationalité ou peuvent entraîner la perte de la nationalité acquise.

Les enfants dont l'un des parents possède la nationalité belge obtiennent automatiquement la nationalité belge. Si l'un des parents est né en Belgique, l'enfant mineur peut également acquérir la nationalité belge

De spreker stipt aan dat voorliggend amendement verder gaat dan het regeringscompromis van juli 2008.

De N-VA-fractie heeft steeds de nadruk gelegd op de volgende punten:

— Het vereiste van de inburgering. Voor het eerst komt er een koppeling tussen het Vlaams inburgeringsbeleid en de nationaliteitswetgeving.

— De omvorming van de snel-Belg-wet tot een werke-belg-wet. Iemand die actief bijdraagt tot de samenleving zal Belg kunnen worden.

— Naturalisatie moet opnieuw een gunst zijn en geen vangnet. Naturalisatie wordt een uitzonderlijke procedure, voor uitzonderlijke mensen zoals sportlui, wetenschappers en anderen.

— Bij zware misdrijven en schijnhuwelijken zal de Belgische nationaliteit niet verleend worden.

— De nationaliteit kan alleen maar worden aangevraagd na ten vroegste 5 jaar verblijf in België.

Deze elementen werden allemaal opgenomen in het amendement 124.

De spreker merkt op dat er geen akkoord werd bereikt over de dubbele nationaliteit. De N-VA is voorstander om ook hier de procedure op een aantal punten te verstrengen. De heer Francken betreurt in dit verband het gebrek aan cijfers over het aantal personen die over de dubbele nationaliteit beschikken.

De heer Francken bedankt tot slot de indieners van het amendement voor de constructieve samenwerking.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) stipt aan dat sinds de invoering van de snel-Belg-wet ongeveer 600 000 personen Belg zijn geworden. Met de snel-Belg-wet werd evenwel de piste van de integratie verlaten. Onder deze 600 000 personen bevinden zich dan ook nogal wat personen die niet volwaardig kunnen mee participeren in de maatschappij omdat ze bijvoorbeeld onvoldoende een landstaal beheersen.

Inmiddels werd een hele weg afgelegd die over de partij- en taalgrenzen heen geleid heeft tot de indiening van het nu voorliggende amendement nr. 124.

Voortaan wordt de procedure tot verwerving van de Belgische nationaliteit migratieneutraal. Bepaalde zware strafrechtelijke veroordelingen sluiten het verwerven van de nationaliteit uit of kunnen leiden tot het verlies van de verworven nationaliteit.

Kinderen geboren uit ouders waarvan een ervan de Belgische nationaliteit bezit, bekomen automatisch de Belgische nationaliteit. Als een van de ouders hier geboren is, kan het minderjarige kind op een eenvoudige

simplement. Les mineurs nés en Belgique de parents d'origine étrangère et qui ont grandi en Belgique ne doivent remplir aucune condition supplémentaire pour acquérir la nationalité belge.

Des conditions supplémentaires sont cependant imposées aux étrangers qui résident en Belgique depuis peu. Ceux-ci peuvent acquérir la nationalité après un séjour d'au moins cinq ans s'ils apportent la preuve de leur intégration économique et sociale. Elle renvoie par ailleurs, à ce propos, à l'exposé de Mme Van Cauter.

Il est donc révolu d'obtenir la nationalité belge par le biais d'une simple formalité consistant à aller retirer le formulaire requis à la maison communale. Les personnes qui s'opposent à toute forme d'intégration n'obtiendront jamais la nationalité belge. Pour beaucoup, la réglementation proposée constitue cependant une invitation et une incitation à participer pleinement à la vie de la communauté belge. La langue et le travail sont des éléments importants de celle-ci.

Ces douze dernières années, environ 170 000 personnes ont acquis la nationalité belge par la naturalisation. L'amendement à l'examen ramène à nouveau cette procédure à une vraie procédure de faveur pour ceux qui n'ont pas la possibilité de résider en Belgique durant cinq ans. Cette procédure est limitée aux cas très importants pour la Belgique et qui ne peuvent pas attendre un séjour de cinq ans.

Une nationalité devient plus qu'un bout de papier, c'est le signe qu'une personne souhaite appartenir à une communauté. L'intervenante remercie toutes les personnes qui, au-delà des clivages politiques, ont collaboré de manière constructive à la rédaction de l'amendement n° 124.

Mme Karin Temmerman (sp.a) insiste sur le fait que la possibilité de devenir Belge doit continuer d'exister pour le plus grand nombre de personnes possible. Les demandeurs doivent toutefois être encouragés à participer activement à la société belge. L'amendement n° 124 va entièrement dans ce sens.

Il est ensuite primordial que la loi contienne des critères clairs. Les nouveaux arrivants peuvent clairement vérifier les conditions auxquelles ils peuvent devenir Belges. Cela ne dépend donc plus de la bienveillance du Parlement.

Il est important que le présent amendement soit transmis pour avis au Conseil d'État pour qu'ensuite, après que des modifications y ont été apportées, il puisse emporter l'adhésion d'encore plus de partis.

M. Rachid Madrane (PS) ne peut souscrire au texte de l'amendement n° 124 (DOC 53 0476/010) dans sa rédaction actuelle, raison pour laquelle il soutient la

wijze eveneens de Belgische nationaliteit verwerven. Minderjarigen die in België geboren en getogen zijn uit ouders van vreemde herkomst moeten niet voldoen aan extra voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verwerven.

Bijkomende voorwaarden worden wel opgelegd aan vreemdelingen die hier kort verblijven. Mits bewijs van economische en maatschappelijke integratie kunnen zij de nationaliteit verwerven na een verblijf van tenminste 5 jaar. Zij verwijst hier voorts naar de uiteenzetting van mevrouw Van Cauter.

Het behoort dus tot het verleden om de Belgische nationaliteit te bekomen door de loutere formaliteit van het afhalen van het vereiste papier bij het gemeentehuis. Diegenen die zich verzetten tegen elke vorm van integratie zullen nooit Belg kunnen worden. Voor velen betekent de voorgestelde regeling evenwel een uitnodiging en aansporing om voluit deel te maken van de Belgische samenleving. Taal en werk maken een belangrijk onderdeel hiervan uit.

De laatste twaalf jaar zijn ongeveer 170 000 personen Belg geworden via de weg van de naturalisatie. Het amendement herleidt deze procedure opnieuw tot een echte gunstprocedure voor wie in de onmogelijkheid verkeert om 5 jaar in België te verblijven. Deze procedure wordt beperkt tot die gevallen die voor België heel belangrijk zijn en niet kunnen wachten op een verblijf van 5 jaar.

Nationaliteit wordt meer dan een vodge papier maar een teken dat iemand wil behoren tot een gemeenschap. De spreekster bedankt iedereen die, over de partijgrenzen heen, constructief heeft meegewerkt aan de redactie van het amendement 124.

Mevrouw Karin Temmerman (sp.a) benadrukt dat de mogelijkheid om Belg te worden voor zoveel mogelijk personen moet blijven bestaan. De aanvragers moeten evenwel gestimuleerd worden om actief deel te nemen aan de Belgische samenleving. Amendement nr. 124 komt hieraan volledig tegemoet.

Voorts is het uitermate belangrijk dat in de wet duidelijke criteria worden ingeschreven. Nieuwkomers kunnen duidelijk nagaan overeenkomstig welke voorwaarden zij Belg kunnen worden. Het hangt dus niet meer af van de gunst van het Parlement.

Het is belangrijk dat dit amendement voor advies wordt overgezonden naar de Raad van State opdat nadien, met eventuele wijzigingen eraan, nog meer partijen zich er zouden kunnen achter scharen.

De heer Rachid Madrane (PS) kan de tekst van amendement nr. 124 (DOC 53 0476/010) in zijn huidige redactie niet onderschrijven, wat de reden is waarom

demande de soumettre cet amendement au Conseil d'État pour avis.

Certes, comme il l'a déjà dit à plusieurs reprises, le Code de la nationalité belge doit être revu en profondeur. Les procédures qu'il contient sont en effet trop nombreuses et trop complexes aussi bien pour l'étranger qui souhaite obtenir la nationalité belge que pour les administrations appelées à appliquer quotidiennement ces procédures.

L'amendement n° 124 est le fruit de longues discussions et intègre, il est vrai, un certain nombre de remarques du groupe auquel l'intervenant appartient. Plusieurs points restent néanmoins problématiques tant sur la forme que sur le fond. A titre d'illustration, M. Madrane se réfère au parcours d'intégration auquel il ne pourrait souscrire si le principe de réciprocité n'est pas prévu dans le texte.

Par contre, l'intervenant salue l'ouverture du bénéfice de la naturalisation aux cas de *doloris causa* et plus seulement aux cas d'*honoris causa*. De la sorte, tant le sportif de haut niveau que la personne étrangère ayant fui son pays en raison de son combat pour les droits de l'homme pourront être naturalisés.

L'avis du Conseil d'État permettra d'obtenir un avis objectif extérieur sur la base duquel on pourra continuer à travailler de manière constructive à l'élaboration d'un texte consensuel.

Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) est elle-même devenue Belge à l'âge de dix-neuf ans. D'importants efforts en matière d'intégration avaient été fournis à l'époque par la ministre flamande Mieke Vogels.

Le groupe Ecolo-Groen est tout à fait favorable à l'adaptation des procédures d'obtention de la nationalité belge.

La connaissance d'une des langues nationales constitue dès lors un critère très important dans ce processus. L'intervenante trouve cependant curieux que le Parlement ne profite pas de l'occasion pour reconsidérer également son propre rôle dans le processus. Pourquoi ne pas objectiver ce rôle? Pourquoi ne pas lancer le débat sur la création d'une juridiction indépendante qui assumerait ce rôle?

Elle constate que l'amendement à l'examen n'est pas encore une proposition entièrement soutenue. Le groupe Ecolo-Groen est toutefois prêt à entamer le débat.

Mme Jacqueline Galant (MR) indique que le groupe MR n'est pas favorable au texte actuel de l'amendement n° 124 mais soutient la demande de soumettre cet amendement au Conseil d'État. Cet avis permettra la

hij het verzoek steunt om dat amendement voor advies aan de Raad van State voor te leggen.

Zoals hij al herhaaldelijk heeft gezegd, moet het Wetboek van de Belgische nationaliteit zeker grondig worden herzien. De erin vervatte procedures zijn immers te talrijk en te ingewikkeld, zowel voor de vreemdeling die de Belgische nationaliteit wenst te verkrijgen als voor de besturen die de procedures dagelijks moeten toepassen.

Amendement nr. 124 is het resultaat van lange besprekingen en omvat — toegegeven — een aantal opmerkingen van zijn fractie. Verscheidene punten blijven echter problematisch, zowel met betrekking tot de vorm als tot de inhoud. Ter illustratie verwijst hij naar het integratietraject dat hij niet kan onderschrijven als het principe van de wederkerigheid niet in de tekst wordt opgenomen.

De spreker is daarentegen verheugd dat het voordeel van de naturalisatie wordt opengesteld voor *doloris causa*-gevallen en niet alleen *honoris causa*-gevallen. Daardoor zal zowel de topatleet als de vreemdeling die zijn land is ontvlucht omdat hij voor de mensenrechten strijdt, kunnen worden genaturaliseerd.

Het advies van de Raad van State zal het mogelijk maken een objectief extern advies te krijgen op grond waarvan men constructief zal kunnen blijven werken aan de opstelling van een consensustekst.

Mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) is zelf op negentienjarige leeftijd Belg geworden. Belangrijke inspanningen op het vlak van inburgering werden destijds geleverd door Vlaams minister Mieke Vogels.

De Ecolo-Groen-fractie is absoluut voorstander van het aanpassen van de procedures om Belg te worden.

Kennis van een van de landstalen is dan ook een heel belangrijk criterium in dit proces. De spreekster vindt het evenwel merkwaardig dat het Parlement de kans niet grijpt om ook haar eigen rol in het proces te herbekijken. Waarom die rol niet objectiveren? Waarom niet het debat aangaan van de oprichting van een onafhankelijk rechtscollege dat die rol op zich opneemt?

Zij stelt vast dat het voorliggende amendement nog geen volledig gedragen voorstel is. De Ecolo-Groen-fractie is evenwel bereid om het debat aan te gaan.

Mevrouw Jacqueline Galant (MR) geeft aan dat de MR-fractie weliswaar niet gewonnen is voor de huidige tekst van amendement nr. 124, maar dat zij wel het verzoek steunt om dat amendement om advies aan

poursuite du travail parlementaire dans des conditions de sécurité juridique maximale.

Pour rappel, le groupe auquel l'intervenante appartient est partisan d'une simplification des procédures d'acquisition et d'obtention de la nationalité belge. Outre la naturalisation, une seule procédure devrait être privilégiée. Par ailleurs, le principe de réciprocité du parcours d'intégration est essentiel tout comme la reconnaissance de l'intégration par le travail.

M. Christian Brotcorne (cdH) reconnaît la nécessité de simplifier les procédures d'acquisition de la nationalité belge et de les rendre neutres par rapport à l'immigration. À cet égard, l'intervenant se dit convaincu que le texte sur lequel le gouvernement s'était accordé en avril 2010 était la réforme la plus équilibrée.

L'intervenant se dit satisfait que l'amendement n° 124 intègre la problématique du mariage qui était ignorée par le texte initial de la proposition de loi. La reconnaissance de l'intégration par le travail constitue également une avancée non négligeable. Enfin, la condition de connaissance d'une des trois langues nationales officielles est également une évidence dans la mesure où le texte concerne l'acquisition de la nationalité belge et non l'acquisition d'une sous-nationalité.

L'intervenant pense néanmoins que la définition de la notion d'intégration et la non-reconnaissance par une communauté d'un parcours d'intégration conçu dans une autre communauté restent un réel problème.

Enfin, M. Brotcorne estime également qu'il est paradoxal de renforcer les conditions d'accès à la nationalité d'un côté tout en assouplissant de manière extrême la procédure de naturalisation.

M. Laurent Louis (MLD) ne partage pas la frilosité des groupes politiques francophones à l'égard de l'amendement n° 124 qui, lui semble-t-il, va dans le bon sens. La manière dont la nationalité belge a été bradée au cours des dernières années est tout à fait inacceptable. Comme M. Francken, l'intervenant pense que l'obtention de la nationalité belge doit venir récompenser l'intégration d'un étranger, intégration qui doit être prouvée par la connaissance de la langue et l'exercice d'une activité professionnelle.

de Raad van State voor te leggen. Dat advies zal de voortzetting van het parlementaire werk in de meest rechtszekere omstandigheden mogelijk maken.

Pro memorie: de fractie waartoe de spreekster behoort, is voorstander van een vereenvoudiging van de procedures om de Belgische nationaliteit te verkrijgen en te verwerven. Naast de naturalisatie zou de voorkeur moeten gaan naar één enkele procedure. Bovendien is het beginsel van de wederkerigheid van het integratie- en inburgeringstraject essentieel, net zoals de erkenning van integratie door te werken.

De heer Christian Brotcorne (cdH) erkent de noodzaak de procedures ter verkrijging van de Belgische nationaliteit te vereenvoudigen en ze neutraal te maken ten aanzien van immigratie. In dat verband is de spreker ervan overtuigd dat de tekst waarover de regering het in april 2010 eens was geworden, de meest evenwichtige hervorming was.

De spreker is tevreden dat in amendement nr. 124 het huwelijksvraagstuk is opgenomen, waaraan werd voorbij gegaan in de oorspronkelijke tekst van het wetsvoorstel. De erkenning van integratie door werk is ook een niet te verwaarlozen stap voorwaarts. Ten slotte ligt het ook voor de hand dat de kennis van een van de drie officiële landstalen als voorwaarde geldt, aangezien de tekst betrekking heeft op de verkrijging van de Belgische nationaliteit en niet op de verkrijging van een subnationaliteit.

Niettemin denkt de spreker dat de definitie van het begrip "integratie" en de niet-erkenning door een gemeenschap van een in een andere gemeenschap uitgewerkt integratie- of inburgeringstraject een echt knelpunt blijven.

Ten slotte acht de heer Brotcorne het ook paradoxaal de toegangsvoorwaarden tot de nationaliteit te verstrengen en tegelijkertijd de naturalisatieprocedure buitensporig te versoepelen.

De heer Laurent Louis (MLD) is het niet eens met de terughoudendheid van de Franstalige fracties ten aanzien van amendement nr. 124, dat volgens hem in de goede richting gaat. De wijze waarop Belgische nationaliteit de jongste jaren te grabbel werd gegooid, is volstrekt onaanvaardbaar. Net zoals de heer Francken meent de spreker dat de nationaliteitsverwerving als compensatie moet gelden voor de integratie van een vreemdeling, een integratie die moet worden bewezen aan de hand van kennis van de taal en van de uitoefening van een beroepsactiviteit.

M. Bert Schoofs (VB) fait observer qu'une nouvelle notion politique est introduite, à savoir "l'accord implicite". Il y a deux amendements globaux sur la table, l'un du groupe PS et l'autre, signé par plusieurs partis flamands. Le membre déplore que ces derniers aient attendu le dernier moment pour présenter leur amendement.

La nationalité deviendrait dorénavant un droit, alors qu'à l'heure actuelle, il s'agit plutôt d'une faveur. La multiplicité des procédures, bien que quelque peu diminuée, est maintenue. On ne touche pas à la double nationalité.

La pièce maîtresse de la procédure, la naturalisation pour une petite catégorie de personnes, est maintenue.

Le membre estime que cette mascarade est destinée uniquement à gagner du temps.

M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) ne soutient pas le texte de l'amendement n° 124 à l'élaboration duquel le groupe auquel il appartient n'a d'ailleurs pas participé. L'octroi de la nationalité belge y est présenté comme la "cerise sur le gâteau" d'un parcours d'intégration. Pour sa part, l'intervenant est d'avis que la nationalité ne doit pas nécessairement être une finalité de l'intégration mais au contraire que son obtention peut y contribuer. A cet égard, M. Jadot ne souscrit pas à ce que l'obtention de la nationalité soit conditionnée par l'exercice d'un emploi pendant deux ans. Faut-il rappeler sur ce point que l'étranger ayant obtenu la nationalité belge trouvera plus facilement un travail que l'étranger n'ayant pas cette nationalité?

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice, loue les signataires de l'amendement pour leur initiative parlementaire. Il s'agit ici d'une problématique qui nécessite une action urgente. Il est disposé à y collaborer pleinement, afin d'arriver à un accord largement soutenu.

La commission décide par 14 voix et une abstention de demander au président de la Chambre de solliciter l'avis du Conseil d'État sur l'amendement n° 124.

De heer Bert Schoofs (VB) merkt op dat hier een nieuw politiek begrip wordt ingevoerd, met name "het impliciet akkoord". Er liggen twee globale amendementen op tafel, een van de PS-fractie en een ondertekend door een aantal Vlaamse partijen. Het lid betreurt dat deze laatste tot het laatste moment hebben gewacht om hun amendement in te dienen.

Nationaliteit zou vanaf nu een recht worden terwijl het nu eerder een gunst is. De veelheid aan procedures, hoewel wat teruggeschroefd, blijft behouden. Aan de dubbele nationaliteit wordt niet geraakt. Er wordt niet teruggekeerd naar het afstammingsbeginsel.

Het koninginnestuk van de procedure, de naturalisatie voor een kleine categorie van personen, blijft gehandhaafd.

Het lid meent dat deze schijnvertoning alleen maar tot doel heeft om tijd te winnen.

De heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) zegt zijn steun niet toe aan de tekst van amendement nr. 124; de fractie waartoe hij behoort, heeft trouwens niet aan de redactie ervan meegewerkt. De toekenning van de Belgische nationaliteit wordt erin gepresenteerd als "kers op de taart" na een integratie- of inburgeringstraject. Zelf vindt de spreker dat de nationaliteit niet noodzakelijkerwijs een doel van integratie moet zijn, maar dat de toekenning ervan er integendeel kan toe bijdragen. In dat verband is de heer Jadot het er niet mee eens dat voor de nationaliteitsverkrijging als voorwaarde geldt dat iemand twee jaar lang een baan heeft uitgeoefend. Moet eraan worden herinnerd dat een vreemdeling die de Belgische nationaliteit heeft verkregen gemakkelijker een baan zal vinden dan een vreemdeling die deze nationaliteit niet heeft?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie, prijst de ondertekenaars van het amendement met hun parlementair initiatief. Het betreft hier dan ook een problematiek die een dringende aanpak vereist. Hij is bereid om zijn volle medewerking hieraan te verlenen teneinde te komen tot een breed gedragen akkoord.

De commissie heeft met 14 stemmen en 1 onthouding beslist om de Kamervoorzitter te verzoeken het advies van de Raad van State in te winnen over amendement nr. 124.

*
* *

M. Bert Schoofs (VB) présente les *sous-amendements n°s 125 à 150* à l'amendement global n° 124. Pour le commentaire de ces amendements, il est renvoyé à leur justification écrite dans DOC 53 0476/012.

C. L'amendement global n° 151

C.1. *Discussion*

a. *Présentation*

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) commente les points essentiels de l'*amendement global n° 151* (DOC 53 0476/013) comme suit:

1. Résidence en Belgique

L'objectif est de rendre la nationalité neutre du point de vue de l'immigration. C'est pourquoi la nationalité belge ne sera désormais plus accordée qu'aux étrangers qui, durant la période qui précède, ont fixé leur résidence principale en Belgique sur la base d'un séjour légal.

Au moment de sa déclaration, l'étranger doit toujours être en possession d'un titre de séjour à durée illimitée.

Les "périodes assimilées" sont supprimées. Le séjour à l'étranger n'est plus assimilé au séjour en Belgique.

Les procédures d'acquisition de la nationalité doivent toujours être entamées en Belgique même, elles ne peuvent plus l'être à partir de l'étranger.

2. Procédures simplifiées

Le nombre de manières d'acquérir la nationalité belge est ramené de douze à quatre procédures simples, à savoir:

1° la déclaration de nationalité de l'étranger né en Belgique (pratiquement aucune modification n'est apportée à cette réglementation);

2° la procédure courte de déclaration de nationalité après cinq années de séjour légal, assortie d'une intégration sociale et d'une participation économique.

Deux exceptions sont prévues à cette procédure:

*
* *

Op het globale amendement 124 dient *de heer Bert Schoofs (VB)* de *amendementen 125 tot 150* in. Voor de toelichting van deze amendementen wordt verwezen naar de schriftelijke verantwoording ervan in DOC 53 0476/004.

C. Het globale amendement 151

C.1. *Bespreking*

a. *Voorstelling*

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) licht de kernpunten van het globaal *amendement 151* (DOC 53 0476/013) als volgt toe:

1. Verblijf in België

Het is de bedoeling om de toekenning van de nationaliteit migratieneutraal te maken, vandaar dat de Belgische nationaliteit voortaan enkel wordt gegeven aan de vreemdeling die tijdens de voorafgaande periode zijn hoofdverblijfplaats heeft in België op grond van wettelijk verblijf.

De vreemdeling moet op het moment van zijn verklaring altijd beschikken over een verblijfstitel van onbeperkte duur.

De "gelijkgestelde periodes" worden afgeschaft. Verblijf in het buitenland wordt niet meer gelijkgesteld met verblijf in België.

De nationaliteitsprocedures moeten altijd worden opgestart in België zelf, en niet langer vanuit het buitenland.

2. Vereenvoudigde procedures

Het aantal manieren om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, wordt teruggebracht van twaalf tot vier eenvoudige procedures, met name:

1° de nationaliteitsverklaring van de in België geboren vreemdeling (aan deze regeling wordt bijna niets gewijzigd);

2° de korte procedure van nationaliteitsverklaring na 5 jaar wettelijk verblijf met maatschappelijke integratie en economische participatie.

Hierop bestaan de twee volgende uitzonderingen:

— la procédure courte de déclaration de nationalité après cinq années de séjour légal, assortie d'une intégration sociale pour l'étranger dont le conjoint est belge et qui a cohabité au moins trois ans en Belgique ou qui a un enfant belge;

— la procédure courte de déclaration de nationalité après cinq années de séjour légal pour l'étranger qui, en raison d'un handicap ou d'une invalidité, ne peut occuper un emploi ou exercer une activité économique ou a atteint l'âge de la pension.

3° La procédure longue de déclaration de nationalité après dix années de séjour légal, assortie de la condition de participer à la vie de la communauté d'accueil.

4° La naturalisation qui est ramenée à sa finalité première et limitée à des cas exceptionnels, à savoir aux personnes témoignent de mérites exceptionnels dans les domaines scientifique (un doctorat), sportif (avoir satisfait aux critères de sélection ou aux épreuves éliminatoires d'un championnat d'Europe, d'un championnat du monde ou du COIB), culturel (avoir atteint la sélection finale d'une compétition culturelle internationale) ou social (être récompensé sur la scène internationale en raison de son investissement social et sociétal) et, de ce fait, pouvoir apporter une contribution particulière au rayonnement international de notre pays, ainsi qu'aux apatrides.

3. Exigence d'intégration

Les étrangers qui résident légalement en Belgique depuis cinq ans doivent apporter la preuve de leur intégration sociale et économique.

L'intégration sociale est prouvée:

— ou bien par un diplôme ou un certificat délivré par un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subventionné par une Communauté ou par l'École royale militaire et qui est au moins du niveau de l'enseignement secondaire supérieur;

— ou bien en ayant suivi une formation professionnelle d'au moins 400 heures reconnue par une autorité compétente;

— ou bien en ayant suivi un cours d'intégration prévu par l'autorité compétente de sa résidence principale au moment où il débute son cours d'intégration;

— ou bien en ayant travaillé de manière ininterrompue depuis cinq ans comme travailleur salarié et/ou statutaire et/ou comme travailleur indépendant à titre principal.

— de korte procedure van nationaliteitsverklaring na 5 jaar wettelijk verblijf met maatschappelijke integratie voor wie gehuwd is met een Belg en ten minste drie jaar in België heeft samengeleefd of ouder van een Belgisch kind is;

— de korte procedure van nationaliteitsverklaring na 5 jaar wettelijk verblijf voor wie omwille van een handicap of invaliditeit geen betrekking of economische activiteit kan uitoefenen of die de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

3° De lange procedure van nationaliteitsverklaring na 10 jaar wettelijk verblijf met deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap.

4° De naturalisatie die wordt teruggebracht tot haar oorspronkelijke doelstelling en beperkt tot uitzonderlijke gevallen, met name die voor personen met buitengewone verdiensten op wetenschappelijk (een doctoraatstitel), sportief (halen van selectiecriteria van of de voorrondes van een EK, WK of BOIC), cultureel (eindselectie van een internationale cultuurwedstrijd) of sociaal vlak (internationaal geprezen worden voor zijn/haar sociale en maatschappelijke inzet) voor de internationale uitstraling van België, alsook voor staatlozen.

3. Integratievereiste

Vreemdelingen die vijf jaar wettelijk in België verblijven, moeten hun maatschappelijke én economische integratie bewijzen.

Onder maatschappelijke integratie wordt verstaan:

— hetzij een diploma of getuigschrift hebben behaald van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;

— hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid hebben gevolgd;

— hetzij een inburgeringscursus gevolgd hebben zoals voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat;

— hetzij gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/of als statutaire en/of als zelfstandige in hoofdberoep hebben gewerkt.

La participation économique est prouvée par:

— soit en ayant travaillé pendant au moins 468 journées de travail au cours des cinq dernières années en tant que travailleur salarié et/ou en tant qu'agent statutaire nommé dans la fonction publique;

— soit en ayant payé, en Belgique, dans le cadre d'une activité professionnelle indépendante exercée à titre principal, les cotisations sociales trimestrielles dues par les travailleurs indépendants pendant au moins six trimestres au cours des cinq dernières années.

La durée de la formation visée au 2°, d), premier et/ou deuxième tirets, est déduite de la durée de l'activité professionnelle requise de 468 jours minimum dans les cinq ans qui ont précédé la demande.

4. Connaissance d'une des langues nationales (niveau A2)

La preuve de la connaissance de l'une des trois langues nationales devra toujours être apportée, que ce soit pour satisfaire aux exigences du droit ou pour bénéficier d'une faveur.

En outre, l'intégration sociale implique la nécessité d'apporter la preuve de la connaissance de la langue de la résidence principale.

5. Pas de nationalité belge en cas d'infraction grave et de mariage de complaisance

L'octroi de la nationalité devient impossible lorsqu'une personne a commis des "faits graves". Il appartient au parquet d'apprécier ce que l'on entend par "fait grave", à savoir:

a) le fait de se trouver dans l'une des situations visées à l'article 23 ou à l'article 23/1;

b) le fait d'adhérer à un mouvement ou à une organisation considérés comme dangereux par la Sûreté de l'État;

c) l'impossibilité de contrôler l'identité ou la résidence principale ou de garantir l'identité;

d) le fait que le juge ait infligé au demandeur une sanction définitive coulée en force de chose jugée en raison d'une quelconque forme de fraude fiscale ou sociale.

Onder economische participatie wordt verstaan:

— hetzij als werknemer en/of als statutair benoemde in een overheidsdienst gedurende de voorbije vijf jaar minimaal 468 arbeidsdagen hebben gewerkt;

— hetzij in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep de voorbije vijf jaar gedurende minstens zes kwartalen de sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België hebben betaald.

De duur van de opleiding bedoeld in 2°, d), eerste en/of tweede streepje wordt in mindering gebracht van de vereiste termijn minstens 468 dagen gewerkt te hebben gevolgd tijdens de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag.

4. Kennis van één van de landstalen (niveau A2)

Bewijs van kennis van één van de drie landstalen zal steeds moeten worden geleverd. Hetzij om aan het recht te voldoen, hetzij om de gunst te krijgen.

Bovendien impliceert de maatschappelijke integratie het bewijs van de kennis van de taal van de hoofdverblijfplaats.

5. Geen Belgische nationaliteit bij ernstige misdrijven en schijnhuwelijken

De toekenning van de nationaliteit wordt uitgesloten wanneer iemand "gewichtige feiten" heeft gepleegd. Het is aan het parket om te beoordelen wat onder "gewichtige feit" wordt verstaan, met name:

a) het feit zich te bevinden in een van de gevallen bepaald in artikel 23 of 23/1 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit;

b) het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Veiligheid van de Staat als gevaarlijk wordt beschouwd;

c) het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;

d) het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve sanctie is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan.

La liste des faits personnels graves peut être complétée par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

En outre, le juge peut désormais aussi, à la demande du ministère public, prononcer la déchéance de la nationalité acquise. À cet égard, le juge doit considérer la nature de l'infraction. Il y a ainsi des catégories d'infractions dont la gravité est tellement indéniable que toute condamnation peut entraîner la perte de la nationalité belge, par exemple le terrorisme et le mariage de complaisance.

6. Une seule procédure, avec accès à la justice

Il est instauré une seule procédure uniforme pour les déclarations de nationalité (elle ne s'applique donc pas à la naturalisation). Le parquet, l'Office des étrangers et la Sûreté de l'État doivent rendre un avis dans les quatre mois. Ces quatre mois commencent à courir au moment où le dossier est complet.

Le parquet examine s'il existe des faits graves (voir *supra*) et si les conditions de base sont remplies (comme, notamment, les conditions de séjour et d'intégration).

Après ce délai d'avis, quatre situations peuvent se présenter:

1. le parquet décide de ne pas émettre d'avis négatif: la nationalité est octroyée;
2. le parquet ne décide rien durant ce délai: la nationalité est octroyée;
3. le parquet ne décide rien parce que le dossier n'a pas été transmis: la nationalité n'est pas octroyée (il n'a dès lors pas été possible d'examiner s'il existe des objections);
4. le parquet décide d'émettre un avis négatif: la nationalité n'est pas octroyée.

Si l'étranger estime que la nationalité belge lui a été refusée à tort, il peut introduire un recours auprès du tribunal de première instance. Cela signifie donc concrètement qu'un recours est possible dans les deux dernières situations.

7. Droit d'enregistrement

Un droit d'enregistrement est réintroduit pour les procédures d'acquisition de la nationalité belge. Lors de la suppression du droit d'enregistrement, on a constaté une augmentation considérable du nombre de demandes, malgré le fait que beaucoup de demandes avaient peu ou pas de chances d'aboutir. Cette situation

De lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon kan aangevuld worden bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad.

Bovendien kan de rechter voortaan ook op vordering van het openbaar ministerie de verkregen nationaliteit vervallen verklaren. Daarbij moet de rechter de aard van het misdrijf in acht nemen. Zo zijn er categorieën van misdrijven waarvan de ernst zo overduidelijk is dat elke veroordeling aanleiding kan geven tot het verlies van de Belgische nationaliteit, bijvoorbeeld terrorisme en schijnhuwelijk.

6. Één procedure, met toegang tot de rechter

Er komt één uniforme procedure voor nationaliteitsverklaringen (dus niet van toepassing op naturalisatie). Het parket, de Dienst Vreemdelingenzaken en de Veiligheid van de Staat moeten advies uitbrengen binnen vier maanden. Deze vier maanden beginnen te lopen vanaf het ogenblik dat het dossier volledig is.

Het parket onderzoekt of er gewichtige feiten zijn (zie *supra*), evenals of de grondvoorwaarden vervuld zijn (zoals o.a. de verblijfsvoorwaarden en integratievoorwaarden).

Na deze adviestermijn, kunnen zich vier situaties voordoen:

1. het parket beslist geen negatief advies uit te brengen: de nationaliteit wordt toegekend;
2. het parket beslist niets binnen de termijn: de nationaliteit wordt toegekend.
3. het parket beslist niets omdat het dossier niet werd overgezonden: de nationaliteit wordt niet toegekend (er kon dus niet onderzocht worden of er bezwaren waren).
4. het parket beslist een negatief advies uit te brengen: de nationaliteit wordt niet toegekend.

Indien de vreemdeling van oordeel is dat de Belgische nationaliteit hem onterecht werd geweigerd, dan kan hij beroep aantekenen bij de rechtbank van eerste aanleg. Dit betekent dus concreet dat er een beroep mogelijk is in de laatste twee situaties.

7. Registratierecht

Er wordt opnieuw een registratierecht ingevoerd voor de procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit. Bij het afschaffen van het registratierecht werd vastgesteld dat het aantal aanvragen enorm steeg, ondanks het feit dat vele aanvragen weinig tot geen kans op slagen hadden. Dit veroorzaakte een administratieve

a engendré une surcharge administrative, tant pour les communes que pour les parquets consultés qui étaient souvent déjà surchargés.

Un droit d'enregistrement doit être suffisamment élevé pour avoir un effet dissuasif sur les personnes qui introduisent des dossiers sans chance réelle d'aboutir. Entre-temps, les droits de timbre ont été supprimés. On estime qu'un droit d'enregistrement de 150 euros aura encore un effet dissuasif suffisant. Les étrangers qui possèdent un dossier bien étayé pourront ainsi bénéficier d'un traitement plus rapide, étant donné que le rythme de travail ne sera plus ralenti par des dossiers sans chance réelle d'aboutir.

b. Discussion générale

M. Theo Francken (N-VA) fait observer que l'adoption de l'amendement global n° 151 mettra fin à la plus mauvaise législation en matière de migration de ces 20 dernières années. La loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation a permis à quelque 600 000 personnes de devenir Belges de manière très aisée. L'idée était que ceux qui deviendraient Belges de manière rapide s'intégreraient plus rapidement dans la société. Après près de 13 ans, force est de constater que l'objectif visé n'a pas été atteint.

La Belgique connaît la plus grande fracture en termes de taux d'emploi entre allochtones, d'une part, et autochtones, d'autre part. Il y a un problème important en matière de participation, d'intégration et de participation économique. La loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation n'a certainement pas amélioré cette situation.

Aujourd'hui, on en revient au principe de la "cerise sur le gâteau": ce n'est que lorsque l'étranger a prouvé une série de choses qu'il peut devenir Belge. C'est, selon l'intervenant, un principe sain.

Il retrouve dans l'amendement n° 151 les grandes lignes de l'amendement n° 124 (DOC 53 0476/010) qu'il a cosigné.

Les quatre éléments suivants de l'amendement n° 151 emportent son adhésion:

— La procédure de naturalisation est ramenée à l'objectif initial du législateur: ceux qui peuvent faire valoir des mérites exceptionnels à l'égard de la Belgique, peuvent devenir Belges.

— Il n'est plus possible d'acquérir la nationalité belge depuis l'étranger. L'intervenant fait observer qu'il ressort des questions posées à la ministre de la Justice que de nombreuses personnes sont devenues belges sans avoir jamais mis les pieds sur notre territoire.

overlast, zowel bij de gemeente, als bij de adviserende parketten die op zich vaak al overbelast zijn.

Een registratierecht moet voldoende hoog zijn om een ontradend effect te hebben op personen die dossiers indienen zonder reële slaagkans. De zegelrechten werden inmiddels afgeschaft. Geoordeeld wordt dat een registratierecht van 150 euro nog steeds een ontradend effect zal hebben. Hierdoor zullen de vreemdelingen met een goed onderbouwd dossier sneller bediend kunnen worden, aangezien de *workflow* niet meer vertraagd wordt door dossiers zonder reële slaagkans.

b. Algemene bespreking

De heer Theo Francken (N-VA) merkt op dat met de stemming van het globaal amendement 151 komaf zal worden gemaakt met de slechtste migratiewet van de afgelopen 20 jaar. De snel-Belg-wet heeft ertoe geleid dat ongeveer 600 000 personen op een heel vlotte manier Belg zijn kunnen worden. Het idee was dat diegenen die op een snelle manier Belg worden, zich sneller in de samenleving zullen integreren. Na bijna 13 jaar kan vastgesteld worden dat het beoogde doel niet is bereikt.

België kent de grootste kloof van werkzaamheidsgraad tussen allochtonen enerzijds en autochtonen anderzijds. Er is een groot probleem op vlak van participatie, integratie en economische deelname. De snel-Belg-wet heeft deze situatie zeker niet bevorderd.

Vandaag wordt teruggekeerd naar het principe van "kers op de taart": slechts nadat de vreemdeling een aantal zaken bewezen heeft, kan hij Belg worden. Dit is volgens de spreker een gezond principe.

De spreker vindt in het amendement 151 de grote lijnen terug van het door hem meeondertekende amendement 124 (DOC 53 0476/010).

De volgende 4 elementen van het amendement 151 dragen zijn goedkeuring weg:

— De naturalisatieprocedure wordt teruggebracht naar de oorspronkelijke bedoeling van de grondwetgever: diegenen die uitzonderlijke verdiensten kunnen bewijzen aan België, kunnen Belg worden.

— Het is niet meer mogelijk om vanuit het buitenland Belg te worden. De spreker merkt op dat uit mondelinge vragen hierover aan de minister van Justitie blijkt dat velen Belg zijn geworden zonder ooit een voet te hebben gezet op Belgisch grondgebied.

— Si la lisibilité du Code de la nationalité belge laisse encore à désirer, il convient néanmoins de signaler la diminution du nombre de procédures, qui passe de 12 à 4.

— Le nombre de motifs susceptibles de fonder la déchéance de nationalité est étendu, ce qui rejoint le souhait exprimé par le procureur général près la cour d'appel d'Anvers, M. Liégeois, dans sa mercuriale de rentrée judiciaire. L'intervenant souligne qu'au cours des douze dernières années, seules 7 personnes ont été privées de la nationalité belge, sur un total de 600 000 personnes.

M. Francken signale qu'il est à son sens impossible de priver M. Belcacem de sa nationalité. L'intervenant attire à cet égard l'attention des membres sur sa proposition de loi modifiant le Code de la nationalité belge en ce qui concerne la déchéance de la nationalité, DOC 53 2257/001.

L'intervenant estime que l'amendement apporte également une amélioration en ce qui concerne les exigences linguistiques. Une personne établie en Flandre devra parler flamand. Il critique toutefois l'idée que le fait de travailler durant les 5 ans de son séjour puisse être assimilé à une intégration, l'intéressé n'étant dès lors plus tenu de prouver sa connaissance du néerlandais. Ce n'est pas un choix judicieux. En effet, un étranger qui réside à Vilvorde et travaille pendant 5 ans dans une firme francophone sise à Bruxelles pourra devenir belge après 5 ans sans devoir prouver sa connaissance du néerlandais.

L'amendement reste extrêmement vague et prévoit des règles particulièrement souples quant aux éléments qui doivent être prouvés dans le cadre de la procédure applicable à l'étranger qui réside légalement en Belgique depuis 10 ans. Les auteurs pourraient-ils préciser de quels éléments il s'agit?

M. Francken ne comprend pas pourquoi le niveau linguistique est ramené au niveau A2. Il précise que le niveau A2 est celui qui est requis pour l'obtention d'une attestation d'intégration. Or, l'amendement à l'examen concerne des personnes qui résident déjà depuis 5 ou 10 ans en Belgique et qui devraient tout de même posséder des connaissances linguistiques plus étendues. L'intervenant préconise dès lors l'instauration d'exigences linguistiques correspondant au niveau B1.

En ce qui concerne l'entrée en vigueur prévue, l'intervenant a cru comprendre que la date du 1er janvier 2013 a été choisie en raison de l'instauration prochaine d'une procédure d'intégration du côté francophone. Il est par ailleurs logique de laisser aux praticiens le temps

— Het Wetboek van de Belgische nationaliteit blijft weliswaar moeilijk leesbaar maar het aantal procedures wordt alvast van 12 naar 4 teruggebracht.

— Het aantal gronden om de nationaliteit af te nemen, wordt uitgebreid. De spreker merkt op dat de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen, de heer Liégeois, hier tijdens zijn openingsrede van het gerechtelijk jaar al op heeft aangedrongen. De spreker vestigt de aandacht erop dat de laatste 12 jaar, slechts van 7 personen de Belgische nationaliteit werd ontnomen, en dit op een totaal van 600 000 personen.

De heer Francken merkt in dit verband op dat het volgens hem niet mogelijk is om de nationaliteit van de heer Belcacem af te nemen. De spreker vestigt in dit verband de aandacht van de leden op zijn wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wat de vervallenverklaring van de nationaliteit betreft, DOC 53 2257/001.

De spreker meent dat ook betreffende de vereiste talenkennis stappen vooruit worden gezet. Wie in Vlaanderen woont, zal Nederlands moeten spreken. Hij uit wel bezwaren tegen het idee dat het werken gedurende de 5 jaar van het verblijf, gelijk wordt geschakeld met integratie waardoor de Nederlandse taalkennis niet meer bewezen dient te worden. Dit is volgens de spreker geen verstandige keuze. Immers, iemand die in Vilvoorde woont en 5 jaar in een Franstalig bedrijf in Brussel werkt, zal na 5 jaar Belg kunnen worden zonder de taalkennis van het Nederlands te moeten bewijzen.

De omschrijving van wat bewezen moet worden bij de procedure in hoofde van de vreemdeling die 10 jaar wettelijk verblijf heeft in België is bijzonder vaag en uitermate soepel. Kunnen de indieners verduidelijken wat juist bedoeld wordt?

De heer Francken begrijpt niet waarom het taalniveau wordt verlaagd tot het A2-niveau. Hij verduidelijkt dat het A2-niveau het taalkennisniveau is dat behaald moet worden om een inburgeringsattest te behalen. Dit amendement heeft evenwel betrekking op personen die al gedurende 5 of 10 jaar in België verblijven. Er mag dan ook meer taalkennis vereist worden. De spreker pleit daarom voor de invoering van de vereiste van een B1-niveau.

Inzake de voorziene inwerkingtreding meent de spreker te hebben begrepen dat de datum van 1 januari 2013 te wijten is aan de nakende invoering van een inburgeringsprocedure langs Franstalige kant. Voorts is het ook niet onlogisch dat aan de practici de nodige tijd

nécessaire pour assurer une mise en oeuvre efficace de cette loi.

M. Francken déplore cependant que le volet “naturalisation” n’entre pas immédiatement en vigueur. Il craint un afflux de demandes fondées sur les critères souples encore applicables à l’heure actuelle. L’intervenant rappelle aux membres que le service des Naturalisations est confronté à un arriéré de 40 000 dossiers.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) se félicite de pouvoir présenter cette modification du Code de la nationalité belge. L’adoption de la loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation était une erreur. Depuis 2000, 568 000 personnes — soit plus que l’ensemble des habitants de la ville d’Anvers — sont devenues Belges.

Il est important que l’acquisition de la nationalité belge soit assortie de conditions. L’intégration et la participation doivent précéder l’obtention de cette nationalité. Dès son entrée en vigueur, le groupe CD&V a insisté pour que la loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation soit adaptée. M. Jo Vandeurzen avait à l’époque déposé des propositions de loi et l’ancien ministre de la justice, M. Stefaan De Clerck, avait rédigé un projet de réforme approfondie de la loi.

Les parlementaires ont toujours travaillé en coulisses à la réforme nécessaire du Code de la nationalité belge. Aujourd’hui, une majorité s’est dégageée pour procéder à cette réforme.

Les chiffres montrent que les personnes qui ont suivi un cours d’intégration ont plus de chances de trouver un emploi que les autres. Non seulement l’intéressé doit connaître l’une des trois langues nationales, mais il doit également s’intégrer dans la société en suivant un cours d’intégration. Suivre un tel cours implique l’apprentissage de la langue de la région. La réforme proposée incitera les étrangers à suivre le cours d’intégration, puisque celui-ci leur permettra d’acquérir plus facilement la nationalité belge.

Le travail est la meilleure forme d’intégration. Il est donc important de tenir compte de cet élément. La modification proposée prévoit des critères objectifs en la matière. Il est faux de penser que cette réglementation ne s’applique pas aux femmes qui travaillent à temps partiel. Il est également inexact que certains groupes cibles sont exclus — au contraire. Ainsi, l’amendement tient compte de la demande du Conseil d’État de tenir compte du fait que certaines personnes éprouvent des difficultés considérables à apprendre une langue.

wordt gegeven om de uitvoering van deze wet in goede banen te leiden.

De heer Francken betreurt echter dat het luik “naturalisatie” niet onmiddellijk in werking zal treden. Hij vreest een toeloop van aanvragen om nog beroep te kunnen doen op de huidige soepele criteria. Hij herinnert de leden eraan dat de dienst Naturalisaties te kampen heeft met een achterstand van 40 000 dossiers.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) is verheugd deze wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit te kunnen voorstellen. De snel-Belg-wet is eigenlijk een vergissing geweest. Sinds 2000 tot nu zijn er nog meer personen dan de inwoners van de stad Antwerpen, namelijk 568 000 personen, Belg geworden.

Het is belangrijk dat er voorwaarden aan het Belg worden, gekoppeld worden. Integratie en participatie moeten het Belg worden, voorafgaan. De CD&V-fractie heeft al van bij de aanvang van de snel-Belg-wet aangedrongen op de aanpassing ervan. De heer Jo Vandeurzen heeft destijds eigen voorstellen ingediend en de vorige minister van Justitie, de heer Stefaan De Clerck, had een ontwerp klaar om de wet grondig te hervormen.

Achter de schermen werd onder de parlementsleden steeds doorgewerkt aan de nodige hervorming van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Vandaag is een meerderheid hiervoor tot stand gekomen.

Uit cijfers blijkt dat diegenen die een inburgeringscursus hebben gevolgd meer kansen hebben op de arbeidsmarkt dan zij die dit niet hebben gedaan. Naast de kennis van een van de drie landstalen, moet men ook maatschappelijk integreren door het volgen van een inburgeringscursus. De inburgeringscursus volgen, impliceert de taal van de regio leren. De vooropgestelde hervorming zal mensen ertoe aanzetten de inburgeringscursus te volgen omdat op die manier het gemakkelijker wordt om de Belgische nationaliteit te bekomen.

Werken is de beste vorm van integratie. Het is dan ook belangrijk om met dit element rekening te houden. De voorgestelde wijziging stelt in dit verband objectieve criteria voorop. Het is fout hierbij te denken dat deze regeling niet van toepassing is op vrouwen die deeltijds werken. Bepaalde doelgroepen worden geenszins uitgesloten. Integendeel, voor diegenen voor wie het uiterst moeilijk is om een taal te leren, werd ingegaan op de vraag van de Raad van State om hiermee rekening te houden.

L'étranger devra dorénavant prouver un séjour illimité. Une personne qui réside en Belgique sans être titulaire d'un permis de séjour de longue durée ne pourra pas devenir belge. Un permis de séjour permanent devra être présenté lors de la demande.

Des personnes n'ayant jamais mis un pied en Belgique ne peuvent plus devenir belges. L'intervenante rappelle qu'au cours des trois dernières années, quelque 2 000 étrangers ont pu acquérir la nationalité belge de cette manière.

Le fait d'avoir commis des infractions graves constitue un motif pour retirer la nationalité ou ne pas l'accorder.

La procédure de naturalisation redevient une procédure d'exception.

Le groupe CD&V approuve également la simplification des procédures.

Des délais clairs sont fixés.

Renvoyant aux questions de M. Francken, l'intervenante fait observer que l'article 12 de l'amendement prévoit que la déchéance de la nationalité belge peut être prononcée en cas de condamnation pour les infractions qui y sont énumérées.

En Flandre, les étrangers nouvellement arrivés doivent suivre un cours d'intégration dans l'année. La modification légale à l'examen renforce les conditions en ce qui concerne la connaissance de la langue de la région et encourage les demandeurs à apprendre celle-ci jusqu'à cinq ans après leur arrivée.

En ce qui concerne le niveau de la connaissance linguistique, elle précise que la disposition y afférente a été prévue à la suite de l'avis du Conseil d'État. Le niveau A1 correspond au niveau minimum qui sera atteint à l'issue du cours d'intégration. Une personne domiciliée à Vilvorde mais travaillant à Bruxelles est obligée de suivre le cours d'intégration. En ce qui concerne l'entrée en vigueur de la réforme envisagée, l'intervenante précise qu'il est tenu compte de l'instauration d'un cours d'intégration dans la partie francophone du pays.

Quant à une éventuelle augmentation du nombre de demandes de naturalisation, elle fait observer que les critères actuels s'appliquent intégralement à ces demandes. Le dossier introduit doit être complet. Aucune formule intermédiaire n'est instaurée.

M. Bert Schoofs (VB) déplore la précipitation avec laquelle la réforme est examinée par le Parlement. L'amendement à l'examen marque clairement un chan-

Voortaan moet een onbeperkt verblijf worden aange-toond. Iemand die hier verblijft maar geen verblijfsver-gunning heeft voor een langdurige periode kan geen Belg worden. Op het ogenblik van de aanvraag moet een permanente verblijfsvergunning worden voorgelegd.

Mensen die nooit een voet hebben gezet in België, kunnen geen Belg meer worden. Zij herinnert eraan dat de afgelopen 3 jaar er telkens 2 000 personen vanuit het buitenland op die manier Belg zijn geworden.

Zware misdrijven zijn redenen om de nationaliteit te ontnemen of niet toe te kennen.

De naturalisatieprocedure wordt teruggebracht naar een uitzonderingsprocedure.

De vereenvoudiging van de procedures draagt eveneens de goedkeuring van de CD&V-fractie weg.

Duidelijke termijnen worden vooropgesteld.

Verwijzend naar de vragen van de heer Francken, merkt de spreekster op dat artikel 12 van het amen-dement bepaalt dat bij veroordeling van de daarin opgesomde misdrijven, de nationaliteit kan worden ontnomen.

Nieuwkomers moeten in Vlaanderen binnen het jaar een inburgeringscursus volgen. Voorliggende wetswij-ziging stelt grotere eisen wat de taalkennis van de regio betreft en stimuleert aanvragers om de taal te leren, zelfs tot 5 jaar na hun aankomst.

Wat het taalniveau betreft, verduidelijkt zij dat de bepaling van dit niveau er gekomen is op advies van de Raad van State. Het A1-niveau is het niveau dat min-stens behaald zal worden met de inburgeringscursus. Iemand die in Vilvoorde woont maar in Brussel werkt, is verplicht om de inburgeringscursus te volgen. Wat de inwerkingtreding van de voorgenomen hervorming betreft, verduidelijkt de spreekster dat rekening wordt gehouden met de invoering van een inburgeringscursus in het Franstalig landsgedeelte.

Wat een eventuele toename van de naturalisatie-aanvragen betreft, merkt zij op dat de huidige criteria op deze aanvragen onverkort van toepassing zijn. Het ingediende dossier moet volledig zijn. Er wordt geen tussenformule ingevoerd.

De heer Bert Schoofs (VB) betreurt de wijze waarop deze hervorming door het Parlement wordt gejaagd. Voorliggend amendement betekent duidelijk een koers-

gement de cap. L'amendement global contient quelques éléments positifs. Le groupe VB a toujours été opposé à la loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation. Cette procédure était trop rapide et allait trop loin. Pour autant, cet amendement global ne traduit pas les éléments figurant dans le Code de la citoyenneté tel que proposé par le groupe VB dans sa proposition de loi DOC 53 0618/001.

Les voies détournées utilisées pour obtenir une naturalisation sont maintenues.

Le principe de la double nationalité n'est pas rejeté.

L'intervenant est favorable à des principes purs et durs et à des procédures claires. Il rappelle aux membres le débat qui a été mené pour savoir si des mineurs dont les parents ont acquis la nationalité belge peuvent également devenir belges. Le groupe VB ne s'y est pas opposé. Les principes purs et durs ne figurent pas dans l'amendement global 151.

L'intervenant annonce le dépôt d'une série de sous-amendements.

Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) constate que l'amendement n° 151 va relativement loin.

La loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation en vertu de laquelle l'ensemble des demandes étaient examinées par la commission des Naturalisations est à présent coulée dans une procédure étrangère au Parlement, à l'exception de ceux qui ont des mérites particuliers. L'intervenante considère toutefois qu'un assez grand nombre de personnes qui ne sont peut-être pas en mesure aujourd'hui de faire valoir ces mérites, pourraient également exceller après avoir obtenu la nationalité. L'intervenante constate que tout le monde ne partage pas ce point de vue.

Elle fait observer que cette loi représentait un compromis à l'époque, parce qu'on ne voulait pas accorder le droit de vote aux étrangers à tous les niveaux.

Une étude menée par la FRB et le *migration policy group* auprès de 7 000 étrangers en Europe a montré que le travail, la connaissance linguistique et le fait de pouvoir voter favorisent l'intégration. Le but n'est pas de compliquer la citoyenneté, mais de la rendre plus efficace. Deux de ces éléments figurent dans l'amendement global 151.

L'intervenante note qu'un certain nombre de propositions formulées par son groupe lors des travaux du groupe de travail créé pour réformer le Code de la nationalité belge ont été reprises dans l'amendement global. Elle peut dès lors se rallier aux points suivants:

wijziging. Het globaal amendement bevat enkele goede elementen. De VB-fractie heeft steeds afkerig gestaan van de snel-Belg-wet. Het versoepelingsproces om Belg te worden, was te snel en te ingrijpend. Dit globaal amendement verwoordt echter niet de elementen zoals opgenomen in het Staatsburgerschapwetboek zoals voorgesteld door de VB-fractie met haar wetsvoorstel DOC 53 0618/001.

De sluiptwegen teneinde een naturalisatie te bekomen, worden behouden.

Het principe van dubbele nationaliteit wordt niet afgewezen.

De spreker is voor zuivere principes en duidelijke procedures. Hij herinnert de leden aan de discussie of minderjarigen waarvan de ouders Belg zijn geworden ook Belg kunnen worden. De VB-fractie heeft zich hier niet tegen verzet. De zuivere principes zijn in het globaal amendement 151 niet terug te vinden.

De spreker kondigt de indiening van een aantal sub-amendementen aan.

Mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) stelt vast dat amendement nr. 151 behoorlijk ingrijpend is.

De snel-Belg-wet waarbij alle aanvragen werden behandeld door de commissie Naturalisaties wordt nu gegoten in een procedure weg van het Parlement, met uitzondering voor diegenen die specifieke verdiensten hebben. Zij gaat er echter van uit dat nogal wat personen die misschien vandaag die verdiensten niet kunnen voorleggen, na het bekomen van de nationaliteit ook kunnen excelleren. De spreekster stelt vast dat niet iedereen dat uitgangspunt deelt.

De spreekster merkt op dat de snel-Belg-wet destijds een compromis was omdat men aan de vreemdelingen niet op alle niveaus stemrecht wou geven.

Een onderzoek van de KBS en de *migration policy group* bij 7 000 vreemdelingen in Europa, heeft uitgewezen dat werk, taalkennis en het kunnen stemmen, de integratie bevordert. Staatburgerschap moet niet moeilijker gemaakt worden maar wel efficiënter. Twee van deze elementen zijn vervat in het globaal amendement 151.

De spreekster stelt vast dat een aantal voorstellen van haar fractie die tijdens de werkzaamheden van de destijds opgerichte werkgroep over de hervorming van het Wetboek van de Belgische nationaliteit werden geformuleerd, opgenomen zijn in het globaal amendement. Zij kan zich dan ook scharen achter:

— les conditions linguistiques. La proposition formulée par son groupe pour objectiver le niveau linguistique, qui a été confirmée par le Conseil d'État, a été reprise dans l'amendement;

— les critères plus stricts pour la procédure de cinq ans par rapport à une procédure plus souple pour le séjour de 10 années;

— plusieurs conditions pour l'obtention de l'intégration sociale pour que l'on ne dépende pas d'une condition unique.

L'intervenante se pose cependant encore quelques questions concernant l'amendement global. Peut-on atteindre le nombre total de jours exigé en travaillant à temps partiel? Cela ne ressort pas clairement du texte, étant donné qu'il est question de journées entières de travail. Les auteurs peuvent-ils apporter des précisions en la matière?

Qu'en est-il des parents qui dispensent des soins? Qu'en est-il des tâches réalisées dans le cadre de stages? Qu'en est-il des périodes assimilées?

En ce qui concerne la redevance demandée de 150 euros, l'intervenante peut comprendre que cela doit avoir un effet dissuasif en vue d'éviter les demandes inutiles. Il s'agit cependant d'un montant élevé. Au sein du groupe de travail créé à l'époque, son groupe a proposé de permettre de récupérer ce montant au moment de l'obtention effective de la nationalité. L'intervenante rappelle ensuite sa proposition de limiter ce montant à 50 euros pour les personnes nées en Belgique.

L'intervenante fait remarquer que l'amendement à l'examen n'est techniquement pas au point et annonce dès lors la présentation de quelques amendements.

Enfin, Mme Almaci estime que la question de la déchéance de nationalité devrait faire l'objet d'un débat distinct. Elle émet des réserves quant à l'aspect infraction prévu par la disposition en la matière.

M. Christian Brotcorne (cdH) souligne que la réforme du Code de la nationalité belge est un dossier difficile d'un point de vue humain, d'une part, car il concerne des hommes, des femmes, des enfants qui demandent à être reconnus de la part de leur communauté d'accueil mais également du point de vue politique car il n'a pas été possible jusqu'à ce jour d'arriver à un compromis satisfaisant pour tous. Les négociateurs de l'accord gouvernemental n'étant pas parvenus à un accord en cette matière, c'est le Parlement qui s'est attelé à cette mission difficile. L'amendement global n° 151 (DOC 53 476/013) est le résultat de ce travail et traduit un compromis entre des sensibilités politiques différentes mais

— de taalvoorwaarden. Het voorstel van haar fractie tot objectivering van het taalniveau, dat door de Raad van State werd bevestigd, werd in het amendement vervat;

— de strengere criteria voor de 5 jaar procedure ten aanzien van een soepelere procedure voor het 10 jaar verblijf;

— de verschillende voorwaarden om maatschappelijke integratie te verwerven opdat men niet afhankelijk zou zijn van een enkele voorwaarde.

De spreekster heeft echter nog enkele vragen bij het globaal amendement. Kan men met deeltijds werken het vereiste totaal aantal dagen bekomen? Dit blijkt niet duidelijk uit de tekst aangezien het daar gaat over volledig gewerkte dagen. Kunnen de indieners dit verduidelijken?

Wat met ouders die zorgtaken op zich nemen? Wat met stagetaken? Wat met gelijkgestelde periodes?

Inzake de gevraagde retributie van 150 euro kan de spreekster begrijpen dat dit een ontradend effect moet hebben teneinde nutteloze aanvragen te vermijden. Dit is echter een hoog bedrag. In de destijds opgerichte werkgroep heeft haar fractie voorgesteld om dit bedrag terugvorderbaar te maken bij het effectief verwerven van de nationaliteit. Voorts herinnert de spreekster aan haar voorstel om dit bedrag voor diegenen die in België geboren zijn te beperken tot 50 euro.

De spreekster merkt op dat het voorliggend amendement technisch niet op punt staat en kondigt daarom de aankondiging van enkele amendementen aan.

Tot slot, meent mevrouw Almaci dat het debat over de ontneming van de nationaliteit een afzonderlijk debat verdient. Zij heeft reserves over het element wanbedrijven bij de bepaling terzake.

De heer Christian Brotcorne (cdH) onderstreept dat de hervorming van het Wetboek van de Belgische nationaliteit een moeilijk dossier is uit een humaan oogpunt, omdat het gaat om mannen, vrouwen en kinderen die vragen te worden erkend door de samenleving waarin ze terecht komen. Maar ook politiek is het een heikel dossier, omdat tot dusver nog geen compromis uit de bus was gekomen dat iedereen voldoening schenkt. De onderhandelaars van het regeerakkoord hadden in deze aangelegenheid immers geen overeenstemming bereikt, waardoor de hete aardappel naar het Parlement werd doorgeschoven. Het omvattende amendement nr. 151 (DOC 53 0476/013) is het resultaat van de werk-

aussi entre les conceptions distinctes défendues par le Nord et le Sud du pays.

La législation actuelle en matière de nationalité est dépassée et détournée de son objectif premier. Le choix de certains de demander la nationalité belge est ainsi dicté par des raisons d'opportunité et de facilité de procédure plutôt que par une réelle affinité avec la Belgique. L'intervenant n'a donc aucune objection à l'égard de l'inscription dans le Code de la nationalité belge de critères relatifs à l'adhésion à des valeurs fondamentales communes ou encore à l'intégration sociale, économique et culturelle. De la sorte, l'acquisition de la nationalité belge sera réservée à la personne qui a des attaches réelles avec notre pays.

M. Brotcorne souligne que le texte à l'examen a le mérite d'éclaircir, de préciser et de détailler les procédures permettant d'acquérir la nationalité belge. Il se réfère à cet égard aux critères actuels en matière de naturalisation qui favorisent un certain arbitraire et qui confèrent à certaines administrations un pouvoir démesuré. L'amendement global n° 151 permettra d'encadrer les missions des fonctionnaires de l'état civil. La procédure de naturalisation (re)deviendra la procédure d'exception qu'elle aurait toujours du rester.

Les auteurs de l'amendement ont également souhaité tenir compte de situations particulières (prise en compte, par exemple, de la situation de l'étranger pensionné ou de la personne handicapée d'origine étrangère).

Concernant la déchéance de nationalité, elle pourra intervenir dans des cas bien précis et devra toujours être prononcée par un juge. Celui-ci devra toujours examiner si la déchéance qu'il prononce n'a pas pour effet de rendre l'intéressé apatride.

L'acquisition de la nationalité belge par l'étranger séjournant légalement en Belgique depuis cinq ans sera notamment subordonnée à la preuve de son intégration économique. Le texte mentionne que cette preuve sera apportée lorsque l'intéressé aura travaillé au moins 468 jours au cours des cinq dernières années. Ces 468 jours — soit dix-huit mois — sont également le fruit d'un arbitrage entre les groupes politiques ayant participé à l'élaboration de l'amendement n° 151.

Enfin, en ce qui concerne les dispositions transitoires, l'intervenant tient à préciser que tous ceux qui sont déjà engagés dans l'une des procédures existantes verront

zaamheden van het Parlement en vormt een compromis tussen de verschillende politieke gevoeligheden, maar ook tussen de verschillende zienswijzen in het Noorden en het Zuiden van het land.

De vigerende nationaliteitswetgeving is voorbijgestreefd en schiet daardoor haar hoofddoel voorbij. Sommigen vragen immers de Belgische nationaliteit aan uit louter opportuniteitsoverwegingen en omdat de procedure die aanvraag makkelijk maakt, dus niet zozeer omdat zij een echte band met België hebben. Daarom heeft de spreker er geen enkel bezwaar tegen dat in het Wetboek van de Belgische nationaliteit criteria worden opgenomen met betrekking tot de fundamentele gemeenschappelijke waarden of de maatschappelijke, economische en culturele integratie. Op die manier blijft de verwerving van de Belgische nationaliteit voorbehouden aan mensen die echte banden met ons land hebben.

Volgens de heer Brotcorne heeft de ter bespreking voorliggende tekst de verdienste de procedures voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit uit te klaren, te preciseren en meer in detail te omschrijven. In dat verband verwijst de spreker naar de thans inzake naturalisatie gehanteerde criteria, die een zekere willekeur in de hand werken en bepaalde diensten al te veel macht geven. Het omvattende amendement nr. 151 scheidt een duidelijk raamwerk voor de taken van de ambtenaren van de burgerlijke stand. De naturalisatieprocedure wordt (opnieuw) de uitzonderingsprocedure die ze altijd had moeten blijven.

Voorts hebben de indieners van het amendement rekening willen houden met specifieke situaties (bijvoorbeeld met die van gepensioneerde of gehandicapte vreemdelingen).

Tot vervallenverklaring van de nationaliteit zal in zeer specifieke gevallen kunnen worden overgegaan, steeds via een rechterlijke beslissing. De rechter zal daarbij moeten nagaan of zijn beslissing tot vervallenverklaring de betrokkene niet staatloos dreigt te maken.

Wil een sinds vijf jaar legaal in België verblijvende vreemdeling de Belgische nationaliteit verkrijgen, dan moet hij aantonen dat hij economische geïntegreerd is. Daartoe moet de betrokkene op grond van de voorgestelde tekst het bewijs leveren dat hij gedurende die vijf jaar minstens 468 dagen heeft gewerkt. Die 468 dagen (of 18 maanden) zijn eveneens het resultaat van een compromis tussen de fracties die amendement nr. 151 op papier hebben gezet.

Wat tot slot de overgangsbepalingen betreft, vindt de spreker het van belang te preciseren dat de al lopende dossiers nog zullen worden afgehandeld overeenkom-

leurs dossiers traiter conformément aux dispositions actuellement en vigueur. Rien ne les empêche toutefois de renoncer à la procédure en cours pour en introduire une nouvelle qui obéira aux nouvelles dispositions procédurales.

En guise d'introduction, *M. Olivier Maingain (FDF)* demande si les auteurs de l'amendement n° 151 ont l'intention de soumettre leur texte à l'avis du Conseil d'État. La lecture de cet amendement soulève en effet de multiples questions alors qu'en la matière, la sécurité juridique devrait être privilégiée. L'intervenant se dit d'ailleurs convaincu que les auteurs du présent amendement ne manqueront pas de soumettre à la Chambre de nouveaux textes corrigeant les erreurs et incohérences de cet amendement global et ce, avant même son entrée en vigueur.

À titre d'illustration, *M. Maingain* se réfère notamment à l'article 12*bis*, § 2, du Code de la nationalité belge tel que modifié par l'amendement. Quelle sera l'autorité compétente lorsque la personne concernée quittera une région pour s'installer à Bruxelles?

Sur le plan légistique et juridique, le texte laisse également à désirer comme le démontre l'emploi répété d'adverbes. Pour étayer son propos, l'intervenant évoque l'article 15, § 2, alinéa 3, du Code de la nationalité belge, tel que remplacé par l'amendement n° 151. La disposition précitée stipule que "*s'il n'est pas ou pas suffisamment fait usage de la possibilité de réparer l'oubli, la demande est déclarée irrecevable*". Quelle est la portée juridique du mot "suffisamment"?

Il semble en outre que la formulation du texte devrait être harmonisée afin d'utiliser des termes identiques lorsque les auteurs souhaitent conférer aux dispositions concernées les mêmes effets juridiques.

Par ailleurs, dans sa rédaction actuelle, le texte est truffé de contradictions et d'incohérences.

En ce qui concerne la déclaration de nationalité

L'article 15, § 5, alinéa 4, du Code de la nationalité belge proposé prévoit que la cour d'appel statue "*après avis du procureur général, et après avoir entendu ou appelé l'intéressé*". Pourquoi l'intervention du ministère public n'est-elle pas prévue en première instance?

Que recouvre l'examen de recevabilité auquel doit procéder l'officier de l'état civil? L'article 15, § 2, lui confie la tâche d'examiner "*l'exhaustivité de la déclara-*

stig de vandaag vigerende bepalingen. Niets belet echter de betrokkene van die lopende procedure af te zien en een nieuwe procedure te starten, die conform de in uitzicht gestelde procedureregels zal verlopen.

De heer Olivier Maingain (FDF) start zijn betoog met een vraag voor de indieners van amendement nr. 151: zijn zij van plan die tekst voor advies aan de Raad van State voor te leggen? Het amendement doet immers heel wat vragen rijzen, terwijl rechtszekerheid in deze aangelegenheid toch voorop moet staan. De spreker is er trouwens van overtuigd dat de indieners uiteindelijk nieuwe teksten aan de Kamer zullen voorleggen, om de fouten en ongerijmdheden in dit omvattende amendement recht te zetten — misschien zelfs al voor de inwerkingtreding ervan.

Als voorbeeld geeft de heer Maingain het via dit amendement gewijzigde artikel 12*bis*, § 2, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Welke instantie zal bevoegd zijn wanneer de betrokkene een gewest verlaat om zich in Brussel te gaan vestigen?

Wetgevingstechnisch en juridische rammelt de tekst ook aan alle kanten, zoals blijkt uit het overmatige gebruik van bijwoorden. Ter illustratie citeert de spreker het bij amendement nr. 151 gewijzigde artikel 15, § 2, derde lid, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit: "*Indien van de gelegenheid om het verzuim te herstellen geen dan wel op niet afdoende wijze gebruik wordt gemaakt, wordt de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard*". Hoe moet de zinsnede "*op niet afdoende wijze*" juridisch worden geïnterpreteerd?

Bovendien ziet het ernaar uit dat de tekstformulering eenvormig moet worden gemaakt, als het de bedoeling is dat de desbetreffende bepalingen steeds dezelfde juridische draagwijdte hebben.

Overigens bulkt de thans voorliggende tekst van de tegenstrijdigheden en ongerijmdheden.

Wat de nationaliteitsverklaring betreft

Het voorgestelde artikel 15, § 5, vierde lid, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bepaalt dat het hof van beroep uitspraak doet "*na het advies van de procureur-generaal te hebben ingewonnen en de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen*". Waarom wordt in eerste aanleg geen beroep gedaan op het openbaar ministerie?

Wat behelst het ontvankelijkheidsonderzoek dat de ambtenaar van de burgerlijke stand moet uitvoeren? Op grond van artikel 15, § 2, moet hij "*de volledigheid van*

tion". Devra-t-il se limiter à examiner si l'ensemble des pièces requises sont réunies ou pourra-t-il également vérifier la validité des pièces présentées par le demandeur et le cas échéant, pourra-t-il d'initiative écarter certaines pièces?

L'intervenant souligne également que se référer à deux reprises, dans la même disposition, à un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres lui paraît redondant.

L'acquisition de la nationalité belge sera dorénavant conditionnée par la connaissance d'une des trois langues nationales. Contrairement à l'interprétation que certains ont faite de l'article 12bis proposé du Code de la nationalité belge, l'intervenant n'y voit figurer nulle part l'exigence d'une connaissance de la langue de la région où le demandeur réside. D'autre part, n'est-il pas absurde d'exiger du demandeur qui peut prouver avoir suivi une formation professionnelle ou être titulaire d'un diplôme, la preuve de la connaissance d'une des trois langues nationales?

En ce qui concerne la procédure de naturalisation

Concernant la procédure de naturalisation, le texte prévoit que le demandeur doit notamment "*motiver pourquoi il lui est quasiment impossible d'acquérir la nationalité belge par la procédure ordinaire de déclaration de nationalité*". M. Maingain se demande comment, d'un point de vue juridique, il convient d'apprécier cette exigence.

L'intervenant se dit lui-même favorable à ce que le Code de la nationalité belge privilégie des critères plus clairs en matière de naturalisation. Toutefois, il serait faux de prétendre que la procédure actuelle se déroule de manière tout à fait arbitraire. Certes, la jurisprudence de la commission des Naturalisations a sans doute évolué au cours des années mais la plupart de ses membres ont toujours travaillé avec rigueur. Cela étant, M. Maingain indique avoir toujours été partisan de la création d'une autorité administrative indépendante chargée de l'examen des demandes de naturalisation et dont les décisions pourraient faire l'objet d'un recours de plein contentieux devant le Conseil d'État.

Force est de constater que ce n'est pas la voie qu'ont choisie les auteurs de l'amendement. La Chambre des représentants reste compétente pour se prononcer sur ces demandes mais les critères dont elle devra à l'avenir faire application posent question. L'intervenant s'interroge notamment sur la définition des "*mérites exceptionnels dans le domaine socioculturel*". Que doit-on entendre par "*la sélection finale d'une compétition*

de verklaring" onderzoeken. Wil dat enkel zeggen dat hij moet nagaan of alle vereiste stukken werden voorgelegd, of kan hij ook nagaan of de door de aanvrager voorgelegde stukken geldig zijn, met als gevolg dat hij eventueel op eigen initiatief stukken uit het dossier kan weren?

Voorts vindt de spreker het van het goede teveel dat in één bepaling tweemaal wordt verwezen naar een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, moet de betrokkene voortaan een van de drie landstalen machtig zijn. In tegenstelling tot wat sommigen aangaande het voorgestelde artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit beweren, ziet de spreker nergens een spoor van enige vereiste dat het moet gaan om de taal van het gewest waar de aanvrager verblijft. Immers, is het niet absurd van een aanvrager te eisen dat hij aantoonde een van de drie landstalen te beheersen, als hij al kan bewijzen een beroepsopleiding te hebben gevolgd of een diploma te hebben behaald?

Wat de naturalisatieprocedure betreft

In verband met de naturalisatieprocedure bepaalt de voorgestelde tekst dat de aanvrager met name moet "*motiveren waarom het voor hem quasi onmogelijk is om de Belgische nationaliteit te verkrijgen via de gemeene procedure van nationaliteitsverklaring*". De heer Maingain vraagt zich af hoe die vereiste juridisch moet worden ingeschat.

De spreker is gewonnen voor duidelijker naturalisatiecriteria in het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Toch klopt de bewering niet dat de huidige procedure volkomen willekeurig verloopt. De commissie voor de Naturalisaties heeft de afgelopen jaren wellicht een evolutie doorgemaakt, maar de meeste leden ervan hebben steeds de nodige gestrengheid aan de dag gelegd. Niettemin is de heer Maingain altijd voorstander geweest van de oprichting van een onafhankelijke administratieve instantie die zou worden belast met het onderzoek van de naturalisatieaanvragen en waarvan de beslissingen voor de Raad van State kunnen worden aangevochten via een beroep met volle rechtsmacht.

Die weg wordt echter niet bewandeld door de indieners van het ter bespreking voorliggende amendement. De Kamer van volksvertegenwoordigers blijft bevoegd om zich over die naturalisatieaanvragen uit te spreken, maar er rijzen vragen omtrent de criteria die zij daarbij in de toekomst zal moeten hanteren. Met name tast de spreker in het duister aangaande de manier waarop de "*buitengewone verdiensten (...) op socio-cultureel vlak*"

culturelle internationale”? Si l’intervenant peut imaginer que le Concours musical international reine Elisabeth est couvert par cette expression, en va-t-il de même du concours Eurovision de la chanson? Qu’en est-il des “*mérites exceptionnels dans le domaine scientifique*”? L’exigence d’un doctorat n’aboutit-elle pas à exclusion de la procédure de naturalisation des demandeurs ayant un parcours scientifique exceptionnel?

Ces quelques exemples d’incohérences et de contradictions démontrent à suffisance que l’amendement n° 151 mériterait d’être revu en profondeur.

Mme Valérie Déom (PS) rappelle que le texte à l’examen a connu un long parcours car la matière qu’il concerne est sensible: elle touche à l’avenir d’êtres humains.

Le groupe auquel l’intervenante appartient partage le point de vue selon lequel une réforme du Code de la nationalité belge est nécessaire: la multiplication des procédures actuelle ne permet plus, en effet, de garantir la sécurité juridique. Au contraire, elle facilite l’arbitraire.

L’intervenante remarque tout d’abord que l’amendement n° 151 ne concerne pas la procédure d’attribution de la nationalité.

En outre, la demande visant à obtenir la nationalité belge n’est pas anodine, que ce soit pour la personne qui la formule ou pour l’autorité publique chargée de l’examiner. L’octroi de la nationalité a en effet des conséquences au-delà de la frontière de l’État puisqu’y est liée la protection accordée à un État à ses nationaux.

Le texte à l’examen constitue un texte de compromis qui concilie les sensibilités de ses auteurs, raison pour laquelle le groupe PS soutiendra le texte à l’examen.

Parmi les points positifs de ce compromis, Mme Déom souligne qu’en clarifiant, en simplifiant et en objectivant les procédures et les critères à prendre en compte, le texte proposé est bénéfique pour la sécurité juridique. Elle salue également la place importante réservée à l’intégration qu’elle soit sociale ou économique. La procédure courte accessible à l’étranger séjournant en Belgique depuis cinq ans au moins (et non plus sept ans) récompense les efforts concrets d’intégration du demandeur qui pourra prouver sa connaissance d’une des langues nationales, ainsi que son intégration sociale (obtention d’un diplôme, le suivi d’une formation ou encore d’un parcours d’intégration) et économique.

moeten worden begrepen. Idem wat de “*de eindselectie van een internationale cultuurwedstrijd*” betreft. De spreker kan erin komen dat de Koningin Elisabeth-wedstrijd daaronder valt, maar quid met het Eurovisie Songfestival? En dan zijn er nog de zogenaamde “*buitengewone verdiensten op wetenschappelijk vlak*”. Dreigen naturalisatieaanvragers met een uitzonderlijk wetenschappelijk parcours niet uit de boot te vallen door de vereiste dat men een doctorstitel moet kunnen voorleggen?

Dat handvol voorbeelden van ongerijmdheden en tegenstrijdigheden toont ten overvloede aan dat amendement nr. 151 grondig moet worden herzien.

Mevrouw Valérie Déom (PS) brengt in herinnering dat de ter bespreking voorliggende tekst een lange weg heeft afgelegd omdat hij over een gevoelige materie gaat: de toekomst van mensen.

De fractie waartoe de spreekster behoort, deelt de mening dat het Wetboek van de Belgische nationaliteit aan een hervorming toe is. De huidige wildgroei aan procedures waarborgt immers niet langer de rechtszekerheid, maar werkt integendeel willekeur in de hand.

Allereerst wijst de spreekster erop dat amendement nr. 151 geen betrekking heeft op de procedure voor de toekenning van de nationaliteit.

Bovendien is de aanvraag tot verkrijging van de Belgische nationaliteit niet zomaar een aanvraag, noch voor de aanvrager, noch voor de overheidsinstantie die ze moet onderzoeken. De toekenning van de Belgische nationaliteit heeft namelijk gevolgen die de staatsgrenzen overschrijden, omdat ze voor de Staat de verplichting inhoudt zijn ingezetenen te beschermen.

Het ter bespreking voorliggende amendement is een compromis dat rekening houdt met de gevoeligheden van de indieners. Om die reden zal de PS-fractie de tekst steunen.

Onder de positieve punten van dat compromis onderstreept de spreekster dat de voorgestelde tekst de rechtszekerheid ten goede komt, omdat de procedures en in aanmerking te nemen criteria worden verduidelijkt, vereenvoudigd en geobjectiveerd. Zij is ook blij met de belangrijke plaats die aan integratie wordt gegeven, of die nu sociaal dan wel economisch is. De korte procedure voor de vreemdeling die gedurende ten minste vijf jaar (en niet langer zeven jaar) in België verblijft, vormt een beloning voor de concrete integratie-inspanningen van de asielzoeker die zijn kennis van een van beide landstalen zal kunnen bewijzen, alsook zijn sociale (verwerving van een diploma, het volgen van een opleiding of nog, een inburgeringstraject) en economische integratie.

Le cours d'intégration ne sera obligatoire que pour ceux qui n'ont pas suivi de formation ou qui n'ont pas obtenu de diplômes. L'intervenante pense qu'il s'agit là d'une bonne chose pour l'émancipation sociale des femmes. Quant à la procédure dite longue, réservée à l'étranger séjournant depuis plus de dix ans sur le territoire belge, l'intégration du demandeur pourra être apportée par toutes voies de droit

Mme Déom énonce ensuite les quelques regrets du groupe PS.

Ils concernent tout d'abord le nombre de jours de travail requis afin de prouver son intégration économique (468 jours). Il est à craindre que ce critère conduise à l'exclusion de la procédure rapide des femmes qui ont des emplois précaires ou qui travaillent à temps partiel. L'intervenante se dit heureuse que ce critère ait été tempéré dans une certaine mesure puisque la durée de la formation suivie dans les cinq ans précédant la demande sera déduite de la durée de l'activité professionnelle requise.

Enfin, Mme Déom déplore que le principe de réciprocité n'ait pas été retenu.

Mme Jacqueline Galant (MR) se félicite du compromis intervenu dans le dossier très sensible que constitue la réforme du Code de la nationalité belge, d'autant plus qu'il intervient quelques jours avant la fête nationale.

L'intervenante se félicite de la philosophie générale du texte qui opère un durcissement de la législation tout en clarifiant et objectivant les procédures réduites à quatre voies principales d'accès à la nationalité. La connaissance d'une des trois langues nationales devient une condition sine qua non de l'acquisition de la nationalité qui récompensera dorénavant une intégration réussie. À ce titre, l'intervenante encourage les entités fédérées concernées à mettre en œuvre leur parcours d'intégration respectif.

Le texte définit les faits personnels graves qui pourront dorénavant être pris en considération en amont de la procédure et étend les cas dans lesquels la déchéance de nationalité pourra être prononcée.

La naturalisation redevient ce qu'elle n'aurait jamais du cesser d'être puisqu'elle constituera à nouveau un traitement de faveur.

Het integratietraject zal alleen verplicht zijn voor wie geen opleiding heeft gevolgd of geen diploma heeft verworven. De spreker denkt dat dit voor de maatschappelijke emancipatie van de vrouw een goede zaak is. Wat de zogenaamde lange procedure betreft, die alleen geldt voor de vreemdeling die meer dan tien jaar op het Belgische grondgebied verblijft, zal de integratie van de asielaanvrager met alle rechtsmiddelen kunnen worden bewezen.

De spreker vermeldt vervolgens wat de PS-fractie betreft.

In de eerste plaats is er het aantal vereiste werkdagen om de economische integratie (468 dagen) te bewijzen. Het valt te vrezen dat dit criterium ertoe zal leiden dat vrouwen met een onzekere baan of die deeltijds werken, van de snelle procedure zullen worden uitgesloten. De spreker is wel blij dat dit criterium in zekere mate is getemperd, aangezien men de duur van de opleiding die de betrokkene tijdens de vijf aan de aanvraag voorafgaande jaren heeft gevolgd, zal aftrekken van de duur van de vereiste beroepsactiviteit.

Tot slot betreurt mevrouw Déom dat het beginsel van de wederkerigheid niet in aanmerking komt.

Mevrouw Jacqueline Galant (MR) is verheugd over het compromis dat in het heel gevoelige dossier van de hervorming van het Wetboek van de Belgische nationaliteit is bereikt, te meer daar dit feit zich voordoet enkele dagen voor de Nationale Feestdag.

De spreker is ingenomen met de algemene strekking van de tekst, die de wetgeving verstrengt, maar tegelijkertijd een verduidelijking en objectivering inhoudt van de procedures, die worden beperkt tot vier belangrijke wegen voor toegang tot de nationaliteit. De kennis van een van de drie landstalen wordt een *conditio sine qua non* voor het verkrijgen van de nationaliteit, die voortaan de beloning vormt voor een geslaagde integratie. In dat opzicht moedigt de spreker de betrokken deelgebieden aan om hun respectieve inburgeringstrajecten uit te voeren.

De tekst bepaalt de ernstige persoonlijke feiten die voortaan voorafgaand aan de procedure in aanmerking zullen kunnen genomen en breidt de gevallen uit waarin men het verval van de nationaliteit zal kunnen uitspreken.

De naturalisatie wordt opnieuw wat zij nooit had mogen ophouden te zijn, want zij zal opnieuw een gunstbehandeling vormen.

Mme Karin Temmerman (sp.a) se dit satisfaite de l'approche privilégiée par l'amendement à l'examen: dorénavant, devenir belge sera la preuve d'une intégration réussie, la nationalité ne constituant plus un outil d'intégration. Les critères conditionnant la procédure courte et la procédure longue sont définis clairement. Cela étant, s'il est normal qu'on attende des personnes résidant sur le sol belge une participation sociale, il convient de rendre cette participation possible, notamment en offrant à tous ceux qui en ont besoin les formations adéquates.

L'intervenante s'offusque de l'argument de M. Francken selon lequel avoir travaillé pendant cinq ans ne constituerait pas une preuve d'intégration. Elle pense pour sa part que le travail constitue par excellence une preuve d'intégration.

Enfin, l'intervenante salue la réforme de la procédure de naturalisation, procédure qui ne sera plus la règle mais qui redevient l'exception. En ce qui concerne la crainte exprimée par certains que le report de l'entrée en vigueur de la présente loi au 1er janvier 2013 n'entraîne une augmentation massive du nombre de demandes de naturalisation sous le présent régime, Mme Temmerman rappelle que l'arriéré actuel est tel, qu'il ne peut que décourager les candidats à la nationalité. S'ils veulent voir traiter leurs demandes plus rapidement, il est de leur intérêt de faire usage des nouvelles procédures.

M. Rachid Madrane (PS) rappelle que dans un régime politique démocratique, la souveraineté est exercée par ceux qui ont la qualité de citoyens, cette qualité étant traditionnellement liée à la nationalité. Dans le monde actuel, caractérisé par sa globalisation, jamais les hommes n'ont été, à ce point, interdépendant et liés par un destin commun. Personne ne peut nier que les enfants et les petits enfants issus de l'immigration, venus participer à la prospérité économique de notre pays, y resteront et y mourront. Ils contribuent de manière incontestable à notre enrichissement économique, social, culturel et politique. Compte tenu des procédures permettant l'acquisition de la nationalité et des mariages mixtes, les différences entre provenances et origines variées s'estompent progressivement.

Les groupes ayant participé à l'élaboration de l'amendement n° 151 (DOC 53 0476/013) ont beaucoup travaillé sur le texte proposé pour aboutir à une rationalisation des procédures et des critères.

Mevrouw Karin Temmerman (sp.a) is tevreden met de benadering die in het ter bespreking voorliggende amendement wordt voorgestaan: voortaan wordt de verkrijging van de Belgische nationaliteit het bewijs van een geslaagde integratie, aangezien de nationaliteit niet langer een integratie-instrument is. De criteria waarvan de korte en de lange procedure afhankelijk worden, zijn duidelijk bepaald. Al mag het voorts normaal zijn van iemand die op het Belgische grondgebied verblijft, te verwachten dat /zij maatschappelijk participeert, die participatie moet niettemin mogelijk worden gemaakt, met name door aan al wie dat nodig heeft, een geschikte opleiding te bieden.

De spreekster ergert zich aan het argument van de heer Francken dat het feit gedurende vijf jaar in België te hebben gewerkt, geen bewijs is van inburgering. Volgens haar is arbeid net wel een uitstekend bewijs van integratie.

Tot slot is ze opgetogen over de hervorming van de naturalisatieprocedure, die niet langer de regel is maar de uitzondering wordt. In verband met de vrees van sommigen dat het uitstellen van de inwerkingtreding van deze wet tot 1 januari 2013 tot een massale toename zal leiden van het aantal naturalisatieaanvragen onder de bestaande regeling, wijst mevrouw Temmerman erop dat de achterstand momenteel zo groot is dat de potentiële aanvragers daardoor niet anders dan ontmoedigd kunnen raken. Wie wil dat zijn aanvraag sneller behandeld wordt, moet maar de nieuwe procedures volgen.

De heer Rachid Madrane (PS) herinnert eraan dat, in een democratisch staatsbestel, de soevereiniteit uitgeoefend wordt door degenen die de hoedanigheid hebben van burgers, een hoedanigheid die vanouds verbonden is aan de nationaliteit. In de huidige, geglobaliseerde wereld, zijn de mensen nooit zo afhankelijk van elkaar geweest en verbonden door een gemeenschappelijk lot. Niemand kan ontkennen dat de migrantenkinderen en -kleinkinderen, die naar hier gekomen zijn om een graantje mee te pikken van de economische welvaart in ons land, hier zullen blijven tot hun dood. Zij dragen op onmiskenbare wijze bij aan de economische, sociale, culturele en politieke verrijking van de samenleving. Gelet op de procedures voor de nationaliteitsverkrijging en op de gemengde huwelijken, kunnen de verschillen qua herkomst en oorsprong niet anders dan geleidelijk vervagen.

De fracties die bij de uitwerking van amendement nr. 151 (DOC 53 0476/013) waren betrokken, hebben hard gewerkt aan de voorgestelde tekst om tot een rationalisering van de procedures en van de criteria te komen.

L'intervenant se dit favorable au parcours d'intégration mais le critère d'intégration économique tel que défini à l'article 15 proposé lui paraît profondément injuste pour la population concernée. Il n'y serait pas opposé dans une société idéale de plein emploi, dans laquelle il n'y aurait ni travail précaire ni discrimination à l'embauche. Malheureusement tel n'est pas le cas. Or, les femmes sont les premières victimes de la précarisation du marché du travail.

En outre, M. Madrane déplore que le principe de réciprocité ne soit pas reconnu et espère qu'il ne s'agit pas là d'un premier pas vers la création de sous-nationalités.

Pour ces raisons, l'intervenant annonce qu'à titre personnel, il s'abstiendra lors du vote de cette proposition de loi.

M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) remarque que le texte à l'examen a été annoncé dans la presse avant même que les membres de la commission n'aient pu en prendre connaissance. Il contient par ailleurs encore de nombreuses coquilles. Visiblement, toutefois, les auteurs du texte veulent aller vite.

Mme Galant s'est félicitée de cet accord qui intervient à quelques jours à peine de la Fête nationale. L'intervenant pour sa part ne peut que constater que cet accord est soutenu par la N-VA, voire même par le VB.

M. Jadot revendique le droit d'avoir une sensibilité quelque peu différente des auteurs de l'amendement, sensibilité qu'il qualifie d'humaniste.

L'intervenant ne nie pas que le Code de la nationalité belge mérite une refonte. L'inscription dans le Code d'une procédure courte et d'une procédure longue d'acquisition de la nationalité a le mérite de clarifier les choses.

De même, il ne conteste pas non plus que le mode de fonctionnement de la commission des Naturalisations était à revoir. Il est exact que la naturalisation consiste en une application de la loi du Prince. La réforme proposée réserve toutefois à seuls quelques 'élus' la faculté d'être naturalisés. Dorénavant, une femme étrangère aux revenus modestes aura moins de chances de devenir belge qu'un joueur de football renommé.

Il semblerait selon certains que l'intégration sociale et l'intégration économique vont nécessairement de pair. M. Jadot n'est pas de cet avis: une personne peut avoir des difficultés à trouver un travail alors qu'elle est

De spreker is voorstander van het inburgeringsproject, maar het criterium van economische integratie, zoals bepaald in het voorgestelde artikel 15, lijkt hem voor de betrokkenen fundamenteel onrechtvaardig. Hij zou daar niet tegen zijn in een ideale samenleving, waar geen sprake is van werkloosheid, onzeker werk of discriminatie bij het solliciteren. Jammer genoeg is dat niet het geval. Daarbij dient opgemerkt dat vrouwen de eerste slachtoffers zijn van de onzekere arbeidsmarkt.

Daarnaast betreurt de heer Madrane dat het wederkerigheidsbeginsel niet erkend is en hij hoopt dat dat geen eerste stap is naar de invoering van subnationaliteiten.

Om die redenen geeft de spreker aan dat hij zich persoonlijk zal onthouden tijdens de stemming over dit wetsvoorstel.

De heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) merkt op dat de voorliggende tekst al in de pers werd aangekondigd voordat de leden van de commissie er kennis van konden nemen. De tekst bevat trouwens nog heel wat typefouten. De indieners van het wetsvoorstel willen kennelijk haast maken.

Mevrouw Galant is blij met dit akkoord, dat amper enkele dagen voor de nationale feestdag tot stand komt. Ze stelt vast dat het akkoord bovendien de steun krijgt van de N-VA, en zelfs van het VB.

De heer Jadot veroorlooft zich er een iets andere zienswijze op na te houden dan de indieners van het amendement, een zienswijze die hij humanistisch noemt.

De spreker ontkent niet dat het Wetboek van de Belgische nationaliteit aan herschrijving toe is. De opname in het Wetboek van een korte en een lange procedure voor de verkrijging van de nationaliteit heeft de verdienste de zaken uit te klaren.

Evenmin betwist hij dat de werkwijze van de commissie voor de Naturalisaties moest worden herzien. Het klopt dat de naturalisatie eigenlijk de toepassing is van de wet van de willekeur. De voorgestelde hervorming behoudt de mogelijkheid om te worden genaturaliseerd echter voor aan een paar "uitverkorenen". Voortaan zal een buitenlandse vrouw met een bescheiden inkomen minder kans hebben om Belg te worden dan een stervoetballer.

Volgens sommigen zouden sociale integratie en economische integratie onvermijdelijk hand in gaan. De heer Jadot deelt die mening niet: iemand kan het moeilijk hebben om werk te vinden terwijl hij of zij toch

parfaitement intégrée d'un point de vue social (activités au sein d'associations,...).

L'approche retenue par les auteurs de l'amendement est de récompenser un parcours d'intégration par l'octroi de la nationalité belge. Or, une étude anversoise a démontré que l'acquisition de la nationalité est un facteur d'intégration car elle facilite l'accès au marché de l'emploi.

Enfin, le montant demandé au candidat à la nationalité (150 euros) lui paraît particulièrement prohibitif.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) indique que les auteurs de l'amendement n° 151 ont voulu trouver ensemble une solution à une évolution sociale, qui n'est pas spécifique à la Belgique mais qui peut être observée à l'échelle mondiale.

Concernant la demande de M. Maingain relative à une éventuelle demande d'avis au Conseil d'État, l'intervenante rappelle que ce dernier s'est déjà prononcé sur un amendement précédent (voir DOC 53 0476/011). Dans son avis, le Conseil d'État n'a pas formulé de critiques radicales sur la description des procédures. Peut-être, le texte de l'amendement n° 151 contient-il encore quelques erreurs de traduction. Elle précise à ce sujet que lorsque l'article 15, § 2, proposé confie à l'officier de l'état civil la tâche d'examiner "*l'exhaustivité de la déclaration*", il n'est nullement question d'apprécier la validité des pièces jointes à la déclaration. Il doit uniquement veiller à ce que la déclaration contienne les pièces requises.

M. Theo Francken (N-VA) oppose aux membres qui estiment que la proposition de loi, telle qu'amendée, constituera un assouplissement des conditions d'obtention de la nationalité par un abaissement de la durée de résidence sur le sol belge de sept à cinq ans que ce texte durcira au contraire les conditions par une augmentation de cette durée de trois à cinq ans. Il convient en effet de comparer le nouveau régime avec les conditions fixées jusqu'à présent pour demander et obtenir la naturalisation auprès de la Chambre des représentants.

Le membre estime à un tiers, le nombre d'étrangers qui obtiennent la naturalisation par le biais de la procédure de naturalisation. Cette procédure est plus rapide et soumise à moins de conditions que la procédure d'obtention de la nationalité par déclaration. Aucun critère réel d'intégration n'a en effet été instauré. La naturalisation peut actuellement bénéficier à des étrangers

perfect sociaal geïntegreerd is (activiteiten in het verenigingsleven,...).

De benadering die de indieners van het amendement naar voren schuiven, is de beloning voor het afronden van een inburgeringstraject door de Belgische nationaliteit toe te kennen. Een Antwerpse studie heeft echter uitgewezen dat het verkrijgen van de nationaliteit een integratiefactor is, want het vergemakkelijkt de toegang tot de arbeidsmarkt.

Tot slot lijkt het aan de kandidaat-Belg gevraagde bedrag (150 euro) hem buitensporig hoog te zijn.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) geeft aan dat de indieners van amendement nr. 151 samen een oplossing hebben willen aanreiken voor een maatschappelijke evolutie die niet typisch is voor België, maar wereldwijd kan worden waargenomen.

Wat de vraag van de heer Maingain betreft of eventueel het advies van de Raad van State zal worden ingewonnen, herinnert de spreekster eraan dat dit college zich al heeft uitgesproken over een voorgaand amendement (zie DOC 53 0476/011). In het desbetreffende advies heeft de Raad van State zich niet uitermate kritisch uitgelaten over de beschrijving van de procedures. Maar wellicht bevat de tekst van amendement nr. 151 nog een aantal onnauwkeurige vertalingen. In dat opzicht preciseert zij dat, wanneer het voorgestelde artikel 15, § 2, de ambtenaar van de burgerlijke stand de taak opdraagt de "*volledigheid van de verklaring*" te onderzoeken, er hoegenaamd geen sprake van kan zijn de geldigheid van de bij de verklaring gevoegde stukken te onderzoeken. Hij moet er uitsluitend op toezien dat de verklaring de vereiste stukken bevat.

De heer Theo Francken (N-VA) richt zich tot de leden die menen dat het aldus geamendeerde wetsvoorstel de voorwaarden voor de verwerving van de Belgische nationaliteit versoepelt door het vereiste minimumverblijf op het Belgische grondgebied te verlagen van zeven tot vijf jaar. Hij onderstreept dat de tekst de voorwaarden daarentegen verstrengt door de vereiste minimale verblijfsduur op te trekken van drie tot vijf jaar. De nieuwe regeling moet immers worden vergeleken met de tot dusver geldende voorwaarden om de naturalisatie aan te vragen en te verwerven via de procedure bij de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Het lid schat dat één op drie vreemdelingen de nationaliteit verwerft via die naturalisatieprocedure. Die procedure is sneller en legt minder voorwaarden op dan de procedure voor verwerving van de nationaliteit via een nationaliteitsverklaring. Er werd immers in geen enkel volwaardig integratiecriterium voorzien. Momenteel staat de naturalisatieprocedure ook open voor vreem-

ne disposant pas d'un séjour permanent sur le territoire belge. Là aussi, la proposition de loi, telle qu'amendée, durcit les conditions.

Pour l'intervenant, il était essentiel qu'une condition d'octroi consiste à imposer la connaissance de la langue de la région linguistique sur le territoire de laquelle le demandeur est établi. Il n'est guère suffisant de demander une connaissance d'une des trois langues nationales. Comment les partis flamands signataires des amendements de la majorité peuvent-ils justifier la décision de se contenter de la connaissance d'une de ces langues?

De même, il ne lui semble pas suffisant d'instituer comme facteur d'intégration l'exercice d'un travail pendant cinq ans. En effet, il est parfaitement possible de travailler à Bruxelles et d'habiter dans la périphérie flamande pendant plusieurs années, sans maîtriser cependant la langue néerlandaise. Pour la N-VA, vivre en Flandre ne peut se faire de manière harmonieuse sans la connaissance de la langue de la Région, y compris pour les étrangers désireux de s'y établir.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) rappelle à *Mme Almaci* que le travail à temps partiel est pris en considération dans le calcul des journées de travail telles que définies à l'article 1er, § 2, 7°, du Code de la nationalité belge, compris dans l'amendement n° 151. Des conditions plus précises sont également prévues à l'article 12bis du même Code, compris dans le même amendement. Il convient donc de combiner les différents statuts et systèmes.

La déchéance de la nationalité, visée à l'article 23/1 du même Code, compris dans l'amendement n° 151, ne peut concerner que les belges qui ne tiennent pas leur nationalité d'un auteur belge au jour de leur naissance et ceux qui ne se sont pas vu attribuer leur nationalité en vertu de l'article 11, § 1er, alinéa 1er, 2°, du même Code. Elle ne vise que ceux qui ont commis des infractions graves, portant sur des faits commis en principe dans les dix ans à compter de l'obtention de la nationalité belge.

L'intervenante n'aperçoit pas l'utilité de demander un avis au Conseil d'État, dès lors que les amendements ont été conçus précisément sur la base de l'avis n° 49 941/AG/2/V, rendu les 16 et 23 août 2011 par ledit Conseil (DOC 53 0476/011).

delingen die niet over een vaste hoofdverblijfplaats op het Belgische grondgebied beschikken. Ook op dat vlak scherpt het aldus geamendeerde wetsvoorstel de voorwaarden aan.

Voor de spreker was het uitermate belangrijk dat voor de toekenning van de nationaliteit onder meer de voorwaarde wordt gesteld dat de aanvrager kennis moet hebben van de taal van het taalgebied waar de gemeente waar de aanvrager verblijft, gevestigd is. De vereiste van kennis van een van de drie landstalen volstaat hoegenaamd niet. Hoe kunnen de Vlaamse partijen die de amendementen van de meerderheid mee hebben ondertekend, uitleggen dat zij nu vrede nemen met kennis van een van de talen?

Bovendien ziet hij weinig heil in het aantonen van een beroepsactiviteit gedurende minstens vijf jaar als integratiecriterium. Het is immers perfect mogelijk jarenlang in Brussel te werken en in de Vlaamse rand te wonen maar zonder het Nederlands machtig te zijn. Voor de N-VA kan in Vlaanderen geen harmonieus bestaan worden opgebouwd zonder kennis van de taal van dat Gewest, wat ook geldt voor de vreemdelingen die er willen komen wonen.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) herinnert er ter attentie van mevrouw Almaci aan dat deeltijdwerk meetelt voor de berekening van de werkdagen als bedoeld in het in amendement nr. 151 vervatte artikel 1, § 2, 7°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit; voorts worden nadere voorwaarden vastgelegd in het in datzelfde amendement vervatte artikel 12bis van hetzelfde Wetboek. De verschillende statuten en stelsels moeten dus met elkaar worden gecombineerd.

De vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit als bedoeld in het in amendement nr. 151 vervatte artikel 23/1 van hetzelfde Wetboek kan alleen betrekking hebben op de Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder die Belg was op de dag van hun geboorte, noch op de Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op grond van artikel 11, § 1, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek. De vervallenverklaring heeft louter betrekking op de personen die ernstige misdrijven hebben gepleegd, in verband met feiten die zijn gepleegd binnen de tien jaar nadat de Belgische nationaliteit werd verworven.

De spreekster vindt het niet zinvol de Raad van State om advies te vragen, aangezien bij de uitwerking van de amendementen precies rekening werd gehouden met advies nr. 49 941/AG/2/V van 16 en 23 augustus 2011 van de Raad van State (DOC 53 0476/011).

À ceux qui estiment que des conditions plus souples dans l'obtention de la nationalité améliore l'intégration et le niveau de mise au travail des bénéficiaires, le membre oppose que le système actuel, qui est marqué par sa souplesse, ne garantit ni l'une ni l'autre. L'affirmation suivant laquelle un tiers des obtentions de nationalité s'opéreraient par le biais de la procédure de naturalisation est également contestée, sur la base des données statistiques des trois dernières années.

L'oratrice avait apprécié l'annonce suivant laquelle la N-VA allait soutenir la proposition de loi, telle qu'amendée. Elle se demande pourquoi la position de ce parti a entre-temps changé.

Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) n'aperçoit aucune réponse aux interrogations qu'elle avait formulées en début de discussion générale. Bien plus, les interventions de partenaires de la majorité lui en fournissent d'autres. La procédure n'est pas réellement simplifiée. S'il est vrai que le travail à temps partiel est pris en considération, des incertitudes subsistent, notamment, sur l'intérim.

Le besoin d'une procédure plus simple, structurée autour de critères clairs, est prégnant. Actuellement, il faut souvent à un demandeur attendre des années, alors qu'il répond aux différentes conditions pour une naturalisation.

L'intervenante ne peut souscrire ni à la proposition de loi, ainsi amendée, ni aux propos de M. Francken sur le sujet de la déchéance de la nationalité. Pour elle, un débat sérieux doit encore avoir lieu. Il convient en effet d'éviter des mécanismes engendrant une double sanction.

Un droit de 150 euros devra désormais être acquitté avant l'introduction de toute demande de naturalisation ou déclaration de nationalité. Le membre souscrit à l'idée qu'il est opportun d'éviter une surcharge des administrations. Toutefois, cette somme pourra-t-elle être récupérée en cas d'obtention de la nationalité belge?

L'oratrice n'a pas entendu de réponse à l'interrogation d'un autre membre sur l'obtention d'un titre, d'un mérite ou d'une condition nécessaire à l'obtention de la nationalité au cours d'une procédure déjà introduite. La décision sera-t-elle prise au regard de la situation au moment où il est statué? Cette question est d'autant plus pertinente qu'une procédure en la matière prend du temps.

Sommigen vinden dat soepeler voorwaarden voor de nationaliteitsverwerving de integratie bevorderen en de slaagkansen van de nieuwe Belgen op de arbeidsmarkt vergroten, maar de spreekster maakt die leden er op attent dat het huidige stelsel, dat bijzonder soepel is, noch het ene noch het andere waarborgt. De bewering als zou één op drie nationaliteitsverwervingen gebeuren via de naturalisatieprocedure, houdt eveneens geen steek, gelet op de statistische gegevens van de jongste drie jaar.

De spreekster had de N-VA graag steun aan het aldus geamendeerde wetsvoorstel horen toezeggen. Zij vraagt zich af waarom die partij intussen van standpunt veranderd is.

Mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) stelt vast dat de vragen die zij aan het begin van de algemene bespreking heeft geformuleerd, op geen enkele manier werden beantwoord. Meer, na de uiteenzettingen van leden van de meerderheidspartijen heeft zij nog méér vragen. De procedure wordt er echt niet eenvoudiger op. Deeltijdwerk wordt weliswaar in aanmerking genomen, maar er blijven vraagtekens, onder meer in verband met uitzendarbeid.

Er is dringend nood aan een eenvoudiger procedure, geschraagd door duidelijke criteria. Momenteel moet een aanvrager vaak jarenlang wachten, terwijl hij aan alle voorwaarden voor naturalisatie voldoet.

De spreekster kan noch met het aldus geamendeerde wetsvoorstel, noch met de verklaringen van de heer Francken over de vervallenverklaring van de nationaliteit instemmen. Zij acht een grondig debat aangewezen. Mechanismen die tot dubbele bestraffing leiden, moeten immers worden voorkomen.

Voortaan zal een recht van 150 euro moeten worden betaald alvorens men een naturalisatieaanvraag of een nationaliteitsverklaring kan indienen. Het lid is het ermee eens dat de overheidsdiensten niet mogen worden overbelast, maar zal dat bedrag kunnen worden teruggevorderd ingeval de Belgische nationaliteit wordt verworven?

De spreekster heeft geen antwoord gehoord op de vraag van een ander lid in verband met een document dat wordt verkregen, een verdienste die wordt toegekend of een voorwaarde die wordt vervuld voor de nationaliteitsverwerving, waarvan de procedure al loopt. Zal de beslissing worden genomen in het licht van de situatie zoals die op het ogenblik van de uitspraak is? Die vraag is bijzonder relevant, te meer daar een procedure op dat vlak tijdrovend is.

Le résultats d'une "Enquête sur les citoyens immigrés (ICS)" ont récemment été rendus publics par la Fondation Roi Baudouin et le "Migration Policy Group". Le membre déduit de cette enquête que les trois enjeux principaux de l'immigration sont le travail, la langue et le droit de vote. Ces débats doivent être ouverts.

M. Bert Schoofs (VB) constate une différence d'esprit entre ceux qui, à l'époque, avaient voté la réforme de l'obtention de la nationalité en 2000 et les mêmes qui sont les auteurs de l'amendement global. Le membre rappelle d'ailleurs avoir déposé avec d'autres l'une des propositions jointes (voy. DOC 53 0618/001).

La différence d'esprit est sans doute à imputer aux interventions systématiques de membres de son groupe au cours de la discussion des lois de naturalisation en séance plénière. À force de mettre en évidence que des naturalisations profitent à des auteurs d'actes graves, son groupe a permis une prise de conscience qu'il fallait engager les réformes.

Il reste que la proposition de loi, ainsi amendée, n'est pas suffisante. Rien ne change sur la nature de la naturalisation, qui reste une faveur, et sur celle de la déclaration de nationalité, qui reste un droit. Le texte étudié constitue toutefois un pas dans la bonne direction.

Le membre s'étonne d'entendre M. Francken plaider pour l'obligation de connaissance de la langue de la région. En effet, celui-ci a cosigné le précédent amendement global n° 124. Celui-ci ne contient, en son article 12*bis*, aucune exigence de cette nature. L'intégration sociale s'y démontre entre autres "par un diplôme ou un certificat délivré par un établissement d'enseignement reconnu par une Communauté et qui est au moins du niveau de l'enseignement secondaire supérieur" (DOC 53 0476/010, p. 6).

C.2. Discussion des articles

La discussion a lieu sur la base de l'amendement global n° 151 (DOC 53 0476/013).

Article 1er

Cette disposition n'appelle aucun commentaire.

Onlangs werden de resultaten bekendgemaakt van de Immigrantenburgerraadpleging (*Immigrant Citizens Survey – ICS*) die werd gehouden door de Koning Boudewijnstichting en de *Migration Policy Group*. Het lid leest in dat onderzoek de drie belangrijkste factoren in verband met migratie: werk, taal en stemrecht. Dat debat moet worden aangegaan.

De heer Bert Schoofs (VB) stelt vast dat degenen die destijds, in 2000, de hervorming van de nationaliteitsverwerving hebben goedgekeurd, dezelfde zijn als de indieners van het voorliggende alomvattende amendement, maar dat vanuit een heel andere ingesteldheid doen. Het lid wijst er overigens op dat hij samen met anderen een van de toegevoegde wetsvoorstellen heeft ingediend (zie DOC 53 0618/001).

Over deze aangelegenheid denkt men nu anders dan vroeger, en zulks is ongetwijfeld toe te schrijven aan de systematische interventies van de leden van de VB-fractie bij de bespreking van de naturalisatiewetten in de plenaire vergadering. Door erop te hameren dat naturalisatie ten goede komt aan daders van ernstige feiten heeft de partij waartoe de spreker behoort, bijgedragen tot bewustwording van het feit dat de wetgeving moet worden hervormd.

Dat neemt niet weg dat het aldus geamendeerde wetsvoorstel niet volstaat. Er wordt niet geraakt aan de aard van de naturalisatie, die een gunst blijft, noch aan de nationaliteitsverklaring, die een recht blijft. De ter bespreking voorliggende tekst vormt echter een stap in de goede richting.

Het lid is verwonderd dat de heer Francken pleit voor de verplichte kennis van de taal van het gewest. De heer Francken heeft immers het vorige alomvattend amendement nr. 124 medeondertekend, waarvan artikel 12*bis* met geen woord van een dergelijke vereiste rept. Krachtens dit amendement kan de maatschappelijke integratie worden aangetoond door "een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling erkend door een gemeenschap en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs" (DOC 53 0476/010, blz. 6).

C.2. Artikelsgewijze bespreking

De bespreking gebeurt op basis van alomvattend amendement nr. 151 (DOC 53 0476/013).

Artikel 1

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 2

Cette disposition introduit, à l'article 1er du Code de la nationalité belge, un ensemble de définitions nouvelles.

Pour *M. Olivier Maingain (FDF)*, cette disposition fourmille de points de discussion juridique. En effet, les auteurs de l'amendement global mêlent dans un même article des définitions et des dispositions à caractère normatif, ce que les règles de bonne légistique recommandent d'éviter sous peine de controverses.

Ainsi, l'article 1er, § 2, 4°, du Code de la nationalité belge, compris dans l'amendement n° 151, contient-il dans sa phrase liminaire le mot "notamment". Cette disposition, qui définit les "faits personnels graves", n'a ainsi pas de caractère limitatif. D'autres faits pourraient être visés. Or, le e) de cette disposition porte: "*la liste des faits personnels graves peut être complétée par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres*". D'une part, le Conseil d'État indiquerait à l'auteur de cette proposition qu'il doit à tout le moins indiquer selon quels critères le Roi pourra faire usage de Son pouvoir. D'autre part, il faut choisir entre une liste limitative, pour laquelle le Roi se voit octroyer le pouvoir de compléter, ou une liste non limitative, pour laquelle ce pouvoir ne se conçoit pas.

En outre, l'article 1er, § 2, 5°, du même Code associe une définition de "la preuve de la connaissance d'une des trois langues nationales" à une règle normative et à une règle de preuve. Qui appréciera la validité de cette preuve? A quel stade cette preuve devra-t-elle être appréciée?

Enfin, l'article 1er, § 2, 7°, du même Code définit dans un premier temps les "journées de travail" pour ensuite dans un second temps procéder à des assimilations. Il eût fallu choisir entre une définition juridique précise ou une scission entre un article de définition et un autre précisant les conditions d'examen, les critères de recevabilité et les motifs de refus.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) ne voit pas ce qui pourrait défendre au Roi, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, de définir des "faits personnels graves" complémentaires à ceux qui sont notamment décrits dans l'article 1er, § 2, 4°, du Code de la nationalité belge. Elle ne retrouve pas ce qui s'y oppose dans l'avis du Conseil d'État rendu sur une précédente mouture du texte.

Art. 2

Dit artikel strekt ertoe in artikel 1 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit een aantal nieuwe definities op te nemen.

Volgens *de heer Olivier Maingain (FDF)* bevat dit artikel ontelbare juridische twistpunten. De indieners van het alomvattend amendement nemen in één en hetzelfde artikel immers definities én normatieve bepalingen op. Dit strookt geenszins met de vereisten van degelijke wetgevingstechniek, aangezien een dergelijke vermenging tot controverses kan leiden.

Zo bevat het in amendement nr. 151 vervatte artikel 1, § 2, 4°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit in de inleidende zin de woorden "onder meer", waardoor die bepaling, die de "gewichtige feiten eigen aan de persoon" omschrijft, niet limitatief is en ook op andere feiten betrekking zou kunnen hebben. Punt e) van die bepaling stelt echter het volgende: "*de lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon kan aangevuld worden bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad*". De Raad van State zou de indiener van dit voorstel kunnen adviseren op zijn minst de criteria aan te geven op grond waarvan de Koning zijn bevoegdheid kan uitoefenen. Voorts moet worden gekozen tussen een limitatieve lijst (waarvoor aan de Koning machtiging wordt verleend ze te vervullen) en een niet-limitatieve lijst, waarvoor een dergelijke machtiging niet hoeft.

Bovendien verheft het artikel 1, § 2, 5°, van hetzelfde Wetboek "het bewijs van kennis van één van de drie landstalen" in de omschrijving ervan tot een normatieve regel en een bewijsregel. Wie zal de geldigheid van dat bewijs beoordelen? In welk stadium zal dat bewijs moeten worden beoordeeld?

Ten slotte heeft het artikel 1, § 2, 7°, van hetzelfde Wetboek het eerst over "arbeidsdagen" en vervolgens over "met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen". Men had moeten kiezen tussen een nauwkeurige juridische omschrijving en een opdeling tussen een omschrijvend artikel en een ander artikel ter precisering van de onderzoeksvoorwaarden, de ontvankelijkheidsvoorwaarden en de redenen tot weigering.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) ziet niet in wat de Koning zou beletten om, bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, "gewichtige feiten eigen aan de persoon" te omschrijven ter aanvulling van de feiten die meer bepaald artikel in het artikel 1, § 2, 4°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zijn bepaald. Volgens haar heeft de Raad van State daar in zijn advies over een vorige versie van de tekst geen enkel bezwaar tegen geuit.

M. Olivier Maingain (FDF) voudrait savoir si le mot “notamment” permet de compléter par d’autres faits ceux qui sont visés à l’article 1er, § 2, 4°, a) à e), en projet, du Code de la nationalité belge. En toute hypothèse, le membre s’oppose à l’habilitation visée à l’article 1er, § 2, 4°, e), précité.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) s’en tient au texte de l’amendement global.

M. Theo Francken (N-VA) et consorts introduisent le sous-amendement n° 152 (DOC 53 0476/014), qui vise à porter au niveau B1 du Cadre européen commun de référence pour les langues, l’exigence de connaissance d’une des trois langues nationales.

Mme Daphné Dumery (N-VA), coauteur du sous-amendement, indique que cet amendement vise à revenir au texte de compromis sur lequel le groupe de travail était parvenu à un accord à la fin de l’année 2011. L’exigence est à relier à la nécessité de demander aux candidats à la naturalisation la preuve d’une réelle intégration.

M. Gerolf Annemans (VB) fait part de ses difficultés à comprendre le positionnement du parti de la précédente oratrice. En effet, usuellement, si un membre estime qu’une proposition ou un projet de loi ne va pas assez loin, il sanctionne ce texte par une abstention lors des votes. La N-VA va-t-elle ici s’abstenir, alors qu’elle a déjà annoncé son accord sur le texte? Plusieurs amendements déposés par des membres de ce parti semblent confirmer qu’ils s’apprêtent à s’abstenir, à tout le moins. L’intervenant, qui craint un accès de politique politicienne, annonce qu’il sera attentif au comportement de vote de la N-VA.

Mme Daphné Dumery (N-VA) réplique que le rejet d’un amendement déposé n’implique pas nécessairement de la part de l’auteur de cet amendement une abstention ou un rejet sur l’ensemble d’un texte. La position de son parti, qui souscrit au texte proposé, a déjà suffisamment été explicitée au cours de la discussion générale.

M. Gerolf Annemans (VB) avait compris le sous-amendement n° 152 comme l’expression d’une volonté, de la part de la N-VA, de revenir à un texte antérieur, qui constituait d’ailleurs lui-même un compromis.

De heer Olivier Maingain (FDF) wenst te weten of de lijst van de feiten, die is opgenomen in het in amendement nr. 151 vervatte artikel 1, § 2, 4°, a) tot e), van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, op grond van de woorden “onder meer” kan worden aangevuld met andere feiten. In ieder geval verzet het lid zich tegen de machtiging als bedoeld in het voormelde artikel 1, § 2, 4°, e).

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) blijft bij de tekst van het alomvattend amendement.

De heer Theo Francken (N-VA) c.s. dient subamendement nr. 152 (DOC 53 0476/014) in, dat ertoe strekt te bepalen dat de vereiste kennis van een van de drie landstalen op zijn minst moet voldoen aan de vereisten van niveau B1 van het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor talen.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA), mede-indienster van het subamendement, geeft aan dat dit subamendement beoogt terug te grijpen naar de compromistekst waarover de werkgroep eind 2011 een akkoord heeft bereikt. Het ligt in de bedoeling van de naturalisatiekandidaten het bewijs te vereisen dat zij echt geïntegreerd zijn.

De heer Gerolf Annemans (VB) geeft aan dat hij een probleem heeft met het standpunt van de fractie van de vorige spreekster. Als een lid vindt dat een wetsvoorstel of -ontwerp niet ver genoeg gaat, straft hij/zij die tekst immers gewoonlijk af door zich te onthouden bij de stemming. De vraag rijst of N-VA zich in dit geval zal onthouden, aangezien de fractie al heeft aangegeven in te stemmen met de tekst. Leden van de N-VA-fractie hebben al meerdere amendementen ingediend die er kennelijk op wijzen dat zij zich bij de stemming op zijn minst zullen onthouden. De spreker vreest een opstoot van *politique politicienne* en geeft aan dat hij het stemgedrag van de N-VA-fractieleden in het oog zal houden.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) repliceert dat het verwerpen van een ingediend amendement niet noodzakelijk impliceert dat de indiener van het betrokken amendement zich bij de stemming over de hele tekst onthoudt of die tekst verwerpt. Het standpunt van haar fractie – die de ontworpen tekst overigens steunt – werd al voldoende toegelicht bij de algemene bespreking.

De heer Gerolf Annemans (VB) had subamendement nr. 152 begrepen als een uiting van de bereidheid van de N-VA om terug te grijpen naar een eerdere tekst, die trouwens zelf al een compromis vormde.

MM. Bert Schoofs et Gerolf Annemans (VB) introduisent le sous-amendement n° 163 (DOC 53 0476/014), qui concerne la liste des faits personnels graves visés à l'article 1er, § 2, 4°, du Code de la nationalité belge. En tous les cas, les faits visés au 4° constitueront de tels faits. Par ailleurs, certaines condamnations à l'étranger seront également visées. Le Roi conservera Son pouvoir de compléter la liste.

M. Bert Schoofs (VB), auteur principal du sous-amendement, note que celui-ci répond aux critiques de M. Maingain sur l'utilisation impropre du mot "notamment". Le membre doute que le texte actuel résiste au contrôle de constitutionnalité. Selon lui, il est contraire, entre autres, au principe de séparation des pouvoirs.

MM. Bert Schoofs et Gerolf Annemans (VB) introduisent le sous-amendement n° 164 (DOC 53 0476/014), qui vise quant à lui à remplacer la description du fait personnel grave visé à l'article 1er, § 2, 4°, a), du Code de la nationalité belge.

M. Bert Schoofs (VB), auteur principal du sous-amendement, indique que la nouvelle description des infractions constituant des faits personnels graves est plus large. Pour le membre, c'est cette même description qui était déposée dans l'amendement n° 99 de Mme Van Cauwer.

MM. Bert Schoofs et Gerolf Annemans (VB) introduisent le sous-amendement n° 165 (DOC 53 0476/014), qui vise alternativement au sous-amendement précédent à remplacer la description du fait personnel grave visée à l'article 1er, § 2, 4°, a), du Code de la nationalité belge.

M. Bert Schoofs (VB), auteur principal du sous-amendement, renvoie cette fois à la description présentée dans la proposition de loi modifiant le Code de la nationalité belge (DOC 53 0574/001).

Sur ce même article 1er, § 2, 4°, *M. Olivier Maingain (FDF)* lit dans l'avis précité du Conseil d'État (DOC 53 0476/011, p. 25): "1. À l'article 1er, § 2, 4°, proposé, du Code de la nationalité belge, les faits personnels graves sont énumérés à titre exemplatif, alors qu'au titre de la sécurité juridique une liste exhaustive se justifie. Cette exigence est d'autant plus prégnante qu'il entre dans les intentions des auteurs de l'amendement de donner

De heren Bert Schoofs en Gerolf Annemans (VB) dienen subamendement nr. 163 (DOC 53 0476/014) in, betreffende de lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon als bedoeld in het artikel 1, § 2, 4°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. In alle gevallen zullen de in het 4° bedoelde feiten dergelijke feiten zijn. Daarnaast zal een en ander ook betrekking hebben op bepaalde in het buitenland opgelopen veroordelingen. De Koning blijft bevoegd om de lijst aan te vullen.

De heer Bert Schoofs (VB), hoofdindienner van het subamendement, merkt op dat dit subamendement tegemoet komt aan de kritiek van de heer Maingain over het ongepaste gebruik van de woorden "onder meer". Het lid betwijfelt dat de huidige tekst de grondwettigheidstoetsing zal doorstaan. Volgens hem is hij onder meer strijdig met het beginsel van de scheiding der machten.

De heren Bert Schoofs en Gerolf Annemans (VB) dienen subamendement nr. 164 (DOC 53 0476/014) in, dat strekt tot vervanging van de omschrijving van het begrip "gewichtige feit eigen aan de persoon" als bedoeld in het artikel 1, § 2, 4°, a), van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

De heer Bert Schoofs (VB), hoofdindienner van het subamendement, geeft aan dat de nieuwe omschrijving van strafbare feiten die gewichtige feiten eigen aan de persoon zijn, ruimer is opgevat. Volgens het lid was dezelfde omschrijving ingediend via amendement nr. 99 van mevrouw Van Cauwer.

De heren Bert Schoofs en Gerolf Annemans (VB) dienen subamendement nr. 165 (DOC 53 0476/014) in, dat als alternatief voor het vorige subamendement strekt tot vervanging van de omschrijving van het begrip "gewichtige feit eigen aan de persoon" als bedoeld in het artikel 1, § 2, 4°, a), van het Wetboek van Belgische nationaliteit.

De heer Bert Schoofs (VB), hoofdindienner van de subamendement, verwijst ditmaal naar de omschrijving die is vevat in het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (DOC 53 0574/001).

Over hetzelfde artikel 1, § 2, 4°, leest *de heer Olivier Maingain (FDF)* in voormeld advies van de Raad van State (DOC 53 0476/011, blz. 25.): "In het voorgestelde artikel 1, § 2, 4°, van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit worden de gewichtige feiten eigen aan de persoon exemplatief opgesomd, terwijl ter wille van de rechtszekerheid een exhaustieve lijst verantwoord is. Dit vereiste is des te dwingender, daar de bedoeling

de cette notion une définition claire.” Quelle réponse les auteurs de l’amendement global peuvent-ils apporter à cette remarque du Conseil d’État?

L’intervenant poursuit avec une autre critique, portant cette fois sur la discordance, dans l’amendement n° 151, entre l’article 1er, § 2, 4°, d), du même Code et l’article 1er, § 2, 8° et 9°. En effet, la première disposition érige en fait personnel grave une sanction en raison d’une “quelconque forme de fraude fiscale ou sociale” alors que le 8° et le 9° visent simplement la “fraude sociale” et la “fraude fiscale”.

Une observation à ce sujet a d’ailleurs été formulée par le Conseil d’État (DOC 53 0476/011, p. 25). En réponse, les auteurs de l’amendement global ont introduit de nombreuses considérations dans la justification (DOC 53 0476/013, pp. 21-22), sans que celles-ci ne reçoivent écho dans le texte même de l’amendement. Qu’en sera-t-il, notamment, de l’élément intentionnel? Si cet élément n’est pas nécessité par la disposition légale méconnue, le juge doit-il le viser explicitement dans son jugement pour qu’il en soit tenu compte aux fins de l’application de l’article 1er, § 2, 4°, du Code?

Selon l’intervenant, l’absence de toute réponse à ces questions démontrent que les auteurs de l’amendement global ne savent pas où ils se dirigent.

Mme Sarah Smeyers, présidente, constate qu’il n’est pas apporté de réponse à ces dernières interrogations.

Art. 3

Cet article complète l’article 5 du Code de la nationalité belge par une disposition permettant l’établissement par le Roi d’une liste de pays pour lesquels l’impossibilité ou des difficultés sérieuses de se procurer un acte de naissance sont admises.

MM. Bert Schoofs et Gerolf Annemans (VB) introduisent le *sous-amendement n° 166* (DOC 53 0476/014), qui vise plutôt à abroger l’article 5 du Code de la nationalité belge.

M. Bert Schoofs (VB), auteur principal du sous-amendement, estime en effet que le système des actes de notoriété ne permet pas d’éviter les abus et qu’il convient de revenir à la situation antérieure à l’an 2000.

van de indieners van het amendement erin bestaat dit begrip nauwkeurig te definiëren.”. Welk antwoord kunnen de indieners van het alomvattende amendement verstrekken op die opmerking van de Raad van State?

De spreker uit nog andere kritiek, ditmaal op de discrepantie tussen het in artikel 1, § 2, 4°, d), van hetzelfde Wetboek en artikel 1, § 2, 8° en 9°. Volgens de eerste bepaling geldt een sanctie voor “omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude” als een gewichtig feit eigen aan de persoon, terwijl het 8° en het 9° alleen melding maken van “sociale fraude” en “fiscale fraude”.

De Raad van State heeft daarover trouwens een opmerking gemaakt (DOC 53 0476/011, blz. 25). De indieners van het alomvattend amendement hebben daarop in de verantwoording tal van beschouwingen ingevoegd (DOC 53 0476/013, blz. 21-22), maar daarvan is in de tekst zelf van het amendement niets terug te vinden. Hoe zit het bijvoorbeeld met het intentionele element? Indien dit element in de miskende wettelijke bepaling niet vereist is, moet de rechter er dan in zijn vonnis uitdrukkelijk naar verwijzen, opdat er rekening mee wordt gehouden met het oog op de toepassing van het ontworpen artikel 1, § 2, 4°, van het Wetboek?

Het feit dat al die vragen onbeantwoord blijven bewijst volgens de spreker dat de indieners van het alomvattend amendement niet weten waar ze heen willen.

Voorzitster Sarah Smeyers stelt vast dat op die laatste vragen geen antwoord wordt gegeven.

Art. 3

Dit artikel vult artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit aan met een bepaling die de Koning machtigt een lijst van landen op te stellen waarvan aanvaard wordt dat het onmogelijk of erg moeilijk is zich er een geboorteakte te verschaffen.

De heren Bert Schoofs en Gerolf Annemans (VB) dienen *subamendement nr. 166* (DOC 53 0476/014) in, dat er daarentegen toe strekt artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit op te heffen.

De heer Bert Schoofs (VB), hoofdindieners van het subamendement, is immers van mening dat het systeem van de akten van bekendheid geen paal en perk zal stellen aan misbruik en dat moet worden teruggekeerd naar de situatie van vóór 2000.

Art. 4

Cette disposition vise à remplacer l'article 7bis du Code de la nationalité belge par de nouvelles conditions de séjour.

M. Theo Francken (N-VA) et consorts introduisent le sous-amendement n° 153 (DOC 53 0476/014), qui tend à exclure les personnes visées par une déchéance de la nationalité.

Cependant, compte tenu des explications apportées par les auteurs de l'amendement global au cours de la discussion générale, *Mme Daphné Dumery (N-VA), coauteur du sous-amendement*, le retire.

Art. 5

Cette disposition, qui remplace l'intitulé d'une subdivision du Code de la nationalité belge, n'appelle aucun commentaire.

Art. 6

Cette disposition vise à remplacer l'article 11 du Code de la nationalité belge par un nouveau système d'acquisition de la nationalité par la naissance et la filiation.

Mme Valérie Déom (PS) et consorts introduisent le sous-amendement n° 161 (DOC 53 0476/014), qui vise, conjointement au sous-amendement n° 162, à déplacer à l'article 12 du Code de la nationalité belge la procédure d'attribution de la nationalité belge par effet collectif d'un acte d'acquisition.

Mme Valérie Déom (PS), auteur principal du sous-amendement, précise qu'il ne s'agit que d'une modification formelle, motivée par un objectif de clarté.

MM. Bert Schoofs et Gerolf Annemans (VB) introduisent le sous-amendement n° 167 (DOC 53 0476/014), qui vise à abroger l'article 11 du Code de la nationalité belge.

Pour *M. Bert Schoofs (VB), auteur principal du sous-amendement*, il convient en effet de revenir au principe strict du *ius sanguinis* dans l'obtention de la nationalité belge.

Art. 4

Deze bepaling vervangt artikel 7bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit door nieuwe verblijfsvoorwaarden.

De heer Theo Francken (N-VA) c.s. dient subamendement nr. 153 (DOC 53 0476/014) in, dat ertoe strekt de personen waarvan de nationaliteit dreigt vervallen te worden verklaard, uit te sluiten.

Gelet op de toelichting die de indieners van het alomvattend amendement tijdens de algemene bespreking hebben verschaft, wordt dit subamendement evenwel ingetrokken door *mevrouw Daphné Dumery (N-VA), mede-indiener van het subamendement*.

Art. 5

Over deze bepaling, die het opschrift van een onderafdeling van het Wetboek van de Belgische nationaliteit aanvult, worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 6

Deze bepaling vervangt artikel 11 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit door een nieuw systeem van verkrijging van de nationaliteit door geboorte en afstamming.

Mevrouw Valérie Déom (PS) c.s. dient subamendement nr. 161 (DOC 53 0476/014) in, dat er samen met subamendement nr. 162 toe strekt de procedure van toekenning van de Belgische nationaliteit als gezamenlijk gevolg van een akte van verkrijging te verplaatsen naar artikel 12 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Mevrouw Valérie Déom (PS), hoofdindiener van het subamendement, preciseert dat het een louter vormelijke wijziging betreft, ter wille van de duidelijkheid.

De heren Bert Schoofs en Gerolf Annemans (VB) dienen subamendement nr. 167 (DOC 53 0476/014) in, dat er toe strekt artikel 11 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit op te heffen.

Volgens *de heer Bert Schoofs (VB), hoofdindiener van het subamendement*, dient immers te worden teruggekeerd naar het strikte principe van het *ius sanguinis* als basis voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit.

Art. 7

Cette disposition, qui vise à abroger l'article 11*bis* du Code de la nationalité belge, portant sur l'attribution de la nationalité par déclaration en cas de filiation, n'appelle aucun commentaire.

Art. 8

Cette disposition vise à abroger l'article 12 du Code de la nationalité belge, qui porte sur l'attribution de la nationalité par déclaration de nationalité.

Mme Valérie Déom (PS) et consorts introduisent le *sous-amendement n° 162* (DOC 53 0476/014), qui a le même objet que le sous-amendement n° 161. Il est renvoyé à la discussion de l'article 6.

M. Eric Jadot et Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) introduisent le *sous-amendement n° 190* (DOC 53 0476/014), qui a la même portée que le sous-amendement n° 162.

Compte tenu du dépôt du sous-amendement n° 162 et des explications apportées par son auteur, *Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen), coauteur du sous-amendement*, retire le sous-amendement n° 190.

Art. 9

Cette disposition instaure un nouveau régime d'acquisition de la nationalité belge par le remplacement de l'intégralité du chapitre 3 du Code de la nationalité belge.

MM. Bert Schoofs et Gerolf Annemans (VB) introduisent le *sous-amendement n° 168* (DOC 53 0476/014), qui propose un système alternatif global.

M. Bert Schoofs (VB), auteur principal du sous-amendement, fait remarquer que pour lui, c'est la naturalisation qui doit à l'avenir constituer la procédure par excellence pour devenir belge. Cependant, cette procédure, qui concerne une mesure de faveur, doit être réformée. L'acquisition de la nationalité belge doit être soumise à des conditions strictes, vérifiées après un processus d'intégration poursuivi jusqu'à son terme.

Art. 7

Over deze bepaling, die strekt tot opheffing van artikel 11*bis* van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, in verband met de toekenning van de nationaliteit op grond van een verklaring van afstamming, worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 8

Deze bepaling heeft tot doel artikel 12 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, dat gaat over de toekenning van de nationaliteit door nationaliteitsverklaring, op te heffen.

Mevrouw Valérie Déom (PS) c.s. dient *subamendement nr. 162* (DOC 53 0476/014) in, dat hetzelfde voorwerp heeft als subamendement nr. 161. Er wordt verwezen naar de bespreking van artikel 6.

De heer Eric Jadot en mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) dienen *subamendement nr. 190* (DOC 53 0476/014) in, dat dezelfde strekking heeft als subamendement nr. 162.

Gelet op de indiening van subamendement nr. 162 en op de toelichting die de indiener ervan heeft verstrekt, trekt *mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen), mede-indiener van het subamendement*, subamendement nr. 190 in.

Art. 9

Met die bepaling wordt een nieuwe regeling voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit ingesteld; daarbij wordt het hele hoofdstuk 3 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit vervangen.

De heren Bert Schoofs en Gerolf Annemans (VB) dienen *subamendement nr. 168* (DOC 53 0476/014) in, dat ertoe strekt een alternatieve algemene regeling voor te stellen.

De heer Bert Schoofs (VB), hoofdindiener van het subamendement, merkt op dat voor hem de naturalisatie in de toekomst de procedure bij uitstek moet zijn om Belg te worden. Die procedure, die een gunstmaatregel is, moet evenwel worden hervormd. De verkrijging van de Belgische nationaliteit moet zijn onderworpen aan strikte voorwaarden die worden nagegaan na een proces van integratie dat tot het einde wordt voortgezet.

L'auteur principal entend contester la possibilité d'une citoyenneté multiple. Celui qui décide de devenir belge doit accepter de renoncer à sa citoyenneté d'origine.

La procédure est adaptée aux nouvelles conditions et à l'esprit nouveau de la procédure. Ainsi, il appartiendra à l'officier de l'état civil et au collège des bourgmestres et échevins ou au collège communal à vérifier l'ensemble des éléments du dossier avant de le transmettre au ministère public. Ce n'est qu'en cas d'avis favorable de ce dernier que le dossier sera transmis à la Chambre des représentants. Un contrôle *a posteriori* sera en outre instauré.

Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'amendement.

Art. 9-12bis

Cette partie de l'article 9 porte sur l'article 12bis du Code de la nationalité belge.

M. Theo Francken (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 154 (DOC 53 0476/014).

Mme Daphné Dumery (N-VA) propose de supprimer le quatrième tiret du § 1er, 2), d): "ou bien en ayant travaillé de manière ininterrompue pendant cinq ans comme travailleur salarié et/ou comme fonctionnaire statutaire et/ou comme travailleur indépendant à titre principal.". Le d) traite de l'intégration sociale, tandis que le e) aborde la participation économique. Le travail est bien évidemment un facteur qui favorise l'intégration mais il doit, d'un point de vue légistique, figurer au bon endroit, à savoir au e).

M. Theo Francken (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 155 (DOC 53 0476/014).

Mme Daphné Dumery (N-VA) propose de supprimer le § 1er, 3°, d). L'amendement donne suite à l'avis formulé par le procureur général Yves Liégeois: pour réduire l'attrait du mariage en tant que canal d'immigration, il faut briser la chaîne qui permet de devenir belge grâce au mariage (art. 16 du CNB). Si l'amendement est adopté, un candidat devra acquérir la nationalité sur la base d'autres critères que le mariage, en particulier par le biais de l'intégration sociale et économique.

M. Theo Francken (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 156 (DOC 53 0476/014).

De hoofdindiener wenst de mogelijkheid van een meervoudige nationaliteit te betwisten. Wie beslist om Belg te worden, moet aanvaarden dat hij afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit.

De procedure is aangepast aan de nieuwe voorwaarden en aan de nieuwe geest van de procedure. Zo moet het de taak zijn van de ambtenaar van de burgerlijke stand en van het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad zijn om alle elementen van het dossier te controleren vóór het naar het openbaar ministerie wordt doorgezonden. Pas als die laatste een gunstig advies uitbrengt, wordt het dossier naar de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden. Bovendien dient een controle *a posteriori* te worden ingevoerd.

Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording van het amendement.

Art. 9-12bis

Dit onderdeel van artikel 9 heeft betrekking op artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Amendement nr. 154 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Theo Francken (N-VA) c.s.*

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) stelt de weglating voor van het vierde streepje van § 1, 2), d): "hetzij gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/ of als statutaire en/ of als zelfstandige in hoofdberoep te hebben gewerkt". In het punt d) wordt de maatschappelijke integratie behandeld, terwijl in punt e) de economische participatie aan bod komt. Arbeid heeft vanzelfsprekend een integratiebevorderend karakter, maar moet in wetgevingstechnisch opzicht op de juiste plaats, met name in punt e), worden behandeld.

Amendement nr. 155 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Theo Francken (N-VA) c.s.*

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) stelt de weglating van § 1, 3°, d) voor. Het amendement verleent gevolg aan het advies dat door procureur-generaal Yves Liégeois werd uitgebracht: om het huwelijk als migratiepoort minder aantrekkelijk te maken, dient de ketting "Belg door huwelijk" (art. 16 WBN) te worden doorbroken. Indien het amendement wordt aangenomen, zal een kandidaat-Belg de nationaliteit moeten verwerven op grond van andere criteria dan het huwelijk, in het bijzonder door middel van maatschappelijke en economische integratie.

Amendement nr. 156 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Theo Francken (N-VA)*

Mme Daphné Dumery (N-VA) précise que l'amendement constitue une alternative moins radicale au cas où l'amendement n° 155 ne serait pas adopté. Si l'acquisition de la nationalité par le mariage n'est pas supprimée, on peut peut-être briser l'effet dit de cascade: les personnes qui ont acquis elles-mêmes la nationalité belge en épousant un (e) Belge ne pourraient plus la transmettre à leur tour par le biais d'un mariage.

M. Theo Francken (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 157 (DOC 53 0476/014).

Mme Daphné Dumery (N-VA) évoque la proposition de compromis, qui avait été examinée fin 2011 au sein du groupe de travail parlementaire et qui constituait manifestement une solution équilibrée:

— en cas de procédure après cinq ans, le candidat doit prouver son intégration tant sociale qu'économique;

— en cas de procédure après dix ans, le candidat doit prouver son intégration sociale ou économique.

La proposition de loi à l'examen remplace, en cas de procédure après dix ans, cet équilibre par une formulation extrêmement vague ("participation à la vie de la communauté d'accueil"). Dans un souci de sécurité juridique, l'intervenante préfère une formulation plus précise, qui correspond de surcroît à l'équilibre de la proposition examinée en 2011.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 169 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) indique que l'amendement tend à subordonner l'acquisition de la nationalité à la connaissance de la langue nationale du lieu de la résidence principale (au lieu de l'une des trois langues nationales officielles).

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 170 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) n'étant pas favorable à l'acquisition de la nationalité par une déclaration de nationalité, son amendement vise à tout le moins à imposer la connaissance de la langue nationale du lieu de résidence principale à quiconque souhaite acquérir la nationalité belge de cette manière.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 171 (DOC 53 0476/014).

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) verduidelijkt dat het amendement een minder verregaand alternatief vormt indien amendement nr. 155 niet zou worden aangenomen. Indien de nationaliteitsverwerving door het huwelijk niet wordt afgeschaft, kan misschien wel het zogenaamde cascade-effect worden doorbroken: personen die zelf hun nationaliteit verkregen door huwelijk met een Belg zouden dan niet langer op hun beurt de Belgische nationaliteit kunnen doorgeven door middel van een huwelijk.

Amendement nr. 157 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Theo Francken (N-VA)*

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) wijst op het compromisvoorstel dat eind 2011 in de parlementaire werkgroep werd besproken en waarin een duidelijk evenwicht werd ingebouwd:

— bij een procedure na vijf jaar dient zowel de maatschappelijke als de economische integratie te worden bewezen;

— bij een procedure na tien jaar dient de maatschappelijke of economische integratie te worden bewezen.

Dit evenwicht wordt in voorliggend wetsvoorstel bij een procedure na tien jaar vervangen door een erg vage formulering ("deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap"). Om redenen van rechtszekerheid gaat de voorkeur van de spreekster uit naar een meer precieze formulering, die bovendien beantwoordt aan het evenwicht van het in 2011 besproken voorstel.

Amendement nr. 169 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Bert Schoofs (VB) c.s.*

De heer Bert Schoofs (VB) geeft aan dat het amendement ertoe strekt de nationaliteitsverwerving afhankelijk te maken van de kennis van *de landstaal van de hoofdverblijfplaats* (in plaats van *een van de drie officiële landstalen*).

Amendement nr. 170 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Bert Schoofs (VB) c.s.*

Omdat *de heer Bert Schoofs (VB)* geen voorstander is van de verkrijging van de nationaliteit door nationaliteitsverklaring, beoogt zijn amendement ten minste de kennis van de landstaal van de hoofdverblijfplaats op te leggen aan wie op die manier de Belgische nationaliteit wil verwerven.

Amendement nr. 171 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Bert Schoofs (VB) c.s.*

M. Bert Schoofs (VB) explique qu'il souhaite que la déclaration de nationalité ne soit pas recevable si l'intéressé émarge à un centre public d'action sociale. Cette condition est également prévue par la proposition de loi (de M. Theo Francken et consorts) modifiant le Code de la nationalité belge (DOC 53 0574/001).

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 172 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) plaide pour que l'acquisition de la nationalité soit subordonnée à la condition d'un séjour légal d'au moins dix ans.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 173 (DOC 53 0476/014) subsidiaire à l'amendement n° 172. Dans la condition relative au séjour, il tend à remplacer les mots "séjourne légalement en Belgique depuis cinq ans" par les mots "séjourne légalement en Belgique depuis sept ans, dont trois ans au moins sur la base d'un séjour d'une durée illimitée".

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 174 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) explique que l'amendement à l'examen tend à éviter la pluralité de citoyennetés en subordonnant l'acquisition de la nationalité belge à la renonciation, par le candidat à la nationalité belge, à sa nationalité d'origine dans les six mois suivant l'acquisition de la citoyenneté belge. M. Francken a déclaré qu'il était également favorable à cette règle.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 175 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) réitère son plaidoyer en faveur d'une évaluation de l'intégration sociale d'un candidat à la nationalité belge au moyen d'un examen de citoyenneté.

L'amendement n° 189 (DOC 53 0476/014) est présenté par *M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) et consorts*.

Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) estime que l'acquisition de la nationalité n'est pas seulement le couronnement d'un processus d'intégration mais qu'elle favorise elle-même l'émancipation, du fait qu'une personne qui possède la nationalité belge trouve plus facilement un emploi. L'intervenante ne s'oppose pas à l'imposition d'une condition de participation économique, mais souligne le risque de discrimination généré par la proposition de loi: il s'indique que l'intégration

De heer Bert Schoofs (VB) verduidelijkt dat hij wenst dat de aflegging van een nationaliteitsverklaring niet ontvankelijk is indien de belanghebbende ten laste valt van een OCMW. Deze voorwaarde is eveneens vervat in het wetsvoorstel (Theo Francken c.s.) tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (DOC 53 0574/001).

Amendement nr. 172 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Bert Schoofs (VB) c.s.*

De heer Bert Schoofs (VB) pleit voor een wettelijk verblijf van ten minste tien jaar als voorwaarde voor de nationaliteitsverzekering.

Amendement nr. 173 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Bert Schoofs (VB) c.s.* Het is subsidiair ten opzichte van amendement nr. 172 en strekt tot de vervanging van de vereiste van vijf jaar wettelijk verblijf door "zeven jaar wettelijk verblijf, waarvan ten minste drie jaar op grond van een verblijf van onbepaalde duur".

Amendement nr. 174 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Bert Schoofs (VB) c.s.*

De heer Bert Schoofs (VB) verklaart dat het amendement ertoe strekt meervoudig staatsburgerschap te voorkomen door de verkrijging van de Belgische nationaliteit afhankelijk te maken van de voorwaarde dat de kandidaat-Belg afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit binnen een termijn van zes maanden vanaf de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap. De heer Francken heeft verklaard ook pleitbezorger van deze regel te zijn.

Amendement nr. 175 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Bert Schoofs (VB) c.s.*

De heer Bert Schoofs (VB) herhaalt zijn pleidooi voor een evaluatie van de maatschappelijke integratie van een kandidaat-Belg door middel van een burger-schapsproef.

Amendement nr. 189 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) c.s.*

Mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) is van mening dat de verwerving van de nationaliteit niet alleen het sluitstuk van een integratieproces is, maar ook zelf de emancipatie bevordert doordat een persoon die houder is van de Belgische nationaliteit gemakkelijker een job vindt. De spreekster kant zich niet tegen de oplegging van een voorwaarde van economische participatie, maar waarschuwt wel voor het risico op discriminatie dat het wetsvoorstel genereert: het strekt tot aanbeveling dat

économique puisse être prouvée non seulement par des personnes ayant un emploi à temps plein, mais également par des personnes qui travaillent à temps partiel ou comme intérimaire, qui effectuent un stage rémunéré ou non ou qui s'occupent d'un parent ou d'un enfant malade ou handicapé.

L'amendement n° 191 (DOC 53 0476/014) est présenté par M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) et consorts.

Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) explique que l'amendement vise à permettre aux personnes qui ont été à l'école en Belgique mais qui n'ont pas obtenu le diplôme de l'enseignement secondaire supérieur d'acquérir la nationalité.

Articles 9-13 et 9-14

Ces parties de l'article 9 portent sur les articles 13 et 14 du Code de la nationalité belge.

Ces articles ne donnent lieu à aucune discussion.

Article 9-15

Cette partie de l'article 9 porte sur l'article 15 du Code de la nationalité belge.

L'amendement n° 176 (DOC 53 0476/014) est présenté par M. Bert Schoofs (VB) et consorts.

M. Bert Schoofs (VB) veut éviter que la simple expiration du délai d'avis de quatre mois sans qu'un avis n'a été émis ait pour conséquence que la déclaration de nationalité soit inscrite d'office. Il estime que la nationalité belge ne peut être acquise que si le parquet a véritablement émis un avis positif.

Articles 9-16 à 9-18

Ces parties de l'article 9 portent sur les articles 16 à 18 du Code de la nationalité belge.

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation.

Article 9-19

Cette partie de l'article 9 porte sur l'article 19 du Code de la nationalité belge.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 179 (DOC 53 0476/014).

economische integratie niet alleen kan worden bewezen door mensen met een voltijdse baan, maar ook door personen die deeltijds of als uitzendkracht werken, een al dan niet bezoldigde stage doorlopen of zorg dragen voor een ouder of een ziek of gehandicapt kind.

Amendement nr. 191 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) c.s.

Mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) verklaart dat het amendement ertoe strekt de verwerving van de nationaliteit mogelijk te maken voor personen die in België school hebben gelopen, maar geen diploma van hoger secundair onderwijs hebben behaald.

Artikelen 9-13 en 9-14

Deze onderdelen van artikel 9 hebben betrekking op de artikelen 13 en 14 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Deze artikelen geven geen aanleiding tot debat.

Artikel 9-15

Dit onderdeel van artikel 9 heeft betrekking op artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Amendement nr. 176 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s.

De heer Bert Schoofs (VB) beoogt te voorkomen dat het loutere verstrijken van de adviestermijn van vier maanden zonder dat een advies werd uitgebracht tot gevolg heeft dat de nationaliteitsverklaring ambtshalve wordt ingeschreven. Hij is van mening dat de Belgische nationaliteit maar kan worden verkregen indien het parquet daadwerkelijk een gunstig advies heeft uitgebracht.

Artikelen 9-16 tot 9-18

Deze onderdelen van artikel 9 hebben betrekking op de artikelen 16 tot 18 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 9-19

Dit onderdeel van artikel 9 heeft betrekking op artikel 19 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Amendement nr. 179 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s.

M. Bert Schoofs (VB) déclare que cet amendement a la même portée que l'amendement n° 174: il faut éviter la pluralité de citoyennetés en subordonnant l'acquisition de la nationalité belge à la renonciation à la nationalité d'origine.

Article 9-20

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

Article 9-21

Cette partie de l'article 9 qui porte sur l'article 21 du Code de la nationalité belge.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 177 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) précise que cet amendement a la même portée que l'amendement n° 176: en cas de naturalisation aussi, tous les avis requis doivent être effectivement rendus et être positifs avant de pouvoir envisager une naturalisation.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 178 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) explique que l'amendement a la même portée que l'amendement n° 169: toute personne qui souhaite acquérir la nationalité belge doit connaître la langue de la région.

M. Olivier Maingain (FDF) fait une évaluation générale de l'article 9.

La connaissance de l'une des langues nationales (pas nécessairement la langue de la région), l'intégration sociale et la participation économique sont les conditions dont est assortie l'acquisition de la nationalité après un séjour de cinq ans en Belgique. Quel est le lien entre ces conditions?

Un parcours d'intégration est souvent considéré en premier lieu comme une occasion d'apprendre la langue de la région. En vertu de la proposition de loi à l'examen, un candidat à la nationalité belge peut notamment fournir une preuve de son intégration sociale en étant titulaire d'un diplôme délivré par un établissement reconnu par l'une des Communautés ou en ayant suivi une formation professionnelle de 400 heures. Le fait d'avoir décroché un diplôme ou d'avoir suivi une formation professionnelle de longue durée ne constitue-t-il pas à lui seul une preuve de la connaissance de l'une

De heer Bert Schoofs (VB) verklaart dat het amendement hetzelfde oogmerk heeft als amendement nr. 174: meervoudig staatsburgerschap moet worden voorkomen door de verkrijging van de Belgische nationaliteit afhankelijk te maken van de afstand van de oorspronkelijke nationaliteit.

Artikel 9-20

Dit artikel geeft geen aanleiding tot debat.

Artikel 9-21

Dit onderdeel van artikel 9 heeft betrekking op artikel 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Amendement nr. 177 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s.

De heer Bert Schoofs (VB) verklaart dat het amendement dezelfde doelstelling heeft als amendement nr. 176: ook in geval van naturalisatie dienen alle vereiste adviezen daadwerkelijk te zijn uitgebracht en gunstig te zijn vooraleer een naturalisatie kan worden overwogen.

Amendement nr. 178 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s.

De heer Bert Schoofs (VB) verklaart dat het amendement dezelfde strekking heeft als amendement nr. 169: wie de Belgische nationaliteit wil verwerven, moet kennis hebben van de streektaal.

De heer Olivier Maingain (FDF) maakt een algemene evaluatie van artikel 9.

Kennis van een van de landstalen (niet noodzakelijk de streektaal), maatschappelijke integratie en economische participatie zijn voorwaarden voor de verwerving van de nationaliteit na een verblijf in België gedurende vijf jaar. Wat is de samenhang tussen deze voorwaarden?

Een integratieparcours wordt vaak in de eerste plaats beschouwd als een gelegenheid om de streektaal te leren. Volgens voorliggend wetsvoorstel kan een kandidaat-Belg onder meer een bewijs van maatschappelijke integratie leveren doordat hij houder is van een diploma van een instelling die door een van de Gemeenschappen is erkend of doordat hij een beroepsopleiding van 400 uur heeft gevolgd. Wordt de kennis van een van de landstalen niet reeds afdoende bewezen door het feit dat een persoon een diploma heeft behaald of een langdurige beroepsopleiding heeft gevolgd? Maatschappelijke

des langues nationales? Dans la proposition de loi, l'intégration sociale et la participation économique sont, en principe, des conditions distinctes, mais pas tout à fait: une personne peut en effet également prouver son intégration sociale en ayant travaillé de manière ininterrompue pendant cinq ans.

Selon une lecture stricte de la disposition, la participation économique des travailleurs et des fonctionnaires ne doit pas nécessairement avoir été réalisée dans un contexte belge. L'intervenant donne l'exemple d'un fonctionnaire contractuel de la Commission européenne, dont la volonté d'intégration sociale et de participation économique est bien réelle. Cette personne entre-t-elle en ligne de compte pour l'acquisition de la nationalité belge? Même les indépendants, qui doivent satisfaire à la condition du paiement de cotisations sociales à l'État belge et avoir leur résidence en Belgique, peuvent fournir une preuve de leur participation économique au moyen d'activités professionnelles exercées à l'étranger. Les conditions imposées ne peuvent être interprétées dans un sens où elles entraveraient la libre circulation des travailleurs au sein de l'Union européenne, ce qui implique que les candidats à la nationalité belge ont le droit d'exercer une activité économique à l'étranger et de s'intégrer sur le plan social principalement dans un autre État membre de l'Union européenne.

Les "agents statutaires dans la fonction publique" sont-ils identiques aux "fonctionnaires statutaires" ou la formulation alternative a-t-elle une finalité spécifique? N'est-il pas recommandé de procéder à une harmonisation du cadre de concepts?

La personne qui, après avoir séjourné dix ans en Belgique, veut acquérir la nationalité belge, doit prouver sa participation à la "vie de sa communauté d'accueil". Cette notion très large et vague est sans rapport avec les entités fédérées de Belgique, ce qui signifie que les communautés d'accueil peuvent se composer librement.

La proposition de loi à l'examen ne prévoit pas la reconnaissance de l'équivalence des cours d'intégration qui sont organisés par les Communautés et qui sont obligatoires dans certains cas. À Bruxelles, un trajet d'intégration obligatoire est impossible parce que les décrets des communautés n'ont pas d'effets directs pour les personnes dans la Région bilingue de Bruxelles-Capitale. Une personne qui débute son parcours d'intégration dans la Région wallonne ou flamande et qui déménage ensuite dans la Région de Bruxelles-Capitale, n'est donc, à partir de son déménagement, plus tenue de poursuivre son trajet d'intégration.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) analyse la signification de l'expression "avoir travaillé de manière

participative et économique participative" dans le wetsvoorstel in beginsel afzonderlijke voorwaarden, maar toch niet helemaal: een persoon kan het bewijs van zijn maatschappelijke integratie immers ook leveren doordat hij vijf jaar onafgebroken heeft gewerkt.

De economische participatie van werknemers en ambtenaren hoeft bij een strikte lezing van de bepaling niet noodzakelijk in een Belgische context te zijn gerealiseerd. De spreker geeft het voorbeeld van een contractuele ambtenaar van de Europese Commissie, die wel degelijk blijkt geeft van maatschappelijke integratie en economische participatie. Komt die persoon dan in aanmerking voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit? Zelfs zelfstandigen, die aan de voorwaarde van de betaling van sociale bijdragen aan de Belgische Staat moeten voldoen en hun woonplaats in België moeten hebben, kunnen een bewijs van economische participatie leveren door in het buitenland ontplooid beroepsactiviteiten. De opgelegde voorwaarden mogen niet zo worden geïnterpreteerd dat ze het vrij verkeer van werknemers binnen de Europese Unie belemmeren, wat impliceert dat kandidaat-Belgen het recht hebben om in het buitenland economisch actief te zijn en zich voornamelijk in een andere lidstaat van de Europese Unie maatschappelijk te integreren.

Zijn "statutaire agenten in het openbaar ambt" identiek aan "statutaire ambtenaren" of heeft de alternatieve formulering een specifieke doelstelling? Is een harmonisering van het bestaande begrippenkader niet raadzaam?

Wie na tien jaar verblijf de Belgische nationaliteit wil verwerven, moet een bewijs leveren van deelname aan het "leven in de onthaalgemeenschap". Dit zeer ruime en vage begrip houdt geen verband met de gefedereerde entiteiten van België, wat betekent dat zogenaamde onthaalgemeenschappen zich vrij mogen samenstellen.

Voorliggend wetsvoorstel voorziet niet in de erkenning van de gelijkwaardigheid van inburgeringscursussen die door de Gemeenschappen worden georganiseerd en in sommige gevallen verplicht zijn. In Brussel is een verplicht inburgeringstraject onmogelijk omdat de decreten van de Gemeenschappen in het tweetalige gebied Brussel-hoofdstad niet rechtstreeks gevolgen sorteren voor personen. Een persoon die zijn integratieparcours aanvangt in het Vlaams of Waals Gewest en daarna naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verhuist, heeft vanaf zijn verhuizing dus geen enkele verplichting meer om zijn inburgeringstraject voort te zetten.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) analyseert de betekenis van "vijf jaar onafgebroken hebben gewerkt"

ininterrompue pendant cinq ans” comme preuve de l’intégration sociale. Cette condition doit être interprétée conformément à la définition de la “journée de travail” contenue dans l’article 2, 7°, de l’amendement principal n° 151: “les journées de travail et les journées assimilées au sens des articles 37 et 38 de l’arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, étant entendu que le travail effectué à l’étranger et les journées y assimilées ne sont pas pris en compte. Si, au cours de la période de référence de cinq ans, l’étranger a travaillé à la fois comme travailleur salarié et/ou agent statutaire nommé dans la fonction publique et comme travailleur indépendant à titre principal, chaque trimestre presté comme indépendant à titre principal sera comptabilisé à raison de 78 journées de travail. Le travail à temps partiel, exprimé en heures, est pris en compte suivant la formule utilisée en application de l’arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et de ses arrêtés ministériels d’exécution.”

Art. 10

Cet article modifie l’article 22 du Code de la nationalité belge.

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

Art. 11

Cet article remplace l’article 23, § 1er, 1°, du Code de la nationalité belge.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l’amendement n° 180 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) déclare que l’amendement à l’examen tend, comme les amendements n°s 174 et 179, à éviter la pluralité de citoyennetés.

Art. 12

Cet article insert un article 23/1 dans le Code de la nationalité belge.

M. Theo Francken (N-VA) et consorts présentent l’amendement n° 158 (DOC 53 0476/014).

Mme Daphné Dumery (N-VA) commence par indiquer que l’amendement à l’examen renvoie erronément à l’article 23bis et porte, en fait, sur l’article 23.

als bewijs van maatschappelijke integratie. Deze voorwaarde moet worden geïnterpreteerd overeenkomstig de definitie van “arbeidsdag” in artikel 2, 7° van hoofdamendement nr. 151: “de arbeidsdagen en de met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen in de zin van artikel 37 en 38 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, met dien verstande dat de in het buitenland verrichte arbeid en de in het buitenland gelijkgestelde dagen niet worden meegerekend. Ingeval de vreemdeling in de referentieperiode van vijf jaar zowel als werknemer en/ of als statutair benoemde in een overheidsdienst heeft gewerkt, als zelfstandige in hoofdberoep heeft gewerkt, wordt ieder als zelfstandige in hoofdberoep gewerkt kwartaal voor 78 arbeidsdagen in rekening gebracht. Deeltijdse arbeid wordt in aanmerking genomen volgens de formule die wordt gebruikt in toepassing van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en de ministeriële besluiten die daaraan uitvoering geven, uitgedrukt in uren.”

Art. 10

Dit artikel wijzigt artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 11

Dit artikel vervangt artikel 23, § 1, 1°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Amendement nr. 180 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer *Bert Schoofs (VB) c.s.*

De heer Bert Schoofs (VB) verklaart dat het amendement, zoals de amendementen nrs. 174 en 179, ertoe strekt meervoudig staatsburgerschap te voorkomen.

Art. 12

Dit artikel voegt een artikel 23/1 in het Wetboek van de Belgische nationaliteit in.

Amendement nr. 158 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer *Theo Francken (N-VA) c.s.*

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) geeft eerst aan dat het amendement ten onrechte verwijst naar artikel 23bis; in werkelijkheid heeft het betrekking op artikel 23.

L'amendement à l'examen tend à élargir les conditions relatives à la déchéance de la nationalité de l'auteur d'une infraction en inscrivant la définition suivante au point 2°: "s'ils ont été condamnés, quelle que soit la peine, comme auteur, coauteur, ou complice, dans les dix ans à compter du jour où ils ont acquis la nationalité belge, du chef d'un fait qualifié de crime ou de délit et que cette condamnation a été coulée en force de chose jugée".

L'intervenante reconnaît que l'article 12 à l'examen est conforme à la proposition de compromis de 2011 à laquelle son groupe a collaboré, mais justifie son amendement en invoquant les nouveaux faits qui se sont produits dans l'intervalle, dont les moindres ne sont pas ceux de l'affaire Belkacem, qui a fait mûrir les esprits.

M. Theo Francken (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 159 (DOC 53 0476/014).

Mme Daphné Dumery (N-VA) précise qu'il s'agit d'un amendement en ordre subsidiaire, qui est présenté en vue de son adoption au cas où l'amendement n° 158 serait rejeté. Cet amendement, qui est basé sur une analyse du procureur général Yves Liégeois, vise à autoriser la déchéance de la nationalité pour les personnes qui sont devenues belges au cours des dix années précédentes et qui, depuis l'acquisition de la nationalité, ont commis des faits dont la perpétration a été manifestement facilitée par la possession de la nationalité belge et qui ont donné lieu, isolément ou conjointement, à une peine d'emprisonnement de cinq ans.

L'amendement n° 181 (DOC 53 0476/014) est déposé par *M. Bert Schoofs (VB) et consorts*.

M. Gerolf Annemans (VB) explique que l'amendement vise à permettre la déchéance de la nationalité lorsqu'un nouveau Belge est condamné soit à un emprisonnement effectif de minimum trois mois dans un délai de cinq ans après l'obtention de la nationalité, soit à une peine privative de liberté effective d'au moins un an dans un délai de dix ans après l'acquisition de la nationalité. Il fait observer que cet amendement va moins loin que l'amendement n° 158 présenté par *M. Theo Francken et consorts*.

L'amendement n° 182 (DOC 53 0476/014) est déposé par *M. Bert Schoofs (VB) et consorts*. Cet amendement vise à supprimer l'article 23bis, § 2, proposé, du Code de la nationalité belge en ce qui concerne la création de l'apatridie.

Het amendement beoogt de voorwaarden voor de vervallenverklaring van de nationaliteit van een persoon die een misdrijf heeft gepleegd te verruimen door in punt 2° de volgende omschrijving te hanteren: "indien zij, ongeacht de straf, als dader, mededader of medeplichtige veroordeeld werden binnen de tien jaar vanaf de dag dat zij de Belgische nationaliteit hebben verworven, wegens een als misdaad of wanbedrijf omschreven feit en deze veroordeling kracht van gewijsde heeft gekregen".

De spreekster erkent dat het voorliggende artikel 12 in overeenstemming is met het compromisvoorstel van 2011 waaraan haar fractie heeft meegewerkt, maar verantwoordt het amendement door de nieuwe feiten die zich ondertussen hebben voorgedaan, niet het minst de zaak-Belkacem, die de geesten heeft doen rijpen.

Amendement nr. 159 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer *Theo Francken (N-VA) c.s.*

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) verduidelijkt dat het om een amendement in subsidiaire orde gaat, dat ter goedkeuring wordt voorgelegd indien amendement nr. 158 niet zou worden aangenomen. Het amendement, dat gebaseerd is op een analyse van procureur-generaal Yves Liégeois, beoogt de vervallenverklaring van de nationaliteit mogelijk te maken voor personen die in de afgelopen tien jaar Belg zijn geworden en sinds die nationaliteitsverkrijging feiten hebben gepleegd waarvan de uitvoering manifest werd vergemakkelijkt door het bezit van de Belgische nationaliteit en die alleen of gezamenlijk aanleiding hebben gegeven tot een gevangenisstraf van vijf jaar.

Amendement nr. 181 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer *Bert Schoofs (VB) c.s.*

De heer Gerolf Annemans (VB) legt uit dat het amendement een vervallenverklaring van de nationaliteit beoogt mogelijk te maken voor een nieuwe Belg die wordt veroordeeld, hetzij tot een effectieve gevangenisstraf van ten minste drie maanden binnen een termijn van vijf jaar na de nationaliteitsverkrijging, hetzij tot een effectieve vrijheidsstraf van ten minste één jaar binnen een termijn van tien jaar na de verwerving van de nationaliteit. Hij wijst op het feit dat het amendement minder verstrekkend is dan het door de heer *Theo Francken c.s.* ingediende amendement nr. 158.

Amendement nr. 182 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer *Bert Schoofs (VB) c.s.* Het amendement strekt ertoe het ontworpen artikel 23bis, § 2 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit met betrekking tot de creatie van staatloosheid weg te laten.

L'amendement n° 183 (DOC 53 0476/014) est présenté par M. Bert Schoofs (VB) et consorts.

Bert Schoofs (VB) explique que l'amendement vise à autoriser la déchéance pour toute condamnation d'un nouveau Belge à une peine privative de liberté d'au moins cinq ans sans sursis, indépendamment de l'infraction en raison de laquelle la peine d'emprisonnement a été prononcée.

L'amendement n° 184 (DOC 53 0476/014) est présenté par M. Bert Schoofs (VB) et consorts.

M. Bert Schoofs (VB) précise que cet amendement tend également à étendre le nombre d'infractions susceptibles d'entraîner la déchéance. L'amendement s'inspire de la proposition de loi modifiant le Code de la nationalité belge déposée par M. Theo Francken et consorts (DOC 53 0574/001).

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 185 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) estime que le ministère public doit bénéficier d'une plus grande autonomie: l'amendement prévoit l'obligation, pour le juge, de prononcer la déchéance de la nationalité lorsque celle-ci est réclamée par le parquet.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 186 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) déclare que cet amendement a une portée similaire à l'amendement n° 185: en cas de condamnation pour des faits graves, le juge doit prononcer d'office la déchéance.

Art. 12bis (nouveau)

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 187 (DOC 53 0476/014), qui tend à insérer un article.

M. Bert Schoofs (VB) déclare que cet amendement concorde avec une proposition formulée par Mme Van Cauter: si un juge civil annule un mariage de complaisance, la personne qui était devenue belge par ce mariage est automatiquement déchu de sa nationalité.

Art. 13 à 16

Ces articles ne donnent lieu à aucune discussion.

Amendement nr. 183 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s.

De heer Bert Schoofs (VB) verklaart dat het amendement de vervallenverklaring van de nationaliteit beoogt mogelijk te maken bij elke veroordeling van een nieuwe Belg tot een vrijheidsstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel, ongeacht het misdrijf waarvoor de vrijheidsstraf wordt opgelegd.

Amendement nr. 184 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s.

De heer Bert Schoofs (VB) betoogt dat dit amendement eveneens strekt tot de verruiming van het aantal misdrijven waarvoor vervallenverklaring mogelijk is. Het amendement werd geïnspireerd door het wetsvoorstel (Theo Francken c.s.) tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (DOC 53 0574/001).

Amendement nr. 185 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s.

De heer Bert Schoofs (VB) wenst een grotere autonomie voor het openbaar ministerie: overeenkomstig het amendement moet de rechter de vervallenverklaring van de nationaliteit uitspreken als het parket ze vordert.

Amendement nr. 186 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s.

De heer Bert Schoofs (VB) verklaart dat het amendement een gelijkaardige strekking heeft als amendement nr. 185: in geval van veroordeling voor ernstige feiten moet de rechter ambtshalve de vervallenverklaring uitspreken.

Art. 12bis (nieuw)

Amendement nr. 187 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door de heer Bert Schoofs (VB) c.s. Het strekt tot de invoeging van een artikel.

De heer Bert Schoofs (VB) verklaart dat het amendement in overeenstemming is met een door mevrouw Van Cauter geformuleerd voorstel: indien een burgerlijke rechter een schijnhuwelijk nietig verklaart, is er een automatische vervallenverklaring van de nationaliteit van de persoon die door dat huwelijk Belg is geworden.

Art. 13 tot 16

Deze artikelen geven geen aanleiding tot debat.

Art. 17

Cet article rétablit la section 1re, contenant l'article 238, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe.

M. Bert Schoofs (VB) et consorts présentent l'amendement n° 188 (DOC 53 0476/014).

M. Bert Schoofs (VB) entend assortir la procédure d'acquisition de la nationalité belge de droits d'enregistrement plus élevés (500 euros au lieu de 150 euros). Étant donné que l'obtention de la nationalité est subordonnée à la possession de moyens suffisants, l'obligation de payer un montant de 500 euros ne devrait pas constituer un obstacle insurmontable. Cette augmentation rend du reste mieux compte de la spécificité de ce type de procédure et contribue à éviter l'introduction de multiples demandes de nationalité ayant peu de chances d'aboutir.

M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) et consorts présentent l'amendement n° 192 (DOC 53 0476/014).

Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) estime que l'instauration de droits d'enregistrement trop élevés donne l'impression que la nationalité peut être achetée au lieu d'être accordée à l'issue d'un processus d'intégration. L'intervenante ne partage pas cette approche. Elle constate que les auteurs de la proposition de loi à l'examen considèrent, eux aussi, que l'instauration de droits d'enregistrement n'est qu'un moyen d'éviter l'afflux de demandes non fondées. Pour atteindre cet objectif, l'amendement propose, non de supprimer cet impôt, mais de le rembourser au demandeur lorsqu'il aura acquis la nationalité.

M. Eric Jadot (Ecolo-Groen) et consorts présentent l'amendement n° 193 (DOC 53 0476/014).

Mme Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) précise qu'il s'agit d'un amendement en ordre subsidiaire, qui ne devra être pris en considération que si l'amendement n° 192 est rejeté.

Nombreux sont ceux pour qui 150 euros représentent une somme considérable. C'est certainement le cas lorsque plusieurs membres d'une même famille introduisent simultanément une demande de nationalité. C'est pour ce motif que l'amendement propose de réduire les droits d'enregistrement liés à la demande de nationalité à 50 euros pour les personnes nées en Belgique. Ce montant est déjà de nature à en dissuader plus d'un.

Art. 17

Dit artikel herstelt afdeling 1, dat het artikel 238 omvat, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten.

Amendement nr. 188 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Bert Schoofs (VB) c.s.*

De heer Bert Schoofs (VB) wenst in hogere registratierechten (500 euro in plaats van 150 euro) te voorzien voor de procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit. Omdat wie de nationaliteit wil verkrijgen over voldoende middelen moet beschikken, kan een bedrag van 500 euro geen onoverkomelijk obstakel zijn. Door deze verhoging wordt ook meer recht gedaan aan het bijzondere karakter van dergelijke procedures en worden veelvuldige nationaliteitsaanvragen met weinig kans van slagen vermeden.

Amendement nr. 192 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) c.s.*

Mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) is van mening dat te hoge registratierechten de indruk wekken dat de nationaliteit kan worden gekocht, eerder dan dat zij wordt toegekend als voltooiing van een integratieproces. De spreekster heeft een andersoortige benadering en stelt vast dat ook de indieners van voorliggend wetsvoorstel de invoering van registratierechten enkel beschouwen als een manier om een toevloed van ongegronde aanvragen te vermijden. Om die doelstelling te bereiken, beoogt het amendement de belasting niet af te schaffen, maar wel aan de aanvrager terug te betalen nadat hij de nationaliteit verworven heeft.

Amendement nr. 193 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Eric Jadot (Ecolo-Groen) c.s.*

Mevrouw Meyrem Almaci (Ecolo-Groen) verduidelijkt dat het om een amendement in subsidiaire orde gaat, dat enkel zal worden voorgelegd indien amendement nr. 192 niet zou worden aangenomen.

Honderdvijftig euro is voor velen een aanzienlijk bedrag, in het bijzonder wanneer verschillende gezinsleden gelijktijdig een nationaliteitsaanvraag doen. Het amendement strekt er daarom toe de bij de nationaliteitsaanvraag te betalen registratierechten voor wie in België geboren is te verlagen tot 50 euro, een bedrag dat voor veel personen ook al een ontradend effect heeft.

Art. 18 et 19

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation.

Art. 20

Cet article concerne l'entrée en vigueur et les dispositions transitoires.

M. Theo Francken (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 160 (DOC 53 0476/014).

Mme Daphné Dumery (N-VA) est favorable à ce que la proposition de loi à l'examen entre en vigueur avant le 1er janvier 2013. L'entrée en vigueur anticipée de l'ensemble de la proposition de loi à l'examen étant sans doute difficile à mettre en œuvre, dès lors que toutes les autorités concernées, en particulier les communes, doivent disposer d'un délai suffisant pour préparer la modification des procédures, elle propose de ne faire entrer en vigueur immédiatement que les dispositions relatives à la nouvelle procédure de naturalisation, lesquelles ne doivent être mises en œuvre que par le Parlement. Elle estime que c'est également nécessaire afin de déjouer les tentatives d'effectuer une nouvelle opération de régularisation de grande ampleur en 2012.

IV. — VOTES

La commission décide de voter sur l'amendement global n° 151 (DOC 53 0474/0013), qui tend à remplacer les articles de la proposition de loi DOC 0476/001.

Article 1er

L'article 1er est adopté à l'unanimité.

Art. 2

L'amendement n° 152 est rejeté par 10 voix contre 4 et une abstention.

Les amendements 163 à 165 sont successivement rejetés par 14 voix contre une.

L'article 2 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 3

L'amendement n° 166 est rejeté par 14 voix contre une.

Art. 18 en 19

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 20

Dit artikel betreft de inwerkingtreding en overgangsbepalingen.

Amendement nr. 160 (DOC 53 0476/014) wordt ingediend door *de heer Theo Francken (N-VA) c.s.*

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) is voorstander van een vroegere inwerkingtreding van voorliggend wetsvoorstel dan op 1 januari 2013. Een snellere inwerkingtreding van het gehele wetsvoorstel is wellicht moeilijk haalbaar omdat alle betrokken autoriteiten, in het bijzonder de gemeenten, voldoende tijd moeten krijgen om de wijziging van de procedures voor te bereiden. Zij stelt daarom voor om enkel de bepalingen over de nieuwe naturalisatieprocedure, die uitsluitend door het Parlement moeten worden geïmplementeerd, onmiddellijk in werking te laten treden; zij acht dit ook nodig om pogingen om in 2012 nog een omvangrijke regularisatieoperatie door te voeren te verijdelen.

IV. — STEMMINGEN

De commissie beslist te stemmen over het globaal amendement 151 (DOC 53 0474/0013) dat strekt tot de vervanging van de artikelen van het wetsvoorstel DOC 0476/001.

Artikel 1

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Art. 2

Amendement nr. 152 wordt verworpen met 10 tegen 4 stemmen en 1 onthouding.

De amendementen 163 tot 165 worden achtereenvolgens verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Artikel 2 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 3

Amendement nr. 166 wordt verworpen met 14 stemmen tegen 1.

L'article 3 est adopté par 14 voix et une abstention.

Art. 4

L'amendement n°153 est retiré.

L'article 4 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 5

L'article 5 est adopté par 14 voix et une abstention.

Art. 6

L'amendement n° 167 est rejeté par 14 voix contre une.

L'amendement n° 161 est adopté par 10 voix et 5 abstentions.

L'article 6, ainsi modifié, est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 7

L'article 7 est adopté par 13 voix contre une et une abstention.

Art. 8

L'amendement n° 162 est adopté par 9 voix et 6 abstentions.

L'amendement n°190 est retiré.

L'article 8, ainsi modifié, est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 9

L'amendement n° 168 est rejeté par 14 voix contre une.

— Les amendements n°s 154 à 157 sont successivement rejetés par 10 voix contre 4 et une abstention.

Les amendements n°s 169 et 170 sont successivement rejetés par 14 voix contre une.

Artikel 3 wordt aangenomen met 14 stemmen en 1 onthouding.

Art. 4

Amendement nr. 153 wordt ingetrokken.

Artikel 4 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 5

Artikel 5 wordt aangenomen met 14 stemmen en 1 onthouding.

Art. 6

Amendement nr. 167 wordt verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Amendement nr. 161 wordt aangenomen met 10 stemmen en 5 onthoudingen.

Artikel 6, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 7

Artikel 7 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Art. 8

Amendement nr. 162 wordt aangenomen met 9 stemmen en 6 onthoudingen.

Amendement 190 wordt ingetrokken.

Artikel 8, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 9

Amendement nr. 168 wordt verworpen met 14 stemmen tegen 1.

— De amendementen 154 tot 157 worden achtereenvolgens verworpen met 10 tegen 4 stemmen en 1 onthouding.

De amendementen 169 en 170 worden achtereenvolgens verworpen met 14 stemmen tegen 1.

L'amendement n° 171 est rejeté par 10 voix contre 5.

L'amendement n° 172 est rejeté par 14 voix contre une.

L'amendement n° 173 est rejeté par 10 voix contre 5.

Les amendements n°s 174 et 175, 189 et 191 sont successivement rejetés par 14 voix contre une.

La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 12*bis* du Code de la nationalité belge est adoptée par 12 voix contre une et 2 abstentions.

— La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 13 du Code de la nationalité belge est adoptée par 12 voix et 3 abstentions.

— La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 14 du Code de la nationalité belge est adoptée par 13 voix contre une et une abstention.

— L'amendement n° 176 est rejeté par 14 voix contre une.

La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 15 du Code de la nationalité belge est adoptée par 13 voix et 2 abstentions.

— La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 16 du Code de la nationalité belge est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

— La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 17 du Code de la nationalité belge est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

— La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 18 du Code de la nationalité belge est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

— L'amendement n° 179 est rejeté par 14 voix contre une.

La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 19 du Code de la nationalité belge est adoptée par 13 voix et 2 abstentions.

— La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 20 du Code de la nationalité belge est adoptée par 13 voix et 2 abstentions.

— Les amendements n°s 177 et 178 sont successivement rejetés par 13 voix contre une et une abstention.

Amendement nr. 171 wordt verworpen met 10 tegen 5 stemmen.

Amendement nr. 172 wordt verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Amendement nr. 173 wordt verworpen met 10 tegen 5 stemmen.

De amendement nrs. 174 en 175, 189 en 191 worden achtereenvolgens verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 12*bis* van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 1 en 2 onthoudingen.

— Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 13 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 12 stemmen en 3 onthoudingen.

— Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 14 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

— Amendement nr. 176 wordt verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

— Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 16 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

— Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 17 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

— Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 18 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

— Amendement nr. 179 wordt verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 19 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

— Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 20 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

— De amendementen 177 en 178 worden achtereenvolgens verworpen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

La partie de l'article 9 qui porte sur l'article 21 du Code de la nationalité belge est adoptée par 13 voix et 2 abstentions.

L'article 9 est adopté par 12 voix contre une et une abstention.

Art. 10

L'article 10 est adopté par 13 voix et deux abstentions.

Art. 11

L'amendement n° 180 est rejeté par 14 voix contre une.

L'article 11 est adopté par 14 voix contre une.

Art. 12

Les amendements n°s 158 et 159 sont successivement rejetés par 11 voix contre 4.

Les amendements n°s 181 à 186 sont successivement rejetés par 14 voix contre une.

L'article 12 est adopté par 13 voix contre une et une abstention.

Art. 12bis

L'amendement n° 187, tendant à insérer un nouvel article, est rejeté par 14 voix contre une.

Art. 13

L'article 13 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 14

L'article 14 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 15

L'article 15 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Het onderdeel van artikel 9 dat betrekking heeft op artikel 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Artikel 9 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Art. 10

Artikel 10 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 11

Amendement nr. 180 wordt verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Artikel 11 wordt aangenomen met 14 stemmen tegen 1.

Art. 12

De amendementen 158 en 159 worden achtereenvolgens verworpen met 11 tegen 4 stemmen.

De amendementen 181 tot 186 worden achtereenvolgens verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Artikel 12 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Art. 12bis

Amendement nr. 187, tot invoeging van een nieuw artikel, wordt verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Art. 13

Artikel 13 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 14

Artikel 14 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 15

Artikel 15 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 16

L'article 16 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 17

Les amendements n°s 188, 192 et 193 sont successivement rejetés par 14 voix contre une.

L'article 17 est adopté par 13 voix contre une et une abstention.

Art. 18

L'article 18 est adopté par 13 voix contre une et une abstention.

Art. 19

L'article 19 est adopté par 13 voix contre une et une abstention.

Art. 20

L'amendement n° 160 est rejeté par 10 voix contre 5.

L'article 20 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

*

L'amendement global n° 151, tel qu'il a été modifié, est adopté par 11 voix contre une et 3 abstentions.

Les amendements n°s 1 à 150 deviennent dès lors sans objet.

**V. — DEUXIÈME LECTURE
(ARTICLE 94 DU RÈGLEMENT)**

Les articles amendés, tels qu'ils ont été adoptés en première lecture au cours de la réunion du 17 juillet 2012, sont soumis à une deuxième lecture au cours de la réunion du 19 juillet 2012.

Art. 16

Artikel 16 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 17

De amendementen nrs. 188, 192 en 193 worden achtereenvolgens verworpen met 14 stemmen tegen 1.

Artikel 17 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Art. 18

Artikel 18 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Art. 19

Artikel 19 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Art. 20

Amendement 160 wordt verworpen met 10 tegen 5 stemmen.

Artikel 20 wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

*

Het globaal amendement nr. 151, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1 en 3 onthoudingen.

Derhalve zijn de amendementen 1 tot 150 zonder voorwerp.

**V. — TWEEDDE LEZING
(ART. 94 VAN HET REGLEMENT)**

De geamendeerde artikelen, zoals ze in eerste lezing werden aangenomen tijdens de vergadering van 17 juli 2012, zijn tijdens de vergadering van 19 juli 2012 aan een tweede lezing onderworpen.

Le texte adopté en première lecture par la commission de la Justice est annexé au présent rapport.

Ayant pris connaissance de la note de légistique rédigée par le Service juridique de la Chambre, la commission marque son accord sur la majorité des corrections proposées.

Art. 9

Le Service juridique fait observer que, pour éviter tout malentendu, dans le § 2, dans les mots *“la preuve de la connaissance de la langue prévue par les autorités compétentes / “het bewijs te leveren van de kennis van de taal die de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats voorziet”*, il s’indique de remplacer le mot *“prévues” / “voorziet”* par le mot *“exigées” / “eist”*.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) propose plutôt de remplacer le mot *“prévues” / “voorziet”* par le mot *“demandées” / “vraagt”*.

La commission souscrit à la proposition de Mme Carina Van Cauter.

Art. 12

Le Service juridique formule notamment les observations suivantes au sujet de cet article:

— dans le même article 15, § 3, alinéa 2, on observera qu’il ne ressort pas clairement de cette disposition de quelle *“déclaration”/“verklaring”* il s’agit.

— dans le même § 3, alinéa 4, dans la deuxième phrase, il est question de la *“communication visée à l’alinéa 1er” / “overzending bedoeld in het eerste lid”*. On notera qu’il n’est pas question de *“communication” / “overzending”* à l’alinéa 1er du § 3;

— concernant le même article 15, § 5, proposé, on peut se demander, au sujet de l’alinéa 2, comment un tribunal pourrait statuer sur le bien-fondé d’une disposition légale (*in casu*, le § 3, alinéa 4, dernière phrase);

— dans le même article 15, § 6, alinéa 1er, proposé, les mots *“être souscrite”/ “worden afgelegd”* ne concordent pas.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent dès lors l’amendement n° 195. L’amendement est rédigé comme suit:

De tekst aangenomen in eerste lezing door de commissie voor de Justitie wordt opgenomen als bijlage bij dit verslag.

De commissie heeft kennis genomen van de wetgevingstechnische nota van de Juridische Dienst van de Kamer en stemt in met het merendeel van de voorgestelde correcties.

Art. 9

De Juridische Dienst merkt op dat het, teneinde elk misverstand te voorkomen, aangewezen is om in § 2, in de woorden *“het bewijs te leveren van de kennis van de taal die de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats voorziet” / “la preuve de la connaissance de la langue prévue par les autorités compétentes”*, het woord *“voorziet” / “prévues”* te vervangen door het woord *“eist” / “exigées”*.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) stelt voor om het woord *“voorziet” / “prévues”* eerder te vervangen door het woord *“vraagt” / “demandées”*

De commissie stemt in met het voorstel van mevrouw Carina Van Cauter.

Art. 12

De Juridische Dienst formuleert over dit artikel onder meer de volgende opmerkingen:

— in het voorgestelde artikel 15, § 3, tweede lid, blijkt niet duidelijk over welke *“verklaring”/“déclaration”* het gaat;

— in dezelfde § 3, in het vierde lid, in de tweede volzin, is er sprake van de *“overzending bedoeld in het eerste lid”/“communication visée à l’alinéa 1er”*. Er is echter geen sprake van *“overzending”/“communication”* in het eerste lid van § 3;

— in hetzelfde voorgestelde artikel 15, § 5, betreffende het tweede lid, is het zeer de vraag hoe een rechtbank zich kan uitspreken over de gegrondheid van een wetsbepaling (*in casu* § 3, vierde lid, laatste zin);

— in hetzelfde voorgestelde artikel 15, § 6, eerste lid, stemmen de woorden *“worden afgelegd” / “être souscrite”* niet overeen.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s. dient hierop amendement nr. 195 in. Het amendement luidt als volgt:

“1° Dans l'article 15, § 3, alinéa 2, proposé, remplacer les mots “la déclaration fait l'objet d'une communication tardive intervenant “par les mots “la déclaration visée au § 1er est communiquée tardivement “.

2° Dans l'article 15, § 3, alinéa 4, proposé, remplacer les mots “À défaut de communication visée à l'alinéa 1er” par les mots “À défaut de cette communication”.

3° Dans l'article 15, § 5, alinéa 2, proposé, remplacer les mots “du § 3, alinéa 4, dernière phrase “par les mots “de l'absence de l'inscription de la déclaration, visée au § 3, alinéa 4, dernière phrase”.

4° Dans l'article 15, § 6, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots “être souscrite” par les mots “être faite”.

L'auteur principal explique l'amendement comme suit:

1° Il s'agit d'une meilleure formulation. Il est également précisé de quelle déclaration il est question à l'article 15, § 3, alinéa 2.

2° Dans le même § 3, alinéa 4, deuxième phrase, proposé, il est question de la “communication visée à l'alinéa 1er “. Il n'est cependant pas question de “communication “à l'alinéa 1er du § 3. Est visée, la communication de l'avis négatif ou de l'attestation signifiant l'absence d'avis négatif.

3° Dans le même article 15, § 5, proposé, on peut se demander, au sujet de l'alinéa 2, comment un tribunal pourrait statuer sur le bien-fondé d'une disposition légale, en l'espèce, le § 3, alinéa 4, dernière phrase. Il convient dès lors de préciser qu'il s'agit du bien-fondé de l'absence de l'inscription visée dans cette phrase.

4° Dans le même article 15, § 6, alinéa 1er, proposé, les mots “être souscrite”/ “worden afgelegd “ne concordent pas. La version néerlandaise du texte est celle qui est correcte et qui correspond le mieux à la formulation de l'article 11 auquel il est renvoyé dans cette disposition.

*

L'amendement n° 195 est adopté par 15 voix et une abstention.

L'article 12, ainsi amendé et corrigé sur le plan légistique, est adopté par 14 voix et 2 abstentions.

“1° In het voorgestelde artikel 15, § 3, tweede lid, worden men de woorden “de laattijdige verzending van de verklaring plaatsheeft” vervangen door de woorden “de verklaring zoals bedoeld in § 1 laattijdig wordt overgezonden”.

2° In het voorgestelde artikel 15, § 3, vierde lid worden de woorden “Bij gebreke aan verzending bedoeld in het eerste lid vervangen door de woorden “Bij gebreke aan deze verzending”.

3° In het voorgestelde artikel 15, § 5, tweede lid, worden de woorden “paragraaf 3, vierde lid, laatste zin” vervangen door de woorden “het niet inschrijven van de verklaring zoals bedoeld in paragraaf 3, vierde lid, laatste zin”.

4° In de Franse versie van de tekst van het voorgestelde artikel 15, § 6, eerste lid, worden de woorden “être souscrite” vervangen door de woorden “être faite”.

De hoofdindienster verduidelijkt het amendement als volgt:

1° Het gaat om een betere formulering. Er wordt ook verduidelijkt welke verklaring bedoeld wordt in artikel 15, § 3, tweede lid.

2° In dezelfde § 3, in het vierde lid, in de tweede volzin, is er sprake van de “verzending bedoeld in het eerste lid”. Er is echter geen sprake van “overzending” in het eerste lid van § 3. Bedoeld wordt de verzending van het negatief advies of van het attest dat er geen negatief advies wordt uitgebracht.

3° In hetzelfde voorgestelde artikel 15, § 5, betreffende het tweede lid, is het zeer de vraag hoe een rechtbank zich kan uitspreken over de gegrondheid van een wetsbepaling, in casu § 3, vierde lid, laatste zin. Er moet dan ook worden verduidelijkt dat het gaat om de gegrondheid van het ontbreken van de inschrijving die bedoeld wordt in deze zin.

4° In hetzelfde voorgestelde artikel 15, § 6, eerste lid, stemmen de woorden “worden afgelegd” / “être souscrite” niet overeen. De Nederlandse versie van de tekst is de juiste en stemt het meest overeen met de bewoordingen van het artikel 11 waarnaar verwezen wordt in deze bepaling.

*

Amendement nr. 195 wordt aangenomen met 15 stemmen en 1 onthouding.

Artikel 12, aldus geamendeerd en wetgevingstechnisch verbeterd, wordt aangenomen met 14 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 17

Le Service juridique fait notamment observer que dans le § 5, alinéa 2, les mots “*qui suivent le dépôt de la demande de naturalisation, une copie de celle-ci*” et les mots “*die volgen op het ontvangsbewijs, wordt een afschrift van het dossier hiervan*” ne concordent pas. En outre, dans le texte néerlandais, les mots “*voor advies*” sont superflus eu égard à la suite de la phrase.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent ensuite l’amendement n° 196, qui tient compte de cette observation. Cet amendement est rédigé comme suit:

“1° dans le texte néerlandais de l’article 21, § 5, alinéa 2, proposé, remplacer les mots “*die volgen op het ontvangsbewijs, wordt een afschrift van het dossier hiervan*”, par les mots “*die volgen op de neerlegging van het verzoek tot naturalisatie, wordt een afschrift hiervan*”;

2° Dans la même disposition, dans le texte néerlandais, supprimer les mots “*voor advies*”.

À propos du § 5, dernier alinéa, le Service juridique souligne que le principe de l’autonomie réglementaire (art. 60 de la Constitution) s’oppose à ce que le législateur détermine le mode suivant lequel la Chambre exerce ses attributions ou prend ses décisions.¹ Il existe, certes, trois cas d’exception dans lesquels le législateur peut déterminer le mode suivant lequel une assemblée exerce ses attributions, mais il ne s’agit en l’espèce d’aucun de ces cas.²

Il est évidemment loisible au législateur de mettre des conditions à l’acquisition de la nationalité belge, parmi lesquelles (un certain degré) d’intégration et (un certain degré) de connaissance de l’une des trois langues nationales. C’est d’ailleurs ce qu’il fait à l’article 12bis (nouveau) proposé du Code de la nationalité belge.

En revanche, il n’appartient pas au législateur d’obliger la Chambre (ou l’une de ses commissions) à préciser dans son règlement des éléments tels que l’intégration ou les connaissances linguistiques. Du reste, comme le respect de cette obligation ne pourrait pas être imposé, l’utilité de celle-ci serait très relative.

¹ J. Velaers, *De Grondwet en de Raad van State*, Anvers, Maklu, 1999, p. 250-251, 297-299 et 519-520.

² À savoir 1° lorsque le Constituant le prévoit (exemple: répartition en groupes linguistiques), 2° lorsque des restrictions de leurs droits ou des obligations sont imposées à des tiers (exemple: loi sur les enquêtes parlementaires), ou 3° lorsque le problème posé requiert une solution uniforme qui ne peut être apportée que par la loi (exemple: législation relative à l’emploi des langues en matière législative).

Art. 17

De Juridische Dienst merkt onder meer op dat in § 5, tweede lid, de woorden “*die volgen op het ontvangsbewijs, wordt een afschrift van het dossier hiervan*” en de woorden “*qui suivent le dépôt de la demande de naturalisation, une copie de celle-ci*” niet overeenstemmen. Bovendien zijn de woorden “*voor advies*” overbodig gelet op het vervolg van de zin.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s. dient hierop amendement nr. 196 in dat aan deze opmerking tegemoetkomt. Het amendement luidt als volgt:

“1° In het voorgestelde artikel 21, § 5, tweede lid, worden de woorden “*die volgen op het ontvangsbewijs, wordt een afschrift van het dossier hiervan*”, vervangen door de woorden “*die volgen op de neerlegging van het verzoek tot naturalisatie, wordt een afschrift hiervan*”;

2° In dezelfde bepaling worden de woorden “*voor advies*” opgeheven.”.

Met betrekking tot § 5, laatste lid, benadrukt de Juridische Dienst dat het beginsel van de reglementaire autonomie (art. 60 Gw.) er zich tegen verzet dat de wetgever de wijze regelt waarop de Kamer haar bevoegdheden uitoefent of haar beslissingen neemt.¹ Er zijn weliswaar drie uitzonderingsgevallen waarin de wetgever de wijze kan regelen waarop een assemblee haar bevoegdheden uitoefent, maar die zijn in het voorliggende geval niet van toepassing.²

Het staat de wetgever vanzelfsprekend vrij, voorwaarden op te leggen voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, waaronder (een bepaalde graad van) integratie en (een bepaalde graad van) kennis van een van de drie landstalen. Dat is overigens wat hij doet in het voorliggende artikel 12bis (nieuw) van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Het staat daarentegen niet aan de wetgever om de Kamer (of een van haar commissies) te verplichten om in haar reglement elementen als integratie of taalkennis nader uit te werken. Dergelijke verplichting is overigens niet afdwingbaar en het nut ervan zou dus zeer relatief zijn.

¹ J. Velaers, *De Grondwet en de Raad van State*, Antwerpen, Maklu, 1999, 250-251, 297-299 en 519-520.

² Met name 1° wanneer de grondwetgever dit voorschrijft (vb. opdeling in taalgroepen), 2° wanneer aan derden beperkingen van hun rechten of plichten worden opgelegd (vb. wet op het parlementair onderzoek), 3° wanneer het probleem een eenvormige oplossing vereist waarin alleen bij wet kan worden voorzien (vb. wetgeving betreffende gebruik der talen in wetgevingszaken).

Mieux vaudrait dès lors supprimer la dernière phrase du dernier alinéa du § 5: (“L’intégration et la connaissance d’une des trois langues nationales officielles constituent des éléments importants à cet égard, qui sont précisés par la commission des Naturalisations dans son règlement.”).

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) prend connaissance de cette observation, mais préfère ne pas modifier le texte. Elle souligne que la disposition concernée est conforme à la *ratio legis* de la loi.

*

L’amendement n° 196 est adopté par 15 voix et une abstention.

L’article 17, ainsi qu’amendé et corrigé sur le plan légistique, est adopté par 14 voix et 2 abstentions.

Art. 20

Le Service juridique fait notamment observer que dans l’article 23/1, § 1er, 1° et 2°, proposé, les mots “*une peine d’emprisonnement*” et “*een vrijheidsstraf*” ne correspondent pas. On écrira ou bien “*peine d’emprisonnement*” et “*gevangenisstraf*”, ou bien “*peine privative de liberté*” et “*vrijheidsstraf*”.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent l’amendement n° 197, qui tend à clarifier le texte sur ce point.

L’amendement est rédigé comme suit:

“*Dans le texte néerlandais de l’article 23/1, § 1er, 1° et 2°, proposé, remplacer les mots “een vrijheidsstraf” par les mots “een gevangenisstraf”.*”.

*

L’amendement n° 197 est adopté par 15 voix et une abstention.

L’article 20, ainsi amendé et corrigé sur le plan légistique, est adopté par 14 voix et 2 abstentions.

De laatste zin van het laatste lid van § 5 (“Integratie en kennis van één van de drie officiële landstalen zijn hierbij belangrijke elementen die worden uitgewerkt door de commissie Naturalisaties in haar reglement”) wordt dan ook beter weggelaten.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) neemt kennis van deze opmerking doch verkiest om de tekst niet te wijzigen. Zij beklemtoont dat de betreffende bepaling strookt met de *ratio legis* van de wet.

*

Amendement nr. 196 wordt aangenomen met 15 stemmen en 1 onthouding.

Artikel 17, aldus geamendeerd en wetgevingstechnisch verbeterd, wordt aangenomen met 14 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 20

De Juridische Dienst merkt onder meer op dat in het voorgestelde artikel 23/1, § 1, 1° en 2°, de woorden “*een vrijheidsstraf*” en de woorden “*une peine d’emprisonnement*” niet overeenstemmen. Ofwel schrijve men “*gevangenisstraf*” en “*peine d’emprisonnement*”, ofwel schrijve men “*vrijheidsstraf*” en “*peine privative de liberté*”.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s. dient hierop amendement nr. 197 in dat ertoe strekt om de tekst op dit punt te verduidelijken.

Het amendement luidt als volgt:

“*In het voorgestelde artikel 23/1, § 1, 1° en 2° worden in de Nederlandse tekst de woorden “een vrijheidsstraf” vervangen door de woorden “een gevangenisstraf”.*”.

*

Amendement nr. 197 wordt aangenomen met 15 stemmen en 1 onthouding.

Artikel 20, aldus geamendeerd en wetgevingstechnisch verbeterd, wordt aangenomen met 14 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 28

Le Service juridique fait observer que, selon la formulation actuelle de la disposition d'entrée en vigueur (art. 28 de la proposition), cinq articles de la loi devraient être d'application avant même que la loi n'entre en vigueur...

Il ressort des développements de la proposition que la volonté des auteurs est que les dispositions relatives à la déchéance de la nationalité³ et à la simplification administrative du registre entrent immédiatement en vigueur, tandis que les autres dispositions ne doivent entrer en vigueur qu'au 1er janvier 2013. Pour atteindre cet objectif, le Service juridique propose un texte en vue de mieux formuler la disposition d'entrée en vigueur.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) présente un amendement n° 194 qui répond à cette observation en reprenant la proposition de texte formulée par le Service juridique.

L'amendement est rédigé comme suit:

“Remplacer l'article 28 par ce qui suit:

“§ 1er. La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2013, à l'exception des articles 18 à 22, qui entrent en vigueur le jour de leur publication au Moniteur Belge.

§ 2. Les demandes et les déclarations introduites avant le 1er janvier 2013 restent soumises aux dispositions précédemment applicables. Les articles 22, 23, 23/1, 24 et 25 du Code de la nationalité belge, tels que modifiés par les articles 18 à 22 de la présente loi, sont toutefois immédiatement applicables à toutes les demandes et déclarations pendantes.”.

*

L'amendement n° 194 est adopté par 15 voix et une abstention.

L'article 28, ainsi amendé et corrigé sur le plan législatif, est adopté par 14 voix et 2 abstentions.

*

* *

³ En réalité, ces dispositions concernent non seulement la déchéance, mais également le recouvrement de la nationalité belge.

Art. 28

De Juridische Dienst merkt op dat zoals de bepaling van inwerkingtreding (art. 28 van het voorstel) momenteel geformuleerd is, vijf artikelen van de wet van toepassing zouden moeten worden, nog vooraleer de wet in werking is getreden...

Uit de toelichting bij het voorstel blijkt dat de indieners willen dat de bepalingen m.b.t. de vervallenverklaring³ en de administratieve vereenvoudiging van het register onmiddellijk in werking treden, terwijl de overige bepalingen eerst in werking moeten treden op 1 januari 2013. Om dat doel te bereiken doet de Juridische Dienst een tekstvoorstel om de bepaling van inwerkingtreding beter te formuleren.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) dient amendement nr. 194 in dat tegemoet komt aan deze opmerking en het door de Juridische Dienst geformuleerde tekstvoorstel overneemt.

Het amendement luidt als volgt:

“Artikel 28 vervangen als volgt:

“§ 1. Deze wet treedt in werking op 1 januari 2013, met uitzondering van de artikelen 18 tot 22, die in werking treden de dag waarop zij in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

§ 2. Voor de aanvragen en verklaringen ingediend voor 1 januari 2013, blijven de voordien vigerende bepalingen van toepassing. De artikelen 22, 23, 23/1, 24 en 25 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, zoals gewijzigd door de artikelen 18 tot 22 van deze wet, zijn evenwel onmiddellijk van toepassing op alle aanhangige aanvragen en verklaringen.”.

*

Amendement nr. 194 wordt aangenomen met 15 stemmen en 1 onthouding.

Artikel 28, aldus geamendeerd en wetgevingstechnisch verbeterd, wordt aangenomen met 14 stemmen en 2 onthoudingen.

*

* *

³ In werkelijkheid betreffen de bewuste bepalingen niet alleen de vervallenverklaring maar ook de verkrijging van de Belgische nationaliteit.

L'ensemble de la proposition de loi DOC 53 0476/001, telle qu'elle a été modifiée et corrigée sur le plan légistique, est adopté par 12 voix et 4 abstentions.

Les propositions de loi jointes DOC 53 0494/001, DOC 53 0574/001, DOC 53 0601/001, DOC 53 0618/001 et DOC 53 0742/001 deviennent par conséquent sans objet.

Le rapporteur,

La présidente,

Christian BROTCORNE

Sarah SMEYERS

Dispositions qui nécessitent une mesure d'exécution (art. 78.2, alinéa 4, du Règlement):

- art. 2;
- art. 3;
- art. 4;
- art. 12;
- art. 17.

Het geheel van het wetsvoorstel DOC 53 0476/001, zoals geamendeerd en wetgevingstechnisch verbeterd, wordt aangenomen met 12 stemmen en 4 onthoudingen.

De toegevoegde wetsvoorstellen DOC 53 0494/001, DOC 53 0574/001, DOC 53 0601/001, DOC 53 0618/001 en DOC 53 0742/001 vervallen derhalve.

De rapporteur,

De voorzitter,

Christian BROTCORNE

Sarah SMEYERS

Bepalingen die een uitvoeringsmaatregel vereisen (artikel 78.2, vierde lid, Rgt.):

- art. 2;
- art. 3;
- art. 4;
- art. 12;
- art. 17.

ANNEXE 1

AVIS ÉCRITS

BIJLAGE 1

SCHRIFTELIJKE ADVIEZEN

Monsieur Stefaan De clerck
Ministre de la Justice

Bureau de la Présidente

Liège, le 18 janvier 2011

Monsieur le Ministre de la Justice,

C'est avec grand plaisir que le Groupement des Agents Etat Civil-Population (GAPEC) vous communique ses observations sur le projet de Loi n° 476/1 modifiant le Code de la nationalité belge.

Il nous semble en effet intéressant que la Commission puisse disposer de l'avis des agents communaux qui pratiquent le traitement de ces dossiers au quotidien. Nous vous remercions pour votre démarche.

Nous avons choisi de limiter nos commentaires stricto sensu à la pratique administrative. L'étude qui a été remise par notre Collègue du VLAVABBS, M. Steve HEYLEN, est très complète et reflète bien nos difficultés et les problèmes posés par l'application de la Loi actuelle. Sans vouloir réitérer ce qui est écrit, qu'il nous soit permis d'ajouter :

1) L'augmentation du nombre de dossiers depuis ces dernières années est patente, et nous semble s'être encore accélérée depuis la possibilité pour certains citoyens d'obtenir la double nationalité. Par exemple, pour la Ville de Liège, nous comptons 1.310 dossiers de nationalité en 2010 pour 935 en 2009. Les demandes de renseignements s'élèvent quant à elles à 6.104 en 2010. Pour canaliser l'augmentation des demandes au niveau communal le fait, d'une part, d'objectiver l'obtention de la nationalité et de la rendre neutre au niveau de l'immigration et d'autre part, d'avoir un dispositif légal précis évitant le recours aux interprétations divergentes sont des facteurs positifs, que nous saluons.

2) Dans cette optique, nous pensons que le séjour légal tel que repris à l'article 7 bis du CNB doit être strictement défini afin de mettre fin à une insécurité juridique certaine. En effet, les diverses interprétations qui se sont succédés au fil du temps, selon les parquets et les tribunaux, ont eu pour résultat que les citoyens ne sont actuellement pas égaux devant la Loi.

La solution que nous préconisons dès lors est de retenir comme critère un séjour légal illimité tant au moment de la déclaration que durant les 7 ans qui la précède, étant entendu que ce séjour doit être ininterrompu.

Il nous paraît également opportun que le législateur définisse de manière exhaustive les différents documents de séjour valables au sens de l'article 7bis au regard de la loi du 15 décembre 1980 et de son arrêté royal d'exécution du 8 octobre 1981. De même, il nous semble

Danielle ADRIAENSSENS, Présidente : En Potiérue, 5 à 4000 LIEGE
danielle.adriaenssens@liege.be ,Tél : 04/221.82.82, Fax : 04/221.86.57

Gapec*Groupement Agents Population État Civil***Kabinet van de voorzitter****De heer Stefaan De Clerck**
Minister van Justitie

Luik, 18 januari 2011

Mijnheer de minister van Justitie,

De *Groupement Agents Population État Civil* (GAPEC) bezorgt u met groot genoegen zijn opmerkingen over wetsvoorstel DOC 0476/001 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken.

Ons inziens is het immers interessant dat de commissie kan beschikken over de standpunten van de gemeenteambtenaren die dagelijks de afhandeling van die dossiers verzorgen. Wij danken u voor de stappen die u hebt ondernomen.

Wij hebben ervoor gekozen onze opmerkingen *stricto sensu* tot de administratieve praktijk te beperken.

De studie die werd bezorgd door onze collega Steve Heylen van VLAVABBS is bijzonder volledig en geeft duidelijk de moeilijkheden en knelpunten weer die volgens ons rijzen bij de toepassing van de vigerende wet.

Zonder te willen herhalen wat in die studie wordt gesteld, veroorloven wij ons daaraan het volgende toe te voegen:

1) De jongste jaren doet zich een manifeste stijging van het aantal dossiers voor, die volgens ons nog is versneld sinds het voor sommige burgers mogelijk is geworden de dubbele nationaliteit te verwerven. Zo waren er bijvoorbeeld voor de stad Luik 1 310 nationaliteitsdossiers in 2010, tegenover 935 in 2009. Het aantal vragen om inlichtingen bedroeg 6 104 in 2010. Om die stijging van het aantal aanvragen op gemeentelijk echelon te kunnen kanaliseren, is het ons inziens een goede zaak (en iets dat wij overigens toejuichen) enerzijds de nationaliteitsverwerving te objectiveren en ze migratieneutraal te maken, en anderzijds te beschikken over een nauwkeurig wetgevend apparaat dat uiteenlopende interpretaties voorkomt.

2) Uit dat oogpunt bekeken, moet het begrip “wettelijk verblijf” zoals bepaald bij artikel 7bis WBN strikt worden omschreven om een einde te maken aan een onmiskenbare rechtsonzekerheid. De uiteenlopende interpretaties die de parketten en rechtbanken er in de loop der jaren aan hebben gegeven, hebben tot gevolg gehad dat de burgers momenteel niet gelijk zijn voor de wet.

GAPECDanielle ADRIAENSSENS, voorzitter – En Potiérue 5, 5000 LUIK
Danielle.adriaenssens@liege.be, tel. 04/221.82.82; fax 04/221.86.57

1

indiqué de ne pas prévoir d'exception au caractère ininterrompu de ce droit de séjour illimité ceci afin d'éviter tout recours à des formules de calculs de pourcentage d'absence autorisée en fonction du séjour requis.

Nous pensons de la sorte que la nouvelle législation sera sans équivoque et aura une ligne de conduite claire tant pour l'administration que pour les administrés.

3) Nous souhaiterions une nouvelle fois mettre en exergue le rôle important en cette matière de l'officier d'état civil et des agents délégués vis-à-vis du citoyen et ce, tant au niveau de l'information de la législation que de la constitution du dossier.

Dans ce cadre, il nous semble que les compétences de l'officier de l'état civil doivent être élargies. C'est à celui-ci que revient, selon nous, la tâche de vérifier objectivement si le dossier est complet, donc recevable et transférable, au Parquet sur base des documents qui doivent obligatoirement être apportés par l'intéressé pour constituer son dossier.

Par ailleurs, vu l'implication *de facto* de l'officier d'état civil dans le dossier et partant, sa connaissance des faiblesses éventuelles de celui-ci, il nous semble opportun de prévoir qu'il puisse le cas échéant formuler un avis non contraignant, sur le fond de la demande, à destination du parquet.

Enfin, nous partageons entièrement l'avis favorable de nos collègues du VLAVABBS concernant les amendements visant à rompre le transfert automatique du dossier à la Chambre des représentants en tant que demande de naturalisation suite à l'avis négatif du parquet émis à propos d'une déclaration de nationalité vu l'absence de lien, par nature, entre ces deux procédures d'ailleurs distinctes.

4) Relevons que dans le cadre de la constitution du dossier, l'officier d'état civil fait face à un problème majeur dans l'analyse des pièces justificatives requises. Cette difficulté revêt essentiellement deux aspects: d'une part, l'usage de faux documents et d'autre part, le recours abusif à l'article 5 du CNB à savoir, la possibilité de produire un document équivalent à l'acte de naissance délivré par les autorités diplomatiques ou consulaires de leur pays de naissance.

A l'instar du VLAVABBS, nous pensons que le recours à l'article 5 du CNB doit être exceptionnel et donc, limité. Par ailleurs, il nous semble opportun de donner la compétence à l'officier d'état civil de refuser de prendre certaines pièces, au motif que l'impossibilité de produire l'acte de naissance n'est pas démontrée dans le chef de l'intéressé. A cet égard, il nous semblerait utile que le SPF Affaires étrangères établisse, en fonction des pays et des régions, une liste des ressortissants pour lesquels une telle impossibilité est avérée. Cette proposition est motivée par le fait que la pratique nous montre que dans un nombre non négligeable de cas, le citoyen obtient la nationalité belge suite à l'utilisation de faux documents ou grâce au recours à une déclaration plus confortable, et revient par la suite avec les documents originaux, obligeant l'officier d'état civil à effectuer toute une série de corrections complexes tant sur les registres d'état civil que de population. Dans ce contexte, nous pensons qu'il serait utile de prévoir un mécanisme spécifique de renvoi du dossier à la demande de l'officier de l'état civil au parquet, afin que ce dernier introduise, le cas échéant, une action en déchéance de la nationalité contre l'intéressé en cas de recours à des faux.

5) Nous sommes également très sensible à la question du nom dans le cadre de l'acquisition de la nationalité. Nous considérons que le nom choisi à l'occasion du mariage par les intéressés en fonction de leur statut personnel (article 38 du Code de droit international privé) doit être conservé lorsqu'ils acquièrent la nationalité belge. Toutefois, nous pensons, contrairement à nos collègues du VLAVABBS, que lorsqu'un étranger n'ayant pas de prénom devient Belge et

Danielle ADRIAENSSENS, Présidente : En Potiérue, 5 à 4000 LIEGE
danielle.adriaenssens@liege.be , Tél : 04/221.82.82, Fax : 04/221.86.57

Bij wijze van oplossing pleiten wij er daarom voor om als criterium een wettelijk verblijf voorop te stellen dat onbeperkt is op het tijdstip van de verklaring én tijdens de 7 jaren die eraan voorafgaan, waarbij dat verblijf niet mag worden onderbroken.

Voorts lijkt het ons wenselijk dat de wetgever de verschillende geldige verblijfsdocumenten in de zin van artikel 7bis exhaustief definieert, gelet op de wet van 15 december 1980 en het desbetreffende uitvoeringsbesluit, te weten het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Bovendien lijkt het ons aangewezen niet in een uitzondering te voorzien op de ononderbroken aard van dat onbeperkt verblijfsrecht, om aldus te voorkomen dat gebruik wordt gemaakt van formules om het percentage toegestane afwezigheid te berekenen in verhouding tot het vereiste verblijf.

Wij denken dan ook dat de nieuwe wetgeving eenduidig zal zijn en een duidelijke gedragslijn zal uittekenen voor voor zowel de besturen als voor wie wordt bestuurd.

3) Wij willen in dat opzicht nogmaals de belangrijke rol beklemtonen die de ambtenaar van de burgerlijke stand en de gevolmachtigde ambtenaren spelen als het erop aankomt de burger over de wetgeving voor te lichten en het dossier samen te stellen.

In die context hebben wij de indruk dat de bevoegdheden van de ambtenaar van de burgerlijke stand moeten worden verruimd. Hij heeft volgens ons immers tot taak objectief na te gaan of het dossier volledig, dus ontvankelijk is en of het bijgevolg aan het parket mag worden bezorgd op grond van de documenten die de betrokkene verplicht moet overleggen om zijn dossier samen te stellen.

Aangezien de ambtenaar van de burgerlijke stand bovendien *de facto* bij de zaak betrokken is, en daardoor op de hoogte is van de eventuele zwakke punten ervan, lijkt het ons opportuun erin te voorzien dat hij in voorkomend geval ten behoeve van het parket een niet-bindend advies mag uitbrengen over de gegrondheid van de aanvraag.

Tot slot zijn wij het volmondig eens met het gunstig advies van onze collega's van VLAVABBS over de amendementen die ertoe strekken af te stappen van de automatische toezending als naturalisatieaanvraag van het dossier aan de Kamer van volksvertegenwoordigers indien het parket een negatief advies heeft uitgebracht over een verklaring van nationaliteit, aangezien van nature geen verband bestaat tussen die twee overigens onderscheiden procedures.

4) Te noteren valt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand bij de samenstelling van het dossier met een ernstige moeilijkheid te maken krijgt bij de analyse van de vereiste bewijsstukken. Die moeilijkheid omvat in wezen twee aspecten: enerzijds het gebruik van valse documenten en anderzijds de abusieve aanwending van artikel 5 WBN, dat namelijk voorziet in de mogelijkheid om een met de geboorteakte gelijkwaardig document over te leggen dat is afgegeven door de diplomatieke of consulaire autoriteiten van het geboorteland van de aanvragers.

Net als VLAVABBS zijn wij van mening dat artikel 5 WBN alleen bij uitzondering mag worden ingeroepen, en dat de aanwending ervan dus dient te worden beperkt. Bovendien lijkt het ons wenselijk de ambtenaar van de burgerlijke stand de bevoegdheid

GAPEC

Danielle ADRIAENSSENS, voorzitter – En Potiérue 5, 5000 LUIK
Danielle.adriaenssens@liege.be, tel. 04/221.82.82; fax 04/221.86.57

2

qu'il doit donc s'en octroyer un conformément à notre régime juridique, il serait opportun de prévoir un recours généralisé à la loi relative aux noms et prénoms du 15 mai 1987 (Moniteur du 10 juillet 1987) pour requérir un arrêté ministériel de substitution de prénom et ce, afin que les actes d'état civil éventuellement établis précédemment à ce choix puissent être englobés dans la modification du prénom apportée. Ceci éviterait d'avoir des discordances entre les différents actes d'état civils établis en Belgique au sujet de l'identité de l'intéressé.

Par ailleurs, de manière plus générale, en ce qui concerne l'identité, il est selon nous indispensable d'arriver à un accord entre le SPF Justice et le SPF Intérieur, concernant l'attribution du nom (acte de naissance, acte de mariage, passeport), de manière à avoir une logique concordante entre les registres de l'état civil et population.

6) Concernant l'article 12 du CNB, nous ne pouvons que nous rallier entièrement à l'avis du VLAVABBS. En effet, la possibilité d'accorder la nationalité belge aux enfants de Belges résidant à l'étranger est problématique en pratique vu que nous devons faire face à un nombre non négligeable de faux documents qu'il nous est difficile de vérifier. La proposition de n'accorder cette nationalité qu'aux enfants présents sur le territoire belge nous apparaît judicieuse, et cohérente avec les critères d'intégration retenus par la même proposition.

7) Pour ce qui concerne les dossiers d'acquisition de la nationalité belge des enfants domiciliés à l'étranger (article 8 du CNB), nous pensons que ce type de dossier devrait être initié uniquement au départ des postes diplomatiques et pris en charge par le SPF Affaires étrangères. Ce sont en effet eux qui ont la possibilité de disposer des pièces, et qui délivreront le passeport, sur base des vérifications d'usage. La prise en charge du dossier par les Affaires étrangères évitera de la sorte les incohérences constatées actuellement dans le cas des enfants résidant à l'étranger de parents bigames. Actuellement, la déclaration est en effet faite en Belgique où elle est examinée sur la base du principe de l'ordre public atténué. L'Office des étrangers accorde le regroupement familial sur la base du même principe. Or les Affaires étrangères refusent de délivrer le visa estimant que les liens de filiations sont contraires à l'ordre public belge.

8) En ce qui concerne les articles 11 et 11bis du CNB, nous adhérons pleinement à la position du VLAVABBS et particulièrement, à la proposition de supprimer l'article 11, devenu obsolète et d'étendre l'article 11 bis aux enfants âgés de 12 à 18 ans.

9) Constatant tous les jours les difficultés auxquelles sont confrontés les primo-arrivants, nous pensons utile d'envisager un processus d'intégration. En ce qui concerne les critères d'intégration qui sont proposés ici, nous nous posons deux questions : qui sera chargé de vérifier ces critères et une liste de ces critères sera-t-elle établie ? Qu'il nous soit permis d'attirer votre attention sur la difficulté pour des agents administratifs d'analyser des critères subjectifs, ainsi que le risque d'arbitraire qui ne nous semble pas souhaitable.

10) Enfin, nous voudrions également attirer votre attention sur un abus qui devient de plus en plus préoccupant de par son ampleur, et qui est également souligné par nos collègues du VLAVABBS à savoir, les reconnaissances de complaisance initiées par des parents de nationalité étrangère qui sont en situation illégale et précaire. Ceux-ci, par le biais de la reconnaissance de leur enfant par un Belge, obtiennent en effet automatiquement la nationalité belge pour leur enfant si le parent belge était déjà belge au moment de la naissance de l'enfant, et partant, un droit de séjour.

Danielle ADRIAENSSENS, Présidente : En Potiérue, 5 à 4000 LIEGE
danielle.adriaenssens@liege.be, Tél : 04/221.82.82, Fax : 04/221.86.57

te verlenen om te weigeren sommige stukken in aanmerking te nemen omdat niet vaststaat dat de betrokkene niet bij machte is de geboorteakte over te leggen. In dat verband ware het ons inziens nuttig, mocht de FOD Buitenlandse Zaken een volgens landen en regio's ingedeelde lijst opmaken van onderdanen voor wie een dergelijke onmogelijkheid daadwerkelijk is gebleken. Dit voorstel is ingegeven door de omstandigheid dat in de praktijk de burger kennelijk in heel wat gevallen de Belgische nationaliteit verwerft door valse documenten te gebruiken of door een verklaring af te leggen die vlotter in aanmerking wordt genomen, en vervolgens komt aandragen met de oorspronkelijke documenten, waardoor de ambtenaar van de burgerlijke stand zich genoodzaakt ziet een hele resem ingewikkelde verbeteringen aan te brengen in de registers van de burgerlijke stand én in de bevolkingsregisters. Tegen die achtergrond ware het volgens ons nuttig te voorzien in een specifieke regeling waarbij het dossier op verzoek van de ambtenaar van de burgerlijke stand wordt doorgespeeld aan het parket, opdat die instantie eventueel een vordering tot vervallenverklaring van de nationaliteit kan instellen tegen de betrokkene ingeval hij gebruik heeft gemaakt van valse stukken.

5) Bij de verwerving van de nationaliteit ligt ook de naamskwestie erg gevoelig voor ons. Wij zijn van mening dat de naam die de betrokkenen bij hun huwelijk hebben gekozen volgens hun persoonlijke status (artikel 38 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht) gehandhaafd moet blijven wanneer zij de Belgische nationaliteit verwerven. In tegenstelling tot onze collega's van VLAVABBS achten wij het, wanneer een vreemdeling zonder voornaam Belg wordt en hij er dus in overeenstemming met onze rechtsorde een moet aannemen, wenselijk te bepalen dat in alle gevallen gebruik wordt gemaakt van de wet van 15 mei betreffende de namen en voornamen (*Belgisch Staatsblad* van 10 juli 1987), alsmede dat op grond daarvan een ministerieel besluit vereist is ter vervanging van de voornaam; doel daarvan is ervoor te zorgen dat de eventueel vóór die naamkeuze opgestelde aktes van de burgerlijke stand kunnen worden opgenomen in de aangebrachte voornaamswijziging. Dat zou discrepanties voorkomen tussen de verschillende aktes van de burgerlijke stand die in België worden opgemaakt over de identiteit van de betrokkene.

Ook meer in het algemeen is het in verband met de identiteit volgens ons onontbeerlijk te komen tot een overeenkomst tussen de FOD Justitie en de FOD Binnenlandse Zaken over de toekenning van de naam (geboorteakte, huwelijksakte, paspoort), opdat een logische samenhang bestaat tussen de registers van de burgerlijke stand en de bevolkingsregisters.

6) Over artikel 12 WBN kunnen wij niet volledig instemmen met het advies van VLAVABBS. De mogelijkheid om de Belgische nationaliteit toe te kennen aan kinderen van in het buitenland verblijvende Belgen doet in de praktijk immers problemen rijzen, omdat we te maken krijgen met een aanzienlijk aantal valse, moeilijk te controleren documenten. Overeenkomstig hetgeen het wetsvoorstel in uitzicht stelt, lijkt het ons raadzaam die nationaliteit alleen toe te kennen aan op Belgisch grondgebied verblijvende kinderen; dat ligt trouwens ook in de lijn van de in hetzelfde wetsvoorstel gehanteerde integratiecriteria.

7) De dossiers ter verwerving van de Belgische nationaliteit aangaande kinderen met een woonplaats in het buitenland (artikel 8 WBN) zouden ons inziens alleen mogen worden aangelegd op de diplomatieke posten, en vervolgens door de FOD Buitenlandse Zaken moeten worden behandeld. Die instanties kunnen immers over de stukken beschikken en zullen het paspoort uitreiken op grond van de gebruikelijke controles.

GAPEC

Danielle ADRIAENSSENS, voorzitter – En Potiérue 5, 5000 LUIK
Danielle.adriaenssens@liege.be, tel. 04/221.82.82; fax 04/221.86.57

3

Nous espérons par la présente avoir pu éclairer la commission de la Justice sur la pratique des officiers de l'état civil et lui apporter des observations utiles pour la rédaction de sa proposition de loi.

Notre association est bien entendu disposée à développer ses commentaires si vous l'estimiez nécessaire.

Nous vous prions de croire, Monsieur le Ministre, en l'assurance de nos sentiments les plus distingués et de notre entier dévouement.

Danielle ADRIAENSSENS

Présidente du GAPEC

Directrice du Département Etat civil-Population
de la Ville de LIEGE

Danielle ADRIAENSSENS, Présidente : En Potiérue, 5 à 4000 LIEGE
danielle.adriaenssens@liege.be ,Tél : 04/221.82.82, Fax : 04/221.86.57

Indien de FOD Buitenlandse Zaken het dossier behandelt, worden aldus de inconsistenties voorkomen die momenteel worden vastgesteld bij in het buitenland wonende kinderen van bigamische ouders. Thans wordt de verklaring immers afgelegd in België, waar ze wordt getoetst aan het beginsel van de verzwakte werking van de openbare orde. De Dienst Vreemdelingenzaken verleent op grond van hetzelfde beginsel toestemming tot gezinshereniging. Buitenlandse Zaken daarentegen weigert het visum af te geven omdat die FOD de afstammingsbanden strijdig acht met de Belgische openbare orde.

8) In verband met de artikelen 11 en 11*bis* van het WBN staan wij helemaal achter het standpunt van VLAVABBS, inzonderheid over het voorstel om het in onbruik geraakte artikel 11 op te heffen en 11*bis* ook te doen gelden voor kinderen van 12 tot 18 jaar.

9) Gelet op de dagelijks vastgestelde moeilijkheden waarmee de nieuwkomers te kampen krijgen, achten wij het nuttig een integratieproces te overwegen. Bij de hier voorgestelde integratiecriteria rijzen volgens ons twee vragen: wie krijgt tot taak die criteria na te gaan, en zal van die criteria een lijst worden opgesteld? Sta ons toe uw aandacht te vestigen op de moeilijkheid voor het administratief personeel om subjectieve criteria te analyseren, evenals op het gevaar dat dit tot volgens ons inopportune willekeur zou leiden.

10) Tot slot willen we u ook graag attenderen op een door zijn omvang almaar onrustwekkender misbruik waarop ook onze collega's van VLAVABBS met klem wijzen, met name misbruik met behulp van certificaten welke onterecht worden aangevraagd door ouders van buitenlandse nationaliteit die in een illegale en precaire situatie verkeren. Via de erkenning van hun kind door een Belg verkrijgen de betrokkenen, indien de Belgische ouder al Belg was op het ogenblik dat het kind geboren werd, immers automatisch de Belgische nationaliteit voor hun kind, en bijgevolg een verblijfsvergunning.

Wij hopen dat wij met deze brief de commissie voor de Justitie duidelijkheid hebben kunnen verschaffen over hoe de ambtenaren van de burgerlijke stand in de praktijk te werk gaan en voorts dat wij haar opmerkingen hebben kunnen aanreiken die dienstig zijn voor de redactie van het wetsvoorstel.

Mocht u dat nodig achten, dan is onze vereniging uiteraard bereid haar commentaar nader toe te lichten.

In afwachting verblijven wij, mijnheer de minister,

Met bijzondere hoogachting,

Danielle ADRIAENSSENS

voorzitster van GAPEC

Directrice van de Afdeling Burgerlijke Stand – Bevolking van de Stad Luik

GAPEC

Danielle ADRIAENSSENS, voorzitster – En Potiérue 5, 5000 LUIK
Danielle.adriaenssens@liege.be, tel. 04/221.82.82; fax 04/221.86.57

4

Avis écrit du ministère public

Madame la Présidente,

Me référant à votre courrier du 17 décembre 2010, et comme suite au mien du 24 décembre 2010, j'ai l'honneur de vous prier de trouver ci-dessous l'avis que vous avez sollicité du Collège des procureurs généraux.

Cet avis a été établi suite aux observations communiquées par les procureurs du Roi.

Il ne peut être voulu exhaustif.

Dans sa globalité, le projet répond aux critiques le plus souvent émises par les autorités intervenantes dans ce domaine. En effet, il est susceptible d'engendrer une diminution des déclarations de nationalité d'opportunité de manière générale et sans doute aussi des mariages de complaisance. L'allongement généralisé des délais à respecter, le retrait de la notion d' "attache véritable", la définition des termes et notions de séjour légal, de séjour légal ininterrompu et de résidence principale et plus encore, la réintroduction de la notion d'intégration étaient souhaitées par les acteurs depuis longtemps.

Plus particulièrement:

1. Article 3 de la proposition de loi

Si le critère de l'apprentissage d'une langue est incontestable, le second critère paraît moins évident dans sa mise en œuvre et le troisième quelque peu illusoire.

Le cours d'intégration devra être organisé par les Communautés. Ce système pourra être dès lors source de divergences alors que le but est d'acquérir une nationalité.

Non seulement les Communautés seront libres d'organiser ces cours, aussi d'en choisir le programme. Des inégalités pourraient conduire à des différences d'accès à la nationalité incompatibles avec un État fédéral.

Enfin, l'engagement sur l'honneur n'a pas beaucoup de sens aujourd'hui. On peut en effet penser qu'aucun candidat ne refusera de signer cet engagement, le non-respect de celui-ci n'entraînant pas, de surcroît, de sanction particulière.

Schriftelijk advies van het Openbaar ministerie

Mevrouw de Voorzitter,

Onder verwijzing naar uw brief van 17 december 2010, alsmede in antwoord op mijn brief van 24 december 2010, heb ik het genoegen u hierbij het advies te bezorgen waar u het College van procureurs-generaal om hebt verzocht.

Dit advies werd opgesteld ingevolge de door de procureurs des Konings geformuleerde opmerkingen.

In het advies kan geen volledigheid worden nagestreefd.

In zijn geheel komt het wetsvoorstel tegemoet aan de kritiek die de bij die aangelegenheid betrokken overheden hebben geuit. Het kan immers leiden tot een daling van het aantal om valse redenen afgelegde nationaliteitsverklaringen, en wellicht ook van het aantal schijnhuwelijken. De actoren wensten al lang de algemene verlenging van de in acht te nemen termijnen, de afschaffing van het begrip "werkelijke band", de definitie van de termen en begrippen "wettelijk verblijf", "ononderbroken wettelijk verblijf", "hoofdverblijfplaats" en, bovenal, de herinvoering van het begrip "integratie".

Meer in het bijzonder betreft het:

1. Artikel 3 van het wetsvoorstel

Terwijl het buiten kijf staat dat als criterium moet gelden dat men een taal dient te leren, blijkt het minder vanzelfsprekend het tweede criterium ten uitvoer te leggen en is het derde kennelijk enigszins illusoir.

De integratiecursus zal moeten worden georganiseerd door de gemeenschappen. Die regeling zal dus bron van verschillen kunnen worden, terwijl het de bedoeling is een nationaliteit te verwerven.

Niet alleen zal het de gemeenschappen vrij staan die cursussen te organiseren, ze zullen bovendien het programma ervan mogen kiezen. Ongelijkheden kunnen leiden tot verschillen in de toegang tot de nationaliteit welke onverenigbaar zijn met een federale Staat.

Ten slotte heeft een verbintenis op erewoord vandaag niet veel zin meer. Men kan zich immers indenken dat geen enkele kandidaat zal weigeren die overeenkomst te ondertekenen, aangezien op de niet-inachtneming bovendien geen specifieke sanctie staat.

2. Article 7 de la proposition de loi

a. Cet article modifie l'article 15 actuel qui devient le seul à décrire la procédure relative à toutes les options ou déclarations de nationalité. Une omission importante semble devoir être relevée. L'article 12bis, § 2, alinéa 2 et l'article 15, § 1, alinéa 2 actuels prévoient qu' *"en même temps qu'il communique au procureur du Roi la copie du dossier, l'officier d'état civil en transmet également copie à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État"*. Cette mention n'apparaît plus dans la proposition de loi alors que les avis de ces institutions sont primordiaux.

En effet, celui de la Sûreté de l'État permet de s'assurer en partie de l'absence de faits personnels graves qui ne sont pas connus des services de police. Quant à celui de l'Office des étrangers, il est indispensable afin de s'assurer de la légalité du séjour durant tout l'écoulement du délai. Le droit des étrangers est devenu un ensemble de règles complexes dont ni l'Officier de l'État civil, ni le magistrat de parquet ne sont à même de cerner seuls tous les éléments.

b. Les "faits graves" dont le procureur du Roi peut faire état pour émettre un avis négatif doivent être définis.

Il s'agit là non seulement d'une mission du législateur mais aussi une telle précision permettrait de soutenir une jurisprudence uniforme et éviter le "jugeshopping".

A cet égard, il conviendrait de permettre de considérer comme "faits graves" des condamnations à des peines lourdes mais aussi des condamnations à des peines légères pour des faits répétitifs et fréquents qui démontrent l'absence d'esprit civique dans le chef du demandeur.

Dans le but recherché, il convient non seulement de renforcer les déchéances de nationalité mais aussi de durcir l'accessibilité à celle-ci.

3. Article 8 de la proposition de loi

a. Afin de rendre le mariage moins attractif en tant que vecteur de migration, il pourrait être prévu qu'une personne devenue belge par mariage par l'application de l'article 16 du Code de la nationalité ne pourrait plus

2. Artikel 7 van het wetsvoorstel

a. Dit artikel voorziet in een wijziging van het vigerende artikel 15, dat voortaan als enig artikel een omschrijving bevat van de procedure in verband met alle opties of nationaliteitsverklaringen. Kennelijk moet worden gewezen op een belangrijke leemte. De vigerende artikelen 12bis, § 2, tweede lid, en 15, § 1, tweede lid, bepalen: *"Op hetzelfde ogenblik dat de ambtenaar van de burgerlijke stand aan de procureur des Konings een afschrift van het dossier overzendt, zendt hij eveneens een afschrift aan de dienst Vreemdelingenzaken en de Veiligheid van de Staat."* Het wetsvoorstel maakt niet langer gewag van die kennisgeving, terwijl de standpunten van die instellingen van primordiaal belang zijn.

Met de kennisgeving aan de Veiligheid van de Staat kan men er zich immers gedeeltelijk van vergewissen dat er geen gewichtige feiten eigen aan de persoon ontbreken waarvan de politie niet op de hoogte is. De kennisgeving aan de Dienst Vreemdelingenzaken is dan weer onontbeerlijk om te kunnen nagaan of het verblijf van de betrokkene tijdens de volledige duur ervan wettig is verlopen. Het vreemdelingenrecht is een geheel van complexe regels geworden waarbij noch de ambtenaar van de burgerlijke stand, noch de parketmagistraat individueel zicht kan hebben op alle aspecten ervan.

b. De "gewichtige feiten", waarvan de procureur des Konings melding kan maken om een negatief advies uit te brengen, moeten worden gedefinieerd.

Dat is niet alleen een taak van de wetgever; een dergelijke precisering zou mede de grondslag kunnen vormen voor een eenvormige rechtspraak, wat aldus *"judge shopping"* zou kunnen voorkomen.

In dat verband ware het wenselijk de mogelijkheid te bieden de kwalificatie "gewichtige feit" niet alleen te verlenen aan veroordelingen tot zware straffen, maar ook aan veroordelingen tot lichte straffen wegens herhaaldelijk gepleegde feiten die aantonen dat het de aanvrager aan burgerzin ontbreekt.

Gelet op het beoogde doel moet er niet alleen voor worden gezorgd dat de vervallenverklaring van de nationaliteit in meer gevallen wordt uitgesproken, maar moet het ook moeilijker worden gemaakt die nationaliteit te verwerven.

3. Artikel 8 van het wetsvoorstel

a. Om het huwelijk minder aantrekkelijk te maken als migratievehikel zou erin kunnen worden voorzien dat iemand die via het huwelijk Belg is geworden met toepassing van artikel 16 van het Wetboek van de Belgische

transmettre ultérieurement la nationalité belge sur base de la même disposition sauf condition stricte de délai entre les différents mariages.

b. Afin d'éviter des difficultés d'interprétation de l'article 16, § 2 du même Code, cet article pourrait être rédigé comme suit:

*“L'étranger qui contracte mariage avec un conjoint de nationalité belge ou dont le conjoint acquiert la nationalité belge au cours du mariage, peut, tant que dure la vie commune en Belgique, acquérir la nationalité belge par déclaration faite conformément à l'article 15, à condition qu'au moment de cette déclaration, il ait été autorisé ou admis à un séjour illimité, **qu'il ait fixé sa résidence principale depuis au moins 5 ans et que les conjoints aient résidé ensemble en Belgique en tant que conjoints et à condition que l'étranger satisfasse aux critères d'intégration.***

La durée de 5 ans de vie commune précédant la déclaration est ramenée à 1 an si le conjoint étranger, avant la conclusion du mariage, a fixé sa résidence principale en Belgique sur la base d'un séjour ininterrompu depuis au moins 5 ans”

4. Article 14 de la proposition de loi

Le nouvel article 23bis du Code de la nationalité prévoit que le juge pénal prononce la déchéance de nationalité belge, **sur réquisition du ministère public**, dans les circonstances énumérées.

S'agit-il dès lors réellement d'une déchéance automatique où est-elle facultative?

a. Condamnation à une peine d'emprisonnement d'au moins 5 ans sans sursis.

On peut légitimement se poser la question de savoir si cette limite n'est pas trop élevée.

Ainsi aussi, il n'est pas prévu de déchéance de nationalité pour les personnes qui ont encouru successivement plusieurs condamnations dont le total est de 5 ans au moins.

Le parallélisme entre les deux situations va en effet de soi.

Nationaliteit, later niet langer de Belgische nationaliteit kan doorgeven op grond van dezelfde bepaling, tenzij tussen beide huwelijken strikte termijnvoorwaarden in acht worden genomen.

b. Om interpretatiemoeilijkheden met artikel 16, § 2, van hetzelfde Wetboek te voorkomen, zou dat artikel als volgt kunnen worden geformuleerd:

*“§ 2. De vreemdeling de huwt met een Belg of wiens echtgenoot gedurende het huwelijk de Belgische nationaliteit verkrijgt, kan, zolang zij in België samenleven, de Belgische nationaliteit verkrijgen door een overeenkomstig artikel 15 afgelegde verklaring, op voorwaarde dat de vreemdeling op het ogenblik van deze verklaring toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur, **dat hij sedert ten minste vijf jaar zijn hoofdverblijf in België heeft gevestigd, dat de echtgenoten samen in België als echtgenoten hebben gewoond, en dat de vreemdeling voldoet aan de integratiecriteria.***

De duur van gedurende vijf jaar samen te hebben verbleven vóór het afleggen van de verklaring wordt verminderd tot één jaar indien de vreemde echtgenoot vóór het sluiten van het huwelijk, zijn hoofdverblijf in België heeft gevestigd op grond van een ononderbroken wettelijk verblijf sedert ten minste vijf jaar.”

4. Artikel 14 van het wetsvoorstel

Het nieuwe artikel 23bis van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit voorziet in het volgende: “De vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit wordt **op vordering van het openbaar ministerie** uitgesproken door de strafrechter (...)” in de genoemde omstandigheden.

Gaat het daarbij werkelijk om een automatische vervallenverklaring of is ze facultatief?

a. Veroordeling tot een vrijheidsstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel

Men kan zich terecht afvragen of dat maximum niet te hoog ligt.

Evenzo is niet in vervallenverklaring van de nationaliteit voorzien voor personen die achtereenvolgens verschillende veroordelingen hebben opgelopen waarvan het totaal ten minste 5 jaar bedraagt.

Het parallélisme tussen de beide situaties spreekt immers voor zich.

Il pourrait être envisagé une formule où des personnes qui dans un laps de temps de 10 ans encourent successivement des condamnations qui atteignent 5 ans au moins, soient déchues par le juge qui prononce la dernière condamnation.

Ne faudrait-il pas aussi envisager l'effet de la révocation des sursis?

b. Condamnation pour une infraction dont la *“commission a été manifestement facilitée par la possession de la nationalité belge”*.

Cette notion est floue et le recours aux travaux préparatoires reste de peu de secours.

c. Condamnation pour mariage de complaisance.

Il convient d'avoir égard à la situation qui résulterait d'une condamnation pénale sur pied de l'article 79bis de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers alors que le juge civil n'annulerait pas le mariage pour cette circonstance.

Divers

a. Article 23 du Code de la nationalité

Pour l'application de l'article 23 du Code de la nationalité, il y aurait lieu de réfléchir à la pertinence du maintien de la compétence de la cour d'appel alors qu'il pourrait être plus logique que les procédures de déchéance de la nationalité belge soient traitées par le juge qui se prononce sur le bien fondé de la demande de nationalité.

En ce qui concerne la compétence du procureur fédéral, il y a lieu d'être attentif à la circonstance qu'il ne dispose pas des compétences civiles du ministère public.

Dès lors, il apparaît important que le parquet fédéral, qui poursuit certaines personnes, notamment pour des faits de terrorisme, puisse aussi exercer l'action en déchéance de nationalité. Il pourra ainsi se baser sur la connaissance approfondie du dossier répressif qu'il a géré, et ainsi défendre, avec la plus grande chance de succès, l'action en déchéance à l'encontre des personnes qui ont fait l'objet d'un dossier fédéral. L'article 143, § 3, du Code judiciaire devrait donc être modifié afin de permettre au procureur fédéral d'engager l'action

Er zou een formule kunnen worden overwogen waarbij de rechter die de laatste veroordeling uitspreekt, de nationaliteit vervallen verklaart van mensen die binnen een tijdsperiode van 10 jaar achtereenvolgens veroordelingen oplopen welke in totaal ten minste 5 jaar bedragen.

Zou men ook niet het gevolg van de herroeping van uitstel in aanmerking moeten nemen?

b. Veroordeling *“voor het plegen van een misdrijf waarvan de uitvoering manifest werd vergemakkelijkt door het bezit van de Belgische nationaliteit”*.

Dit begrip is onduidelijk, en de parlementaire voorbereiding raadplegen, brengt amper soelaas.

c. Veroordeling wegens schijnhuwelijk

Er moet rekening worden gehouden met de situatie die zou voortvloeien uit een strafrechtelijke veroordeling op grond van artikel 79bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, terwijl de burgerlijke rechter het huwelijk niet om die reden zou vernietigen.

Varia

a. artikel 23 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit

Voor de toepassing van artikel 23 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit zou erover moeten worden nagedacht of het wel relevant is de bevoegdheid van het hof van beroep te handhaven, terwijl het eventueel logischer ware dat de rechter die zich over de gegrondheid van de nationaliteitsaanvraag uitspreekt de procedures tot vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit behandelt.

In verband met de bevoegdheid van de federaal procureur moet men erop bedacht zijn dat hij niet over de burgerrechtelijke bevoegdheden van het openbaar ministerie beschikt.

Daarom is het kennelijk belangrijk dat het federaal parket, dat tegen sommige personen vervolging instelt, met name voor daden van terrorisme, ook de vordering tot vervallenverklaring van de nationaliteit kan instellen. Zo zal het parket zich kunnen baseren op een grondige kennis van het strafdossier dat het heeft beheerd, en aldus met meer kans op welslagen kunnen pleiten voor de vordering tot vervallenverklaring van de nationaliteit jegens mensen over wie een federaal dossier werd geopend. Artikel 143, § 3, van het Gerechtelijk

en déchéance de nationalité à l'égard des personnes visées à l'article 23 du Code de la nationalité lorsqu'il exerce l'action publique à leur égard.

b. Documents à l'appui de la demande

L'article 5 du Code de la nationalité prévoit que les personnes qui sont dans l'impossibilité de se procurer un acte de naissance dans le cadre des procédures d'obtention de la nationalité belge, peuvent produire un document équivalent délivré par les autorités diplomatiques ou consulaires de leur pays de naissance. La pratique montre que certains consulats n'ont pas les moyens d'une vérification adéquate de l'identité et que souvent ces documents sont délivrés sur la base de déclarations faites par la personne concernée.

Cet article est souvent appliqué trop soupagement. Actuellement la distance et le coût sont acceptés pour justifier l'impossibilité.

Cette dernière devrait résulter d'une attestation du pouvoir public étranger.

c. Indemnité de procédure

En raison d'une lacune de la loi modifiant le Code judiciaire relative à la répétibilité des honoraires et des frais d'avocat, l'État belge est actuellement condamné à des frais judiciaires additionnels qui varient entre 75 et 1200 € lorsque l'avis négatif du procureur du Roi est déclaré non fondé. Cette situation nuit à l'indépendance du parquet qui en effet pourrait être dissuadé de donner un avis négatif à cause des éventuelles conséquences budgétaires pour l'État belge.

De tels effets ne sont pas souhaitables car ils empêchent le ministère public de satisfaire à son obligation de garantir la protection de l'intérêt public.

d. Un système d'enregistrement des demandes devrait être créé afin de centraliser les informations à leur sujet.

Wetboek zou dus moeten worden gewijzigd om de federaal procureur de mogelijkheid te bieden de vordering in te stellen tot vervallenverklaring van de nationaliteit jegens de in artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bedoelde personen, indien hij tegen hen de strafvordering uitoefent.

b. Documenten ter staving van de aanvraag

Artikel 5 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit bepaalt: "(...) Personen die in de onmogelijkheid verkeren zich een akte van geboorte te verschaffen in het kader van procedures tot verwerving van de Belgische nationaliteit, kunnen een gelijkwaardig document overleggen afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheden van hun land van geboorte. (...)". De praktijk toont aan dat sommige consulaten niet over de middelen beschikken om een passende identiteitsverificatie te verrichten en dat die documenten vaak worden afgegeven op basis van verklaringen van de betrokkene.

Dit artikel wordt vaak te soepel toegepast. Momenteel worden de afstand en de kosten aanvaard als argument om de onmogelijkheid rechtvaardigen.

Die onmogelijkheid zou moeten voortvloeien uit een attest van de buitenlandse overheid.

c. Rechtsplegingsvergoeding

Wegens een leemte in de wet die ertoe strekt het Gerechtelijk Wetboek te wijzigen in verband met verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, wordt de Belgische Staat momenteel veroordeeld tot bijkomende gerechtskosten die variëren tussen 75 € en 1 200 € wanneer het negatieve advies van de procureur des Konings ongegrond wordt verklaard. Die toestand ondermijnt de onafhankelijkheid van het parket, dat immers zou kunnen worden ontmoedigd een negatief advies uit te brengen wegens de mogelijke budgettaire gevolgen voor de Belgische Staat.

Dergelijke gevolgen zijn niet wenselijk, want ze verhinderen het openbaar ministerie zijn verplichting om het openbaar belang te waarborgen na te komen.

d. Er zou een registratiesysteem voor de aanvragen moeten worden opgezet om de desbetreffende informatie te centraliseren.

Veillez agréer, Madame la Présidente, l'assurance de ma haute considération.

Le Procureur général,

C. MICHAUX

Met bijzondere hoogachting.

De procureur-generaal,

C. MICHAUX

Avis concernant la proposition de loi modifiant le Code de la nationalité belge afin de rendre l'acquisition de la nationalité belge neutre du point de vue de l'immigration (DOC 53 0476/001)

Diverses propositions de textes visant à modifier le Code de la nationalité belge ont été déposées au cours des mois d'octobre et de novembre 2010 et sont en cours d'examen au sein de la commission Justice de la Chambre.

La proposition de loi n° 476 et les amendements déposés (DOC 53 0476/002 et 0476/003) servant de base de discussion, c'est sur cette base que nous rendons le présent avis.

Art. 2

Cet article modifie l'article *7bis* du Code de la nationalité belge.

La notion de résidence principale est une condition prévue pour l'application de différentes dispositions du Code de la nationalité belge¹. La loi précise que la résidence principale doit également être assortie d'un séjour légal.

Actuellement, l'article *7bis* précise qu'on entend par séjour légal, "*la situation de l'étranger admis ou autorisé à séjourner plus de 3 mois ou autorisé à s'établir conformément à la loi du 15 décembre 1980*".

La question du séjour légal préalable est dans la pratique particulièrement importante dans le cas des articles *12bis*, § 1, 3° (condition d'un séjour de 7 ans) et 19 (3 ans de séjour) du Code de la nationalité.

Toutefois, la notion de "séjour légal" n'est pas interprétée de manière uniforme par les différents parquets et dans les différents arrondissements du pays et la circulaire du 25 mai 2007 n'est pas toujours suivie².

¹ Elle apparaît dans les articles 11, *11bis*, *12bis*, § 1er, 1° et 3°, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 21, 22, 23 et 24 du Code de la nationalité belge

² Celle-ci indique que les autorisations de séjour provisoire (A.I, annexes 25, 26 et 35) peuvent être prises en considération pour le calcul de la durée de séjour

Advies betreffende het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (DOC 53 0476/001)

In oktober en november 2010 werden meerdere wetsvoorstellen ingediend die ertoe strekken het Wetboek van de Belgische nationaliteit te wijzigen. Ze worden thans besproken in de Kamercommissie voor de Justitie.

Aangezien wetsvoorstel DOC 53 0476/001 en de op die tekst ingediende amendementen (DOC 53 0476/002 en 0476/003) dienen als basis voor de bespreking in de Kamer, wordt dit advies op grond van die teksten uitgewerkt.

Art. 2

Dit artikel wijzigt artikel *7bis* van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

De hoofdverblijfplaats is een voorwaarde voor de toepassing van diverse bepalingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteit¹. De wet preciseert dat de hoofdverblijfplaats moet samengaan met een wettelijk verblijf.

Het vigerende artikel *7bis* geeft aan dat onder wettelijk verblijf wordt verstaan "*de situatie van de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven of die gemachtigd is zich er te vestigen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 december 1980*".

De kwestie van het voorafgaand wettelijk verblijf is in de praktijk bijzonder belangrijk in de gevallen bedoeld in artikel *12bis*, § 1, 3° (voorwaarde van een verblijf van 7 jaar) en artikel 19 (verblijf van 3 jaar) van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Aan het begrip "wettelijk verblijf" wordt echter geen eenduidige uitlegging gegeven door de diverse parketten en in de verschillende arrondissementen van het land. Voorts wordt de circulaire van 25 mei 2007 niet altijd opgevolgd².

¹ Van de hoofdverblijfplaats is sprake in de artikelen 11, *11bis*, *12bis*, § 1, 1° en 3°, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 21, 22, 23 en 24 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit.

² Die circulaire geeft aan dat de machtigingen tot voorlopig verblijf (A.I, bijlagen 25, 26 en 35) in aanmerking mogen worden genomen voor de berekening van de verblijfsduur.

Pour garantir une plus grande sécurité juridique, une définition précise du “séjour légal” pendant le nombre d’années exigé est nécessaire.

La définition devra prévoir qu’est en séjour légal, tout étranger qui est en possession d’un document délivré sur base de la loi du 15 décembre 1980 et la loi du 22 décembre 1999 avec exception de la situation de séjour de l’étranger autorisé à rester sur le territoire pour une période de 3 mois maximum.

Le séjour légal (temporaire) octroyé pendant le temps de la procédure d’asile ou de regroupement familial doit pouvoir être pris en compte pour autant qu’il ait été ininterrompu et soit illimité au moment de la demande (conformément à l’arrêt de la Cour de cassation du 20 février 2009). La nature du séjour avant la demande de nationalité et au moment de la demande doivent continuer à être distingués.

En ce qui concerne la **notion de séjour ininterrompu**, de courtes interruptions (exclusions administratives par la commune, non-renouvellement dans les temps du document de séjour par l’administration communale,...) des documents de séjour peuvent dans la pratique créer des problèmes dans la détermination du caractère ininterrompu du séjour.

Enfin, il faut remarquer que la notion de résidence est déjà définie dans le code judiciaire. Une nouvelle définition n’est pas nécessaire.

Art. 3

Cet article insère un article 7 ter qui définit ce que l’on entend par “*satisfaire aux critères d’intégration*”.

Si la connaissance d’une des langues nationales peut en effet être l’un des critères à prendre en compte, cette disposition ne prévoit pas précisément quelles en sont les modalités. Il sera important de préciser quel est le niveau de langue requis ainsi que le cadre de référence utilisé et ce afin de garantir une homogénéité entre les régions. Dans plusieurs pays européens, lorsqu’une connaissance de la langue est exigée, la base de référence utilisée est le “Cadre européen de référence en langue” élaboré par le Conseil de l’Europe en 2001. Il convient également de distinguer le niveau de connaissance requis à l’oral et à l’écrit. En Europe (en fonction

Om een grotere rechtszekerheid te waarborgen, is een nauwkeurige omschrijving van het “wettelijk verblijf” gedurende het vereiste aantal jaren nodig.

Die tekst zal moeten bepalen dat iedere vreemdeling die in het bezit is van een document dat werd afgeleverd op grond van de wet van 15 december 1980 en van de wet van 22 december 1999, wettelijk in het land verblijft, met uitzondering van de verblijfssituatie van de vreemdeling die voor een periode van maximum 3 maanden op het grondgebied mag verblijven.

Het (tijdelijk) wettelijk verblijf dat wordt toegekend tijdens de asielpcedure of de procedure tot gezinshereniging moet in aanmerking kunnen komen, op voorwaarde dat dit verblijf ononderbroken is geweest en dat het onbeperkt is op het ogenblik van de aanvraag (overeenkomstig het arrest van het Hof van Cassatie van 20 februari 2009). Men moet een onderscheid blijven maken tussen de aard van het verblijf vóór de nationaliteitsaanvraag en de aard van het verblijf op het ogenblik van de aanvraag.

Wat het **begrip “ononderbroken verblijf”** betreft, kunnen korte onderbrekingen van de verblijfsdocumenten (administratieve uitsluitingen door de gemeente, niet-tijdige vernieuwing van het verblijfsdocument door het gemeentebestuur enzovoort) in de praktijk voor problemen zorgen bij het bepalen van de ononderbroken aard van het verblijf.

Tot slot moet worden opgemerkt dat het begrip “verblijfplaats” al in het Gerechtelijk Wetboek wordt omschreven. Een nieuwe tekst is dus niet nodig.

Art. 3

Dit artikel voegt in van het Wetboek van de Belgische nationaliteit een artikel 7ter in, waarin wordt aangegeven wat moet worden verstaan onder “*voldoen aan de integratiecriteria*”.

De kennis van een van de landstalen kan weliswaar een van de in aanmerking te nemen criteria zijn, maar die bepaling geeft niet nauwkeurig aan wat terzake de nadere regels zijn. Teneinde tussen de gewesten een homogeniteit te waarborgen, is het belangrijk te preciseren welk niveau van taalkennis vereist is en aan te geven welk referentiekader wordt gehanteerd. In tal van Europese landen geldt, als een taalkennis wordt geëist, als referentiebasis het in 2001 door de Raad van Europa uitgewerkte Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor talen. Tevens moet een onderscheid worden gemaakt tussen het vereiste mondelinge en schriftelijke

des pays), le niveau d'exigence oscille entre le niveau A2 et le niveau B1.

Par ailleurs, afin d'éviter les risques de discrimination dus à des niveaux de formation différents, la situation spécifique des personnes pas ou peu scolarisées dans leur langue maternelle doit être prise en compte.

En outre, le degré d'exigence ne peut être le même pour tous les demandeurs de nationalité. La naissance en Belgique, l'existence d'un auteur belge ou des attaches déjà existantes avec la Belgique doivent être pris en compte.

Concernant la déclaration de respect des principes de l'État de droit démocratique, si elle devait être envisagée, il conviendrait qu'elle soit plus précise et indique quels sont ces principes et ces droits et quels textes les garantissent. Il pourrait ainsi notamment être fait référence à notre Constitution (Titre II).

Remarquons également que ce point soulève de manière plus générale la question de la citoyenneté et de l'éducation civique et qu'il pourrait être légitime que tout citoyen âgé de 18 ans et amené à remplir ses devoirs politiques s'engagent également à respecter les principes fondamentaux de l'État de droit.

Art. 5

Cet article prévoit de remplacer l'article 12bis.

La proposition envisage de supprimer l'article 12bis, § 1er, 2° qui permet aux étrangers dont l'un des auteurs ou adoptants possède la nationalité belge au moment de la déclaration de devenir Belge depuis l'étranger s'ils ont conservé des liens effectifs avec leur auteur ou adoptant belge qui doit avoir fixé sa résidence principale en Belgique au moment de la déclaration.

Si la suppression de cet article devait avoir lieu, elle devrait s'accompagner de modifications de la politique des visas de visite familiale. Il arrive en effet encore trop souvent que des visas de court séjour en vue de visite familiale soient refusés, ce qui a des conséquences sur le droit de vivre en famille de ces enfants. Ainsi, si l'article 12bis, § 1er, 2° du Code de la nationalité devait être supprimé, il serait nécessaire de rendre le visa C plus accessible dans le cadre d'une visite familiale. A défaut de quoi, ces enfants n'auraient d'autre choix que de se tourner vers le regroupement familial pour

kennisniveau. In Europa schommelt (naargelang het land) het vereiste niveau tussen A2 en B1.

Om de risico's van discriminatie als gevolg van verschillende opleidingsniveaus te voorkomen, moet rekening worden gehouden met de specifieke situatie van de mensen die in hun moedertaal niet of weinig geschoold zijn.

Bovendien mogen de gestelde eisen niet voor alle nationaliteitsaanvragers dezelfde zijn. Er moet ook oog zijn voor andere aspecten, zoals het feit in België geboren te zijn, het feit dat een van de ouders een Belg is of het bestaan van banden met ons land.

Mocht men de verklaring tot eerbiediging van de principes van de democratische rechtsstaat overwegen, dan zou die preciezer moeten worden geformuleerd en moeten aangeven wat die principes en rechten zijn en in welke teksten zij zijn gewaarborgd. Men zou zo vooral kunnen verwijzen naar onze Grondwet (Titel II).

Wij merken ook op dat dit punt meer algemeen het vraagstuk van het staatsburgerschap en de burgerlijke opvoeding doet rijzen. Het ware misschien ook terecht mocht iedere burger van 18 jaar en ouder die zijn politieke plichten moet vervullen, zich er toe zou verbinden de fundamentele principes van de rechtsstaat te eerbiedigen.

Art. 5

Dit artikel voorziet in de vervanging van artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Het wetsvoorstel stelt de weglating voor van artikel 12bis, § 1, 2°, dat het de vreemdelingen van wie een ouder of adoptant die op het tijdstip van de verklaring de Belgische nationaliteit bezit, mogelijk maakt vanuit het buitenland Belg te worden als zij een werkelijke band hebben behouden met hun ouder of adoptant die zijn hoofdverblijf op het ogenblik van de verklaring in België moet hebben.

Mocht dit artikel worden opgeheven, dan moet dat gepaard gaan met wijzigingen in het beleid inzake het visum met het oog op een familiebezoek. Het komt immers al te vaak voor dat visa voor een kort verblijf met het oog op een familiebezoek worden geweigerd, wat voor die kinderen gevolgen heeft voor het recht op leven in gezinsverband. Als aldus artikel 12bis, § 1, 2°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zou worden weggelaten, dan moet visum C in het kader van een familiebezoek toegankelijker worden. Anders zou voor die kinderen alleen maar de gezinshereniging overblijven

conserver des liens avec leurs parents en Belgique et ce, même s'ils n'ont pas le désir de s'installer en Belgique.

Enfin, il nous semble disproportionné d'exiger des conditions d'intégration pour les personnes nées en Belgique, y ayant toujours vécu et disposant d'un séjour illimité étant donné que ces personnes ont été scolarisées en Belgique. On peut également se questionner sur l'opportunité de demander une condition d'intégration après 10 ans de séjour de durée indéterminée (article 5, 2° et 3°).

Art. 7

Cet article vise à modifier l'article 15 du CNB.

“Si la déclaration ou les documents sont incomplets, l'officier d'état civil en informe immédiatement le demandeur”. Que signifie exactement le terme “immédiatement”?

Un délai maximum contraignant devrait être fixé pour la délivrance de l'accusé de réception.

Art. 8

Cet article vise à remplacer l'article 16 § 2 du CNB.

La durée de résidence commune des époux sur base d'un séjour légal en Belgique doit être maintenue à 3 ans d'autant plus lorsque celui-ci présente des attaches véritables avec la Belgique. La notion d'attaches véritables pourrait en revanche être précisée (ex: connaissance d'une des langues nationales et/ou scolarité en Belgique ou dans l'une des langues nationales et/ou séjours en Belgique et/ou liens sociaux ou professionnels avec la Belgique,...).

Concernant la condition d'intégration: cf article 3

Art. 13

Cet article remplace l'article 23, § 1er 1°.

La “dissimulation d'un quelconque fait pertinent” est une notion bien imprécise et susceptible de donner lieu à des pratiques divergentes selon l'interprétation.

als zij banden met hun ouders in België willen behouden, zelfs als zij zich niet in België wensen te vestigen.

Tot slot komt het ons onevenredig voor integratievoorwaarden te eisen van wie in België geboren is, er altijd heeft gewoond en beschikt over een verblijf van onbeperkte duur, aangezien die mensen in België school hebben gelopen. Men kan zich ook afvragen of het opportuun is na tien jaar van onbeperkt verblijf een integratievoorwaarde te stellen (artikel 5, 2° en 3°).

Art. 7

Dit artikel beoogt een wijziging van artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

“Bij onvolledigheid van de verklaring of de bij te voegen stukken stelt de ambtenaar van de burgerlijke stand de aanvrager hiervan onmiddellijk in kennis.” Wat is hier de precieze betekenis van het woord “onmiddellijk”?

Men zou voor de aflevering van de ontvangstbevestiging een verplichte maximumtermijn moeten instellen.

Art. 8

Dit artikel beoogt de vervanging van artikel 16, § 2, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

De duur van het gemeenschappelijk verblijf van de echtgenoten op grond van een wettelijk verblijf in België moet op 3 jaar worden gehouden, te meer als dat gepaard gaat met een werkelijke band met België. Het begrip werkelijke band zou daarentegen kunnen worden gepreciseerd (bv.: kennis van een van de landstalen en/of scholing in België of in een van de landstalen en/of verblijf in België en/of sociale of professionele banden met België enzovoort).

Aangaande de integratievoorwaarde: zie artikel 3.

Art. 13

Dit artikel voorziet in de vervanging van artikel 23, § 1, 1°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Het begrip “bedrieglijke informatie of het verzwijgen [van] enig relevant feit” is al te vaag en vatbaar voor uiteenlopende praktijken naar gelang van de interpretatie.

Art. 14

La déchéance de nationalité est une mesure qui doit rester exceptionnelle. La cour d'appel est la juridiction la plus indiquée pour se prononcer dans de telles situations. Il faut veiller à ce que cela n'implique pas l'apparition de doubles peines.

Art. 15

La déchéance de nationalité ne peut en aucun cas être automatique. C'est un acte grave qui doit viser des situations exceptionnelles. Un examen de proportionnalité de la mesure doit toujours pouvoir être effectué.

Remarques complémentaires

— La notion d'attaches véritables qui figure à divers endroits du CNB (articles 12*bis*, 14, alinéa 3, 16, § 2, 4°, 19, alinéa 2) doit être conservée mais mériterait d'être précisée afin d'éviter des interprétations divergentes et afin de garantir la sécurité juridique. (cf amendement DOC 53 0476/002).

— Des dispositions transitoires doivent être prévues afin que les demandes introduites avant l'entrée en vigueur des modifications législatives envisagées soient soumises aux dispositions précédentes.

Art. 14

De vervallenverklaring van de nationaliteit is een maatregel die uitzonderlijk moet blijven. Het hof van beroep is het meest aangewezen rechtscollege om in dergelijke situatie een uitspraak te doen. Men moet erop toezien dat dit niet leidt tot een dubbele bestraffing.

Art. 15

De vervallenverklaring van de nationaliteit mag in geen geval automatisch geschieden. Het is een ernstige handeling die moet gericht zijn op uitzonderlijke situaties. Een onderzoek van de evenredigheid van de maatregel moet altijd mogelijk zijn.

Aanvullende opmerkingen

— Het begrip “werkelijke band” dat in het Wetboek van de Belgische nationaliteit op verscheidene plaatsen voorkomt (artikelen 12*bis*, 14, derde lid, 16, § 2, 4°, en 19, tweede lid) moet behouden blijven, maar verdient precisering om uiteenlopende interpretaties te voorkomen en de rechtszekerheid te garanderen (zie amendementen in DOC 53 0476/002).

— Men moet voorzien in overgangsbepalingen om de aanvragen die vóór de inwerkingtreding van de geplande wetswijzigingen zijn ingediend, onder de toepassing van de voorgaande bepalingen te laten vallen.

ANNEXE 2

TEXTE ADOPTÉ EN PREMIÈRE LECTURE PAR LA
COMMISSION DE LA JUSTICE

BIJLAGE 2

TEKST AANGENOMEN IN EERSTE LEZING DOOR DE
COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

CHAPITRE 1ER**Disposition générale**Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE II

Modifications du Code de la nationalité belgeArt. 2

L'article 1er du Code de la nationalité belge, dont le texte actuel formera le § 1er, est complété par un § 2, rédigé comme suit:

“§ 2. Pour l'application de la présente loi, on entend par:

1° résidence principale: le lieu de l'inscription au registre de la population, au registre des étrangers ou au registre d'attente;

2° loi sur les étrangers: la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

3° loi sur la régularisation: la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume;

4° faits personnels graves: des faits qui sont notamment:

a) le fait de se trouver dans l'une des situations visées à l'article 23 ou à l'article 23/1;

b) le fait d'adhérer à un mouvement ou à une organisation considéré comme dangereux par la Sûreté de l'État;

c) l'impossibilité de contrôler l'identité ou la résidence principale ou de garantir l'identité;

d) le fait que le juge ait infligé au demandeur une sanction définitive coulée en force de chose jugée en raison d'une quelconque forme de fraude fiscale ou sociale;

e) la liste des faits personnels graves peut être complétée par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres;

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingArtikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteitArt. 2

Artikel 1 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt aangevuld met een § 2, luidende:

“§ 2. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° hoofdverblijfplaats: de plaats van inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingen- of wachtregister;

2° vreemdelingenwet: de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

3° regularisatiewet: de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk;

4° gewichtige feiten eigen aan de persoon zijn met name:

a) het feit zich te bevinden in een van de gevallen voorzien in artikel 23 of 23/1;

b) het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Staatsveiligheid als gevaarlijk wordt beschouwd;

c) het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;

d) het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve sanctie is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan;

e) de lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon kan aangevuld worden door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad;

5° la preuve de la connaissance d'une des trois langues nationales: la connaissance minimale d'une des trois langues nationales correspondant au niveau A2 du Cadre européen commun de référence pour les langues. Cette preuve doit être rapportée par les moyens de preuve définis dans un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres;

6° jour ouvrable: le jour ouvrable visé à l'article 53 du Code judiciaire;

7° journée de travail: les journées de travail et les journées de travail assimilées au sens des articles 37 et 38 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, étant entendu que le travail effectué à l'étranger et les journées y assimilées ne sont pas pris en compte. Si, au cours de la période de référence de cinq ans, l'étranger a travaillé à la fois comme travailleur salarié et/ou agent statutaire nommé dans la fonction publique et comme travailleur indépendant à titre principal, chaque trimestre presté comme indépendant à titre principal sera comptabilisé à raison de 78 journées de travail. Le travail à temps partiel, exprimé en heures, est pris en compte suivant la formule utilisée en application de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et de ses arrêtés ministériels d'exécution;

8° fraude sociale: toute infraction à une législation sociale;

9° fraude fiscale: toute infraction aux Codes fiscaux ou à leurs arrêtés d'exécution commise avec une intention frauduleuse ou à dessein de nuire.”

Art. 3

L'article 5, § 1er, du même Code, remplacé par la loi du 1er mars 2000, est complété par un alinéa 2 rédigé comme suit:

“Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et sur proposition du ministre des Affaires étrangères, une liste des pays pour lesquels l'impossibilité ou les difficultés sérieuses, visées à l'alinéa 1er, sont admises.”

Art. 4

L'article *7bis* du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2006, est remplacé par ce qui suit:

5° het bewijs van kennis van één van de drie landstalen: minimale kennis van één van de drie landstalen die gelijk is aan het niveau A2 van het Europees Referentiekader voor talen. Het bewijs dient te worden geleverd aan de hand van de bewijsmiddelen die worden weerhouden in een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad;

6° werkdag: de werkdag zoals bedoeld in artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek;

7° arbeidsdag: de arbeidsdagen en de met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen in de zin van artikel 37 en 38 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, met dien verstande dat de in het buitenland verrichte arbeid en de in het buitenland gelijkgestelde dagen niet worden meegeteld. Ingeval de vreemdeling in de referentieperiode van vijf jaar zowel als werknemer en/of als statutair benoemde in een overheidsdienst heeft gewerkt, als zelfstandige in hoofdberoep heeft gewerkt, wordt ieder als zelfstandige in hoofdberoep gewerkt kwartaal voor 78 arbeidsdagen in rekening gebracht. Deeltijdse arbeid wordt in aanmerking genomen volgens de formule die wordt gebruikt in toepassing van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en de ministeriële besluiten die daaraan uitvoering geven, uitgedrukt in uren;

8° sociale fraude: iedere inbreuk op een sociale wetgeving;

9° fiscale fraude: iedere overtreding van de fiscale Wetboeken of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden.”

Art. 3

Artikel 5, § 1, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 1 maart 2000, wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

“De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en op voordracht van de minister van Buitenlandse zaken, een lijst van landen waarvan de in het eerste lid bedoelde onmogelijkheid of zware moeilijkheden worden aanvaard.”

Art. 4

Artikel *7bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7bis. § 1er. Pour l’application des dispositions du présent Code en matière d’acquisition ou de recouvrement de la nationalité belge, l’étranger doit avoir fixé sa résidence principale en Belgique sur la base d’un séjour légal et ce, aussi bien au moment de l’introduction de sa demande ou déclaration que durant la période la précédant immédiatement. Tant le séjour légal que la résidence principale doivent être ininterrompus.

§ 2. On entend par séjour légal:

1° en ce qui concerne le moment de l’introduction de la demande ou déclaration: avoir été admis ou autorisé au séjour illimité dans le Royaume ou à s’y établir en vertu de la loi sur les étrangers;

2° en ce qui concerne la période qui précède: avoir été admis ou autorisé à un séjour de plus de trois mois dans le Royaume ou à s’y établir, ou avoir été autorisé au séjour en vertu de la loi sur les étrangers ou de la loi de régularisation.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les documents qui seront pris en considération en tant que preuve du séjour mentionné à l’alinéa 1er.

§ 3. Dans les cas prévus par le présent Code, le caractère ininterrompu du séjour tel que défini au § 2 n’est pas affecté par des absences temporaires de six mois maximum et ce, pour autant que ces absences ne dépassent pas au total une durée d’un cinquième des délais requis par le présent Code dans le cadre de l’acquisition de la nationalité.”

Art. 5

Dans le chapitre II du même Code, l’intitulé de la section 3 est complété par les mots “ou par effet collectif d’un acte d’acquisition”.

Art. 6

L’article 11 du même Code, remplacé par la loi du 13 juin 1991, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 11. § 1er. Les enfants suivants sont Belges sur la base d’une naissance en Belgique:

1° l’enfant né en Belgique, pour autant qu’un de ses parents au moins:

a) soit né lui-même en Belgique;

“Art. 7bis. § 1. Voor de toepassing van de bepalingen van dit Wetboek inzake verkrijging of herkrijging van de Belgische nationaliteit, moet de vreemdeling zijn hoofdverblijfplaats in België hebben op grond van een wettelijk verblijf, en dit zowel op het moment van het indienen van zijn aanvraag of verklaring, als gedurende de onmiddellijk daaraan voorafgaande periode. Zowel het wettelijk verblijf als het hoofdverblijf dienen ononderbroken te zijn.

§ 2. Onder wettelijk verblijf wordt verstaan:

1° voor wat betreft het moment van de indiening van zijn aanvraag of verklaring: toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of om er zich te vestigen op basis van de vreemdelingenwet;

2° voor wat betreft de voorafgaande periode: toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, of gemachtigd zijn tot verblijf op basis van de vreemdelingenwet of van de regularisatiewet.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, welke documenten in aanmerking komen als bewijs van het verblijf vermeld in het eerste lid.

§ 3. In de gevallen bepaald in dit Wetboek wordt het ononderbroken karakter van het verblijf bedoeld in § 2 niet beïnvloed door tijdelijke afwezigheden van hoogstens zes maanden, voor zover deze afwezigheden in totaal de duur van een vijfde van de in dit Wetboek vereiste termijnen voor verkrijging van de nationaliteit niet overschrijden.”

Art. 5

In hoofdstuk II van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van afdeling 3 aangevuld met de woorden “of als gezamenlijk gevolg van een akte van verkrijging”.

Art. 6

Artikel 11 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 13 juni 1991, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. § 1. Volgende kinderen zijn Belg op grond van geboorte in België:

1° het kind in België geboren voor zover minstens één van de ouders:

a) zelf in België is geboren;

b) et ait eu sa résidence principale en Belgique durant cinq ans au cours des dix années précédant la naissance de l'enfant;

2° l'enfant né en Belgique et adopté par un étranger, pour autant que l'adoptant:

- a) soit né lui-même en Belgique;
- b) et ait eu sa résidence principale en Belgique durant cinq ans au cours des dix années précédant la date à laquelle l'adoption produit ses effets.

Si la filiation à l'égard du parent visé à l'alinéa 1er, 1°, n'est établie qu'après la date du jugement ou de l'arrêt homologuant ou prononçant l'adoption, la nationalité belge n'est accordée à l'enfant que si la filiation est établie à l'égard de l'adoptant ou du conjoint de celui-ci.

La personne à laquelle la nationalité belge a été accordée en vertu de l'alinéa 1er, 1°, conserve cette nationalité si elle a atteint l'âge de dix-huit ans ou qu'elle est émancipée au moment où sa filiation n'est plus établie. Si elle n'a pas atteint l'âge de dix-huit ans et qu'elle n'est pas émancipée, les actes passés lorsque la filiation était encore établie et pour lesquels l'état de Belge est requis ne peuvent être contestés pour le seul motif que l'intéressé n'avait pas cette nationalité. Il en est de même des droits acquis avant cette date.

La nationalité belge accordée en vertu de l'alinéa 1er, 2°, est accordée à partir du jour où l'adoption produit ses effets, à moins qu'à cette date, l'enfant ait atteint l'âge de dix-huit ans ou soit émancipé.

§ 2. Les enfants suivants sont Belges à la suite d'une déclaration faite par les parents ou par les adoptants:

l'enfant né en Belgique et ayant, depuis sa naissance, sa résidence principale en Belgique et ce, pour autant que les parents ou les adoptants:

- a) fassent une déclaration avant que l'enfant n'ait atteint l'âge de douze ans;
- b) et aient eu leur résidence principale en Belgique pendant les dix années précédant la déclaration;

c) et qu'au moins l'un d'entre eux soit admis ou autorisé à séjourner de manière illimitée en Belgique au moment de la déclaration;

Lorsque la filiation de l'enfant est établie à l'égard de ses deux parents, la déclaration visée à l'alinéa 1er est faite conjointement par ceux-ci. Si l'enfant a été

b) en gedurende vijf jaar in de loop van de tien jaren voorafgaand aan de geboorte van het kind zijn hoofdverblijf in België heeft gehad;

2° het kind in België geboren en geadopteerd door een vreemdeling voor zover de adoptant:

- a) zelf in België is geboren;
- b) en gedurende vijf jaar in de loop van de tien jaren voorafgaand aan de dag waarop de adoptie uitwerking heeft, zijn hoofdverblijf in België heeft gehad.

Indien de afstamming ten aanzien van de ouder bedoeld in het eerste lid, 1°, pas wordt vastgesteld na de datum van het vonnis of arrest dat de adoptie homologeert of uitspreekt, dan wordt de Belgische nationaliteit slechts toegekend aan het kind indien de afstamming wordt vastgesteld ten aanzien van de adoptant of diens echtgenoot.

De persoon aan wie de Belgische nationaliteit is toegekend krachtens het eerste lid, 1°, behoudt die nationaliteit indien hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt of ontvoegd is op het ogenblik dat zijn afstamming niet langer vaststaat. Is hij nog geen achttien jaar noch ontvoegd, dan kunnen de handelingen die gesteld werden toen de afstamming nog vaststond en waarvoor de staat van Belg vereist was, niet betwist worden enkel en alleen omdat de belanghebbende die nationaliteit niet bezat. Dit is eveneens het geval voor de rechten die vóór deze datum, verkregen zijn.

De Belgische nationaliteit toegekend krachtens het eerste lid, 2°, wordt toegekend vanaf de dag waarop de adoptie uitwerking heeft, tenzij het kind op die dag de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft of ontvoegd is.

§ 2. Volgende kinderen zijn Belg ingevolge een verklaring afgelegd door de ouders of adoptanten:

het kind in België geboren en dat sinds zijn geboorte zijn hoofdverblijfplaats in België heeft en dit voor zover de ouders of de adoptanten:

- a) een verklaring afleggen voor het kind twaalf jaar wordt;
- b) en gedurende de tien jaren voorafgaand aan de verklaring hun hoofdverblijfplaats in België hebben gehad;

c) en minstens één van hen op het ogenblik van de verklaring toegelaten of gemachtigd is om voor onbepaalde duur in België te verblijven;

De in het eerste lid bedoelde verklaring wordt door beide ouders gezamenlijk afgelegd wanneer de afstamming van het kind ten aanzien van beiden vaststaat. Bij

adopté par deux personnes, cette déclaration est faite conjointement par les deux adoptants. La déclaration d'un parent ou d'un adoptant suffit si l'autre parent ou adoptant:

- a) est décédé;
- b) ou est dans l'impossibilité d'exprimer sa volonté;
- c) ou a été déclaré absent;
- d) ou n'a plus sa résidence principale en Belgique, mais consent à l'attribution de la nationalité belge.

La déclaration faite par un parent ou un adoptant suffit également si:

- a) la filiation de l'enfant n'est établie qu'à l'égard d'un de ses parents;
- b) ou si l'enfant n'a été adopté que par une seule personne, sauf si l'adoptant est le conjoint du parent, auquel cas la déclaration est faite par les deux intéressés.

La déclaration visée à l'alinéa 1er est faite conformément à l'article 15.”

Art. 7

L'article 11*bis* du même Code, inséré par la loi du 13 juin 1991 et modifié par la loi du 27 décembre 2006, est abrogé.

Art. 8

L'article 12 du même Code est remplacé par ce qui suit:

“Art. 12. En cas d'acquisition volontaire ou de recouvrement de la nationalité belge par un auteur ou un adoptant qui exerce l'autorité sur la personne d'un enfant qui n'a pas atteint l'âge de 18 ans ou n'est pas émancipé avant cet âge, la nationalité belge est attribuée à ce dernier et ce, pour autant que celui-ci ait sa résidence principale en Belgique.”

Art. 9

L'article 12*bis* du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2006, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 12*bis*. § 1er. Peuvent acquérir la nationalité belge en faisant une déclaration conformément à l'article 15:

adoptie door twee personen, wordt deze verklaring door de twee adoptanten gezamenlijk afgelegd. De verklaring van één ouder of adoptant volstaat indien de andere ouder of adoptant:

- a) overleden is;
- b) of in de onmogelijkheid verkeert zijn wil te kennen te geven;
- c) of afwezig is verklaard;
- d) of zijn hoofdverblijf niet meer in België heeft, maar in de toekenning van de Belgische nationaliteit toestemt.

De verklaring door één ouder of adoptant volstaat eveneens indien:

- a) de afstamming van het kind slechts ten aanzien van één van zijn ouders vaststaat;
- b) of het kind slechts door één persoon is geadopteerd, tenzij de adoptant de echtgenoot is van de ouder, in welk geval de verklaring door beide belanghebbenden wordt afgelegd.

De in het eerste bedoelde verklaring wordt afgelegd overeenkomstig artikel 15.”

Art. 7

Artikel 11*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 juni 1991 en gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, wordt opgeheven.

Art. 8

Artikel 12 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 12. Aan een kind dat de leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt of niet ontvoegd is vóór die leeftijd, wordt de Belgische nationaliteit toegekend in geval van vrijwillige verkrijging of her verkrijging van de Belgische nationaliteit door een ouder of een adoptant die het gezag over het kind uitoefent, op voorwaarde dat dat kind zijn hoofdverblijfplaats in België heeft.”

Art. 9

Artikel 12*bis* van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 12*bis*. § 1. De Belgische nationaliteit kunnen verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15:

1° l'étranger qui:

- a) a atteint l'âge de dix-huit ans;
- b) et est né en Belgique et y séjourne légalement depuis sa naissance;

2° l'étranger qui:

- a) a atteint l'âge de dix-huit ans;
- b) et séjourne légalement en Belgique depuis cinq ans;
- c) et apporte la preuve de la connaissance d'une des trois langues nationales officielles;
- d) et prouve son intégration sociale:

— ou bien par un diplôme ou un certificat délivré par un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subventionné par une Communauté ou par l'Ecole royale militaire et qui est au moins du niveau de l'enseignement secondaire supérieur;

— ou bien en ayant suivi une formation professionnelle d'au moins 400 heures reconnue par une autorité compétente;

— ou bien en ayant suivi un cours d'intégration prévu par l'autorité compétente de sa résidence principale au moment où il débute son cours d'intégration;

— ou bien en ayant travaillé de manière ininterrompue pendant cinq ans comme travailleur salarié et/ou comme fonctionnaire statutaire et/ou comme travailleur indépendant à titre principal.

e) et prouve sa participation économique:

— soit en ayant travaillé pendant au moins 468 journées de travail au cours des cinq dernières années en tant que travailleur salarié et/ou agent statutaire dans la fonction publique;

— soit en ayant payé, en Belgique, dans le cadre d'une activité professionnelle indépendante exercée à titre principal, les cotisations sociales trimestrielles dues par les travailleurs indépendants pendant au moins six trimestres au cours des cinq dernières années;

La durée de la formation suivie dans les cinq ans qui ont précédé la demande visée au 2°, d), premier et/ou deuxième tirets, est déduite de la durée de l'activité professionnelle requise de 468 jours minimum ou de la durée de l'activité professionnelle indépendante à titre principal.

1° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en in België geboren is en er sedert zijn geboorte wettelijk verblijft;

2° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en vijf jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) en het bewijs levert van de kennis van één van de drie officiële landstalen;
- d) en zijn maatschappelijke integratie bewijst door:

— hetzij een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;

— hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid te hebben gevolgd;

— hetzij een inburgeringscursus te hebben gevolgd zoals voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat;

— hetzij gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/of als statutair ambtenaar en/of als zelfstandige in hoofdberoep te hebben gewerkt.

e) en zijn economische participatie bewijst door:

— hetzij als werknemer en/of als statutair benoemde in een overheidsdienst gedurende de voorbije vijf jaar minimaal 468 arbeidsdagen te hebben gewerkt;

— hetzij in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep de voorbije vijf jaar gedurende minstens zes kwartalen de sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België hebben betaald;

De duurtijd van de opleiding gevolgd tijdens de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag bedoeld in 2°, d), eerste en/of tweede streepje wordt in mindering gebracht van de vereiste termijn minstens 468 dagen gewerkt te hebben of de termijn van zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep.

3° l'étranger qui:

- a) a atteint l'âge de dix-huit ans;
- b) et séjourne légalement en Belgique depuis cinq ans;
- c) et apporte la preuve de la connaissance d'une des trois langues nationales officielles;
- d) et est marié avec une personne de nationalité belge si les époux ont vécu ensemble en Belgique pendant au moins trois ans, ou est le parent d'un enfant belge mineur ou mineur non émancipé;
- e) et prouve son intégration sociale:

— ou bien par un diplôme ou un certificat délivré par un établissement d'enseignement fondé, reconnu ou subventionné par une Communauté ou par l'École royale militaire et qui est au moins du niveau de l'enseignement secondaire supérieur;

— ou bien en ayant suivi une formation professionnelle d'au moins 400 heures reconnue par une autorité compétente, et en ayant travaillé, au cours des cinq années précédentes, pendant au moins 234 journées comme travailleur salarié et/ou comme agent statutaire nommé dans la fonction publique ou en ayant payé en Belgique, dans le cadre d'une activité professionnelle indépendante à titre principal, les cotisations sociales trimestrielles dues par les travailleurs indépendants pendant au moins trois trimestres;

— ou bien en ayant suivi un cours d'intégration prévu par l'autorité compétente de sa résidence principale au moment où il débute son cours d'intégration;

4° l'étranger qui:

- a) a atteint l'âge de dix-huit ans;
- b) et séjourne légalement en Belgique depuis cinq ans;
- c) et apporte la preuve qu'il ne peut, en raison d'un handicap ou d'une invalidité, ni occuper un emploi ni exercer une activité économique, ou a atteint l'âge de la pension.

5° l'étranger qui:

- a) a atteint l'âge de dix-huit ans;
- b) et séjourne légalement en Belgique depuis dix ans;
- c) et apporte la preuve de la connaissance d'une des trois langues nationales officielles;
- d) et justifie de sa participation à la vie de sa communauté d'accueil. Cette preuve peut être apportée par toutes voies de droit, et contient des éléments attestant que le demandeur prend part à la vie économique et/ou socioculturelle de cette communauté d'accueil.

3° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en vijf jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) en het bewijs levert van de kennis van één van de drie officiële landstalen;
- d) en gehuwd is met een Belg indien de echtgenoten gedurende ten minste drie jaar in België hebben samengeleefd of de ouder is van een Belgisch minderjarig of niet-ontvoogd minderjarig kind;
- e) en zijn maatschappelijke integratie bewijst door:

— hetzij een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;

— hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een /bevoegde overheid te hebben gevolgd en in de voorbije vijf jaar als werknemer en/of als statutair benoemde in een overheidsdienst gewerkt hebben gedurende tenminste 234 arbeidsdagen of in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep gedurende minstens 3 kwartalen de sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald;

— hetzij een inburgeringscursus te hebben gevolgd zoals voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat;

4° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en vijf jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) en het bewijs levert omwille van een handicap of invaliditeit geen betrekking of economische activiteit te kunnen uitoefenen of de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt;

5° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en tien jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) en het bewijs levert van zijn kennis van één van de drie officiële landstalen;
- d) en het bewijs levert van zijn deelname aan het leven van zijn onthaalgemeenschap. Dit bewijs kan door alle rechtsmiddelen geleverd worden, en bevat elementen waaruit blijkt dat de aanvrager deelneemt aan het economische en/of socio-culturele leven van die onthaalgemeenschap.

§ 2. Lorsque l'intégration sociale visée au § 1er, 2°, d, et au § 1er, 3°, e, est démontrée en ayant suivi un cours d'intégration prévu par une autorité compétente qui n'est pas la même autorité compétente que celle de la résidence principale du demandeur au moment de sa demande, et ce, parce que le demandeur a changé de résidence principale avant d'atteindre la durée visée au § 1er, 2°, b et § 1er, 3°, b, pour s'installer sur le territoire d'une autre autorité compétente, le demandeur doit également apporter la preuve de la connaissance de la langue prévue par les autorités compétentes de sa résidence principale dans le cadre du cours d'intégration. Cette preuve doit être apportée de la même manière que celle qui est exigée pour prouver la connaissance d'une des trois langues nationales officielles.

§ 3. La déclaration comporte, préalablement à la signature de l'étranger, la mention suivante, écrite de la main de l'étranger: "Je déclare vouloir acquérir la nationalité belge et me soumettre à la Constitution, aux lois du peuple belge et à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales."

Art. 10

L'article 13 du même Code, modifié par les lois des 6 août 1993 et 1 mars 2000, en ce compris l'intitulé de la section 2 du chapitre III, est abrogé.

Art. 11

L'article 14 du même Code, modifié par la loi du 6 août 1993, est abrogé.

Art. 12

L'article 15 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2006, est inséré dans le chapitre II, section 2, et est remplacé par ce qui suit:

"Art. 15. § 1er. L'étranger fait la déclaration devant l'officier de l'état civil de sa résidence principale.

Si le nom et le prénom de l'étranger ne sont pas orthographiés de la même façon dans le registre de la population, le registre des étrangers, le casier judiciaire ou les documents présentés, la demande est suspendue jusqu'à ce que l'orthographe ait été uniformisée dans tous les registres et documents.

§ 2. Indien de maatschappelijke integratie bedoeld in § 1, 2°, d, en § 1, 3°, e, bewezen wordt aan de hand van een inburgeringscursus georganiseerd door de bevoegde overheid die niet dezelfde overheid is als deze waar de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft op het tijdstip van de aanvraag, en dit omdat de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft gewijzigd voor het verstrijken van de termijn bedoeld in § 1, 2°, b, en § 1, 3°, b, naar het grondgebied van een andere bevoegde overheid, dient de aanvrager ook het bewijs te leveren van de kennis van de taal die de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats voorziet in het kader van de inburgeringscursus. Dit bewijs dient geleverd te worden op dezelfde manier als deze die vereist is voor het bewijs van de kennis van één van de drie landstalen.

§ 3. De verklaring bevat voorafgaand aan de handtekening van de vreemdeling de volgende, door de vreemdeling met de hand geschreven vermelding: "Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven."

Art. 10

Artikel 13 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 6 augustus 1993 en 1 maart 2000, met inbegrip van het opschrift van afdeling 2 van hoofdstuk III van hetzelfde Wetboek, wordt opgeheven.

Art. 11

Artikel 14 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1993, wordt opgeheven.

Art. 12

Artikel 15 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, wordt ingevoegd in hoofdstuk III, afdeling 2, en wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 15. § 1. De vreemdeling legt de verklaring af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn hoofdverblijfplaats.

Indien de schrijfwijze van de naam of voornaam van de vreemdeling niet identiek vermeld wordt in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister, strafregister of de voorgelegde documenten, dan wordt de aanvraag opgeschort totdat de schrijfwijze in alle registers en documenten met elkaar in overeenstemming is gebracht.

Si l'étranger n'a pas de nom ou de prénom, l'officier de l'état civil proposera à l'étranger d'entamer gratuitement une procédure conformément à la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms, auquel cas la demande est suspendue jusqu'à ce que l'étranger ait un nom et un prénom.

§ 2. L'officier de l'état civil examine l'exhaustivité de la déclaration dans les trente jours ouvrables qui suivent le dépôt de celle-ci.

Lorsqu'une déclaration est incomplète, l'officier offre au demandeur la possibilité de réparer l'oubli dans un délai de deux mois. L'officier de l'état civil indique dans un formulaire fixé par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, quelles sont les pièces qui font défaut dans la déclaration.

S'il n'est pas ou pas suffisamment fait usage de la possibilité de réparer l'oubli, la demande est déclarée irrecevable.

Si la demande est complète et recevable et si le droit d'enregistrement mentionné à l'article 238 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, a été acquitté, l'officier de l'état civil délivre un récépissé, soit dans les trente-cinq jours ouvrables suivant le dépôt de la déclaration si la déclaration a immédiatement été jugée complète, soit dans les quinze jours ouvrables suivant l'expiration du délai accordé à l'étranger pour réparer l'oubli.

Si la demande est jugée incomplète, il en est donné connaissance par lettre recommandée dans les trente-cinq jours ouvrables suivant le dépôt de la déclaration ou dans les quinze jours ouvrables suivant l'expiration du délai accordé à l'étranger pour réparer l'oubli. Le paiement tardif du droit de rôle ne peut toutefois pas être régularisé.

Si le récépissé ou le caractère incomplet de la déclaration n'a pas été notifié dans les délais, la demande est réputée complète. La déclaration expresse ou tacite d'irrecevabilité peut faire l'objet d'un recours en annulation devant la section du contentieux administratif du Conseil d'État, ainsi que le prévoit l'article 14, § 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, et sur la proposition du ministre de la Justice, les actes et justificatifs à joindre à la demande

Indien de vreemdeling geen naam of voornaam heeft, zal de ambtenaar van de burgerlijke stand de vreemdeling voorstellen kosteloos een procedure op te starten overeenkomstig de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, in welk geval de aanvraag wordt opgeschort totdat de vreemdeling een naam en voornaam heeft bekomen.

§ 2. De ambtenaar van de burgerlijke stand onderzoekt de volledigheid van de verklaring binnen de dertig werkdagen na aflegging van de verklaring.

Indien een verklaring onvolledig is, biedt de ambtenaar de aanvrager de gelegenheid om binnen de twee maanden het verzuim te herstellen. De ambtenaar van de burgerlijke stand geeft in een formulier zoals vastgesteld, door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, aan welke stukken in de verklaring ontbreken.

Indien van de gelegenheid om het verzuim te herstellen geen dan wel op niet afdoende wijze gebruik wordt gemaakt, wordt de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard.

Als de aanvraag volledig en ontvankelijk is, en het registratierecht vermeld in artikel 238 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, werd voldaan, dan geeft de ambtenaar van de burgerlijke stand een ontvangstbewijs af, hetzij binnen de vijftendertig werkdagen na aflegging van de verklaring indien de verklaring meteen volledig werd bevonden, hetzij binnen de vijftien werkdagen na het verstrijken van de termijn die aan de vreemdeling werd verleend om het verzuim te herstellen.

Wordt de aanvraag onvolledig beschouwd, dan wordt hiervan kennis gegeven bij aangetekende brief binnen de vijftendertig werkdagen na aflegging van de verklaring, dan wel hetzij binnen de vijftien werkdagen na het verstrijken van de termijn die aan de vreemdeling wordt verleend om het verzuim te herstellen. De niet-tijdige betaling van het rolrecht kan evenwel niet worden geregulariseerd.

Bij gebrek aan tijdige kennisgeving van het ontvangstbewijs of de onvolledig verklaring, wordt de aanvraag geacht volledig te zijn. Tegen de uitdrukkelijke dan wel stilzwijgende onontvankelijk verklaring staat een beroep tot nietigverklaring open bij de afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State, zoals voorzien in artikel 14, § 1, van de Wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, en op voordracht van de minister van Justitie, welke akten en stavingsstukken

pour apporter la preuve que les conditions sont réunies et que le dossier a été jugé complet, comme le prévoit l'alinéa 1er.

L'officier transmet, pour avis, une copie de l'intégralité du dossier au parquet du tribunal de première instance du ressort, au plus tard dans les cinq jours ouvrables de la délivrance du récépissé. Le procureur du Roi en accuse réception sans délai.

En même temps qu'il communique au procureur du Roi copie du dossier complet, l'officier de l'état civil en transmet également copie à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État.

§ 3. Dans un délai de quatre mois à compter de la date du récépissé, visé au § 2, le procureur du Roi peut émettre un avis négatif sur l'acquisition de la nationalité belge lorsqu'il existe un empêchement résultant de faits personnels graves, qu'il doit préciser dans les motifs de son avis, ou lorsque les conditions de base, qu'il doit indiquer, ne sont pas remplies.

Si en violation de l'alinéa 1er, la déclaration fait l'objet d'une communication tardive intervenant dans le courant du dernier mois du délai, celui-ci est d'office prolongé d'un mois à dater de la communication du dossier au parquet.

Lorsqu'il estime ne pas devoir émettre d'avis négatif, il envoie à l'officier de l'état civil une attestation signifiant l'absence d'avis négatif. La déclaration est immédiatement inscrite et mentionnée conformément à l'article 22, § 4.

À l'expiration du délai de quatre mois, le cas échéant, prolongé conformément à l'alinéa 2, et à défaut d'avis négatif ou de transmission d'une attestation signifiant l'absence d'avis négatif, la déclaration est inscrite d'office et mentionnée conformément à l'article 22, § 4. Toutefois, à défaut de communication visée à l'alinéa 1er, l'inscription n'a pas lieu, l'officier de l'état civil en informe immédiatement l'intéressé.

Notification de l'inscription est faite à l'intéressé par l'officier de l'état civil.

La déclaration a effet à compter de l'inscription.

bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden, en het dossier als volledig wordt bevonden als bedoeld in het eerste lid.

De ambtenaar zendt een afschrift van het volledige dossier voor advies naar het parket van de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied, uiterlijk binnen de vijf werkdagen die volgen op de aflevering van het ontvangstbewijs. De procureur des Konings geeft hiervan onverwijld ontvangstmelding.

Op hetzelfde ogenblik dat de ambtenaar van de burgerlijke stand aan de procureur des Konings een afschrift van het volledige dossier overzendt, zendt hij eveneens een afschrift aan de dienst Vreemdelingenzaken en de Veiligheid van de Staat.

§ 3. De procureur des Konings kan binnen vier maanden te rekenen van de datum van het in § 2 bedoelde ontvangstbewijs, een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten, eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of als de grondvoorwaarden, die hij moet aanduiden, niet vervuld zijn.

Als bij miskenning van het eerste lid, de laattijdige verzending van de verklaring plaatsheeft in de loop van de laatste maand van de termijn, wordt deze ambtswege verlengd met één maand, te rekenen van de verzending van het dossier aan het parket.

Indien hij meent geen negatief advies te moeten uitbrengen, zendt hij een attest dat er geen negatief advies wordt uitgebracht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. De verklaring wordt onmiddellijk ingeschreven en vermeld overeenkomstig artikel 22, § 4.

Bij het verstrijken van de termijn van vier maanden, desgevallend verlengd overeenkomstig het tweede lid, en bij ontstentenis van een negatief advies of verzending van een attest dat er geen negatief advies wordt uitgebracht, wordt de verklaring ambtshalve ingeschreven en vermeld overeenkomstig artikel 22, § 4. Bij gebreke aan verzending bedoeld in het eerste lid heeft er echter geen inschrijving plaats en brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand de belanghebbende daarvan onmiddellijk op de hoogte.

Van de inschrijving wordt door de ambtenaar van de burgerlijke stand kennis gegeven aan de belanghebbende.

De verklaring heeft gevolg vanaf de inschrijving.

§ 4. L'avis négatif du procureur du Roi doit être motivé. Il est notifié à l'officier de l'état civil et, par lettre recommandée à la poste, à l'intéressé par les soins du procureur du Roi.

§ 5. L'intéressé peut inviter l'officier de l'état civil, par lettre recommandée, à transmettre son dossier au tribunal de première instance dans les quinze jours suivant la date de réception des informations visées:

- au § 3, alinéa 4, dernière phrase;
- dans l'avis négatif visé au § 3.

Après avoir entendu ou appelé l'intéressé, le tribunal de première instance statue par voie de décision motivée sur le bien-fondé:

- du § 3, alinéa 4, dernière phrase;
- de l'avis négatif visé au § 3.

La décision est notifiée à l'intéressé par le greffe du tribunal de première instance. Dans les quinze jours de la notification, l'intéressé et le procureur du Roi peuvent interjeter appel de la décision, par requête adressée à la cour d'appel. La prorogation des délais suite aux vacances judiciaires a lieu conformément à l'article 50, alinéa 2, du Code judiciaire.

La cour statue, après avis du procureur général, et après avoir entendu ou appelé l'intéressé.

Les citations ou notifications se font par la voie administrative.

Le dispositif de la décision passée en force de chose jugée par laquelle l'avis négatif est déclaré non fondé est envoyé à l'officier de l'état civil par les soins du ministère public.

La déclaration est immédiatement inscrite et mentionnée conformément aux dispositions de l'article 22, § 4.

§ 6. À défaut du consentement des auteurs ou des adoptants exigé à l'article 11, § 2, alinéa 2, la déclaration peut néanmoins être souscrite par l'auteur ou l'adoptant, devant l'officier de l'état civil de la résidence principale de l'enfant. Celui-ci la communique immédiatement au parquet du tribunal de première instance du ressort.

§ 4. Het negatieve advies van de procureur des Konings moet met redenen zijn omkleed. Het wordt aan de ambtenaar van de burgerlijke stand en bij een ter post aangetekende brief aan de belanghebbende betekend door toedoen van de procureur des Konings.

§ 5. De belanghebbende kan bij een aangetekende brief aan de ambtenaar van de burgerlijke stand vragen zijn dossier over te zenden aan de rechtbank van eerste aanleg, binnen vijftien dagen na de ontvangst van de informatie bedoeld in:

- paragraaf 3, vierde lid, laatste zin;
- het negatieve advies bedoeld in § 3.

De rechtbank van eerste aanleg doet, na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen, bij een met redenen omklede beslissing, uitspraak over de grondigheid van:

- paragraaf 3, vierde lid, laatste zin;
- het negatieve advies bedoeld in § 3.

De beslissing wordt aan de belanghebbende ter kennis gebracht door de griffie van de rechtbank van eerste aanleg. De belanghebbende en de procureur des Konings kunnen binnen vijftien dagen na de kennisgeving hoger beroep instellen tegen de beslissing, bij een aan het hof van beroep gericht verzoekschrift. De verlenging van de termijnen wegens de gerechtelijke vakantie geschiedt overeenkomstig artikel 50, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Het hof doet uitspraak na het advies van de procureur-generaal te hebben ingewonnen en de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen.

De dagvaardingen en kennisgevingen geschieden langs administratieve weg.

Het beschikkend gedeelte van de beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan waarbij het negatieve advies ongegrond wordt verklaard, wordt door toedoen van het openbaar ministerie aan de ambtenaar van de burgerlijke stand gezonden.

De verklaring wordt onmiddellijk ingeschreven en vermeld overeenkomstig artikel 22, § 4.

§ 6. Bij ontstentenis van de bij artikel 11, § 2, tweede lid, vereiste toestemming van de ouders of adoptanten, kan de verklaring niettemin door de ouder of de adoptant worden afgelegd, voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de hoofdverblijfplaats van het kind. Deze zendt haar onmiddellijk over aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied.

Le procureur du Roi en dresse acte, sans délai.

Sur avis du procureur du Roi et après avoir entendu ou appelé les auteurs ou les adoptants, le tribunal de première instance se prononce sur l'agrément de la déclaration. Il l'agrée s'il estime le refus de consentement abusif et si la déclaration ne vise pas d'autre but que l'intérêt de l'enfant à se voir attribuer la nationalité belge. La décision est motivée.

La décision est notifiée aux auteurs ou aux adoptants par les soins du procureur du Roi. Dans les quinze jours de la notification, les auteurs ou les adoptants et le procureur du Roi peuvent interjeter appel de la décision du tribunal, par requête adressée à la cour d'appel. La cour statue, après avis du procureur général et après avoir entendu ou appelé les auteurs ou les adoptants.

Les citations et notifications se font par la voie administrative.

Le dispositif de la décision d'agrément passée en force de chose jugée mentionne l'identité complète de l'enfant; il est transcrit à la diligence du ministère public sur le registre mentionné à l'article 25 du lieu de la résidence principale de l'enfant.

La déclaration a effet à compter de la transcription.”.

Art. 13

L'article 16 du même Code, modifié par les lois des 6 août 1993 et 1er mars 2000, en ce compris l'intitulé de la section 3 du chapitre III, est abrogé.

Art. 14

L'article 17 du même Code, modifié par la loi du 1er mars 2000, en ce compris l'intitulé de la section 4 du chapitre III, est abrogé.

Art. 15

La section 5 du chapitre III du même Code est numéroté 2.

De procureur des Konings maakt hiervan onverwijld akte op.

Op advies van de procureur des Konings en na de ouders of de adoptanten te hebben gehoord of opgeroepen, doet de rechtbank van eerste aanleg uitspraak over de inwilliging van de verklaring. Zij willigt ze in indien zij de weigering tot toestemming een misbruik acht te zijn en indien de verklaring geen ander oogmerk heeft dan het belang van het kind om zich de Belgische nationaliteit te zien toekennen. De beslissing wordt met redenen omkleed.

Door toedoen van de procureur des Konings worden de ouders of de adoptanten in kennis gesteld van de beslissing. Deze laatsten en de procureur des Konings kunnen binnen vijftien dagen na de kennisgeving hoger beroep instellen tegen de beslissing, bij verzoekschrift gericht aan het hof van beroep. Dit hof doet uitspraak na advies van de procureur-generaal en na de ouders of de adoptanten te hebben gehoord of opgeroepen.

De dagvaardingen en kennisgevingen geschieden langs administratieve weg.

Het beschikkend gedeelte van de beslissing tot inwilliging die in kracht van gewijsde is gegaan, vermeldt de volledige identiteit van het kind; het wordt op verzoek van het openbaar ministerie overgeschreven in het register, vermeld in artikel 25, van de hoofdverblijfplaats van het kind.

De verklaring heeft gevolg vanaf de overschrijving.”.

Art. 13

Artikel 16 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 6 augustus 1993 en 1 maart 2000, wordt, met inbegrip van het opschrift van afdeling 3 van hoofdstuk III, opgeheven.

Art. 14

Artikel 17 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, met inbegrip van het opschrift van afdeling 4 van hoofdstuk III, wordt opgeheven.

Art. 15

Afdeling 5 van hoofdstuk III van hetzelfde Wetboek wordt genummerd als 2.

Art. 16

L'article 19 du même Code, modifié par les lois des 1 mars 2000 et 27 décembre 2006, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 19. § 1er. Pour pouvoir demander la naturalisation, l'intéressé doit:

- 1° être âgé de dix-huit ans;
- 2° séjourner légalement en Belgique;
- 3° et avoir témoigné ou pouvoir témoigner à la Belgique de mérites exceptionnels dans les domaines scientifique, sportif ou socioculturel et, de ce fait, pouvoir apporter une contribution particulière au rayonnement international de la Belgique;
- 4° et motiver pourquoi il lui est quasiment impossible d'acquérir la nationalité belge en faisant une déclaration de nationalité, conformément à l'article 12bis.

Pour pouvoir se prévaloir de mérites exceptionnels, l'intéressé doit, sous peine d'irrecevabilité, pouvoir fournir la preuve des éléments suivants:

- 1° en cas de mérites exceptionnels dans le domaine scientifique: un doctorat;
- 2° en cas de mérites exceptionnels dans le domaine sportif: avoir satisfait aux critères de sélection internationaux ou aux critères imposés par le COIB pour un championnat d'Europe, un championnat du monde ou les Jeux olympiques, ou si la fédération de la discipline sportive concernée considère que l'intéressé peut représenter une valeur ajoutée pour la Belgique dans le cadre des phases éliminatoires ou finales d'un championnat d'Europe, d'un championnat du monde ou des Jeux olympiques;
- 3° en cas de mérites exceptionnels dans le domaine socioculturel: avoir atteint la sélection finale d'une compétition culturelle internationale ou être récompensé sur la scène internationale en raison de ses mérites sur le plan culturel ou en raison de son investissement social et sociétal.

§ 2. La naturalisation peut également être demandée par un étranger âgé de dix-huit ans accomplis qui a la qualité d'apatride en Belgique en vertu des conventions internationales qui y sont en vigueur, et qui séjourne légalement en Belgique depuis deux ans au moins.”

Art. 17

L'article 21 du même Code, remplacé par la loi du 13 avril 1995 et modifié par les lois des 22 dé-

Art. 16

Artikel 19 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 1 maart 2000 en 27 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19. § 1. Om de naturalisatie te kunnen aanvragen, moet de belanghebbende:

- 1° achttien jaar zijn;
- 2° wettig verblijven in België;
- 3° en aan België buitengewone verdiensten hebben bewezen of kunnen bewijzen op het wetenschappelijk, sportief, of socio-cultureel vlak en daardoor een bijzondere bijdrage kunnen leveren voor de internationale uitstraling van België;
- 4° en met redenen omkleeden waarom het voor hem bijna onmogelijk is om de Belgische nationaliteit te verkrijgen door het afleggen van een nationaliteitsverklaring overeenkomstig artikel 12bis.

Om buitengewone verdiensten te kunnen aantonen, moet de belanghebbende op straffe van onontvankelijkheid volgende elementen kunnen aantonen:

- 1° In het geval van buitengewone verdiensten op wetenschappelijk vlak: een doctoraatstitel;
- 2° In het geval van buitengewone verdiensten op sportief vlak: het halen van de internationale selectiecriteria of de door het BOIC-opgelegde criteria van een Europees Kampioenschap, Wereldkampioenschap of de Olympische Spelen, of indien de federatie van de betrokken sporttak van oordeel is dat de betrokkene een meerwaarde kan betekenen voor België in het kader van de voorronde van, of het eindtoernooi van een Europees Kampioenschap, Wereldkampioenschap of de Olympische Spelen;
- 3° In het geval van buitengewone verdiensten op socio-cultureel vlak: de eindselectie van een internationale cultuurwedstrijd gehaald hebben of internationaal geprezen worden omwille van zijn verdiensten op cultureel vlak of omwille van zijn sociale en maatschappelijke inzet.

§ 2. De naturalisatie kan eveneens worden aangevraagd door de vreemdeling die de volle leeftijd van achttien jaar heeft en de hoedanigheid heeft van staatløze in België krachtens de er vigerende internationale overeenkomsten, en sedert ten minste twee jaar wettelijk verblijf heeft in België.”

Art. 17

Artikel 21 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 13 april 1995 en gewijzigd bij de wetten van

cembre 1998 et 27 décembre 2006, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 21. § 1er. La demande de naturalisation est adressée à l’officier de l’état civil du lieu où l’intéressé a sa résidence principale ou à la Chambre des représentants.

Les formulaires de demande, dont le contenu est fixé par le Roi sur la proposition du ministre de la Justice, pourront être obtenus dans les administrations communales.

Le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice, détermine les actes et justificatifs à joindre à la demande pour apporter la preuve que les conditions prévues à l’article 19 sont réunies. Le demandeur peut joindre à sa demande tous les documents qu’il juge utiles pour justifier celle-ci.

Le formulaire de demande est signé par le demandeur qui fera précéder sa signature de la mention manuscrite:

“Je déclare vouloir acquérir la nationalité belge et me soumettre à la Constitution, aux lois du peuple belge et à la Convention de sauvegarde des droits de l’homme et des libertés fondamentales”.

§ 2. Si le nom ou le prénom de l’étranger n’est pas orthographié de la même façon dans le registre de la population, le registre des étrangers, le casier judiciaire ou les documents présentés, la demande est suspendue jusqu’à ce que l’orthographe ait été uniformisée dans tous les registres et documents.

Si l’étranger n’a pas de nom ou de prénom, l’officier de l’état civil proposera à l’étranger d’entamer gratuitement une procédure conformément à la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms, auquel cas la demande est suspendue jusqu’à ce que l’étranger ait un nom et un prénom.

§ 3. L’officier de l’état civil ou la Chambre des représentants délivre un accusé de réception de la demande de naturalisation lorsque le dossier est jugé complet et que le droit d’enregistrement prévu à l’article 238 du Code des droits d’enregistrement, d’hypothèque et de greffe a été acquitté.

§ 4. La demande de naturalisation devient caduque si, après son introduction, son auteur cesse d’être en séjour légal ou d’avoir sa résidence principale.

22 december 1998 en 27 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 21 § 1. Het verzoek om naturalisatie wordt gericht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft of aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De aanvraagformulieren, waarvan de inhoud door de Koning wordt bepaald op voordracht van de minister van Justitie, kunnen worden bekomen bij ieder gemeentebestuur.

De Koning bepaalt op voordracht van de minister van Justitie welke akten en stavingsstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden vermeld in artikel 19. De verzoeker kan alle bijkomende documenten, die hij nuttig acht ter staving van zijn aanvraag, bij zijn verzoek voegen.

Het aanvraagformulier wordt door de aanvrager ondertekend. De handtekening wordt voorafgegaan door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding:

“Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven”.

§ 2. Indien de schrijfwijze van de naam of voornaam van de vreemdeling niet identiek vermeld wordt in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister, strafregister of de voorgelegde documenten, dan wordt de aanvraag opgeschort totdat de schrijfwijze in alle registers en documenten met elkaar in overeenstemming is gebracht.

Indien de vreemdeling geen naam of voornaam heeft, zal de ambtenaar van de burgerlijke stand de vreemdeling voorstellen kosteloos een procedure op te starten overeenkomstig de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, in welk geval de aanvraag wordt opgeschort totdat de vreemdeling een naam en voornaam heeft bekomen.

§ 3. De ambtenaar van de burgerlijke stand of de Kamer van volksvertegenwoordigers levert een ontvangstbewijs van het naturalisatieverzoek af wanneer het dossier volledig werd bevonden en het registratierecht vermeld in artikel 238 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, werd voldaan.

§ 4. Het verzoek om naturalisatie vervalt wanneer na de indiening ervan de belanghebbende ophoudt wettig in België te verblijven, of zijn hoofdverblijf in België te hebben.

§ 5. Si la demande de naturalisation est adressée à l'officier de l'état civil, celui-ci transmet la demande de naturalisation ainsi que les pièces visées au § 1er, alinéa 3, qui lui ont été communiquées, à la Chambre des représentants dans le délai de quinze jours suivant la réception de la demande de naturalisation.

La Chambre des représentants délivre au demandeur un récépissé attestant le dépôt d'un dossier de demande complet. Au plus tard dans les cinq jours ouvrables qui suivent le dépôt de la demande de naturalisation, une copie de celle-ci, à laquelle une copie du récépissé est jointe, est communiquée par la Chambre des représentants au parquet du tribunal de première instance de la résidence principale du demandeur, à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État, pour avis à fournir dans un délai de quatre mois sur les critères prévus à l'article 19 et les circonstances prévues à l'article 15, § 2, ainsi que sur tout autre élément dont la Chambre souhaite être informée. Le procureur du Roi, l'Office des étrangers et le service de la Sûreté de l'État en accusent réception sans délai.

Si la communication de la demande de naturalisation par la Chambre des représentants ne s'effectue pas conformément au délai prescrit à l'alinéa 2 et qu'elle intervient au cours du dernier mois du délai, celui-ci sera d'office prolongé d'un mois à dater de la communication aux trois instances visées à l'alinéa 2.

L'avis est réputé favorable à défaut d'observations formulées par le parquet, l'Office des étrangers et la Sûreté de l'État dans les quatre mois, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 3, à dater du dépôt d'un dossier complet de demande à la Chambre des représentants.

La Chambre des représentants statue sur l'octroi de la naturalisation selon les modalités déterminées dans son règlement. L'intégration et la connaissance d'une des trois langues nationales officielles constituent des éléments importants à cet égard, qui sont précisés par la commission des Naturalisations dans son règlement.

§ 6. L'acte de naturalisation, adopté par la Chambre des représentants et sanctionné par le Roi sur la proposition du ministre de la Justice, est publié au Moniteur belge. Cet acte produit ses effets à compter du jour de cette publication.”

§ 5. Indien het verzoek tot naturalisatie gericht is aan de ambtenaar van de burgerlijke stand, zendt deze het verzoek tot naturalisatie, alsook de stukken, bedoeld in § 1, derde lid, die hem zijn toegezonden, over aan de Kamer van volksvertegenwoordigers binnen een termijn van vijftien dagen vanaf de ontvangst van het verzoek tot naturalisatie.

De Kamer van volksvertegenwoordigers levert aan de belanghebbende een ontvangstbewijs af dat bevestigt dat het aanvraagdossier volledig is. Uiterlijk binnen vijf werkdagen die volgen op het ontvangstbewijs, wordt een afschrift van het dossier hiervan, samen met een afschrift van het ontvangstbewijs, voor advies overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg van de hoofdverblijfplaats van de verzoeker, aan de dienst Vreemdelingenzaken en aan de Veiligheid van de Staat, met het oog op het verstrekken van een advies binnen een termijn van vier maanden, met betrekking tot de in artikel 19 gestelde vereisten en de in artikel 15, § 2, bedoelde omstandigheden alsook met betrekking tot ieder gegeven waarover de Kamer wenst te worden ingelicht. De procureur des Konings, de Dienst Vreemdelingenzaken en de dienst Veiligheid van de Staat geven hiervan onverwijld ontvangstmelding.

Indien de verzending van de naturalisatieaanvraag door de Kamer van volksvertegenwoordigers niet gebeurt binnen de in het tweede lid voorgeschreven termijn en indien ze plaatsheeft in de loop van de laatste maand van de termijn, dan wordt deze van ambtswege verlengd met één maand te rekenen vanaf de verzending aan de drie instanties bedoeld in het tweede lid.

Het advies wordt geacht gunstig te zijn indien geen opmerkingen gemaakt zijn door het parket, de dienst Vreemdelingenzaken en de Veiligheid van de Staat binnen vier maanden, desgevallend verlengd overeenkomstig het derde lid, te rekenen van de indiening van een volledig aanvraagdossier bij de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De Kamer van volksvertegenwoordigers beslist over het verlenen van de naturalisatie op de wijze bepaald in haar reglement. Integratie en kennis van één van de drie officiële landstalen zijn hierbij belangrijke elementen die worden uitgewerkt door de Commissie voor de Naturalisatie in haar reglement.

§ 6. De akte van naturalisatie aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en bekrachtigd door de Koning op voordracht van de minister van Justitie wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Deze akte heeft uitwerking te rekenen van de dag van die bekendmaking.”

Art. 18

À l'article 22 du même Code, modifié par la loi du 27 décembre 2006, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 1er, le 2° est complété par la phrase suivante: "si cette acquisition ou ce recouvrement ne suit pas immédiatement la renonciation et a, en outre, pour résultat de rendre l'intéressé apatride, cette déclaration ne produira des effets juridiques qu'au moment de l'acquisition ou du recouvrement effectifs de la nationalité étrangère";

2° dans le texte néerlandais, dans le § 4, première phrase, les mots "de belanghebbende" sont remplacés par les mots "degene die de verklaring aflegt";

3° Dans le § 4, la phrase "Ces déclarations sont, en outre, mentionnées en marge de l'acte de naissance dressé ou transcrit en Belgique" est abrogée.

Art. 19

L'article 23, § 1er, 1°, remplacé par la loi du 27 décembre 2006, du même Code est remplacé par ce qui suit:

"1° s'ils ont acquis la nationalité belge à la suite d'une conduite frauduleuse, par de fausses informations, par faux en écriture et/ou utilisation de documents faux ou falsifiés, par fraude à l'identité ou par fraude à l'obtention au droit de séjour₁".

Art. 20

Dans le chapitre IV du même Code il est inséré un article 23/1 rédigé comme suit:

"Art. 23/1. § 1er. La déchéance de la nationalité belge peut être prononcée par le juge sur réquisition du ministre public à l'égard de Belges qui ne tiennent pas leur nationalité d'un auteur belge au jour de leur naissance et les Belges qui ne se sont pas vu attribuer leur nationalité en vertu de l'article 11, § 1er, alinéa 1er, 2°:

1° s'ils ont été condamnés, comme auteur, co-auteur ou complice, à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans sans sursis pour une infraction visée aux articles 101 à 112, 113 à 120bis, 120^{quater}, 120^{sexies}, 120^{octies}, 121 à 123, 123ter, 123^{quater}, alinéa 2, 124 à 134, 136bis, 136ter, 136^{quater}, 136^{quinquies}, 136^{sexies} et 136^{septies}, 137, 138, 139, 140, 141, 331bis, 433^{quinquies} à 433^{octies}, 477 à 477^{sexies} et 488bis

Art. 18

In artikel 22 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, wordt het 2° aangevuld met de volgende zin: "indien deze verkrijging of herkrijging niet onmiddellijk volgt op de verklaring van afstand en bovendien tot gevolg heeft dat de betrokkene daardoor staatloos wordt, heeft deze verklaring slechts rechtsgevolgen op het moment van de daadwerkelijke verkrijging of herkrijging van de vreemde nationaliteit";

2° in § 4, eerste zin, worden de woorden "de belanghebbende" vervangen door de woorden "degene die de verklaring aflegt";

3° in § 4 wordt de zin: "Bovendien worden deze verklaringen vermeld op de kant van de geboorteakte die in België is gemaakt of overgeschreven" opgeheven.

Art. 19

Artikel 23, § 1, 1°, vervangen bij de wet van 27 december 2006, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

"1° indien het verkrijgen van de Belgische nationaliteit berust op een bedrieglijke handelswijze, bedrieglijke informatie, het plegen van valsheid in geschrifte en/of het gebruik van valse of vervalste stukken, identiteitsfraude of fraude bij het bekomen van het verblijf₁".

Art. 20

In hoofdstuk IV van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 23/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 23/1. § 1. De vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit kan op vordering van het openbaar ministerie worden uitgesproken door de rechter ten aanzien van Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder die Belg was op de dag van hun geboorte en de Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op grond van artikel 11, § 1, eerste lid, 1° en 2°:

1° indien zij als dader, mededader of medeplichtige veroordeeld werden tot een vrijheidsstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel voor een misdrijf voorzien in de artikelen 101 tot en met 112, 113 tot en met 120bis, 120^{quater}, 120^{sexies}, 120^{octies}, 121 tot 123, 123ter, 123^{quater} tweede lid, 124 tot en met 134, 136bis, 136ter, 136^{quater}, 136^{quinquies}, 136^{sexies} en 136^{septies}, 137, 138, 139, 140, 141, 331bis, 433^{quinquies} tot en

du Code pénal et aux articles 77bis, 77ter, 77quater et 77quinquies de la loi sur les étrangers; pour autant que les faits reprochés aient été commis dans les 10 ans à compter de la date d'obtention de la nationalité belge à l'exception des infractions visées aux articles 136bis, 136ter et 136quater du Code pénal;

2° s'ils ont été condamnés, comme auteur, co-auteur ou complice à une peine d'emprisonnement de cinq ans sans sursis pour une infraction dont la commission a été manifestement facilitée par la possession de la nationalité belge; pour autant que l'infraction aie été commise dans les cinq ans à compter de la date d'obtention de la nationalité belge;

3° s'ils ont acquis la nationalité belge par mariage conformément à l'article 12bis, 3°, et que ce mariage a été annulé pour cause de mariage de complaisance tel que décrit à l'article 146bis du Code civil, sous réserve des dispositions des articles 201 et 202 du Code civil.

§ 2. Le juge ne prononce pas la déchéance au cas où cette dernière aurait pour effet de rendre l'intéressé apatride, à moins que la nationalité ait été acquise à la suite d'une conduite frauduleuse, par fausse information ou par dissimulation d'un fait pertinent. Dans ce cas, le juge accorde à l'intéressé un délai raisonnable afin qu'il puisse essayer de recouvrer la nationalité de son pays d'origine.

§ 3. Lorsque le jugement prononçant la déchéance de la nationalité belge est a été coulé en force de chose jugée, son dispositif, qui doit mentionner l'identité complète de l'intéressé, est transcrit sur le registre indiqué à l'article 25 par l'officier de l'état civil de la résidence principale de l'intéressé en Belgique ou, à défaut, par l'officier de l'état civil de Bruxelles.

La déchéance a effet à compter de la transcription.

§ 4. La personne qui a été déchue de la nationalité belge en vertu du présent article ne peut redevenir Belge que par naturalisation."

Art. 21

À l'article 24 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

met 433octies, 477 tot en met 477sexies en 488bis van het Strafwetboek en de artikelen 77bis, 77ter, 77quater en 77quinquies van de vreemdelingenwet; dit geldt voor zover zij de ten laste gelegde feiten hebben gepleegd binnen tien jaar vanaf de dag dat zij de Belgische nationaliteit hebben verworven, met uitzondering van de misdrijven zoals bedoeld in de artikelen 136bis, 136ter en 136quater van het Strafwetboek;

2° indien zij als dader, mededader of medeplichtige veroordeeld werden tot een vrijheidsstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel voor het plegen van een misdrijf waarvan de uitvoering manifest werd vergemakkelijkt door het bezit van de Belgische nationaliteit; dit geldt voor zover zij het misdrijf hebben gepleegd binnen vijf jaar vanaf de dag dat zij de Belgische nationaliteit hebben verworven;

3° indien zij de Belgische nationaliteit hebben verkregen door huwelijk krachtens artikel 12bis, 3°, en indien dit huwelijk is nietig verklaard wegens schijnhuwelijk zoals omschreven in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek, onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 201 en 202 van het Burgerlijk Wetboek.

§ 2. De rechter spreekt de vervallenverklaring niet uit, indien dit tot gevolg zou hebben dat de betrokkene staatloos zou worden, tenzij de nationaliteit verkregen werd door middel van bedrieglijk gedrag, valse informatie of verzwijging van enig relevant feit. In dat geval kent de rechter een redelijke termijn toe, tijdens dewelke de betrokkene kan proberen om de nationaliteit van zijn land van herkomst te herkrijgen.

§ 3. Wanneer het vonnis waarbij de vervallenverklaring van de staat van Belg wordt uitgesproken, in kracht van gewijsde is gegaan, wordt het beschikkende gedeelte ervan, met vermelding van de volledige identiteit van de belanghebbende, in het register bedoeld in artikel 25 overgeschreven door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de hoofdverblijfplaats in België van de belanghebbende of, bij gebreke hiervan, door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel.

De vervallenverklaring heeft gevolg vanaf de overschrijving.

§ 4. Hij die van de staat van Belg vervallen is verklaard, kan alleen door naturalisatie opnieuw Belg worden."

Art. 21

In artikel 24 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° dans l'alinéa 1er, remplacé par la loi du 6 août 1993 et modifié par la loi du 1er mars 2000, les mots "et qu'il ait eu sa résidence principale en Belgique pendant les douze mois qui précèdent la déclaration" sont remplacés par les mots " , qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois, sur la base d'un séjour légal ininterrompu, et qu'il soit, au moment de la déclaration, admis ou autorisé au séjour pour une durée illimitée."₁

2° dans l'alinéa 2, remplacé par la loi du 22 décembre 1998, les mots "Si cette dernière condition n'est pas remplie ou" sont abrogés.

Art. 22

Dans l'article 25 du même Code, modifié par la loi du 1er mars 2000, les alinéas 2 et 3 sont abrogés.

CHAPITRE III

Modifications du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe

Art. 23

Dans le titre Ier du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, l'intitulé du chapitre XVIII est remplacé par ce qui suit:

"Chapitre XVIII: Droit spécial sur la nationalité, les lettres patentes de noblesse et les autorisations de changer de nom ou de prénoms".

Art. 24

Dans l'article 237 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 24 décembre 1998, les mots "la nationalité," sont insérés entre les mots "spécial sur" et les mots "les lettres patentes".

Art. 25

Dans le même Code, la section 1re, contenant l'article 238, du même Code est rétablie dans la rédaction suivante:

"Section 1re: Nationalité

Art. 238. Il est perçu un droit sur les procédures d'acquisition de la nationalité belge prévues par le

1° in het eerste lid, vervangen bij de wet van 6 augustus 1993 en gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, worden de woorden "dat hij gedurende de twaalf maanden die aan de verklaring voorafgaan zijn hoofdverblijfplaats in België heeft gehad" vervangen door de woorden "dat hij zijn hoofdverblijf in België heeft op grond van een ononderbroken wettelijk verblijf sedert ten minste twaalf maanden en dat hij op het ogenblik van de verklaring toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur."₁

2° in het tweede lid, vervangen bij de wet van 22 december 1998, worden de woorden "indien deze laatste voorwaarde niet is vervuld of" opgeheven.

Art. 22

In artikel 25 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, worden het tweede en het derde lid opgeheven.

HOOFDSTUK III

Wijzigingen van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten.

Art. 23

In titel I van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, wordt het opschrift van hoofdstuk XVIII vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk XVIII: Speciaal recht op de nationaliteit, de adelbrieven en vergunningen tot verandering van naam of van voornamen".

Art. 24

In artikel 237 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 december 1998, wordt tussen de woorden "geheven op" en de woorden "de adelbrieven", de woorden "de nationaliteit, en" ingevoegd.

Art. 25

In hetzelfde Wetboek wordt afdeling I, dat het artikel 238 omvat, van hetzelfde Wetboek, wordt hersteld als volgt volgende lezing:

"Afdeling I: Nationaliteit

Art. 238. Er wordt een recht geheven op de procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit,

chapitre III du Code de la nationalité belge.

Le droit s'élève à 150 euros.

Le droit doit être acquitté avant l'introduction de la demande ou avant la déclaration.”

Art. 26

L'article 249 du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 1987 et modifié par la loi du 5 mai 1998 et l'arrêté royal du 20 juillet 2000, est complété par un § 4 rédigé comme suit:

“§ 4. Le droit n'est pas dû en cas de changement de nom ou de prénom visé à l'article 15 du Code de la nationalité belge.”

CHAPITRE IV

Modifications du Code de droit international privé

Art. 27

L'article 38, alinéa 1er, du Code de droit international privé est complété par la phrase suivante:

“Le changement de nom ou de prénom volontaire dans le cadre de l'acquisition de la nationalité belge visée à l'article 15 du Code de la nationalité belge est régi par le droit belge.”

CHAPITRE V

Entrée en vigueur et dispositions transitoires

Art. 28

§ 1. La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2013.

§ 2. Les demandes et les déclarations introduites avant l'entrée en vigueur de la présente loi, restent soumises aux anciennes dispositions applicables.

Par dérogation à l'alinéa 1er les articles suivants sont applicables à partir de la publication au *Moniteur belge*:

- a) l'article 18;
- b) l'article 19;

zoals bepaald in hoofdstuk III van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Het recht bedraagt 150 euro.

Het recht moet gekweten worden voor de indiening van de aanvraag of verklaring.”

Art. 26

Artikel 249 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 1987 en gewijzigd bij de wet van 5 mei 1998 en het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt aangevuld met een § 4, luidende als volgt:

“§ 4. Het recht is niet verschuldigd ingeval van een verandering van naam of voornaam als bedoeld in artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.”

HOOFDSTUK IV

Wijzigingen van het Wetboek van internationaal privaatrecht

Art. 27

Artikel 38, eerste lid van het Wetboek van internationaal privaatrecht, wordt aangevuld met de volgende zin:

“De vrijwillige verandering van naam of voornaam in het kader van de verkrijging van de Belgische nationaliteit, zoals bedoeld in artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, wordt beheerst door Belgisch recht.”

HOOFDSTUK V

Inwerkingtreding en overgangsbepalingen

Art. 28

§ 2 Deze wet treedt in werking op 1 januari 2013.

§ 2. Voor de aanvragen en verklaringen die werden ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet, blijven de voordien vigerende bepalingen van toepassing.

In afwijking van het eerste lid, zijn volgende artikels van toepassing vanaf de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*:

- a) artikel 18;
- b) artikel 19;

c) l'article 20;
d) l'article 21;
e) l'article 22."

c) artikel 20;
d) artikel 21;
e) artikel 22."